

THE LIBRARY
OF
THE UNIVERSITY
OF CALIFORNIA
LOS ANGELES

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
Microsoft Corporation

57000

A GRAMMAR

OF

THE TAMIL LANGUAGE,

WITH

An Appendix.

BY

C. T. E. RHENIUS,

MISSIONARY, TINNEVELLY.

MADRAS:

PRINTED AT THE CHURCH MISSION PRESS.

1836.

PL
4753
R3439

CONTENTS.

Orthography.

	PAGE.
1 General Statement,	7
2 The Tamil Letters,	<i>ibid.</i>
3 Division of Letters,	12
4 Names of do.	<i>ibid.</i>
5 Pronunciation do.	14
6 Transmutation do.	18
7 Omission do.	22
8 Augmentation do.	23
9 Some words are variously changed,	29
10 A List of the changes.	35

Etymology.

11 Parts of Speech,	36
12 The Particle (இடைச்சொல்)	37
13 Division of Nouns in proper and common,	42
14 Further division of Nouns in high and no-caste,	43
15 Subdivision into 5 classes (பால்) or genders,	<i>ibid.</i>
16 Cases of Nouns and Declension,	45
17 Pronouns,	52
18 First personal Pronoun,	53
19 Second do.	54
20 Third do.	55
21 Interrogative Pronouns,	61
22 Nouns of Number,	63
23 Indefinite Pronouns,	68
24 Formation of Nouns,	71
25 Verbs (வினைச்சொல்). Their parts,	76

	PAGE.
26 Their Roots,	76
27 Their Affixes,	<i>ibid.</i>
28 Their three Tenses,	77
29 Imperative Mode,	86
30 Optative Mode,	87
31 Their Indefinite Modes, including Participles, Gerunds Infinitive, Subjunctive,	89
32 Verbal Nouns,	93
33 Negative form of a Verb, with Paradigms of Conjugation,	97
34 Causal Verbs,	102
35 Defective Verbs,	<i>ibid.</i>
36 Two Voices of Verbs,	106
37 A peculiar kind of Verbal Nouns வினைக்குறிப்புமுற்று, ...	108
38 Derivation and formation of Verbs,	109
39 உரிச்சொல் or qualifying words,	112
40 Adjectives,	113
41 Adverbs,	115

Syntax.

42 General Statement,	117
43 Nominative and its Verb,	118
44 Second or Accusative case,	122
45 Third case or Ablative instr.	124
46 Fourth or Dative case,	125
47 Fifth or Ablative mot.	128
48 Sixth or Genitive case,	129
49 The seventh case or Ablative loc.	131
50 Eighth or Vocative case,	132
51 Oblique case,	<i>ibid.</i>
52 Present Tense,	133
53 Past Tense,	<i>ibid.</i>
54 Future Tense,	134

55	Relative Participles,	135
56	First and third verbal Participles or Gerund and past Subjunctive, with the auxiliary Verbs,	138
57	Second and fourth verbal Participle or future Subjunctive (ஆனால்,)	147
58	Fifth verbal Participle or Infinitive,	148
59	Construction of verbal nouns (ஆம்,)	150
60	Use of the Imperative mode,	151
61	„ — Optative,	<i>ibid.</i>
62	„ — Negative verbs,	152
63	„ — Passive forms,	153
64	Some parts of எங்கிறது, viz. என்று, என்னும், என்றால், எனில், என்பது, என்பவன்,	154
65	Active Verbs formed with Sanscrit Nouns,	158
66	Neuter verbs formed with ஆகிறது, ஆயிருக்கிறது, படுகிறது, including the use of ஆம், ஆவது, ஆனவன், ஆனது,	159
67	The Verbs ஈதல், தருதல், &c.	162
68	„ வாங்கல், கொள்ளல், &c.	<i>ibid.</i>
69	„ சொல்லல், பேசல், &c.	163
70	„ ஒக்கும், &c.	164
71	„ வேண்டும், &c.	165
72	„ மாட்டேன், &c.	166
73	„ இல்லை, இல்லாமல், அல்ல, அல்லாமல், அன்றி, ...	167
74	„ உள்ள, உண்டு,	170
75	„ போதும்,	172
76	„ கடவேன்,	<i>ibid.</i>
77	„ தரும், தகாது,	173
78	„ கூடும், கூடாது, difference between கூடாது and மாட்டாது,	<i>ibid.</i>
79	„ போல,	176
80	The pronouns and indefinite demonstrative pronouns அன்ன, இன்ன,	<i>ibid.</i>

	PAGE.
81 The interrogative, எவன், எந்த, &c., when connected with ஒ, ஆகிலும், or ஆனாலும்,	181
82 The Particle, படி,	184
83 The Particle ஏ,	185
84 ——— „ ஒ,	187
85 ——— „ ஆ,	190
86 ——— „ உம்,	<i>ibid.</i>
87 ——— „ என்னு and என,	193
88 ——— „ இன்னம் or இன்னும்,	195
89 ——— „ முன், பின், &c., கீழ், மேல், &c.	196
90 ——— „ மட்டும், வரையில், வரைக்கும், பரியந்தம், அளவும்,	199
91 ——— „ மற்று, and வேறு,	200
92 ——— „ இனி or இனிமேல்,	201
93 ——— „ ஐயோ,	<i>ibid.</i>
94 The use of கூட,	202
95 ——— „ — தவிர, ஒழிய,	<i>ibid.</i>
96 ——— „ — ஏறக்குறைய,	<i>ibid.</i>
97 ——— „ — அற,	203
98 ——— „ — குழ, குழந்து, &c.	<i>ibid.</i>
99 ——— „ — கடுக, and முடுக,	<i>ibid.</i>
100 ——— „ — வலிய,	204
101 ——— „ — குறித்து,	<i>ibid.</i>
102 ——— „ — இல்லாவிட்டால்,	<i>ibid.</i>
103 ——— „ — ஆனாலும், ஆகிலும், ஆயினும்,	205
104 ——— „ — எனும் and ஆனும்,	206
105 ——— „ — மாத்திரம், அளவு, தனை, தனை,	207
106 ——— „ — புறம் and பால்,	208
107 ——— „ — பொருட்டு,	209
108 ——— „ — நிமித்தம்,	<i>ibid.</i>
109 ——— „ — ஆகையால், ஆதலால்,	<i>ibid.</i>
110 ——— „ — Particles தான் and தாம்,	210

	PAGE.
111 The use of தோதும்,	<i>ibid.</i>
112 — „ — எல்லாம், முழுவதும், &c.	211
113 Two negatives destroy each other,	213
114 A resolution, &c., following the purpose or end of that resolution,	213
115 The effect or inference follows the cause,	214
116 Respecting Ellipsis,	2 5
117 Position of negative and affirmative Clauses,	216
118 Comparisons,	217
119 Proper position of words in a sentence.	218

Appendix.

1 On the English Articles a and the,	219
2 About,	220
3 Above,	221
4 After,	222
5 Against,	<i>ibid.</i>
6 Ah! Alas! Oh!	223
7 Already,	<i>ibid.</i>
8 Also,	224
9 Although (see though,)	<i>ibid.</i>
10 Among,	<i>ibid.</i>
11 As,	<i>ibid.</i>
12 At,	226
13 Before,	227
14 Behind,	228
15 Below and beneath,	<i>ibid.</i>
16 Besides,	229
17 Between,	<i>ibid.</i>
18 Beyond,	<i>ibid.</i>
19 Both,	230
20 But,	<i>ibid.</i>

	PAGE.
21 By,	231
22 Either, or,	233
23 Except,	234
24 For,	234
25 From,	235
26 How,	237
27 However,	<i>ibid.</i>
28 If,	238
29 In,	<i>ibid.</i>
30 Lest, or that not,	240
31 More, see than,	<i>ibid.</i>
32 Most,	<i>ibid.</i>
33 Neither, nor,	241
34 Notwithstanding and nevertheless,	<i>ibid.</i>
35 Now,	242
36 O! Oh!	<i>ibid.</i>
37 Of,	<i>ibid.</i>
38 On upon,	244
39 Or,	246
40 Otherwise, else,	<i>ibid.</i>
41 Over,	<i>ibid.</i>
42 Out,	247
43 Perhaps,	248
44 Rather,	<i>ibid.</i>
45 Since,	<i>ibid.</i>
46 Still,	249
47 Than,	<i>ibid.</i>
48 That,	250
49 Then,	<i>ibid.</i>
50 Thence, thenceforth,	251
51 There, thereabout, thereafter, thereas, thereby, therefore, therefrom, therein, &c., &c.	<i>ibid.</i>

	PAGE.
52 Though, or although,	252
53 Through,	<i>ibid.</i>
54 To,	253
55 Towards,	255
56 Under,	<i>ibid.</i>
57 Unless,	256
58 When, whenever, &c.	257
59 Whence, whensoever,	<i>ibid.</i>
60 Where, whereas, whereabouts, wherever, wheresoever, wherefore, &c. &c.	258
61 Whether,	259
62 With,	260
63 Without,	261
64 Yea,	262
65 Yes and no,	<i>ibid.</i>
66 Yet,	263
67 Certain Verbs,	264
68 Parenthesis,	265
69 Peculiar expressions,	266
70 The Tenses,	267
71 The Modes and Participles,	269
72 The personal Pronouns,	271
73 Certain Phrases.	<i>ibid.</i>

Miscellania.

74 The Measures,	272
75 Days, months, and years,	273
76 The points of the Compass, &c.	278
77 Terms of causanguinity,	279
78 On Figures,	280
79 Specimen of the Nannul.	289

INTRODUCTION.

THE following Grammar of the Tamil language was composed several years ago. I had found the grammatical works, previously published, defective in various respects, especially in regard to Syntax; and originally purposed to publish only a Treatise on Tamil composition; but having been advised by various friends, to whom I submitted the manuscript, to add the other parts of Grammar, and thus form at once a complete work, I yielded to their advice.

In constructing the chapters on Orthography and Etymology, I have followed more the order of the native Grammars, than that of European languages, because I judged it expedient to introduce the student at once to the native manner of treating the subject; and to facilitate the study of the native Grammars themselves. I have, however, every where noticed the difference between the Tamil and the European languages, and in the Appendix given a translation of the English particles into Tamil, noticing various other differences between the English and Tamil idioms.

It is not the object of the above observation to detract any thing from the valuable works of Ziegenbalg, Beschius, and others. They did in their days what they could in Tamil literature, and we are greatly indebted to them for the degree of knowledge they have given us of the Tamil language. But they all have failed in giving us pure

Tamil; they have mixed vulgarisms with grammatical niceties, and left us in want of a regularly digested Syntax.

The present work will, I trust, supply these deficiencies. It is not a Grammar of the high, or rather the poetical, Tamil language; in order to study this, the learned Beschius' second work will still be necessary; but it is a grammar of the vernacular Tamil, as it is spoken and written by well bred Tamulians, yet so as to avoid the errors against grammar which are found among them. It steers between the high and vulgar Tamil, avoids the intricacies of the former, and the barbarism of the latter. The student will, however, find notices of both interspersed in the work for his information, which will be useful to him when he either reads the poetical works or hears the common talk of the illiterate.

The Tamulians have many classical books, and these are all in poetry. They are of two kinds; one is called இலக்கண நூல், which comprizes the Grammars, such as தொல்காப்பியம், நன்னூல், &c., and the other is called இலக்கிய நூல், which comprizes books written according to the former, such as the Poems of திருவள்ளுவர், நாலடியார், &c.

Besides these two, there are other written books, both in prose and poetry, such as the விக்ரமாதித்தன்புதுமை; சிவவாக்கியர்பாட்டு, அகத்தியர்பாடல், &c., the authors of which are not known. And, lastly, there are translations into Tamil from the Sanscrit Puranas and other stories, such as திருவிளையாடற்புராணம், இராமாயணம், காந்தப்புராணம், பஞ்சதந்திரம், போசுஇராசன்கதை, &c.

From the poetical writings, Tamil style and diction, as used in common life, cannot be learned; be-

cause they contain so many old Tamil words, which are not at all in use now, and so many terminations, and modes different from those in common conversation, that it is not at all intelligible, except after hearing the explanation of learned men; and even they cannot understand at once any poem written in that manner, without much difficulty. Those poetical writings contain indeed explanations in prose; and from them something more of Tamil style and diction may be attained; but they also differ much from the style used in civil life, and not unfrequently require another explanation to make them intelligible.

The poems of சிவவாக்கியர், அகத்தியர்பாடல், &c., are much of the same cast as the former; they contain also vulgar expressions; not at all approved by the learned, simply to fill up the metre.

As for the translations of stories from the Sanscrit, the idiom may certainly be learned from them to a considerable degree; but as the translators seem, mostly, to have been Bramins, they have left many Sanscrit words in them, and even followed in various instances the Sanscrit idiom; not to mention many Tamil vulgarisms, which they have embodied in their works.

In all the Tamil books there are other errors of various kinds, owing to the circumstance of their being all in manuscript. No two copies agree together.

The prose works of the learned Beschius have much of the same character. The Tamil idiom may, on the whole, be learned from them; but they contain vulgarisms. We can, on the whole, understand what he means, but in many instances it will be impossible to analyse the sentence with-

out meeting with difficulties. The copyists, however, may perhaps be charged with a great part of these errors.

After what I have said, it will be asked, "How then shall we acquire the proper Tamil idiom?" I answer, that it can only be acquired by the assistance of a learned Native, who knows the native grammars well, has had no practice in English and foreign compositions, possesses a clear and logically thinking intellect, and is no flatterer. With persons of this character I was early brought into connexion; and to this providential circumstance must be attributed whatever degree of critical knowledge I have obtained.

It will not be uninteresting to the reader to obtain some information about the history of the Tamil grammatical works, of which the *நன்னூல்* is the chief.

The Madura Province, including Tinnevely, is confessedly the seat of the purest Tamil. Towards Madras it becomes mixed with the Teloogoo and other dialects. About 500 years ago when Pandiya Rajah was reigning at Madura, Agastier, the famous Muni of the Hindoos, lived; who, upon the desire of the king, wrote the first Grammar of the Tamil language; which was called *அகத்தியநூல்*. He had twelve disciples whom he instructed in the language, one of them was Tolkapiyer, who appeared to be the most clever in acquiring it: Soon after, Tolkapiyer prepared another Grammatical work, of which the *அகத்தியநூல்* was the basis; and which was called *தொல்காப்பியநூல்*. The former gradually sunk into oblivion, and is now lost, excepting the fragments contained in Tolkapiyer's work.

Some time after, when Siyagangen Rajah reigned in Madura பவனந்திலித்துவான் (Pävänäñdi Vituvän) a learned man of the Jaina Sect, abridged the Tolkapiya Nul; and called it நன்னூல். Of the 5 parts in which the Tolkapiyam was divided, (viz., எழுத்ததிகாரம், *i. e.*, the chapter of letters or Orthography; சொல்லதிகாரம், *i. e.*, the chapter of words, or Etymology; பொருளதிகாரம், *i. e.*, the chapter of matter; இயாப்பு (or செய்யுள்) *i. e.*, the chapter of Poetry; and அலங்கார அதிகாரம், *i. e.*, the chapter on Beauty, (or Rhetoric), and in which Pavanandi also divided his work, only the two first chapters have been preserved; the rest are lost; though they were afterwards supplied by other persons.

After him was a learned man of the சமணர், *i. e.*, the Jaina Sect, who wrote an explanation of the நன்னூல்.

About the same time arose a learned Sivapattikaren, named வயித்தியநாதபண்டாரம், and pretending to find errors in the text of the நன்னூல், wrote a grammatical work called இலக்கணவிளக்கம், *i. e.*, the light of rules, in which he changed some parts of the நன்னூல், and added others at his discretion, but retained the before-mentioned division in 5 parts.

About the year 1770, there was a poet in Tinnevely, named சங்கரதமச்சிவாயப்புலவர். Upon the request of the Ootamallei Poligar (மருதப்பத்தேவன்) he wrote the நன்னூலுரை *i. e.*, an explanation of the text of the நன்னூலுரை made by Pavanandi.

This Sankaranama Sivaya Pullaver's master சாமி நாததம்பிரான் (Saminadatambiran) wrote a grammatical work, which he called இலக்கணக்கொத்து, *i. e.*, a collection of rules; wherein he treats especially on the Tamil declensions and conjugations.

About the same time, சீவஞானத்தம்பிரான், a learn-

ed Sanniyasi, wrote a work, in which he exposes the errors of the இலக்கணவிளக்கம், made by the above mentioned Vayittiyanada Pandaram. This work he called இலக்கணவிளக்கக் குரூவளி, *i. e.*, the Blast or Strong Wind on the Light of Rules, with which he intended to extinguish the Light of Rules. He wrote also the சூத்திரவிருத்தி, in which he explains the Tolkapiyam; moreover, he undertook to examine and compare the former three works, viz., இலக்கணக்கொத்து, இலக்கணவிளக்கக் குரூவளி, and சூத்திரவிருத்தி; made the needful extracts, and embodied them in the நன்னூல், prepared by Sankaranama Sivayam. The thus enriched நன்னூல் is now in use among the Tamulians, and held in high estimation as the best classical work. It is called நன்னூலுரை, *i. e.*, an exposition of the Nannul.

முத்துக்குமாரசுவாமியோ துவாரர், who studied with Saminada Tambiran, died in Tinnevely in 1809. His chief disciple அம்பலவாணக்கவிராயர், is still living in the same place, with whom, among others, திருப்பாற்கடல்நாதன்கவிராசர், studied, who has since 14 years been a most valuable assistant to me.

To give the student an idea of Tamil style as exhibited in the Nannul, I shall at the end of the Appendix give a specimen of it, with an analysis, and a translations of it in plain Tamil and in English; which I recommend to his study after he is well acquainted with the other parts of the Grammar.

To God, the eternal and almighty Jehovah, and author of speech, be glory for ever and ever !

PALAMCOTTAH, }
Oct. 1834. }

C. T. E. RHENIUS.

A
TAMIL GRAMMAR.

CHAPTER I.

ORTHOGRAPHY.

§ I.

Tamil Orthography treats of the form, names, sound, number, and division of letters ; also of their transmutation, omission, and augmentation.

§ II.

1. The Tamil language has 30 simple letters ; as follows :—

5 short vowels.	{	அ,	a,	as in America.
		இ,	i,	as in still.
		உ,	u,	as in full.
		எ,	e,	as in self, &c.
		ஓ,	o,	as in long.
7 long vowels.	{	ஆ,	a,	as in ah !
		இ or ஈ,	i, or ee,	as in reel.
		ஊ,	u,	as in rule.
		எ,	e,	as in they.
		ஓ,	o,	as in sole.
		ஐ,	ey,	as in eye.
		ஔ,	ou,	as in foul.

18 mute consonants.	{	க்,	k,	as in king.
		ங்,	ng,	as in long.
		சு,	s,	as in so.
		ஞ்,	gn,	as in impugn.
		ட்,	d,	pronounced hard.
		ண்,	n,	do. do.
		த்,	t,	as in duty.
		ந்,	n,	as in no.
		ப்,	b,	and p.
		ம்,	m,	as in my.
		ய்,	y,	as in yarn.
		ர்,	r,	as in round.
		ல்,	l,	as in lap.
		வ்,	v,	as in vain.
		ழ்,		a kind of rl.
		ள்,	l,	pronounced hard.
		ற்,	r,	as in cry.
		ண்,	n,	as in on.

There is a letter, கூ or ூ, called aitham, vulgarly, *akkana*, nearly corresponding to the German *ch*, as in *licht*; but it seldom occurs in common language.

2. The vowels, when subjoined to consonants, lose their initial form; thus:

The short vowel அ, a

is inherent in every consonant, and is always understood, except where the mark ° shows that the consonant is to be pronounced mute,* thus க is ka, ச, sa, ஞ, gna, ட da, ண, na, &c. &c.

The long ஆ, a, is changed into ஈ and affixed thus: கா, ka, சா, sa, ஞா, gna, டா, da, &c., except ணற, and

* This mark however is seldom found in native writings.

ன, which receive the following form, னா, nā, ரு, rā, னா, nā.

The short இ, i, is changed into ி thus: கி, ki, சி, si, டி, di, ணி, ni, தி, ti, நி, ni, பி, bi, மி, mi, யி, yi, வி, li, வி, vi, ழி, rli, ணி, li, நி, ri, ணி, ni.

The long ஈ, i or ee, is changed into ூ thus: கீ, kee, சீ, see, டீ, dee, ணீ, nee, தீ, tee, &c.

The short உ, ũ, is changed into ு or ூ, or டு, thus: கு, kũ, சு, sũ, டு, dũ, னு, nũ, து, tũ, து, nũ, பு, bũ, மு, mũ, யு, yũ, ரு, rũ, லு, lũ, வு, vũ, ழு, rlũ, னு, lũ, து, rũ, னு, nũ.

The long ஊ, ū, or oo, is variously changed, mostly into ூ, or னூ, as: கூ, koo, சூ, soo, டூ, doo, னூ, noo, தூ, too, னூ, noo, பூ, boo, மூ, moo, யூ, yoo, ரூ, roo, லூ, loo, ழூ, voo, ழூ, rloo, னூ, loo, னூ, roo, னூ, noo.

The short எ ě is changed into ெ, and prefixed to the consonant after which it is pronounced; as, கெ, kě, செ, sě, டெ, dě, ணெ, ně, தெ, tě, &c.

The long ஏ ē, is changed into ே, and is prefixed as the former; thus: கே, kē, சே, sē, டே, dē, ணே, nē, தே, tē, &c.

The short ஒ ǒ, is changed into ொ, the consonant being placed between them; as, கொ, kǒ, சொ, sǒ, டொ, dǒ, தொ, tǒ, &c. In ண, ற, and ன, the form is thus: ணொ, nǒ, ரொ, rǒ, and னொ, nǒ.

The long ஓ ǒ, is changed into ோ, with the same exceptions as the former, thus, கோ, kō, சோ, sō, டோ, dō, தோ, tō, &c. ணோ, nō, ரோ, rō, and னோ, nō.

The long vowel ஐ, ey, is changed into ை, and is likewise prefixed; as, கை, key, சை, sey, டை, dey, தை, tey, &c. except ண, ல, ள, and ன, with which

ஊ is united ; thus, ஊ, ney, லு, ley, லு, ley, and லு, ney.

The long vowel லு, is changed into லு-ள, and the consonant put between ; as : கௌ, kou, செள, sou, லௌ, dou, &c., but it is usually written thus, கவு, kāvoo, *i. e.* kou, சவு, sāvoo, *i. e.*, sou, &c. *

Hence the Tamil alphabet may be said to consist of 247 letters ; though the combined letters are more properly syllables than letters.

Besides these letters, three letters are sometimes borrowed from the Grantham or Samscrit, viz., ஷ sh, ஸ, s, and ஹ, h.— ஸ, is always mute. ஷ is used only with some vowels, as, ஷ் shā, ஷ், shā ஷி shi. ஹ is not yet much in use ; but it is highly desirable that it should be more extensively adopted. The learned do not properly admit the use of these letters, and in words, borrowed from the Samscrit, change the ஷ and ஸ, when not mute, into ட ; and, when mute, into the same consonant with which they are connected ; thus for டுருஷீன், they write டுருடன் *pūrudēn*, a man ; for வருஷம், வருடம் *vārūdām*, the year ; for கஷ்டம், கட்டம் *kāttām*, distress, for தஷ்டம், தட்டம் *nādtām*, loss. The ஹ is expressed by க, as for வாஹம் they write வாகனம் *vāgānām*, a vehicle. But, in common language it is better to retain the Samscrit letter, to avoid ambiguity.

It is also to be observed that the ங is never used with a vowel, but is always mute except in the

* In the poetical Tamil and other native books, the distinction here observed between short and long vowels, is usually not marked ; both are written alike, as எ short and எ long ; க short and க long ; ஓ short and ஓ long ; கொ short and கொ long, &c. ; likewise the small stroke at the foot of the ர, is not observed, but written the same as the characteristic of long ரு, viz. ர.

word இங்ஙனம் *ingṅāṇm*, this place ; and ஞ is used only with அ, ஆ, எ, and ஓ.

Here is a list of all the Letters.

அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஓ	ஔ	ஔள
க	கா	கி	கீ	கு	கூ	கெ	கே	கை	கொ	கோ	கள
ங											
ச	சா	சி	சீ	சு	சூ	செ	சே	சை	சொ	சோ	சௌ
ஞ	ஞா					ஞெ			ஞொ		
ட	டா	டி	டீ	டு	டூ	டெ	டே	டை	டொ	டோ	டௌ
ண	ணா	ணி	ணீ	ணு	ணூ	ணெ	ணே	ணை	ணொ	ணோ	ணௌ
த	தா	தி	தீ	து	தூ	தெ	தே	தை	தொ	தோ	தௌ
ந	நா	நி	நீ	நு	நூ	நெ	நே	நை	நொ	நோ	நௌ
ப	பா	பி	பீ	பு	பூ	பெ	பே	பை	பொ	போ	பௌ
ம	மா	மி	மீ	மு	மூ	மெ	மே	மை	மொ	மோ	மௌ
ய	யா	யி	யீ	யு	யூ	யெ	யே	யை	யொ	யோ	யௌ
ர	ரா	ரி	ரீ	ரு	ரூ	ரெ	ரே	ரை	ரொ	ரோ	ரௌ
ல	லா	லி	லீ	லு	லூ	லெ	லே	லை	லொ	லோ	லௌ
வ	வா	வி	வீ	வு	வூ	வெ	வே	வை	வொ	வோ	வௌ
ழ	ழா	ழி	ழீ	ழு	ழூ	ழெ	ழே	ழை	ழொ	ழோ	ழௌ
ள	ளா	ளி	ளீ	ளு	ளூ	ளெ	ளே	ளை	ளொ	ளோ	ளௌ
ற	றா	றி	றீ	று	றூ	றெ	றே	றை	றொ	றோ	றௌ
ள	ளா	ளி	ளீ	ளு	ளூ	ளெ	ளே	ளை	ளொ	ளோ	ளௌ

§ III.

Besides the division into vowels, mute consonants, and combined vowel-consonants, the Tamil grammarians have divided the 18 consonants into six hard, six soft, and six middle letters.

The six hard sounding letters are called வல்வின எழுத்து, *i. e.* *vāllinā ěrlüttu*; they are க, ச, ட, த, ப, ற.

The six soft sounding letters are called மெல்வின எழுத்து, *i. e.*, *mēllinā ěrlüttu*; they are ங, ஞ, ண, ந, ம, ன.

The middle letters are called இடையினவெழுத்து, *i. e.*, *ideyinā ěrlüttu*; they are, ய, ர, ல, வ, ழ, ள.*

§ IV.

1. To express the names of the letters *nā* is added to every short letter, and *vēnā* or *yēnā* to the long; thus:

அ,	a,	is called	ānā,	க,	kānā,	ச,	sāna,
இ,	i,	eenā,	கி,	keenā,	சி,	seena,
உ,	u,	oonā	கு,	koonā,	சு,	soona,
எ,	e,	ēnā,	கெ,	kēnā,	செ,	sēnā,
ஓ,	o,	ōnā,	கொ,	kōnā,	சொ,	sōnā,
ஐ,	ā,	āvēnā,	கா,	kāvēnā,	&c.	
ஈ,	ee,	eeyēnā,	கீ,	keeyēnā,	&c.	
ஊ,	oo,	oovēnā,	கூ,	koovēna,	&c.	
ஏ,	ē,	ēyēnā,	கே,	kēyēnā,	&c.	
ஐ,	ei,	eiyēnā,	கை,	keiyēna,	&c.	
ஔ,	ō,	ōvēnā,	கோ,	kōvēna,	&c.	
ஔ,	ou,	ouvēnā,	கொள,	kouvēna,	&c.	

* These artificial divisions are only of use when studying the native grammars; in which, to avoid repetition, they are frequently referred to.

But among the learned கரம் *gārām* is usually added to every short letter, and காரம், *i. e.*, *gārām* to every long letter ; thus :

அ, ä,	is called	அகரம்,	<i>i. e.</i>	äḡārām.
க, kă,	ககரம்,	<i>i. e.</i>	kăḡārām.
இ, i,	இகரம்,	<i>i. e.</i>	iḡārām.
கி, ki,	கிகரம்,	<i>i. e.</i>	kiḡārām.
உ, ũ,	உகரம்,	<i>i. e.</i>	ũḡārām.
கு, kŭ,	குகரம்,	<i>i. e.</i>	kŭḡārām. &c., and
ஆ, ā,	ஆகாரம்,	<i>i. e.</i>	āḡārām.
கா, kâ,	காகாரம்,	<i>i. e.</i>	kâḡārām.
ஈ, ee,	ஈகாரம்,	<i>i. e.</i>	eeḡārām.
கீ, kee,	கீகாரம்,	<i>i. e.</i>	keeḡārām. &c., and,

2. Again, a letter is called எழுத்து, *i. e.*, *ërlüttü* ; a vowel is called உயிரெழுத்து, *i. e.*, *üyirërlüttü*, which means the *letter of life*, because it gives, as it were, life to the consonant ; a consonant is called மெய்யெழுத்து, *i. e.*, *meyërlüttü*, which means the *letter of the body* ; because the consonant is considered as the body of the vowel ; they call it also ஒன்றெழுத்து, *i. e.*, *öttërlüttü*, which has the same meaning, and the vowel consonant is called உயிர் மெய்யெழுத்து, *i. e.* *üyirmeyyërlüttü*, which means *letter of body and life*, because it consists both of a vowel and a consonant. A short vowel is called குறுயிரெழுத்து or குறுயிரெழுத்து ; and a long vowel, நெட்டுயிரெழுத்து.

3. I would here observe, that the Tamulians in writing do not leave any space between the words, but connect all the words even of a whole discourse ; thus : மனிதர்கள் நல்லவர்களல்ல, *i. e.*, *mānithërgël*, (men) *nällävërgël*, (good) *ällä*, (not.

This is difficult, particularly to beginners ; but exercise and acquaintance with the terminations of

the several parts of speech make it more easy ;— still it is highly desirable to introduce spaces, or some marks of separation between words.

§ V.

The pronunciation of the letters has been already pointed out in the table § II.

A few farther particulars remain to be noticed, 1. The short vowel அ, ä, before ர, ல, ள, and ன, at the end of polysyllabic words, is not exactly pronounced like ä mentioned in the alphabet, but some what like ě, as in men ; thus :

அவர் *ävër* they, not (avar.)

சொல்லல் *söllël*, a saying, not (sollal.)

மரங்கள் *märängël*, trees, not (marangal.)

அவன் *ävën*, he, not (avan.)

2. The vowels இ, i, and ஈ, ě, receive a somewhat deeper sound than they have ordinarily, before ட, ண, டு, ள, and ற, so that the இ, is sounded somewhat like the French u ; or like the (ü) in the German word “ Mühle ;” —and the ஈ, like the French (eu), or like the (œ) in the German word “ bæse ;” thus :

வீடு, (a house,) pronounce *vüdü* ; but வீதி, (street,) *veethi*.

பெண், (a woman,) pronounce *poen*, but பேசு, (speak,) *pēsü*.

கீழ், (under,) pronounce *kürl*.

தேள், (a scorpion,) pronounce *toel*.

பிறக்க, (to be born,) pronounce *püräkkä*.

3. The vowel ஐ, ei, is in monosyllabic words pronounced like the diphthong ai, or ei ; as :

கை, *kai*, the hand.

மை, *mai*, ink.

4. The letters, க, k, த, t, and ப, p, are at the beginning of a word pronounced hard, as in the table; but in the middle, when single, they are pronounced soft; viz., க, is sounded like the German *ch*, or like *g*, in *God*, with an aspirate, த like *th*, and ப like *b*, as :

கண், *the eye*, pronounce *kān*; but பகல், *the day*, pronounce *pāchēl* or *pāghēl*.

தலை, *the head*, pronounce *tāley*, but பாதம், *the foot*, *pāthām*.

பகை, *hatred*, pronounce, *pāghei*; but அபாதி
கிரம், *unworthiness*, *ā'ātthirām*.

But if they occur double in the middle of a word, both are pronounced hard, as :

பக்கம், *the side*, pronounce *pākkām*.

பதிநிரம், *firmness*, pronounce *pāttirām*.

இரூப்பு, *being*, pronounce *irūppū*.

5. The letter ச, in the middle of a word, when single, is pronounced the same as in the beginning, viz. like *s*; but when double, it is pronounced like *j*, or rather *dj*; or as *g*, in *rage*; thus :

சபை, *congregation*, pronounce *sābey*.

பிரவேசம், *entrance*, pronounce *pirāvēsām*.

but இராச்சியம், *kingdom*, pronounce *irājjiyām*.

Again, சச, after ழ or ஶ, is pronounced harder than *j*, nearly like the *ch*, in *breach*, as :

புகழ்ச்சி, *praise*, pronounce *pūghārchi*.

தொடர்ச்சி, *succession*, pronounce *tōdārchi*.

The same hard sound is given also to ச after ட், or த், as :

மாட்சிமை, *excellence*, pronounce *mārchimey*.

முயற்சி, *exercise*, pronounce *mūyārtchi*.

6. The difference of sound between, ங, ஞ, ண, ந, and ன, is so nice, that it can only be learned from the mouth of a native. Observe, that when they

are mute, the following letters follow them, as being most congenial to their sound, viz.

ங், is followed by க.

ஞ், ச.

ண், ட.

ந், த்.

ன், ற்.

also ம், ப்.

Thus : சங்கம், *assembly*, pronounce *sāṅgām*.

மஞ்சள், *yellow*, ,, *māṅjēl*.

கண்டம், *a part*, ,, *kāṅdām*.

சாந்தம், *meekness*, ,, *sānthām*.

ஒன்று, *one*, ,, *ōṅṅū*.

அம்பு, *an arrow*, ,, *āmbū*.

7. The difference of pronunciation between ர், ற், and ற். and between ல், and ள், must likewise be learned from the mouth of a Tamulian. For ற், we have no proper sound in English or any other European language; it is a mixture of *r* and *l*, and imperceptibly coalescing by turning the tongue upward to the roof of the month. Many of the common people, and nearly all in the southern parts of India, pronounce it erroneously like, ள், *l*. But the difference between the two is material, and ought to be strictly observed; for அழி, means *destroy*, but அளி, *give*.—*r* I would call a soft or single *r*; but ற், a hard, or double one; so also ல், is pronounced softly, but, ள், strongly: *f. i.*

பேர், name, pronounce *pēr*.

பேறு, birth, ,, *poerū*.

வேலை, work, ,, *vēley*.

வேளை, time, ,, *vællei*.

8. A double ற், is not pronounced like *rr*, but like *tr*; though the *r* is sounded rather softly and quickly; thus:

குற்றம், *guilt*, pronounce *kūtrām*.

பெற்று, *received* ,, *paṭru*, &c.

But the common people usually pronounce it like *tt*, as, *küttām*, *pattū*.

9. ன்ற, is pronounced *dra*, as,

என்றான், *he said*, pronounce *ēndrān*.

But many pronounce it *nda*, viz., *ēndān*. Thus also, சென்று, *proceeding*, *sēndrū*, vulgarly ; *sēndū*.

10. Double ட்ட, is pronounced like *tt*, as,

கேட்டேன், *I heard*, pronounce *kōēttēn*.

11. A mute ய், either at the end or in the middle of a word, is pronounced like *ī* or *y*, as,

மெய், *truth*, pronounce *mei*, or *mey*.

செய்தாள், *she did*, pronounce *sēithāl*, or *seythāl*.

12. The pronunciation of a long vowel or double consonant, requires twice the time necessary for a short vowel or single consonant. The natives call the length of time for the pronunciation of a short vowel, or of a single consonant, மாத்திரை, *māthhīrei*, i. e., a measure, which they define by a single twinkling of the eye, or a snap of the fingers ; accordingly, a long vowel or a double consonant requires two such measures. A strict observance of this rule is of importance, as a neglect of it will produce misunderstanding ; thus,

பதம், *pāthām*, means *a word* ; but,

பாதம், *pāthām* — *a foot*.

13. Every long vowel, or every compound syllable, by which I mean a syllable composed of two consonants and a vowel, has naturally a particular emphasis or accent. Thus in காது, *kāthū*, the ear ; the syllable கா has the stress ; in சொல்லுகிறேன்,

söllügirēn, I say, the syllables சொல் and ேறன் have the stress.

Besides this natural emphasis, Tamil syllables have no accent. In words consisting of two or more short syllables, every such syllable is pronounced alike.

Samscrit words of three syllables are often written in Tamil with four syllables; e. g., அவச்யம், is written அவசியம்; in this case the emphasis of the Samscrit is retained; thus, pronounce, *āvāsyaṃ*.

§ VI.

The transmutation of letters takes place when two words are joined together, and affects the last letter of the preceding word and the first letter of the following word. The transmutation of letters is called திரிதல், *tirithēl*. It is done in the following cases.

1. When the preceeding word ends in a mute consonant, and the next begins with a vowel, that vowel is dropped, and its characteristic mark is joined to the mute consonant; thus:

அவன் இல்லை, is written அவனில்லை, *he is not*.

கோபம் உள்ள, ———— கோபமுள்ள, *angry*.

2. When ம் is followed by க, the ம் is changed into ங்.

சீ சீ,

தீ தீ,

as, செய்ம்கொண்டான் is written செய்ங்கொண்டான், *he conquered*.

பாவம்செய்தான், is written பாவஞ்செய்தான், *he sinned*.

புத்தகம்நீந்தான், is written புத்தகநீந்தான், *he gave a book*.

3. When ல் is followed by க, ச, or ப, the ல், is changed into ற்.*

Thus: பரல்கல், *gravel stone*, is written பரற்கல்.

பதில்சொல், *a word in return*, is written பதிற்சொல்.

முடிங்கால்படியிட்டான், *he kneeled down*, முடிங்காற்படியிட்டான்.

But when ல் is followed by த், both are changed into ற், as :

பதில்தந்தான், *he made a return*, பதிற்தந்தான்.

கடல்திரை, *the sea shore*, கடற்றிரை.

And if the word ending in ல் is a monosyllable, the ல் before த் is changed into ஃ, and the த் into ற், as :

கல்தீது, *the stone is bad* ; கஃற்தீது.

அல்த்ணை, *the neuter gender*, அஃற்த்ணை.

Again, if a monosyllable ending in ல், is followed by ம், the former is changed into ன், as : கல்மலை, *a rock*, கன்மலை. And if it be followed by ந், then ற் also is changed into ன், as :

கல்தெருசு, *a heart of stone*, கன்னெருசு.

4. When ள் is followed by க, ச, or ப, the ள் is changed into ட், as :

ஒருநாள்பிரயாணம், *a day's journey*, ஒருநாட்பிரயாணம்.

திருநாள்கடன், *the duty of a holy day*, திருநாட்கடன்.

உள்புறம், *the inside*, உட்புறம்.

பலநாள்செய்தி, *the news of several days*, பலநாட்செய்தி.

* The custom of not changing ல் into ற், but doubling the following letters க, ச, த, ப, is not authorized by the native grammars, e. g., பரல்க்கல், பதில்ச்சொல், &c., and ought to be abandoned, as there is no particular difficulty in adhering to the proper rule, excepting perhaps when ல் is followed by த்.

When ள் is followed by த, both are changed into double or single ட், as :

கள்தந்தான், *he gave tody*, கட்டந்தான்.
 நாள்தோறும், *daily*, நாடோறும்.
 அவள்தாய், *her mother*, அவடாய்.
 தாள்தாமரை, *a lotos-like foot*, தாட்டாமரை.

But if the word ending in ள் be a monosyllable, the ள், is changed before த் into ஃ and த் into ட், as :

முள்தீது *the thorn is bad*, முஃடது.

Again, if ள் is followed by ம், that is changed into ண், as :

முள்முடி *a crown of thorns*, முண்முடி,
 முள்முறிந்தது, *the thorn is broken*, முண்முறி
 ந்தது.

And if it be followed by ன், the ன் also is changed into ண், as : முள்நிலம், *a thorny ground*, முண்ணிலம்.

5 When ண் is followed by க, ச, or ப, the ண் is changed into ட், as :

பயிரின் கண்களீளை, *the parrot of the field*, பயிரின்
 கட்டீளை.

இளமைக்கண்செல்வம், *prosperity in youth*, இளமை
 க்கட்டசெல்வம்.

மண்பாத்திரம், *an earthen vessel*, மட்பாத்திரம்.

And when it is followed by த், the latter is changed into ட், as :

கண்திறந்தான், *he opened the eyes*, கண்டிறந்தான்.
 மண்தலம், *the earth*, மண்டலம்.

But if the word ending in ண் be in the oblique case, then both the ண் and த் are changed into ட், as :

கடலின்கண்திரை, *the sea shore*, கடலின்கட்டிரை.

Again, when ண், in monosyllabic words, is followed by ன், the ன் is changed into ண், as :

கண்ணெடிது, *the eye is long*, கண்ணெண்டிது.

கண்ணீர், *tears*, கண்ணீர்.
கண்ணோவு, *eye pain*, கண்ணோவு.

6. When ண் is followed by க, ச, or ப, the ண் is changed into, ன், as:

பொன்கம்பி, *a golden wire*, பொற்கம்பி.
பொன்சிலை, *a golden image*, பொற்சிலை.
பொன்பாத்திரம், *a golden vessel*, பொற்பாத்திரம்.

And if it be followed by த, the latter is changed into ற, as:

பலன்தந்தான், *he gave reward*, பலன்றந்தான்.

But if the word ending in ண் be in the oblique case, then both the ண் and the த are changed into ற, as:

பொன்தகடு, *a golden plate*, பொற்றகடு.

Again, if a monosyllabic word ending in ண், is followed by ந, the ந changes into ண், as:

மின்நெடிது, *the lightning is long or extended*,
மின்னெடிது.
முன்றிலை, *something that stands before*, முன்னிலை.

7. Certain words ending in உ, when they are united with some other words, as adjectives, change the உ into ஐ, and in some cases change the preceding soft into a hard letter also, as:

ஆண்டு, *a year*, மூவாண்டைநெல்லு, *rice three years old*.

பண்டு, *ancient*, பண்டைச்செய்தி, *old news*.

அன்று, *former time*, அன்றைப்பாடு, *former trouble*.

அன்று, *former time*, அன்றைக்கூலி, *former wages*.

இன்று, *present day*, இன்றைத்தினம், *this day*.

இன்று, *present day*, இன்றைநாள், *this day*.

மற்று, *other*, மற்றைக்காலம், *another time*.

The same change takes place, when personal nouns are formed of them, as:

From ஆண்டு, *year*, ஈராட்டையான், *a boy two years old*.
மற்று, *other*, மற்றையவர், *other persons*.

§ VII.

The omission of letters is called கெடுதல், and takes place in the following cases.

1. With the exception of words containing two shorts syllables, such as எகு, பசு, நடு, &c., which kind of words the Tamil Grammarians call தனிக் குறில்முற்றியலுகரம், all other words, ending in உ, drop this vowel when another vowel follows, and take the vowel of the following word, thus :

காடு அலர்ந்தது, is written காடலர்ந்தது, *the desert flourished*.

வண்டு இமிர்ந்தது, is written வண்டிமிர்ந்தது, *the wasp made a noise*.

தெளிவு அரிது, is written தெளிவரிது, *clearness is difficult*.

வந்து இருக்கிறான், is written வந்திருக்கிறான், *he is come*.

காது உள்ளவன், is written காதுள்ளவன், *one that has ears*.

போதுப்பு இன்மை, is written போதுப்பினிமை, *instruction is sweet*.

மாடு ஒடிற்று, is written மாடோடிற்று, *the ox ran off*.

ஆடு ஐந்து, is written ஆடைந்து, *five sheep*.

2. When a polysyllabic word, ending in ன், or ன், or a long monosyllabic word ending in the same

letters, is followed by ந, the ந, is dropped, or rather is absorbed in the ண or ன், thus :

கவண்நெடிது, is written கவணெடிது, *the sling is long.*

கலண் நெடிது, is written கலனெடிது, *the boat is long.*

மாண் நெறி, is written மாணெறி, *the excellent way.*

காண் நெறி, is written காணெறி, *the desert road.*

3. When a polysyllabic word, or a long monosyllabic word ending in ல், is followed by நீ, or any other of the letters called மெல்வினம், the ல is changed into ன, as before stated, and the ந is dropped, as :

விரல்நீளம், *the length of a finger*, விரனீளம்.

நூல்நுனி, *the end of a thread*, நூனுனி.

விரல்நீண்டது, *the finger is lengthened* விரனீண்டது.

4. When words of the same description, ending in ள், are followed by நீ, &c., the ள் is changed into ன், and the நீ is dropped, as :

இருள்நிலம், *a dark place*, இருணிலம்.

இருள்நீண்டது, *the darkness has extended*, இருணீண்டது.

5. When a word ending in ம் is followed by another beginning with ம் or ந, the ம of the former word is dropped, as :

காரியம்நடந்தது, *the business proceeded*, காரியநடந்தது.

மிருகமும்மாண்டது, *the beast also perished*, மிருகமும்மாண்டது.

§ VIII.

The augmentation of letters, called மிகல், takes place in the following cases :

1. If the preceding word end in அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ,

ஓ, or ஒள, and be followed by a word beginning with any vowel, the letter வ is inserted between both ; with the exception of such words ending in உ, as have been mentioned in the former § No. 1, thus :

அல்லஎன்றான், *he said no*, is written அல்லவென்றான்.

குல்லாஇனுடைய, *of the cap*, குல்லாவினுடைய

கடுஉண்டான், *he took poison*, கடுவுண்டான்,

நடுஇலே, *in the midst*, is written நடுவிலே.

பூடுக்தான், *he took a flower*, is written,

பூவெடுக்தான்.

However, அது, *that*, and இது, *this*, may follow either this rule or the rule § VII. No. 1, as :

அதுஎன்ன, *what is that?* may be written அதுவென்ன or அதென்ன.

These words are written also with an ஓ, thus : அஃது, இஃது, &c., and then the connecting letter வ is not required.

2. When the preceding word ending in இ, ஈ, எ, ஏ, or ஐ, is followed by another word beginning with a vowel, ய is inserted. This ய and the preceding வ, are called புணரொழுத்து, *i. e.*, connective letter, thus :

மணிஅது, is written மணியது, *of the pearl*,

தீஆடிற்று, is written தீயாடிற்று, *the fire blazed*.

சொல்லேஅல்லது, is written சொல்லேயல்லது, *either a word*.

கைஇல், is written கையில், *in the hand*.*

3. When monosyllabic words, ending in ஐ or யீ, are followed by words beginning with ம், or any other மெல்வினம், the latter may be doubled, thus :

கை மாநினது, may be written, கைம்மாநினது,

that which has been exchanged.

* In a very few cases வ follows எ or ஏ, instead of ய, as, வே-அ is வேவ, *to burn*.

கைநீண்டது, is written கைந்நீண்டது, *the hand was long.*

மெய்மறைந்தது, is written மெய்ம்மறைந்தது, *the truth was hid.*

மெய்நிலை, is written மெய்ந்நிலை, *true firmness.*

They may also be written without doubling the ம, which indeed is more common.

4. When a short monosyllabic word, ending in a consonant, ர, and ழ excepted, is followed by a vowel, the consonant is doubled, as :

கண்ஆசை, is written கண்ணாசை, *the lust of the eye.*

என்ஆசை, is written எண்ணாசை, *my desire.*

மெய்ஆசை, is written மெய்யாசை, *true desire.*

கல்சுழகு, is written கல்லுசுழகு, *the stone is beautiful.*

மண் உடைய is written மண்ணுடைய, *of the earth.*

5. The four letters க, ச, த, ப, at the beginning of the following words, are very frequently doubled. Many of the cases, however, in which their augmentation is required, depend so much upon custom, that it is impossible to define them all by rules. The principle cases are these :

i. When the preceding word ends in அ, in the following instances, namely, after the infinitive mode, after the indeclinable pronouns, அந்த, *that*, இந்த, *this*, எந்த, *which?* after போல, *like*, மற்ற, *other*, அல்ல *no*, and after some nouns which have dropped the last letter ம, and end therefore in அ, the duplication takes place, as :

வரக்கட்டளையிட்டார், *he commanded to come.*

போகச்சொன்னான், *he told to go.*

சொல்லப்போனான், *he went to tell.*

அந்தக்கனி, *that fruit.*
 இந்தத்தலை, *this head.*
 எந்தப்புத்தகம், *what book ?*
 எண்ணப்போலக்கொடுத்தான், *he gave like me.*
 மற்றச்சனங்கள், *other people.*
 அப்படியல்லக்கொடு, *not so, give !*
 நியாயத்தீர்ப்பு, *equitable judgment.*
 மரக்கொம்பு, *the branch of a tree.*
 பயப்படல், *fearing, &c.*

ii. After any long vowel, க, ச, த, ப are doubled, as :

நாக்கிழிந்தது, *the tongue split.*
 மிடாத்தகர்ந்தது, *the pot broke.*
 ஈச்செத்தது, *the fly died.*
 தீப்பற்றிற்று, *the fire kindled.*
 பூப்பூத்தது, *the flower blossomed.*

Exceptions are நீ thou, the 3d person plural neuter of the negative verb, and some words derived from the Sanscrit, thus :

நீசொன்னாய், *thou hast said.*
 அவைவாராபின்பு, *they (the things) will not come ;*
afterwards.
 மகாசந்தோஷம், *great joy, &c.*

iii. After words ending in இ ; namely, after the verbal participle terminating in இ, after இனி, தனி, இப்படி, அப்படி, எப்படி, and after many nouns ending in இ, and standing in the oblique case, க, ச, த, ப, are doubled, as :

சொல்லிக்காண்பித்தான், *saying, he showed.*
 போற்றிச்சொன்னான், *praising, he said.*
 நாளன்றிப்போனான், *he went another day.*
 இனிச்செய்வேன், *I shall do hereafter.*

தனிப்பிரயாணம், *a solitary journey.*
 இப்படித்தந்தான், *he gave thus.*
 அப்படிப்போனான், *he went so, or that way.*
 எப்படிச்சொல்லுகியாய், *how doest thou say?*
 சிளிக்கால், *the foot of a parrot.*
 புலித்தோல், *the skin of a tiger.*
 அத்திப்பழம், *a fig.*

Exceptions are nouns ending in இ, which denote men, and a few other nouns, as :

தம்பிகை, *the hand of the younger brother.*
 தபசிசரீரம், *the body of a devotee.*
 கத்திதேய்த்தான், *he whetted the knife.*
 புத்திசொன்னான், *he exhorted.*
 செட்டிபோனான், *the merchant went.*

iv. After words ending in உ, namely, after such as have the last consonant double, which includes many verbal participles, and the dative case; after words of two short syllables, excepting the pronouns அது, இது, and எது, and the numbers ஒரு, இரு; after words ending in ட்டு, ட்டு, ட்டு, and after nouns ending in உ, standing in the oblique case, க, ச, த, ப, are doubled, as :

கடுப்புக்கடிது, *the pain is acute.*
 அச்சுப்பெரிது, *the axletree is large.*
 வயிற்றுக்கடுப்பு, *pain in the stomach,*
 ஆட்டுக்குட்டி, *a lamb.*
 முகத்துச்சாயல், *likeness of the face.*
 மருந்துப்பை, *a bag of medicines.*
 அழைத்துத்தந்தான், *he called and gave.*
 பெற்றுக்கொண்டான், *he received.*
 எனக்குக்கொடுத்தான், *he gave to me.*
 மலைக்குப்போ, *go to the mountain.*
 புதுச்சுவாமி, *a new god.*

பொதுச்சொல், *a common word.*
 மறுத்தொடைத்தான்,* *he wiped off the spot.*
 குருப்படிப்பித்தார், *the priest taught.*
 சிறுப்பாதம், *the sacred foot.*
 நட்புக்கொண்டான், *he became friendly.*
 பட்டினத்திற்குப்போனான், *he went to the city.*
 குரங்குத்தலை, *the head of a monkey.*
 வண்டுச்சிறகு, *the wing of a wasp.*
 பாம்புப்படம், *the head of a cobra.*

v. After words ending in ஐ, namely, after the second or accusative case; after இல்லை; after some nouns, ending in ஐ, standing in the oblique case; and after some nouns which unite with verbs to form other verbs; க, ச, த, ப are doubled, as :

அதைக்கண்டேன், *I saw it.*
 அவரைப்போல, *like him.*
 இல்லைக்கொடு, *no! give!*
 முருங்கைக்காய், *a certain vegetable.*
 இலந்தைக்காய், *a certain vegetable.*
 மலைப்பக்கம், *the side of the mountain.*
 ஆசைப்பட்டார்கள், *they desired.*
 மகிமைப்படுத்தினார், *he glorified.*

Exceptions are எல்லை and மட்டை; after which those letters are not doubled, thus :

எல்லைகடந்தான் *he passed the boundary.*
 மட்டைசீவினான், *he scraped the branch.*

vi. After the verbal participles பேரய் and ஆய், and after nouns ending in ய், ர், or, ழ, standing adjectively, க, ச, த, ப are doubled, as :

* But when மறு means மற்ற, *another*, the duplication does not take place, as :

மறுகற்கொண்டுவா, *bring another curry.*
 மறுபிழைப்பில்லை, *there is no other livelihood.*

போய்ச்சொன்னான், *he went and said.*

சத்தியமாய்ப்பேசினான், *he spoke truly.*

பொய்ச்செல்வம், *false riches.*

கார்ப்பருவம், *ripeness of the field in August and September.*

பாழுக்கொல்லை, *a garden lying waste.*

A few words ending in ய், ற், or, ழ், when in the oblique case, have the following க, ச, த, ப doubled or before க், ங் inserted, as :

வெய்க்குறை, *diminution or fault of the bamboo.*

வேர்க்குறை, *diminution of the root.*

காழ்க்குறை, *diminution of the hardness of the inside of a tree.*

வெய்ங்குழல், *a flute of bamboo.*

ஆர்ங்கோடு, *the branch of the Aar-tree.*

பாழ்ங்கிணறு, *an empty well.*

§ IX.

Some words are variously changed, of which are,
1. சில *some*, and பல *many, several* :—When they are written twice to denote variety, they may be joined together without any change; or the first letter of the second word may be doubled; or the last vowel of the first word, viz., அ, may be dropt, and the remaining ல be changed into ழ், as :

சிலசில, *some*, பலபல *several.*

சிலச்சில, *some*, பலப்பல *several.*

சிற்சில, *some*, பற்பல, *several.*

Again, when சில, or பல, unites with another word, the terminating vowel அ, may either remain or be dropped, and then the regular changes must be made in either case, as :

பலகலை, *many rules*, சிலகலை, *some rules.*

பற்கலை, *many rules*, சிற்கலை, *some rules*.
 பலநாள், *many days*, சிலநாள், *some days*.
 பன்னாள், *many days*, சின்னாள், *some days*.
 பலமணி, *many grains*, சிலமணி, *some grains*.
 பன்மணி, *many grains* சின்மணி, *some grains*.
 பலவணி, *many rows*, சிலவணி, *some rows*.
 பல்லணி, *many rows*, சில்லணி, *some rows*.
 பலதொடை, *many concatenations*, சிலதொடை,
some concatenations.
 பஃரொடை, *many concatenations*, சஃரொடை,
some concatenations.

2. The word தமிழ், *Tamil*, may be used either with the mute ழ், or with an additional அ, when it is joined to words beginning with letters of the வல்லினம் class, as :

தமிழ்ச்சொல் or தமிழ்ச்சொல், *a Tamil word*.

தமிழ்க்கூத்து, or தமிழ்க்கூத்து, *a Tamil play*.

3. The word தேன், *honey*, may be united with other words without any change, as :

தேன்கடிது, *the honey is thick*,

or the following various changes may be made with it, as :

தேன்குடம், is written தேக்குடம், or தேங்குடம்,
a honey vessel.

தேன்கடிது, is written தேக்கடிது, or தேன்கடிது,
the honey is thick.

தேன்மொழி, is written தேமொழி, *a sweet word*.

தேன்மாண்டது, is written தேமாண்டது, *the honey is spoiled*.

4. The words தன், *his*, and என், *my*, may be united to words beginning with a letter of the வல்லினம்

class, without any change, or the னீ may be changed into னீ, as :

தன்பகை, or தன்பகை, *his own hatred, namely, self-hatred.*

தன்பொழிவு, or தன்பொழிவு, *self-interest.*

என்பகை, or என்பகை, *my hatred.*

5. The words உளன், *marrow*, and குயின் *a cloud*, never suffer a change in the last letter, though the first letter of the following word may, as :

உளன்கடுமை, *the hardness of the marrow.*

உளன்றீமை, *the badness of the marrow.*

குயின்குழாம், *a collection of clouds.*

குயின்றிரள், *a collection of clouds.*

6. Besides the above, the Tamil Grammarians enumerate nine kinds of changes which some words undergo, not by rule, but by custom. They are these, as :

i. A மெல்லினம் letter is sometimes changed into a வல்லினம் letter which they call வலித்தல், *i. e., hardening*, as :

வாய்ந்தது, becomes, வாய்த்தது, *it is fair or good.*

ii. A வல்லினம் letter is changed into a மெல்லினம் letter ; which they call, மெலித்தல், *i. e., softening*, as :

தட்டை *a bamboo stick* தண்டையினக்கிளிகடிவாள்
she drives the various parrots with a bamboo stick.

iii. A short vowel becomes long, which they call நீட்டல், *i. e., lengthening*, as :

நிழல், *shadow*, becomes நீழல்.

iv. A long vowel is made short, which they call குறுக்கல், *i. e.*, *shortening*, as :

for பாதம் *a foot*, பதம்.

v. A syllable is contracted, which they call தொகுத்தல், that is, *contracting*, as :

for வேண்டாதார், *they say*, வேண்டார், *persons who have no desire*.

vi. A syllable is extended, which they call விரித்தல், that is, *extending*, as :

for தண்ணிறை, *they say*, தண்ணந்திரை, *i. e.*, குளிர்ச்சிபொருந்திய அழகானகரை, *a cool beautiful shore*.

vii. The first syllable of a word is omitted, which they call முதற்குறைத்தல், or தலைக்குறைத்தல், *i. e.*, *shortening the first*, as :

for தாமரை, *they say* மரை, *a tumarey or lotus flower*.

viii. The last syllable of a word is omitted, which is called கடைக்குறைத்தல், *i. e.*, *shortening the last*, as :

for நீலம், *blue colour*, நீலி.

ix. The middle syllable is omitted, which they call இடைக்குறைத்தல், *i. e.*, *shortening the middle*, as :

for யாவர், *who?* யார்.

7 When two Samskrit words are united, they are often used in Tamil with the same changes that they undergo in Samskrit.

i. If a final அ, be followed by a word commencing with an அ, or ஆ, the two vowels coalesce into ஆ.

வேதஆகமம், is written வேதாகமம், *a book of the Ved*.

பஞ்ச அங்கம், is written பஞ்சாங்கம், *the calendar.*
பாத அரவிந்தம், is written பாதாரவிந்தம், *the lotus-flower-like foot.*

குள ஆம்பல், is written குளாம்பல், *a water flower.*

விக்ஶிரக ஆராதனை, is written விக்ஶிரகாராதனை, *idolatry.*

ii. If the following word commences with இ or ஈ, the vowels coalesce into ஏ; if with உ, into ஒ, as:

சுர இந்திரன், is written சுரோந்திரன், *the Indiren of the Gods.*

சீத இந்து, is written சீதேந்து, *the cold moon.*

கமல உற்பவி, is written கமலோற்பவி, *one born of the Tamarey, i. e., Sarasvadi.*

மகா உதரம், is written மகோதரம், *the palsy.*

சக உதரம், is written சகோதரம், *brotherhood.*

சுத்த உதகம், is written சுத்தோதகம், *clear water.*

சூரிய உதயம், is written சூரியோதயம், *the rising of the sun.*

மகா உன்னதம், is written மகோன்னதம், *very great.*

iii. To express multitude or great variety some nouns are written twice; in which case the last consonant of the first word is dropped, the remaining vowel changed into ஆ; and the வல்லினம் letter of the following word united without doubling it, as:

காலாகாலம், *many or various times.*

தேசாதேசம், *many or various countries.*

குலாகுலம், *many or various castes.*

கோடாகோடி, *many millions.*

Observe, however, that these three kinds of changes are not authorized by Tamil Grammarians; the words should be written according to the rules formerly laid down, thus :

Instead of வேதாகமம், it should be வேதவாகமம் ;
and for பஞ்சாங்கம், it should be பஞ்சவங்கம், &c.

And instead of doubling the words to denote multitude, as in iii. பலபல or தோறும் should be used, as ;

for காலாகாலம், should be பலகாலம், or பலபல
காலம், or காலங்கள் தோறும் ;

for தேசாதேசம், should be பலதேசம், or தேசங்
கள் தோறும், &c.

8. Besides the regular changes of letters, the Tamil Poets have indulged themselves in changing, adding, or omitting letters and even transposing syllables, to suit their purpose. It will be sufficient to notice a few instances, simply for the information of the student, as :

For இன் முன் *the fore part of a house*, some have written முன்றில்.

— பின், *after*, பின்றை.

— கோவில், *temple*, கோயில்.

— பொதுவில், *a common house*, பொதுயில்.

— அருமருந்தன்னுன், *one like the nectar of the Gods*, அருமந்தான்.

— கிழங்கன்னபழஞ்சோறு, *old rice which is left*,
கிழங்கம்பழஞ்சோறு.

— சோழனாடு, *the Sola country*, சோனாடு, the same
as கோரமண்டலம், *Coromandal*.

— பாண்டியனாடு, *the Pandia country*, பரண்டிநாடு.

— மலையமாளாடு, *the Malayala country*, மலாடு.

For தஞ்சாவூர், *Tanshour*, தஞ்சை.

— பனையூர், *Paneyoor*, பனசை.

— சேந்தன்மங்கலம், *Sendamangalam*, சேந்தை.

— ஆத்தூர், *Attoor*, ஆறை.

— ஆதன்மந்தை, *the father of Aden*, ஆந்தை.

— பூதன்மந்தை, do. *Pooden*, பூந்தை,

— வடுகன்மந்தை, do. *Vadugen*, வடுகந்தை.

— என்மந்தை, *my father*, எந்தை.

— நுந்தை, *thy father*, நுந்தை.

§ X.

In conclusion I add a list of the changes of letters, to present them to the student at one view; the first letter being the last of the preceding word, and the second letter the first of the following word, viz.

* ம்க	is changed into	ங்க.
* ம்ச	ஞ்ச.
* ம்த	ந்த.
ம்ட	ட.
ம்த	த.
* ல்க	ற்க.
* ல்ச	ற்ச.
* ல்ப	ற்ப.
ல்த	ற்ற, OR ற்ற.
ல்ட	ண்ட.
ல்த	ண்ட, OR ன்.
ள்க	ட்க.
ள்ச	ட்ச
ள்ப	ட்ப.
ள்த	ட்ட, OR ட OR ட்ட.
ள்ட	ண்ட.
ள்த	ண்ட, OR ண்.
ண்க	ட்க.

ண்ச	is changed into	ட்ச.
ண்ப	ட்ப.
ண்த	ண்ட, OR ட்ட.
ண்ந	ண்ண, OR ண.
ண்ச	ற்ச.
ண்ப	ற்ப.
ண்த	ன்ற OR ற்ற.
ண்ந	ன்ன, OR ன.

Note. It is evident that these changes form a part of that system of artifices, by which the ancient Hindoo literati excluded the common people from understanding their writings, making them too perplexing to be studied by every one; hence it is, that they are not strictly observed in the common intercourse of life; and it is to be wished that they were altogether banished from the language. Until that take place, it should be always a rule in prose writings, to admit only such changes as are easy, and such as do not obscure the meaning of words or phrases. With this view I have observed in this work only those which in the above table are marked with an*; those according to which ச, ழ, த, and ப must be doubled; and such particular words as are usually changed even in common writings; such as,

தண்ணீர்	from தண்நீர், cold water.
வெநநீர்	—— வெம்நீர், hot water.
கண்ணீர்	—— கண்நீர், tears, the water of the eye.
நன்நூல்	—— நல்நூல், good rule.
பன்மை	—— பல்மை, plurality.
வெண்மை	—— வெள்மை, whiteness.
நாடோறும்	—— நாள்தோறும், daily, &c.

ETYMOLOGY.

§ XI.

The Tamil Grammarians divide all the words of their language into four principal parts, viz., Nouns, Verbs, Particles, and Adjectives. They

have no Article; the Pronoun is included in the Noun; the Preposition, Conjunction, and Interjection in the Particle, and the Adverb in the Adjective.

§ XII.

THE PARTICLES.

I commence with this part of speech, because it is much used in the formation of the other parts. A previous knowledge of it will, therefore, facilitate the study of the language.

1. What I have called “the Particle” is in Tamil called இடைச்சொல், that is, *middle word*; namely, words or letters which are used to connect other words. Apart from this connexion they have no individual signification.

They are subdivided into eight classes;

2. *The first class* contains the particles which form the cases of the Nouns. These are called வேற்றுமையுருபுகள், *i. e., forms of declension*. As they will necessarily be stated in the chapter of the Nouns, I omit them here. Ug. 45.

3. *The second class* contains particles which form the modes and tenses of the Verbs, and are called வினையுருபுகள், *i. e., forms of the Verb*. They will likewise be stated in the chapter of the verbs.

4. *The third class* are the particles that are used to connect the forms of declension and conjugations with the roots, and are called சாரியை. They are seventeen in number, viz;—

அன், ஆன், இன், அல், அற்று, இற்று, அத்து, அம், தம், நம், நாம், ஏ, அ, உ, ஐ, ஞ, and ன.

They are without meaning even when connect-

ed.—The mode of connexion will be mentioned wherever it occurs in the sequel.

5. *The fourth class*, contains particles of similarity or comparison, and are therefore called உவமைச்சொற்கள்; they are these:

போல, ஒப்ப, நேர, நிகர, படி, புரைய, இயைய, கடுப்ப, மான, ஏய்ப்ப, அன்ன, and இன்ன.

They all signify in connexion, “*as, like as, equal to, according to*,” and so on, and do not undergo any change when used; but the nouns with which they are connected may be either in the nominative or accusative case, thus:

அதுபோல (ஒப்ப, நேர, நிகர,) *as or like, near that.*
அதைப்போல (ஒப்ப, நேர, நிகர,) *like, near that.*

But, படி takes இன் one of the third class particles before it, as அதின்படி, *according to that*, or as *that*. The rest are not used in common language.

Again, ஒப்ப, நேர, and நிகர, receive in common life the adverbial form in ஆய், as:

ஒப்பாய், நேராய், நிகராய், *like or near*, and then require the dative case, as:

அதற்கொப்பாய், *like that.*

அதற்குநேராய், *strait to that, in the same direction.*

அதற்குநிகராய், *equal to that.*

6. *The fifth class*, consists of particles which in different connexions have different meanings, and are therefore called, சத்தம்பொருளைக்காட்டிய இடைச்சொற்கள்; they are these:

ஏ, ஒ, உம், என, என்று, முன், பின், கீழ், மேல், மட்டு, மற்று, இனி, ஆங்கு, ஆ, அ, இ, ஏ, உ,

என்ற, என்னை, ஒடு, தீல், மன், கொல், அந்தீல், அம்ம, மா, ந, ஆ, அ, அந்தோ, ஐயோ, அன்றோ, தொறும், தோறும், எனும், ஆனும், &c.

Many of these are used only in poetical Tamil. Those used in common life are the following.

ஏ, ஓ and ஆ, are interrogative, emphatic, and disjunctive particles, answering to our sign of interrogation, or to, *indeed, yes, &c.* For their use, see § LXXXIII., LXXXIV., LXXXV.

உம், is mostly conjunctive, answering to our *and, also,* but sometimes also disjunctive meaning *even, than,* see § LXXXVI.

என, என்று, are likewise conjunctions, answering to *that;* but sometimes also meaning *similarity,* see § LXXXVII.

முன், or முன்பு, or முன்னமே, means *before.*— It is also used absolutely as a conjunction of time, in which case it means *formerly,* see § LXXXIX.

பின், or பின்பு, or பின்னர், means *after,* see § LXXXIX.

கீழ், means *under, beneath.* } see § LXXXIX.
மேல் means *above, over.* . . }

மட்டு, or மட்டும், means *until, as far as,* see § XC.

மற்று, means *other,* and with உம், viz., மற்றும், *otherwise,* is used adverbially, see § XCI.

மற்ற, means likewise *other,* and is used adjectively, see § XCI.

இனி or இனிமேல், means *hereafter,* used absolutely, see § XCII.

தொறும் and தொறும், mean *every one, without exception,* see § CXI.

அந்தோ and ஐயோ, are interjections of *woe* or *pity*, and answer to our *oh! alas!* see § XCIII.

ஏனும் and ஆனும், mean *even if, at least, although, either, or, &c.*, see § CIV.

7. Besides these there are many words, which, though they belong to other parts of speech, are used as our prepositions, or conjunctions : I therefore subjoin them here:—

i. Infinitives of verbs.

கூட, means *together*, from கூடுகிறது, *to join*.

கிட்ட, means *near*, from கட்டுகிறது, *to approach*.

தவிர, means *except*, from தவிருகிறது, *to separate, remove*.

ஒழிய, means also *except*, from ஒழிகிறது, *to cease*.

ஏறக்குறைய, means *about, nearly, more or less*, from ஏறுகிறது, *to ascend, increase*, and குறைகிறது, *to lessen*.

அற, means *off, from, without*, from அறுகிறது, *to cease, to be cut off*.

சூழ, *round about*, from சூழுகிறது, *to surround*.

ii. Verbal participles.

குறித்து, with the accusative, means *concerning, about*, from குறிக்கிறது, *to define, point out*.

இல்லாமல் and இன்றி, with the nominative, mean *without*, from the irregular negative verb இல்.

அல்லாமல் and அன்றி with any case, mean *besides, except*, from the irregular negative verb அல்.

சூழ்ந்து, from சூழுகிறது. } *around with the ac-*
சுற்றி, from சுற்றுகிறது. } *cusative case.*

விட்டு, *from*, with the Accusative case, from the verb விடுகிறது, *to leave*.

iii. Subjunctive moods.

இல்லாவிட்டால், means *if not, unless*, from இல் and விடுகிறது.

ஆனால், *if*, from ஆகிறது, *to become*.

ஆகிலும். } mean, *even if, although, yet, at least*,
ஆனாலும். } from ஆகிறது.

iv. Nouns :

பரியந்தம், added to a nominative case, means *until*.

வரையில், the ablative of வரை, and வரைக்கும், the dative of the same, mean *until*.

அளவு, means *until*, composed of அளவு, a *measure*, and உம், the conjunction.

மாத்திரம், a *measure*, means *only*.

மருங்கு, *the side, the hip*, added to a genitive, means, *near*.

பொழுது, *time*, added to participles, means *when*.

அப்பொழுது or அப்போது, from பொழுது, *time*, and அ the demonstrative pronominal letter, means *that time, then*.

இப்பொழுது, means *this time, then*.

பொருட்டு, means *for the purpose of, that*.

படிக்கு, the dative of படி, *manner, measure*, means *in order to that*.

நிமித்தம், a *sign, omen*, means *for the sake of*.

உடன், உடனே, means *immediately*.

ஆகையால், the ablative of the verbal noun ஆகை, *being*; literally, *by being*, means *therefore, wherefore*.

8. *The sixth class* contains particles that are merely emphatic, to lengthen the sound; and are therefore called இசைநிறைக்கிற இடைச்சொற்கள். They are but two, தெய்ய and ஒடு, and are used only in poetical Tamil.

9. *The seventh class* of particles are likewise only emphatic or expletive, and are called அசை நிறைக்கிற இடைச்சொற்கள். Ten of them are used only in poetry with the second person. They are these:

மியா, இகம், மோ, மநி, அத்தை, இத்தை, வாழிய, மாள, வீ, யாழ.

The rest are:

யா, கா, பிற, பிறக்கு, அனோ, பொ, மாது, இசும், சின், குரை, ஒரும், போலும், இருந்து, இட்டு, அன்று, ஆம், தாம், தான், கின்று, நின்று.

Of these, இருந்து, இட்டு, ஆம், தாம், தான் and நின்று only are used in common language, see § XVI. 5. § LVI. 7. a. f. § CX. § LXVI. 2.

I would also notice, as belonging to this class, ஆனவன், என்பவன், ஆனது, ஆவது, which are affixed to nouns, and என்பது which is affixed to nouns and sentences, see § LXIV. 4, § LXVI. 4, 5.

10. *The eighth class* contains particles which stand for marks of certain sounds, such as of thundering, clapping with the hands, &c.; they are therefore called குறிப்பிடைச்சொல், such are ஒல், கல், &c. &c., such words may be formed indefinitely to express any sound.

NOUNS.

§ XIII.

The Noun is called in Tamil பேர்ச்சொல். It is

divided by the Native Grammarians into many classes; which belong rather to Logic than to Grammar. The principal of those divisions is into *சிறப்புப்பேர்*, *i. e.*, *proper nouns*; and *பொதுப்பேர்*, *i. e.*, *common nouns*.

1. The *சிறப்புப்பேர்*, or proper nouns, imply every specific name, not only of men, but of all other beings, as: *சாத்தன்*, *Sattan*, *மாமரம்*, *the mango tree*, *புலி*, *a tiger*, *வயிரம்*, *a diamond*, &c.

2. The *பொதுப்பேர்*, or common nouns, include all the rest, as: *மனிதன்*, *a man*, *மரம்*, *a tree*, *மிருகம்*, *a beast*, *கல்*, *a stone*, &c.

§ XIV.

They further divide all nouns, whether proper or common, into two principal classes, which express their sex or caste, nearly the same as our gender.—The one is *உயர்திணை*, *i. e.*, *high caste*, and the other is *அஃறிணை* (*அல்திணை*), *i. e.*, *no caste*.

1. The *உயர்திணை*, or *high caste*, implies all words that signify men, gods, and infernal spirits, whether male or female, as: *தகப்பன்*, *father*, *பிதா*, *father*, *அவன்*, *he*, *பெண்*, *woman*, *அவள்*, *she*, *தேவன்*, *god*, *பசாசு*, *devil*, &c.,

2. The *அஃறிணை*, or *no caste*, are all the nouns that are not included in the former class, whether things animate or inanimate, male or female, as: *அது*, *it*, *ஒளி* *light*, *கல்வி*, *science*, *ஆத்துமா*, *soul*, *மனசு*, *mind*, *மச்சம்*, *fish*, *பறவை*, *fowl*, *குதிரை*, *horse*, *யானை*, *elephant*, &c. &c.

§ XV.

Again, these two principal classes, are subdivided into five smaller, which they call *பால்* *i. e.*, *part*; *பு. 76.* which include our genders and numbers; they

are : ஆண்பால், *i. e.*, masculine high caste ; பெண்பால், *i. e.*, feminine high caste ; பலர்பால், *i. e.*, common high caste ; ஒன்றன்பால் *i. e.*, singular of no caste ; பலவீன்பால், *i. e.*, the plural of no caste.

1. The ஆண்பால் or masculine of high caste nouns, includes all nouns of the male sex of the class உயர்திணை, in the singular number, as : அவன், *he*, மகன், *a son*, புருடன், *a man*, தேவன், *god*, &c.

2. The பெண்பால், *i. e.*, feminine, comprehends all nouns of the female sex of the உயர்திணை, in the singular number, as : அவள், *she*, மகள், *daughter*, ஸ்திரி, *woman*, தேவி *goddess*, &c.

3. பலர்பால், *i. e.*, common high caste, includes three kinds of plurals ;—i. The plural of the masculine nouns, such as புருடர், *husbands*. ii. The plural of the feminine nouns, such as பெண்கள், *women* ; and iii., the plural common to both masculine and feminine, *e. g.*

அவர்கள், *they*, (male or female.)

மனிதர்கள், *persons*, do. (the human species.)

தேவர்கள், *gods*, do.

4. ஒன்றன்பால், *i. e.*, the singular of no caste nouns, includes all the words of அஃநிணை in the singular number, as, வீடு, *house*, இறகு, *feather*, கத்தி, *knife*, நாய், *dog*, குறிவி, *bird*, &c.

5. பலவீன்பால், *i. e.*, the plural of no caste nouns, comprehends all nouns of அஃநிணை in the plural number, as : வீடுகள், *houses*, கத்திகள், *knives*, பாம்புகள், *snakes*, &c.

Note. 1. To distinguish the nouns in regard to this division, we must chiefly observe their meaning and not their termination ; for though அன் usually denotes the masculine, and அள் the feminine, yet there are nouns with other terminations, which still belong to the masculine or feminine class, as :

பிதா, *father*, ஸ்திரி and பெண், *a woman*, குரு, *teacher*, &c.

And on the contrary, there are nouns with the masculine termination that are neuter, as :

கறையான், *an insect*, கடற்காளான், *the sea sponge*, இகலன், *a jackal*.

Note. 2. The formation of the plural number of any பால் or திணை, is by adding the syllable கள் to the singular, with due observation of the rules of the changes and augmentation of letters, thus :

of பிதா, <i>father</i> ,	the plural is	பிதாக்கள், <i>fathers</i> .
பெண், <i>woman</i> ,	the plural is	பெண்கள், <i>women</i> .
மரம், <i>tree</i> ,	the plural is	மரங்கள் <i>trees</i> .
கழுதை, <i>an ass</i> ,	the plural is	கழுதைகள், <i>asses</i> .
வீடு, <i>a house</i> ,	the plural is	வீடுகள், <i>houses</i> .
கல், <i>a stone</i> ,	the plural is	கற்கள், <i>stones</i> .
நாள், <i>a day</i> ,	the plural is	நாட்கள், <i>days</i> .
குரு, <i>a priest</i> ,	the plural is	குருக்கள், <i>priests</i> .

If the singular ends in ன், and the noun is of the உயர்திணை class, ன் is changed into ர், to which கள் may be added, as :

புருடன், *husband*, புருடர் or புருடர்கள், *husbands*.
 மனிதன், *a man*, மனிதர் or மனிதர்கள், *men*.
 குமாரன், *a son*, குமாரர் or குமாரர்கள், *sons*.
 அவன், *he*, அவர் or அவர்கள், *they*.

But மகன், *a son*, has மகார், *sons*; which plural, however, is used chiefly in poetry. In common life they use குமாரர்.

Again, some nouns of the உயர்திணை take மார் between the singular and the plural terminations, as :

தகப்பன், *father*, தகப்பன் மாரர்கள், *fathers*.
 போதகன், *teacher*, போதகன் மாரர்கள், *teachers*.
 அண்ணன், *elder brother*, the chief, அண்ணன் மாரர்கள், *elder brothers, superiors*.
 தோழன், *a companion*, தோழன் மாரர்கள், *companions*, so also பிள்ளைமார், *the caste called Pilley*; துறைமார், *gentlemen*, &c.

In some words of this sort, மார் is fixed after the சள், as :

குருக்கள்மார், or with the change of letters குருக்கண்மார், *priests*.

The formation of the plural of pronouns deviates from the general rule, and will be noticed in § XX.

§ XVI.

In declining Nouns, the Tamulians have eight cases, which they call வேற்றுமைபுருபுகள், *i. e.*, forms *Pg. 37* of changes.

1. *The first case*, is our nominative, and is called in Tamil, எழுவாய், or கருத்தா, i. e., *the beginning*, or *the first, the principal*. The noun itself is always in this case without any addition ; as, மனிதன், *a man*, கல்வி, *science*, நோவு, *pain*, வில், *a bow*.

2. *The second case* is our accusative, and is formed by adding ஐ to the nominative ; whence it is called ஐவேற்றுமை, as : மனிதனை, *the man*, கல்வியை, *the science*, நோவை, *the pain*, வில்லை, *the bow*.

3. *The third case*, is our ablative, and has two forms, the one is ஆல், denoting the instrument or the cause, as : மனிதனால், *by the man* ; கல்வியால், *by the science* ; நோவால், *by the pain* ; வில்லால், *by the bow* ; the second is, ஒடு, ஒடு, or உடனே, denoting connexion, as மனிதனோடு, or மனிதனொடு, or மனிதனுடனே, *with the man*, &c.

4. *The fourth case* is our dative, and is formed by adding கு to the nominative, as, மனிதனுக்கு, *to the man* ; கல்விக்கு, *to the science*, நோவுக்கு, *to the pain*, வில்லுக்கு, &c. The inserted உ in மனிதனுக்கு, and in similar nouns, is a சாரியை, see § XII. 4, used to connect the கு to the mute consonant ; and the duplication of க் is made according to the rules of augmentation.

Some nouns receive ஐ also, one of the சாரியை, before the termination கு, as :

நாள், *a day*, நாளுக்கு and நாளைக்கு.

இன்று, *this day*, இன்றுக்கு and இன்றைக்கு.

அன்று, *that day*, அன்றுக்கு and அன்றைக்கு.

என்று, *what day?* என்றுக்கு and என்றைக்கு.

5. *The fifth case* may be called the ablative of separation or motion ; and is formed by adding இல் or இன் to the nominative, as : மனிதனில், *from*

a man ; கல்வியில், from science ; நோவில், from pain ; வில்லில், from the bow, &c. Very frequently also, the particle இருந்து or நின்று is added to this case, as : மனிதனிவிருந்து or மனிதனினின்று ; கல்வியிவிருந்து or கல்வியினின்று, &c. ; the meaning is the same.

6. The sixth case is our genitive, and is formed by adding அது, or உடைய to the nominative, as : மனிதனுடைய or மனிதனது, of a man, but the former is more common than the latter.* Neuter nouns, particularly such as end in a vowel, take இன் (a சாரியை) before this termination, thus ; கல்வியினுடைய, கல்வியினது, of the science ; நோவினுடைய, நோவினது, of the pain ; வில்லினுடைய, வில்லினது, of the bow, &c. The termination is sometimes dropped, as : கல்வியின், நோவின், பிதாவின், &c.

7. The seventh case, is an ablative of place, and is expressed in poetical Tamil by no less than 23 terminations, viz:—

கண், கால், கடை, இடை, தலை, வாய், திசை, வயின்,
முன், சார், வலம், இடம், மேல், கீழ், புடை, முதல்,
பின், பாடு, அனை, தேம், உழை, வழி, உளி, உழி,
உள், அகம், புறம், இல்.

All these words severally are equivalent to *at* or *in*, when used as forms of this case ; however, only இல், and இடம், and this declined இடத்தில், are in common use ; which also may receive the சாரியை, இன், thus : மனிதனில், மனிதனிடத்தில், or மனிதன்கண், &c., *at or in the man* ; கல்வியில், கல்வியினிடத்தில், கல்வியின்கண், *at or in the science*, &c.

* Some have used also உட for the genitive case, as : மனிதனுட, &c., but it is obviously a corruption of உடைய, and not authorized by the rules of grammar.

8. *The eighth case* is our vocative, and is called in Tamil விளிவேற்றுமை, *i. e., mode of calling*. The most common form is that of adding the particle ஏ to the nominative, as: மனிதனே, *O man!* கல்வியே, *O science!* மரணமே, *O death!* &c.

Besides this, there are various other forms partly in common use, partly peculiar to Poetical Tamil, viz:—

i. The nominative of any noun may be used as a vocative. This however is ambiguous.

ii. If a noun end in இ, this short vowel may be changed into the long one, as: நம்பி-நம்பீ, *O Lord!* சாத்தி-சாத்தீ, *O Satee*, சூம்பி-சூம்பீ, *O wasp!*

iii. Words ending in ஐ, change this vowel into ஆய் or ஆ, as: அண்ணை-அன்னாய், or அன்னா, *O mother!* தந்தை-தந்தாய், *O father!* விடலை-விடலாய், *O king!* மடந்தை-மடந்தாய், *O woman!* நாரை-நாசாய், *O heron!*

iv. Words ending in ன், form the vocative variously, (1) by dropping the ன், as: இறைவன்-இறைவ, *O king!* நாதன்-நாத, *O lord!* சிநேகிதன்-சிநேகித. (2.) by lengthening the last vowel, as: பெருமன்-பெருமான், *O thou great one!* நம்பன். நம்பான், *O Siven!* (3.) by dropping அன், and adding ஆ, as: இறைவன்-இறைவா *O king!* தோழன்-தோழா, *O companion!* (4.) by dropping அன் and adding ஆவோ, as: அய்யன்-அய்யாவோ, *O sir!* அப்பன்-அப்பாவோ, *O father!* (5.) by dropping ன், and adding ஓ, as: திரையன்-திரையவோ, *O Tiriyeen!* பெருமான்-பெருமவோ, *O thou great one!* (6.) by changing ன் into ய், as: மலை யான்-மலைபாய், *O mountaineer!* பூணன்-பூணாய், *O Pōnān!* (7.) by changing the last syllable ஆன் into ஓயே, as: வாயிலான்-வாயிலோயே, *O possessor of a gate!*

(8.) by changing அன் into ஏ, as: முருகன்-முருகே, *O Soopramanian!* ஐயன்-ஐயே, *O father!* *O sir!*

9. The சாரியை-இன், and also அன், may be inserted before the termination of any case, the vocative excepted; particularly in words that do not end in ன்; e. g., கல்வி; 2d case கல்வியனை, கல்வியினால், கல்வியனோடு, &c.—The dative case may then be either இனுக்கு or இந்்கு, contracted, according to the rules of changes of letters, from இன்கு, thus: கல்வியந்்கு, மனிதனந்்கு, &c.

10. In forming the cases the common rules of changes and augmentation of letters are observed, as before exemplified in கல்வி, which inserts ய, according to rule, § VIII. 2, நோவு, which drops உ, according to rule, § VII. 1, வில், which doubles the mute consonant according to rule, § VIII. 4.

11. The same forms of the cases are used also in the plural number, as will be seen from the following

PARADIGM

Of the Tamil Declension.

Singular.	Plural.
1st, Nom. மனிதன். <i>a man.</i>	மனிதர் or மனிதர்கள் <i>men.</i>
2d, Acc. மனிதனை, <i>a man.</i>	மனிதரை or மனிதர்களை, <i>men.</i>
3d, Abl. instr. மனிதனால் <i>by a man.</i>	மனிதரால் or மனிதர்களால், <i>by men.</i>
Abl. Soc. மனிதனோடு <i>with a man.</i>	மனிதரோடு or மனிதர்களோடு, <i>with men.</i>
4th, Dat. மனிதனுக்கு <i>to a man.</i>	மனிதருக்கு or மனிதர்க்கு or மனிதர்களுக்கும் or மனிதர்கட்கு. } <i>to men.</i>
5th, Abl. mot. } <i>from a man</i>	மனிதரில or மனிதர்களில், மனிதர்களின், மனிதர்களிலிருந்து } <i>from men.</i>
மனிதனில். or மனிதனின். or மனிதனிலிருந்து or மனிதனின்னு.	மனிதர்களின்னு.

6th, Genitive, மனிதனுடைய, or மனிதனது.	} of a man.	மனிதருடைய or மனிதர்	} of men.
		களுடைய, மனிதர்களினது.	
7th Abl. loc. மனித னிடத்தில் or மனிதன்கண் or மனிதனில்.	} at or in, a man.	மனிதரிடத்தில் or மனித	} at or in men.
		ர்களிடத்தில், மனிதர்க ளின்கண், மனிதர்களில்.	
8th, Voc. மனிதனே, O man!		மனிதரே or மனிதர்களே, O men!	

Note.—According to the Latin form, it will be thus:

	Singular.	Plural.
Nom. 1st,	மனிதன.	மனிதர்கள்.
Gen. 6th,	மனிதனுடைய மனிதனது.	மனிதர்களுடைய. மனிதர்களினது.
Dat. 4th,	மனிதனுக்கு.	மனிதர்களுக்கு.
Acc. 2d,	மனிதனை.	மனிதர்களை.
Voc. 8th,	மனிதனே.	மனிதர்களே.
Abl. 5th,	மனிதனில், மனிதனின், மனிதன்கண், மனிதனினால், மனிதனினால்.	மனிதர்களில். மனிதர்களின். மனிதர்களினால். மனிதர்களினால்.
—loc. 7th,	மனிதனிடத்தில். மனிதனில். மனிதன்கண்.	மனிதர்களிடத்தில். மனிதர்களில். மனிதர்களின்கண்.
—instr. 3d,	மனிதனால்.	மனிதர்களால்.
—Soc. 3d,	மனிதனோடு.	மனிதர்களோடு.

12. All nouns are declined as மனிதன், with the following exceptions:—

i. Nouns ending in அம் drop this syllable in the singular and add the சாரியை, (அத்து) before the terminations; excepting the vocative, as:

	Singular.	Plural.
1st,	மரம், a tree.	மரங்கள் trees.
2d,	மரத்தை or மரத்தினை, of a tree	மரங்களை ———
3d,	மரத்தால் or மரத்துடன், by a tree, &c.	
	மரத்தோடு or மரத்தோடு, with a tree.	

- 4th, மரத்துக்கு OR மரத்திற்கு, *to a tree.*
 5th, மரத்தில OR மரத்தினில், *from a tree.*
 6th, மரத்தினுடைய *of a tree.*
 7th, மரத்தினிடத்தில், *at a tree.*
 8th, மரமே, *O tree!*

The Plural is மரங்கள், &c.

ii. Nouns ending in ௫ and ஁, preceded only by one syllable with a long vowel, or preceded by more than one with short vowels, have the ட and ி doubled before the addition of the terminations, excepting the vocative case, and the plural number, as :

வீடு, *a house*, வீட்டை OR வீட்டினை, வீட்டால் OR வீட்டினால், &c.

ஆறு, *a river*, ஆற்றை OR ஆற்றினை, ஆற்றால் OR ஆற்றினால், &c.

தகடு, *a flat metal plate*, தகட்டை OR தகட்டினை, தகட்டால் OR தகட்டினால், &c.

வயிறு, *the abdomen*, வயிற்றை, வயிற்றினை, வயிற்றால் OR வயிற்றினால், &c.

But the plural is வீடுகள், வீடுகளை, &c., ஆறுகள். ஆறுகளை, &c.

13. There is a general oblique case, formed without the regular terminations; and used either as the 6th or as the 7th case.—One form is by adding only the சாரியை இன், as :

வாக்கியத்தின்பொருள், *the substance or sense of a verse.*

புல்லின் வண்ணம், *the colour of the grass.*

Another form takes place in nouns ending with ம், by changing it into the சாரியை, அத்து, and in

nouns ending with ங and ஞ (mentioned above), by doubling the consonant of those final letters, as :

முகத் துச்சாயல், *the likeness of the face.*
காட்டுவழி, *the way of, or through a jungle.*
வயிற் றுவலி, *pain of, or in the abdomen.*

Again, other nouns in ட only drop the last letter, as :

மனநோவு, *distress of mind, or mental distress.*
தேவகட்டளை, *the command of God, or the divine command.*

Again, nouns ending in a vowel receive no alteration, as :

தலைநோவு, *head-ache.*
தம்பிகை, *the hand of the younger brother.*
எழுத்ததிக்காடம், *the chapter of letters.*

Some of these forms are often used thus :

அறவாழி, *the sea of virtue*, composed of அறம் and ஆழி.
பாற்கடல், *the sea of milk*, of பால் and கடல்.
சமாதானசவுக்கிடம், *the happiness of peace, or peaceful happiness.*

PRONOUNS.

§ XVII.

What we call Pronouns the Tamil Grammarian classes with the nouns. They are divided into தன்

பி.53. மைப்பேர்ச்சொல், *i. e., nouns referring to ourselves,—*

முன்னிலைப்பேர்ச்சொல், *i. e.*, nouns referring to persons standing before us;—படர்க்கைப்பேர்ச்சொல், *i. e.*, nouns referring to persons or things at a distance; *Pg. 54.*
Pg. 55. வினாப்பேர்ச்சொல், *i. e.*, nouns of interrogation; *Pg. 61.*
 and எண்ணின்பேர்ச்சொல், *i. e.*, nouns of number.—*Pg. 63.*
 What we denominate “person,” the Tamulians call இடம், *i. e.*, place; and thus:

The first person is called தன்மையிடம்.

The second person is called முன்னிலையிடம்; and

The third person is called படர்க்கையிடம்.

These three together they call மூவிடம்; *i. e.*, the three places. *Pg. 76.*

§ XVIII.

The தன்மையிடத்துப்பேர்ச்சொல்; *i. e.*, words of the first person, are நான் or யான், I, in the singular; and நாம் or யாம், and நாங்கள், we, in the plural. They are thus declined:

Singular.	Plural.
1st, நான், I,	நாம், or நாங்கள், we.
2d, என்னை, me.	நம்மை or எங்களை, us.
3d, என்னால், by me.	நம்மால் or எங்களால், by us.
என்னோடு, with me.	நம்மோடு or எங்கோடு, with us.
4th, எனக்கு, to me.	நமக்கு or எங்களுக்கு, to us.
5th, என்னில், or என்னிலிருந்து, என்னினின்று, from me.	நம்மில் or எங்களில், நம்மிலிருந்து or எங்களிலிருந்து, நம்மினினு or எங்களினினு } from us.
6th, என் or எனது, or என்னுடைய, } of me.	நம் or எங்கள், நமது or எங்களது, } of us.
7th, எனிடத்தில், or என்னில், or எங்கண், } in, or } at me.	நம்மிடத்தில் or எங்களிடத்தில், நம்மில் or எங்களில், நம்மின்கண் or எங்களின்கண், } in, or } at us

Observe the difference between நாம் and நாங்கள். நாம் implies yourself and the person or persons to whom you speak, but நாங்கள் excludes the latter. —The Tamulians in Ceylon seem not to observe this difference, otherwise it is adopted throughout the Tamil and Telogoo countries; though the native Grammars do not mention it. —In Government proceedings நாம் always means *we, i. e., the person who writes the order.*

§ XIX.

Q. 53.

1. The முன்னிலையிடத்துப்போர்ச்சொல், *i. e.,* words of the second person are நீ, *thou*, in the singular, and நீங்கள் *you*, in the plural.—They are thus declined:

Singular.		Plural.	
1st, நீ	<i>thou.</i>	நீங்கள்,	<i>you.</i>
2d, உன்னை,	<i>thee.</i>	உங்களை,	<i>you.</i>
3d, உனாலுல்,	<i>by thee.</i>	உங்களால்,	<i>by you.</i>
உனோடு,	<i>with thee.</i>	உங்களோடு,	<i>with you.</i>
4th, உனக்கு,	<i>to thee.</i>	உங்களுக்கு,	<i>to you.</i>
5th, உன்னிலிரு உன்னிலிரு நது, உன்னி ன்னினது,	} <i>from thee.</i>	உங்களில், உங்களிலிருந்து, உங்களினன்று.	} <i>from you.</i>
6th, உன், உனது, உனனுடைய,		} <i>of thee.</i>	
7th, உன்னிடத்தில், உன்னில், உன்கண்,	} <i>in, or at thee.</i>		உங்களிடத்தில், உங்களில், உங்களின்கண்.

2. நீங்கள், besides being used simply as a plural, is also applied to a single person, as an honorific by inferiors to superiors. When equals address

each other politely they use நீர், which is thus declined:

1st, நீர்,	<i>thou</i>	or <i>you</i> .
2d, உம்மை,	<i>thee</i>	or <i>you</i> .
3d, உம்மால், உம்மோடு,	<i>by thee</i>	or <i>you</i> .
4th, உமக்கு,	<i>with thee</i>	or <i>you</i> .
5th, உம்மில் உம்மிலிருந்து, உமமின்னினு.	}	<i>from thee</i> or <i>you</i> .
6th, உமது, உம்புடைய,		
7th, உம்மிடத்தில், உம்மில்	}	<i>in, or at thee, or you</i> .

§ XX.

சு. 53.

1. The படர்க்கைப்பேர்ச்சொல், *i. e.*, nouns referring to the persons or things of which we speak, are masculine, feminine and neuter.—They are the same as the demonstrative Pronouns, called in Tamil சுட்டுப்பேர்;—and are of two sorts, the one pointing out the remote person or thing, and the other that which is near or before us. They are formed of the demonstrative letters அ and இ with the terminations அன், அள் and து, thus:

அவன் <i>he, or that man.</i>	}	The remote demonstrative Pronouns, or pointing out the absent person or thing.
அவள், <i>she, or that woman.</i>		
அது, <i>it, or that thing.</i>	}	Demonstrative pronouns pointing out the present person or thing.
இவன், <i>he, or this man.</i>		
இவள், <i>she, or this woman.</i>		
இது, <i>it, or this thing.</i>		

2. The masculine and feminine of these pronouns are declined, as மணிதள், thus:

The Singular.

- 1st, அவன், இவன், *he, அவள், இவள், she.*
- 2d, அவனை, இவனை, *him, அவளை, இவளை, her, &c.*

The Plural of both genders is the same, viz.,

1st, அவர், or அவர்கள், *those*; இவர், or இவர்கள், *these men or women*.

2d, அவரை, or அவர்களை, *those*; இவரை, or இவர்களை, *these men or women*.

3. அவர்கள், is more commonly used as the plural; and both அவர் and அவர்கள், are also used by inferiors as honorifics, when speaking of superiors, or by any person when speaking of another respectfully.

4. The Neuter Pronoun is thus declined :

Singular.

1st, அது,	<i>that,</i>	இது	<i>this.</i>	
2d, அதை, or அதனை,	<i>that,</i>	இதை, or இதனை,	<i>this.</i>	
3d, அதனால், or அதனால்,	<i>by that,</i>	இதனால் or இதனால்,	<i>by this.</i>	
அதினோடு or	<i>with</i>	இதினோடு, or இதனோடு,	<i>with this.</i>	
அதனோடு,				
4th, அதுக்கு, or அதிற்கு,	<i>to that,</i>	இதற்கு, or இதிற்கு, or	<i>to this.</i>	
or அதற்கு				
5th, அதில், or அதினில்,	<i>from</i>	இதில், இதினில், இதனில்,	<i>from</i>	
or அதனில் or				<i>this.</i>
அதன்வீருந்தது,				
&c.	<i>that,</i>	or இதன்வீருந்தது, &c.		
6th, அதினுடைய or	<i>of that,</i>	இதினுடைய or இதனுடைய or இதின் or இதின்னது.	<i>of this.</i>	
அதனுடைய				
or அதின் or				
அதினது.				
7th, அதினிடத்தில்	<i>in, or</i>	இதினிடத்தில், இதில்.	<i>in, or</i>	
அதில்.				<i>at that.</i>

Plural.

1st, அவை, or அவைகள்,	<i>those,</i>	இவை, or இவைகள்,	<i>these.</i>
2d, அவற்றை, or அவைகளை,	<i>those,</i>	இவற்றை, or இவைகளை,	<i>these.</i>
3d, அவற்றால், or அவைகளால், அவற்றினால், or அவைகளினால், } அவற்றோடு, அவைகளோடு, } அவற்றினோடு, or அவைகளினோடு, }	<i>by those,</i> <i>with those,</i>	இவற்றால், இவைகளால், } இவற்றினால், or இவைகளினால், } இவற்றோடு, இவைகளோடு, or } இவற்றினோடு, }	<i>by these.</i> <i>with these.</i>
4th, அவற்றுக்கு, அவைகளுக்கு, or அவற்றிற்கு, }	<i>to those,</i>	இவற்றுக்கு, இவைகளுக்கு, or } or இவற்றிற்கு, }	<i>to these.</i>
5th, அவற்றில், or அவைகளில், அவற்றிலிருந்து, அவைகளிலிருந்து, or அவற்றினில், }	<i>from those,</i>	இவற்றில், or இவைகளில், } இவற்றிலிருந்து, இவைகளிலிருந்து, } or இவற்றினில் }	<i>from these.</i>
6th, அவற்றினூடைய, அவைகளுடைய, அவற்றினாது, or அவைகளினாது, }	<i>of those,</i>	இவற்றினூடைய, இவைகளுடைய, } இவற்றினாது, or இவைகளினாது, }	<i>of these.</i>
7th, அவற்றினிடத்தில், அவைகளினிடத்தில், அவற்றில், அவைகளில், அவற்றின்கண், or அவைகளின்கண், }	<i>in, or, at those</i>	இவற்றினிடத்தில், or இவைகளிடத்தில், } இவற்றில், இவைகளில், } இவற்றின்கண், or இவைகளின்கண், }	<i>in, or at these.</i>

Note 1st.—அவற்றை and இவற்றை, &c., are formed of the demonstrative letters அ and இ, of அன்று, one of the சாரியை, and of the termination.

Note 2d.—The plural of அது and இது has by some been stated to be அதுகள் and இதுகள்; but the native Grammars do not authorize it.

5. The demonstrative letters அ and இ, are also prefixed to any noun, of whatever number, gender, or case. If the noun begins with a consonant, this is doubled after அ and இ; but if it begins with a vowel, those letters are united to it by the letter வ doubled, as:

அம்மனிதன், <i>that man,</i>	இம்மனிதன், <i>this man.</i>
அக்காலம், <i>that time,</i>	இக்காலம், <i>this time.</i>
அவ்வூர், <i>that village,</i>	இவ்வூர், <i>this village.</i>
அவ்வாலயம், <i>that temple,</i>	இவ்வாலயம், <i>this temple.</i>
அவ்விலைகள், <i>those leaves,</i>	இவ்விலைகள், <i>these leaves.</i>

6. அந்த and இந்த are also demonstrative pronouns, and are prefixed as adjectives to any noun, when the usual rules of the increase of letters must be observed.—They are called in Tamil சுட்டுப்பேரெச்சம்; *i. e., defective demonstrative nouns*, because they do not in themselves point out any particular person, number, gender, or case, and cannot therefore be used by themselves, as:

அந்தச்சேலை, <i>that cloth,</i>	இந்தத்தானியம், <i>this grain.</i>
அந்தவொளி, <i>that light,</i>	இந்தவிடம், <i>this place.</i>
அந்தமலை, <i>that mountain,</i>	இந்தப்பக்கம், <i>this side.</i>
அந்தவழிகள், <i>those ways,</i>	இந்தக்கத்திகள், <i>these knives.</i>

7. A third form of indefinite demonstrative pronouns is அவ்ன and இன்ன, which mean *such*, or

such like, when the usual personal terminations are affixed. They also form nouns, and are then regularly declined, as :

அன்னான், *such a man*, இன்னான், *such a man*.
 அன்னாள், *such a woman*, இன்னாள், *such a woman*.
 அன்னது, *such a thing*, இன்னது, *such a thing*.

The word, இன்ன, is also used adjectively, and thus prefixed to any noun, as :

இன்னமனிதன், *such a man*.
 இன்னபெண், *such a woman*.

It is then commonly doubled, as :

இன்னவின்னமனிதன், *such and such a man*.
 இன்னவின்னபொருள், *such and such a thing*.
 இன்னவின்னவார்த்தைகள், *such and such words*.

8. The Tamulians have also a reciprocal pronoun referring to the படர்க்கைப்பேர், or third person, viz., தான், *himself* and *herself*; and தாங்கள் and தாம், *themselves*. They are thus declined :

		Plural.	
		masc. and fem.	masc. fem. and neut.
1st, தான்,	<i>himself, herself and itself.</i>	தாம்கள்,	தாம
2d, தன்னை,	<i>himself, &c.</i>	தங்களை,	தம்மை,
3d, தன்னால்,	<i>by</i> _____	தங்களால்,	தம்மால்
தன்ளுடிக்,	<i>with</i> _____	தங்களுடிக்,	தம்மோடு
4th, தனக்கு,	<i>to</i> _____	தங்களுக்கு,	தம்மக்கு
5th, தன்னில்	<i>from</i> _____	தங்களில்,	தம்மில்,
தன்னிலிருந்து,	<i>of</i> _____	தங்களிலிருந்து,	தம்மிலிருந்து,
6th, தன்,	<i>of</i> _____	தங்கள்,	தமது,
தன்னுடைய,	<i>of</i> _____	தங்களுடைய,	தம்முடைய,
7th, தன்னிடத்தில்,	<i>in, or at</i> _____	தன்னிடத்தில்,	தம்மிடத்தில்,
தன்னில்,	<i>in, or at</i> _____	தங்களில்,	தம்மில்,

Observe that the plural தாங்கள், is used as an honorific, when an inferior speaks to a superior, as: தாங்கள் சொன்னீர்கள் ; *i. e.*, you said.

தாம், is used also as an honorific among equals, or when a superior wishes to honour an inferior, as: தாம் இப்படிச் செய்யவேண்டும், you must do so.

§ XXI.

1. The வினாப்பேச்ச்சொல், *i. e.*, interrogative pronoun, is formed by the letters, எ and யா with the usual personal terminations, as :

எவன்	OR	யாவன்,	who?	what man?
எவள்	OR	யாவள்,	who?	what woman?
எது	OR	யாது,	which?	what thing?

The Plural is :

எவர்கள்	OR	யாவர்,	who?	what men or women?
எவை	OR	யாவை,	which?	what things?

The declension is like அவன், அவள், அது, அவர்கள் and அவை, see § XX.

Note 1.—யாவர், is frequently contracted into யார், which, common use again has changed into ஆர், see § IX. 6, i.

Note 2.—For எவர்கள், also எவர் is used of a single person as an honorific ; like அவர், which, see § XX.

2. The interrogative letter எ, is like the demonstrative letters அ and இ, prefixed to any nouns and means what ? as :

எம்மனிதன்,	what man ?
எம்மனிதர்கள்,	what men ?
எப்பட்டினம்,	what city ?
எவ்வூர்,	what village ?
எவ்வகைகள்,	what kinds ?

3. Instead of the simple letter எ the adjective form எந்த is also used in interrogatively, and prefixed to nouns like அந்த and இந்த, (see § XX. 6.) as :

எந்தமனிதன்,	<i>what man?</i>
எந்தப்பிள்ளை,	<i>what child?</i>
எந்தநெல்லு,	<i>what rice or paddy?</i>
எந்தக்கோவில்,	<i>what temple?</i>
எந்தஆர்,	<i>what village?</i>

4. Of the interrogative letter எ are also formed the common interrogative pronouns என், என்ன, and என்னை, meaning *what?* and again of என்ன, is formed என்னவாய், *how?* used adverbially; likewise, with the சாரியை, (அத்து.)

என்னத்தை *what?* என்னத்தினாலே, *by what?* என்னத்துக்கு, *to what?* or, *for what?*

Note — ஏன் and யேன், have been used for என்; and என்னமாய், for என்னவாய்; but which is incorrect.

5. When the particle உம், is added to any interrogative noun, it changes the interrogative into an affirmative, with a sense of completion.

எவனும்-யாவனும்,	<i>every man.</i>
எவளும்-யாவளும்,	<i>every woman.</i>
எதுவும்-யாவும்,	<i>every thing.</i>
எவர்களும்-யாவரும்,	<i>all men or women; whosoever.</i>
எவையும்-யாவையும்,	<i>all things whatsoever.</i>

The singular of this form however, is not much in use. When they are declined, the உம் is always put after the case, as: எவர்களுக்கும், யாவகாயும், யாவற்குமும், &c.

6. The addition of ஆகிலும், or ஆனாலும், to either singular or plural, gives to these pronouns an indefinite or exceptive sense thus :

எவனாகிலும், *any one man*
 எவளாகிலும், *any one woman*
 எதாகிலும், *any one thing* } *of many.*

Thus, also, எப்பட்டினமும், *every city.*

எப்பட்டினங்களும், *all cities whatsoever.*
 எவ்வகையும், *every, or whatever kind.*
 எவ்வகைகளும், *all kinds whatsoever.*
 எந்தமனிதனாகிலும், *any man (of many.)*
 எந்தமிருகமாறாலும், *any beast (of many.)*
 எந்தப்பறவைகளாகிலும், *any birds (of many.)*

In declining such nouns, the characteristic of the case is put between the noun and உம் or ஆகிலும், as :

எவர்களுடும்—எவர்களாலும்—எவர்களோடும், &c.
 யாவற்றையுடும்—யாவற்றினாலும்—யாவற்றிற்கும், &c.
 எப்பட்டினத்தையாகிலும்—எப்பட்டினத்தினாலாகிலும், &c.
 எந்தமிருகங்களையாலும், &c.

§ XXII.

1. The எண்ணின்பேர், *i. e., nouns of numbers, with their appropriate characters, or signs are these:* Pg 53.

ஒன்று	ஈ	1
இரண்டு	உ	2
மூன்று	ந	3
நாலு or நான்கு	ச	4
ஐந்து, vulgarly அஞ்சு	ஐ	5
ஆறு	ஏ	6

ஏழு	எ	7
எட்டு	அ	8
ஒன்பது	கூ	9
பத்தி	ய	10
பதின்மூன்று	யக	11
பன்னிரண்டு	யஉ	12
பதின்மூன்று	யக	13
பதின்மூன்று	யச	14
&c. &c.		
பத்தொன்பது	யகூ	19
இருபது	உய	20
இருபத்தொன்று	உக	21
&c. &c.		
முப்பது	கூய	30
முப்பத்தொன்று	கூக	31
&c. &c.		
நாற்பது	சூய	40
ஐம்பது	சூய	50
அறுபது	சூய	60
எழுபது	சூய	70
எண்பது	சூய	80
தொண்ணூறு	சூய	90
தொண்ணூற்றொன்று	சூக	91
&c. &c.		
நூறு	நூ	100
நூற்றொன்று	நூக	101
நூற்றிரண்டு	நூஉ	102
நூற்றுமூன்று	நூக	103
&c. &c.		
நூற்றுப்பத்து	நூய	110
நூற்றிருபது	நூஉய	120
நூற்றுமுப்பது	நூகூய	130
&c. &c.		
இருநூறு	உநூ	200
முத்தூறு	கூநூ	300
நானூறு	சூநூ	400
ஐந்தூறு	சூநூ	500
அறுநூறு	சூநூ	600
எழுநூறு	சூநூ	700
எண்ணூறு	சூநூ	800
தொள்ளாயிரம்	சூநூ	900
தொள்ளாயிரத்தொன்று	சூநூக	901
தொள்ளாயிரத்திரண்டு	சூநூஉ	902
&c. &c.		
ஆயிரம்	சூ	1000
ஆயிரத்தொன்று	சூக	1001
&c. &c.		

ஆயிரத்துப்பத்து	சூடு	1010
ஆயிரத்திருபத்து	சூடூ	1020
&c. &c.		
ஆயிரத்தொருநூறு	சூநூ	1100
ஆயிரத்திருநூறு	சூநூநூ	1200
&c. &c.		
இரண்டாயிரம் or ஈராயிரம்	உசூ	2000
மூவாயிரம்	மூசூ	3000
நாலாயிரம்	நூசூ	4000
ஐயாயிரம்	ஐசூ	5000
ஆறாயிரம்	ஆசூ	6000
ஏழாயிரம்	ஏசூ	7000
எண்ணாயிரம்	எசூ	8000
ஒன்பதாயிரம்	ஒசூ	9000
பதாயிரம்	பசூ	10,000
இருபதாயிரம்	உபசூ	20,000
முப்பதாயிரம்	மபசூ	30,000
&c. &c.		
தொண்ணூறாயிரம்	சூயசூ	90 000
நூறாயிரம் or இலட்சம்	நூசூ	100,000
இருநூறாயிரம் or இரண்டிலட்சம்	உநூசூ	200,000
&c. &c.		
நூறுஇலட்சம் or கோடி	—	10,000,000

2. The fractions are thus expressed :

முத்திரி	உசூ	$\frac{1}{320}$	$\frac{1}{320}$
அரைக்காணி	பசூ	$\frac{1}{160}$	$\frac{1}{320}$
காணி	பசூ	$\frac{1}{80}$	$\frac{1}{320}$
அரைமா	பசூ	$\frac{1}{40}$	$\frac{1}{320}$
முக்காணி	பசூ	$\frac{1}{30}$	$\frac{1}{320}$
மா	பசூ	$\frac{1}{20}$	$\frac{1}{320}$
மாகாணி or வீசம்	பசூ	$\frac{1}{16}$	$\frac{1}{320}$
இரண்டுமா or இருமா	பசூ	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{320}$
அரைக்கால்	பசூ	$\frac{1}{8}$	$\frac{1}{320}$
மூன்றுமா	பசூ	$\frac{3}{20}$	$\frac{1}{320}$
மூன்றுமாகாணி	பசூ	$\frac{3}{16}$	$\frac{1}{320}$
நாலுமா	பசூ	$\frac{1}{5}$	$\frac{1}{320}$
கால்	பசூ	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{320}$
அரை	பசூ	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{320}$
முக்கால்	பசூ	$\frac{3}{4}$	$\frac{1}{320}$

3. The cardinal numbers may be considered either as nouns or as adjectives.

i. When they are used as nouns, they are placed after the noun, and regularly declined, as :

கல்லொன்று, *one stone.*
 கல்விரண்டு, *two stones.*
 கல்விரண்டை OR கல்விரண்டினை.
 கல்விரண்டால் OR கல்விரண்டினால், &c.
 மரம்மூன்று, *three trees.*
 மரம்மூன்றை OR மூன்றினை, &c.

ii. They are used as adjectives before neuter nouns, and are then of course not declined, as :

இரண்டுபேர், *two names or persons.**
 மூன்றுகல், *three stones.*
 நூறு துண்டு, *hundred pieces, &c.*

Observe, that ஒன்று is then changed into ஒரு, as :

ஒருமனிதன், *one man.*
 ஒருவீடு, *one house.*

And again ஒரு, is often changed into ஒர், as :

ஒரடையாளம், *one sign.*
 ஒரளர், *one person.*
 ஒர்மனிதன், *one man.*
 பதுகோர்சதுகரை, *eleven horses.*

4. When united with nouns, some of them undergo a change, thus ; they either lose a syllable, or shorten or lengthen the vowel, as :

of இரண்டு 2	is made இரு, as இருதலை,	<i>two heads.</i>
	இருபது,	<i>twenty.</i>
மூன்று 3	—— மூ or மு	மூவாயிரம், <i>three thousand.</i>
		மூவரசர், <i>three kings.</i>
		மும்மூர்த்தி, <i>the three gods.</i>
		மூக்காலம், <i>the three tenses.</i>
		மூப்பது, <i>thirty.</i>

* When masculine or feminine nouns are added, then the position is thus : மனிதர் இரண்டுபேர், *two men,* புருடர் பத்துபேர், *ten men,* இலகிரிகள் மூன்றுபேர், *three women,* கூவியாட்கள் ஒன்பதுபேர், *nine labourers, &c.*

of நாலு	4 is made	நால், as	நாற்பது,	forty.
ஐந்து	5 ———	ஐம் —	ஐங்கலம், ஐம்பது,	five kalam. fifty.
ஆறு	6 ———	அறு —	அறுகலம், அறுபது,	six kalam. sixty.
ஏழு	7 ———	எழு —	எழுகலம், எழுபது,	seven kalam. seventy.
எட்டு	8 ———	எண் —	எண்கலம், எண்பது,	eight kalam. eighty.

5. Appellative nouns are formed of the cardinal number, thus :

of ஒரு	1	is made	ஒருவன் (vulgarly ஒருத்தன்),	one, a person, a certain man.
			ஒருத்தி,	a female, a certain woman.
இரு	2	———	இருவர்,	two persons.
மூ	3	———	மூவர்,	three persons.
நால்	4	———	நால்வர்,	four persons.
ஐ	5	———	ஐவர்,	five persons.

} whether male or female.

These nouns cannot therefore be placed before other nouns, as adjectives, but must be used either simply as they are, or put after the nouns, as :

அவர்களிருவர், *they both,*
மனிதர்மூவர், *three men, &c.*

6. To express “one by one, two and two, &c.” they repeat the first syllable of the numbers until ten, with the exception of ஒன்பது, 9, as :

ஒவ்வொன்று, *one by one.*
இவ்விரண்டு, *two and two.*
மும்மூன்று, *three and three.*
நந்நாலு, *four and four.*
ஐவைந்து, *five and five.*
அவ்வாறு, *six and six.*
எவ்வேழு, *seven and seven.*
எவ்வெட்டு, *by eights.*
பப்பத்து, *by tens.*

Of the first four of these, also appellative nouns are formed, thus:

ஒவ்வொருவர், *one after another* or *one by one*.
 இவ்விருவர்,) These however are not much in
 மும்மூவர்) use; instead of them they say, இரு
 நந்நால்வர்,) நால்வராக, மூவர்மூவராக, நால்வர்
 நால்வராக, &c.

7. Ordinal numbers are formed by adding the future participle ஆம், to the cardinal; excepting ஒன்று; for which முதல், *the beginning* is used, as:

முதலாம், *the first*.
 இரண்டாம், *the second*.
 மூன்றாம், *the third*.
 நான்காம், vulgarly நாலாம், *the fourth*.
 ஐந்தாம், vulgarly அஞ்சாம், *the fifth*, &c.
 பதினொராம், *the eleventh*.
 இருபத்தோராம், *the twenty first*.
 முப்பத்தோராம், *the thirty first*, &c.

They are thus used as adjectives, as:

முதலாம்அதிகாரம், *the first chapter*, &c.

To form adverbs of them ஆவது, *a verbal noun*, is added to the cardinal number, as:

முதலாவது, *first*.
 இரண்டாவது, *secondly*.
 மூன்றாவது, *thirdly*.

§ XXIII.

1. Some indefinite pronouns are ranked among the participles, and called பேரொச்சம், that is, a

word wanting a noun to complete the idea ; such are :

சில, *some*.
பல, *many, several, various*.

Others are called வினையெச்சம், *i. e.*, wanting a *Verb* ; such are :

எல்லாம்,
சகலமும்,
அனைத்தும்,
முழுவதும்,
முழுமையும், } *all*.

2. The former, viz., சில and பல, are used without any change as adjectives to any noun of whatever gender or number, as :

சிலமனிதர், *some men*, சிலகற்கள், *some stones*.
பலபேர்கள், *various persons*, பலமரங்கள், *various trees*.

When used as nouns, the usual personal and neuter terminations of the plural are affixed to them. They are then declined as usual, as :

- 1st, சிலர், *some persons*, சிலவை, *some things* ; பலர், *various persons*, பலவை, *various things*.
2d, சிலரை, *some persons*, சிலவற்றை, *some things* ; பலரை, *various persons*, பலவற்றை, *various things*.
3d, சிலரால், *by some persons*, சிலவற்றால், *by some things* ; பலரால், *by various persons*, பலவற்றால், *by various things*.
சிலரோடு, *with some persons*, சிலவற்றோடு, *with some things* ; பலரோடு *with various persons*, பலவற்றோடு, *with various things*.
4th, சிலருக்கு, *to some persons*, சிலவற்றிற்கு, *to some things* ; பலருக்கு, *to various persons*, பலவற்றிற்கு, *to various things*, &c.

Note.—Such is expressed by அப்படிப்பட்ட, and இப்படிப்பட்ட, words composed of அப்படி and இப்படி, so, and பட்ட, the participle of படுகிறது, *to be* ; அப்படிப்பட்ட, therefore means, *which is (or are) so, i. e., such*. They are prefixed to nouns like சில and பல ; thus, அப்படிப்பட்டமனிதன், *such a man* ; அப்படிப்பட்டகுருவி, *such a bird*.

The terminations of the pronouns also are affixed to them, and then declined as usual, as :

அப்படிப்பட்டவன்,	<i>such a man.</i>
அப்படிப்பட்டவள்,	<i>such a women.</i>
அப்படிப்பட்டது,	<i>such a thing.</i>
அப்படிப்பட்டவர்கள்,	<i>such persons.</i>
அப்படிப்பட்டவைகள்,	<i>such things.</i>

The difference between அப்படி and இப்படி, is the same as mentioned, § XX.

3. The words எல்லாம், சகலமும், அனைத்தும், முழுமையும், and முழுவதும், are nouns used, as will be stated in the Syntax, see § CXII.

In the declension of எல்லாம், the ம் is dropt, and the usual termination of the plural substituted, with the particle உம், as :

1st, எல்லாம்,	<i>all things.</i>
2d, எல்லாவற்றையும்,	<i>all things.</i>
3d, எல்லாவற்றாலும்,	<i>by all things.</i>
4th, எல்லாவற்றிற்கும்,	<i>to all things. &c.</i>

The other words are declined in the same way ; the உம் is put after the case, thus :

1st, சகலமும், அனைத்தும், முழுமையும், முழுவதும்,	<i>all things.</i>
2d, சகலத்தையும், அனைத்தையும், முழுமையையும், முழுவதையும்,	<i>all things.</i>
3d, சகலத்தாலும், அனைத்தாலும், முழுமையாலும், முழுவதாலும்,	<i>by all things, &c.</i>

Of எல்லாம், சகலமும், அனைத்தும், personal nouns also are formed by rejecting the neuter termination, and adding ரும் the personal termination of the plural ; the declension is then as before, thus :

1st, எல்லாரும், சகலரும், அனைவரும்,	<i>all persons.</i>
2d, எல்லாரையும், சகலரையும், அனைவரையும்,	<i>all persons.</i>
3d, எல்லாராலும், சகலராலும், அனைவராலும்,	<i>by all persons.</i>

Note 1.—எல்லாம், has by some been declined as nouns ending in ம், thus: எல்லாத்தையுமும், எல்லாத்துக்கும், &c., but this is irregular.

Note 2.—When எல்லாம் and சகலம், are used adjectively, they drop the ம, and are then prefixed to the noun, which receives உம் at the end, as: எல்லாமனிதர்களும், *all men*; சகலமரங்களும், *all trees*.

§ XXIV.

It remains to offer a few hints with respect to the formation of nouns. There are various kinds of nouns, as:

1. Primitive nouns; such as மரம், *a tree*, மகன், *a son*, தாய், *mother*, தகப்பன், *father*, &c.

2. Nouns formed from the oblique case and the terminations ஆன், ஆள், as: from

மதம், *a convent*, மதத்தான், *a man of the convent*,
மதத்தாள், *a woman of the convent*.

கோத்திரம், *a tribe*, கோத்திரத்தான், *a man of the tribe*,
கோத்திரத்தாள், *a woman of the tribe*.

தருமம், *charity*, தருமவான், *a charitable man*.

புண்ணியம், *virtue*, புண்ணியவான், *a virtuous man*.

பட்டினம், *a city*, பட்டினத்தான், *a citizen*,
(*masc.*) பட்டினத்தாள், *a citizen*, (*fem.*)

சந்ததி, *offspring*, சந்ததியான், *a male offspring*,
சந்ததியாள், *a female offspring*.

ஊர், *a village*, ஊரான், *a villager*, (*masc.*)
ஊராள், *a villager*, (*fem.*)

Observe a few nouns insert ம; as நீதி, *righteousness*, நீதிமான், *a righteous man*, with the plural நீதிமான்கள், without changing the ன் into ற், as other nouns do.—The feminine is நீதியுள்ளவள். Thus also,

புத்திமான், *an intelligent man*.

பூமான், *one ruling the earth, a king*.

கோமான், *one ruling the earth, a king*.

3. Personal nouns formed from other nouns by dropping the last syllable, and adding அன் for the masculine and இ for the feminine, as from

அகங்காரம், *anger*, அகங்காரன், *an angry man*,
அகங்காரி, *an angry woman*.

உதாரம், *liberality*, உதாரன், *a liberal man*, உதாரி,
a liberal woman.

கழுத்து, *the neck*, கழுத்தன், *a man with a neck*,
கழுத்தி, *a woman with a neck*.

அழகு, *beauty*, அழகன், *a beautiful man*, அழகி,
a beautiful woman.

உலோபம், *avariciousness*, உலோபன், *an avaricious man*,
உலோபி, *an avaricious woman*.

In some words of this class derived from the Sanscrit, the termination இ, serves both for the masculine and the feminine, as from

பாவம், *sin*, பாவி, *a sinner*.

கோபம், *anger*, கோபி, *an angry person*.

உலோபம், *avarice*, உலோபி, *an avaricious person*, whether male or female, though, as above mentioned, it has also உலோபன்.

சுத்தம் or பரிசுத்தம், *purity, holiness*, only the masculine பரிசுத்தன், *a holy man*, is formed; it has also பரிசுத்தவான், and the plural பரிசுத்தவான்கள், without changing the ன், into ற். The feminine is, பரிசுத்தமுள்ளவள்.

4. Personal nouns are formed also by inserting the சாரியை (இன்) between the noun and the termination அன், as:

from வில், *a bow*, வில்லின்ன், *a bow-man*.

பல், *a tooth*, பல்லின்ன், *a man with teeth*.

காது, *an ear*, காதுின்ன், *a man with ears*.

from நடை, *a step, walk*, நடையினன், *a man who makes steps*, i. e., *who walks*.

சொல், *a word*, சொல்வினன், *a man who speaks*, i. e., *a speaker*.

5. Some personal nouns are formed by adding to the oblique case the termination காரன், (a Sanscrit word, signifying *an agent*) for the masculine, and காரி for the feminine, as :

தோட்டம், *a garden*, தோட்டக்காரன், *a gardener*, mas ;
தோட்டக்காரி, *a gardener*, feminine.

வேலை, *a work*, வேலைக்காரன், *a labourer*, masculine ;
வேலைக்காரி, *a labourer*, feminine.

ஊழியம், *a service*, ஊழியக்காரன், *a servant*, mas ;
ஊழியக்காரி, *a servant*, feminine.

ஆடு, *a sheep*, ஆட்டுக்காரன், *a man who keeps sheep*.
ஆட்டுக்காரி, *a woman who keeps sheep*.

கெட்டி, *cleverness*, கெட்டிக்காரன், *a clever man* ; கெட்டிக்காரி, *a clever woman*.

கடன், *debt*, கடன்காரன், *a man who makes debt, whether by borrowing or lending* ; கடன்காரி, *a woman who makes debt, &c.*

6. Others are formed by adding ஆளி, to the noun, as :

கடன், *debt*, கடனாளி, *a debtor*, whether male or female.

முதல், *the first*, முதலாளி, *the chief*, masculine and feminine.

கீர்த்தி, *fame*, கீர்த்தியாளி, *a famous man or woman*.

வில், *a bow*, வில்லாளி, *a man or woman, using the bow, an archer*.

7. Others are formed by adding சாவி, both for the masculine and feminine, as :

மோட்சம், *heaven*, மோட்சசாவி, *one who enjoys heavenly bliss.*

யோக்கியம், *cleverness*, யோக்கியசாவி, *a clever, respectable, decent person.*

புத்தி, *understanding*, புத்திசாவி, *a person of understanding.*

8. Others are formed from numbers, see § XXII. 5.

9. Various nouns are formed from verbs, see § XXXII.

10. Abstract nouns are formed from some obsolete roots, by adding மை to them, as :

from சிறு, <i>small</i> ,	சிறுமை, <i>smallness</i> ,
அரு, <i>difficult, rare</i> ,	அருமை, <i>difficulty, rarity.</i>
கொடு, <i>cruel</i> ,	கொடுமை, <i>cruelty.</i>
புது, <i>new</i> ,	புதுமை, <i>newness, novelty.</i>
பெரு, <i>great</i> ,	பெருமை, <i>greatness.</i>
அடி, <i>low</i> ,	அடிமை, <i>lowliness.</i>

From these, appellatives are formed by dropping மை, and adding அன், அவன், ஆன், or ஒன் for the masculine singular ; அள், ஆள், or அவள், for the feminine singular ; and அர், ஆர், or அவர், for both genders in the plural ; அது, or து for the neuter singular ; and அவை, or அன், or அ, for the neuter plural ; the preceding உ, is then changed into இ, thus :

from சிறுமை—சிறியன், சிறியவன், சிறியான், or சிறியோன், *a small man*,
 சிறியள், சிறியவள், or சிறியாள், *a small woman*,
 சிறியது, சிறிது, *a small thing*,
 சிறியவை, சிறியன், or சிறிய, *small things.*

from கொடுமை-கொடியன், *a cruel man*, &c.

பெருமை-பெரியன், *a great man*, &c.

அடிமை-அடியன் அடியான், *a humble man*, &c.

They are formed also into declinable nouns, called வினைக்குறிப்புப்பேர், by adding the verbal terminations, thus :

from சிறுமை-சிறியேன், *I who am small*; plural : சிறியேம், சிறியோம், or சிறியேங்கள், &c. *we who are small*.

— அடிமை-அடியேன், *I who am a slave*; plural : அடியேம், அடியோம், or அடியேங்கள், &c. *we who are slaves*;

— தாழ்மை-தாழ்மையேன், *I who am a humble person*, plural : தாழ்மையேம், தாழ்மையோம், or தாழ்மையேங்கள், &c. *we who are humble persons*. see § XXXVII.

11. Some nouns of quality are formed by adding தனம் to the simple root; தனம் is contracted from தன்மை, i. e., *nature, character*, &c., thus :

from திருட்டு, *thieving*, திருட்டுத்தனம், *thievishness*; *a thievish character*.

துஷ்டம், *evil*, துஷ்டத்தனம், *wickedness*.

விளையாட்டு, *playing*, விளையாட்டுத்தனம், *playfulness*, &c.

12. Another termination, derived from the Sanscrit, is துவம், which is equivalent to தனம். It is added to words of Sanscrit origin, by which they become nouns of condition or quality, as :

from யோக்கியம், யோக்கியத்துவம், *intelligency*.

சீலம், *cold*, சீலத்துவம், *coolness*; *a meek, quiet disposition*.

from த்ரி, *three*—த்ரியத்துவம், when ய is inserted, a being of three substances.

VERBS.

§ XXV.

To Tamil verbs belong,

- முவிடம், *i. e.*, the three persons.
 ஐம்பால், *i. e.*, the five smaller divisions, implying gender and number.
- பகுதி, *i. e.*, the root.
 வகுதி, *i. e.*, terminating particles.
- முக்காலம், *i. e.*, the three tenses.
- ஏவல், *i. e.*, the imperative mode.
- வியங்கோள், *i. e.*, the optative mode.
- எச்சம், *i. e.*, the indefinite mode.
- தொழிற்பேர், *i. e.*, the verbal nouns, and
- எதிர்மறை, *i. e.*, the negative form of the verb.

The two first of these, viz., முவிடம், and ஐம்பால் have been already explained, see § XV. XVII. XVIII. XIX. and XX.

§ XXVI.

The பகுதி of a verb is its root, from which all the other modifications proceed, and which as such has no specific meaning, but indicates only the general idea of the verb apart from mode, tense, and person; for example, நட, *walk*, படி, *learn*, விடு, *leave*, போ, *go*, வை, *put*, உண், *eat*, கேள், *hear*, &c.

§ XXVII.

The வகுதி is the affix by which the gender, number, and person of the verb is distinguished.

They are, with certain alterations the terminations of the pronouns, as :

<i>Singular, com.</i>	என், என், அன் or அனன், I.
do.	ஆய், — ஐ, or இ, ——— thou.
<i>masc.</i>	ஆன், — அனன், ——— he.
<i>fem.</i>	ஆள், — அனள், ——— she.
<i>neut.</i>	அது, ——— it.

<i>Plural, com.</i>	ஓம், — அனம், எம், அம் or ஆம், we
do.	நீர், — நீர்கள் or இர், ——— you.
<i>masc. & fem.</i>	ஆர் — ஆர்கள், or அனர், ——— they.
<i>neut.</i>	அ or அன, ——— they.

These affixes are joined to the root after the letters characteristic of the tenses which will be stated in the next Section. Here I shall only observe, that the verbs with these affixes is called முற்றுவினை, *i. e.*, *complete verb*; because it conveys a complete sense, and finishes a sentence.

§ XXVIII.

1. The முக்காலம், or the three tenses, are :

நிகழ்காலம், *i. e.*, *the present tense.*

இறந்தகாலம் or போனகாலம், *i. e.*, *the past tense.*

எதிர்காலம் or வருங்காலம், *i. e.*, *the future tense.*

Pg. 76.

These tenses are formed by the aid of certain particles, called இடைநிலைச்சொல், *i. e.*, *words standing in the middle*, which are inserted between the root and pronominal affixes, subject to the various changes required by the rules stated in § VI. VII. and VIII. As the pronominal affixes are the same in all tenses, these middle words become the characteristics by which each tense is distinguished. They are these:

2. Of the present tense,

கிறு, கின்னறு, or ஆ நின்னறு, of which the two former are most commonly used, thus :

Sing.	நடக்கிறேன்	நடக்கின்னறேன்	or	நடவாநின்னறேன்,	<i>I walk.</i>
	நடக்குறாய்	நடக்கின்னறாய்	or	நடவாநின்னறாய்,	<i>thou walkest.</i>
	நடக்கிறான்	{ நடக்கினனானை	or	நடவாநின்னானை,	} <i>he walks.</i>
		{ நடக்கின்னறனை	or	நடவாநின்னறனை,	
	நடக்கிறாள்	{ நடக்கினனாளை	or	நடவாநின்னாளை,	} <i>she walks.</i>
		{ நடக்கின்னறளை	or	நடவாநின்னறளை,	
	நடக்கிறது	நடக்கின்னறது	or	நடவாநின்னறது,	<i>it walks.</i>
Plur.	நடக்கிறோம்	{ நடக்கினனோம்	or	நடவாநின்னோம்,	} <i>we walk.</i>
		{ நடக்கின்னறம்	or	நடவாநின்னறம்,	
	நடக்கிறீர்கள்	நடக்கினறீர்கள்	or	நடவாநின்னறீர்கள்,	<i>you walk.</i>
	நடக்கிறார்கள்	{ நடக்கினறார்கள்	or	நடவாநின்னறார்கள்,	} <i>they walk</i>
		{ நடக்கின்னறனர்	or	நடவாநின்னறனர்,	
	நடக்கின்னறன	or	நடவாநின்னறன,	<i>they walk, neut.</i>	

Note. i. The third person plural neut., is always formed with கின்னறு; between which and the affix அ, ன is inserted. Some use the third person neut., singular also for the plural; likewise நடக்குது for both; but without authority from native Grammarians.

Note. ii. There is no certain rule for inserting the middle particle கிறு, with or without the double க்; in some therefore it is கிறு, in others க்கிறு; but it may be in general assumed that கிறு denotes the intransitive or neuter form; and க்கிறு the transitive or active form, thus :

அழிக்கிறது, means to be spoiled, to spoil, to grow corrupt; but அழிக்கிறது, to spoil, to destroy.

அவிக்கிறது, to go out, to be extinguished; but அவிக்கிறது, to extinguish.

மெய்க்கிறது, to feed, to eat, as cattle do; but மெய்க்கிறது, to feed, to make eat, as the shepherd does.

வளருக்கிறது, to grow; but வளர்க்கிறது, to make grow, to educate, to rear.

But there are many exceptions, thus :

அறிகிறது,	means to know,	(a thing).
சொல்லுகிறது	to say,	(any thing.)
பேசுகிறது,	to speak,	_____
எழுதுகிறது,	to write,	_____
காப்பாற்றுகிறது,	to protect.	_____

And on the contrary,

நடக்கிறது means to walk.

இருக்கிறது, — to be, &c.

The transitive or intransitive sense of a verb must therefore be known by use.

Note. iii. The roots வா come, and தா give, become வருகிறது and தருகிறது.

Note. iv. Roots ending in a consonant conform to the rules by which letters are changed ; as of

ஏல் is formed ஏற்றிறது, to be fit.
கேள் ——— கேட்கிறது, to hear.

3. The past tense is characterized by the middle particles த், ட், த், and இன்.

The native Grammarians do not point out which roots require the one or the other of these middle particles ; I shall therefore deviate from their course, and rather follow Beschius in describing the formation of this tense ; the only one that has any difficulty.

i. Roots which end with the mute consonants ய் or ர், or with the vowel இ, உ, ஐ, ஊ, or ஆ ; and which form the present tense by க்கிறது, always have த்த in the past, as :

மெய்க்கிறேன்,	<i>I feed,</i>	மெய்த்தேன்,	<i>I fed.</i>
வளர்க்கிறேன்,	<i>I train up,</i>	வளர்த்தேன்,	<i>I trained up.</i>
தீர்க்கிறேன்,	<i>I finish,</i>	தீர்த்தேன்,	<i>I finished.</i>
பார்க்கிறேன்,	<i>I see,</i>	பார்த்தேன்,	<i>I saw.</i>
விரிக்கிறேன்,	<i>I extend,</i>	விரித்தேன்,	<i>I extended.</i>
படிக்கிறேன்,	<i>I learn,</i>	படித்தேன்,	<i>I learned.</i>
படுக்கிறேன்,	<i>I lie down,</i>	படுத்தேன்,	<i>I lay down.</i>
உடுக்கிறேன்,	<i>I put clothes on,</i>	உடுத்தேன்,	<i>I put clothes on.</i>
படைக்கிறேன்,	<i>I create,</i>	படைத்தேன்,	<i>I created.</i>
உதைக்கிறேன்,	<i>I kick,</i>	உதைத்தேன்,	<i>I kicked.</i>
பூக்கிறேன்,	<i>I flourish,</i>	பூத்தேன்,	<i>I flourished.</i>
காக்கிறேன்,	<i>I preserve,</i>	காத்தேன்,	<i>I preserved.</i>

&c.

The only exception is இருக்கிறேன், *I am*, which has இருந்தேன், *I was* ; and from ஏல், *agree*, is formed, ஏற்கிறேன், *I agree*, and ஏற்றேன், *I agreed* (for ஏல்த்தேன்.)

ii. Roots ending in ஆ and forming the present tense, with க்கிறது, receive த்த in the past, thus :

மறக்கிறேன், <i>I forget,</i>	மறந்தேன், <i>I forgot.</i>
பறக்கிறேன், <i>I fly,</i>	பறந்தேன், <i>I flew,</i>
பிறக்கிறேன், <i>I am born,</i>	பிறந்தேன், <i>I was born,</i>
மணக்கிறேன், <i>I join,</i>	மணந்தேன், <i>I joined, &c.</i>

iii. Roots ending in க் கு-ங் கு-கு-க- து-பு-ணு-னு-வு-மு-டு-று or ள் ளு; and forming the present tense with கிறு, receive இன் before the termination, as :

ஆக்குகிறேன், <i>I make.</i>	ஆக்கினேன், <i>I made.</i>
நீக்குகிறேன், <i>I take away,</i>	நீக்கினேன், <i>I took away.</i>
நீங்குகிறேன், <i>I go away,</i>	நீங்கினேன், <i>I went away.</i>
தூங்குகிறேன், <i>I sleep,</i>	தூங்கினேன், <i>I slept.</i>
ஆடுகிறேன், <i>I become,</i>	ஆடினேன், or ஆயினேன், <i>I became.</i>
முடுகுகிறேன், <i>I hasten,</i>	முடுகினேன், <i>I hastened.</i>
பேசுகிறேன், <i>I speak,</i>	பேசினேன், <i>I spoke.</i>
பாய்ச்சுகிறேன், <i>I water,</i>	பாய்ச்சினேன், <i>I watered.</i>
எழுதுகிறேன், <i>I write,</i>	எழுதினேன், <i>I wrote.</i>
திருத்துகிறேன், <i>I correct,</i>	திருத்தினேன், <i>I corrected.</i>
நம்புகிறேன், <i>I trust,</i>	நம்பினேன், <i>I trusted.</i>
நிரப்புகிறேன், <i>I fill,</i>	நிரப்பினேன், <i>I filled.</i>
பண்ணுகிறேன், <i>I do or make,</i>	பண்ணினேன், <i>I did, or made.</i>
பின்னுகிறேன், <i>I plait,</i>	பின்னினேன், <i>I plaited.</i>
உலாவுகிறேன், <i>I take a walk,</i>	உலாவினேன், <i>I took a walk.</i>
பொருவுகிறேன், <i>I am like,</i>	பொருவினேன், <i>I was like.</i>
தும்முகிறேன், <i>I sneeze,</i>	தும்மினேன், <i>I sneezed.</i>
திருடுகிறேன், <i>I steal,</i>	திருடினேன், <i>I stole.</i>
தவறுகிறேன், <i>I stumble,</i>	தவறினேன், <i>I stumbled.</i>
தேடுகிறேன், <i>I seek</i>	தேடினேன், <i>I sought.</i>
கட்டுகிறேன், <i>I tie,</i>	கட்டினேன், <i>I tied.</i>
அண்டுகிறேன், <i>I approach,</i>	அண்டினேன், <i>I approached.</i>
தேற்றுகிறேன், <i>I comfort,</i>	தேற்றினேன், <i>I comforted.</i>
சுற்றுகிறேன், <i>I surround,</i>	சுற்றினேன், <i>I surrounded.</i>
தள்ளுகிறேன், <i>I push,</i>	தள்ளினேன், <i>I pushed</i>
துள்ளுகிறேன், <i>I leap,</i>	துள்ளினேன், <i>I leaped.</i>

Exceptions are :

வீள்குகிறேன், <i>I open,</i>	வீண்டேன், <i>I opened.</i>
ஈனுகுகிறேன், <i>I bring forth,</i>	ஈன்றேன், <i>I brought forth.</i>
போடுகுகிறேன், <i>I put,</i>	போட்டேன், <i>I put.</i>
கொள்ளுகுகிறேன், <i>I take or get,</i>	கொண்டேன், <i>I took or got.</i>

and all words ending in கு, டு, and று, preceded by one short syllable; these double the last consonant, and then receive the terminations, as :

தருகிறேன்,	<i>I am fit,</i>	தக்கேன்,	<i>I was fit.</i>
நருகிறேன்,	<i>I laugh,</i>	நக்கேன்,	<i>I laughed.</i>
படுகிறேன்,	<i>I suffer,</i>	பட்டேன்,	<i>I suffered.</i>
விலகிறேன்,	<i>I leave,</i>	வில்டேன்,	<i>I left.</i>
இடுகிறேன்,	<i>I give,</i>	இட்டேன்,	<i>I gave.</i>
பெறுகிறேன்	<i>I receive,</i>	பெற்றேன்,	<i>I received.</i>
இறுகிறேன்,	<i>I perish,</i>	இற்றேன்,	<i>I perished.</i>
அறுகிறேன்,	<i>I go off,</i>	அற்றேன்,	<i>I went off.</i>
But மிகுகிறேன்,	<i>I increase, has</i>	மிக்கேன்,	} <i>I increased.</i>
		and மிகுந்தேன்,	
புகுகிறேன்,	<i>I enter,</i>	புக்கேன்,	} <i>I entered.</i>
		and புகுந்தேன்,	

iv. Roots ending in ண் and ஞ, and forming the present tense with கிறு, receive the middle particle ட்; and ஞ is changed into ண், as:

உண்கிறேன்,	<i>I eat,</i>	உண்டேன்,	<i>I eat.</i>
ஆளுகிறேன்,	<i>I rule,</i>	ஆண்டேன் ட்டு,	<i>I ruled.</i>
மாண்கிறேன்,	<i>I perish,</i>	மாண்டேன்,	<i>I perished.</i>
உருளுகிறேன்,	<i>I roll,</i>	உருண்டேன்,	<i>I rolled.</i>

Except அருளுகிறேன், *I grant*, which has, அருளினைன், *I granted*.
கேட்கிறேன், *I hear* (from the root கேள்) has கேட்டேன், *I heard*.
காண்கிறேன், *I see*, contracts the long vowel & has கண்டேன் *I saw*.

v. Roots ending in ன், லு, லலு, and forming the present tense with கிறு, receive the middle particle ி; when லு and லலு are changed into ன், as:

தின்கிறேன்,	<i>I eat,</i>	தின்றேன்,	<i>I eat.</i>
என்கிறேன்,	<i>I say,</i>	என்றேன்,	<i>I said.</i>
சுழலுகிறேன்,	<i>I whirl about,</i>	சுழன்றேன்,	<i>I whirled about.</i>
செல்லுகிறேன்,	<i>I go on,</i>	சென்றேன்,	<i>I went on.</i>
வெல்லுகிறேன்,	<i>I overcome,</i>	வென்றேன்,	<i>I overcame,</i>
கொல்லுகிறேன்,	<i>I kill,</i>	கொன்றேன்,	<i>I killed.</i>
நிற்கிறேன் from நில்லுகிறேன்,	} <i>I stand,</i>	நின்றேன்,	<i>I stood.</i>

Except சொல்லுகிறேன், *I say*, which has சொன்னேன் and சொல்லினைன், *I said*.

vi. Roots ending in ய், இ, ஐ, று, and ழு, forming

the present tense, with கிறு, receive the middle particle நீ தீ ; and ரு and ழ drop the உ, as :

மேய்கிறேன்,	<i>I feed,</i>	மேய்ந்தேன்,	<i>I fed.</i>
ஈக்கிறேன்,	<i>I give,</i>	ஈந்தேன்,	<i>I gave.</i>
அழிகிறேன்,	<i>I perish,</i>	அழிந்தேன்,	<i>I perished.</i>
அறிகிறேன்,	<i>I know,</i>	அறிந்தேன்,	<i>I knew.</i>
அடைகிறேன்,	<i>I get,</i>	அடைந்தேன்,	<i>I got.</i>
கடைகிறேன்,	<i>I churn,</i>	கடைந்தேன்,	<i>I churned.</i>
வளருகிறேன்,	<i>I grow,</i>	வளர்ந்தேன்,	<i>I grew.</i>
தீருகிறேன்,	<i>I finish,</i>	தீர்ந்தேன்,	<i>I finished.</i>
தவிருகிறேன்,	<i>I remove,</i>	தவிர்ந்தேன்,	<i>I removed.</i>
வாழுகிறேன்,	<i>I prosper,</i>	வாழ்ந்தேன்,	<i>I prospered.</i>
தாழுகிறேன்,	<i>I am humble,</i>	தாழ்ந்தேன்,	<i>I was humble.</i>
தவருகிறேன்,	<i>I creep,</i>	தவழ்ந்தேன்,	<i>I crept.</i>

But there are many exceptions, as :

பெய்கிறேன்,	<i>I rain,</i>	பெய்தேன்,	<i>I rained.</i>
செய்கிறேன்,	<i>I do,</i>	செய்தேன்,	<i>I did.</i>
நெய்கிறேன்,	<i>I weave,</i>	நெய்தேன்,	<i>I wove.</i>
வைகிறேன்,	<i>I abuse,</i>	வைத்தேன்,	<i>I abused.</i>
வாருகிறேன்,	<i>I gather together,</i>	வாரினேன்,	<i>I gathered together.</i>
தருகிறேன்,	<i>I give,</i>	தந்தேன்,	<i>I gave.</i>
பொருகிறேன்,	<i>I fight,</i>	பொருத்தேன்,	<i>I fought.</i>
அழுக்கிறேன்,	<i>I weep,</i>	அழுத்தேன்,	<i>I wept.</i>
உழுக்கிறேன்,	<i>I plough,</i>	உழுத்தேன்,	<i>I ploughed.</i>
தொழுக்கிறேன்,	<i>I worship,</i>	தொழுத்தேன்,	<i>I worshipped.</i>
விழுகிறேன்,	<i>I fall,</i>	விழுந்தேன் and வீழ்ந்தேன்,	} <i>I fell.</i>

vii. A few roots of only one syllable, and forming the present tense with கிறு, have different forms of the past tense, as :

ஆகிறேன்,	<i>I become,</i>	has ஆயினேன்,	and ஆனேன், <i>I became.</i>
போகிறேன்,	<i>I go,</i>	போயினேன்,	and போனேன், <i>I went.</i>
சாகிறேன்,	<i>I die,</i>	செத்தேன்,	<i>I died.</i>
வேகிறேன்,	<i>I burn,</i>	வெந்தேன்,	<i>I burnt.</i>
நோகிறேன்	<i>I am in pain,</i>	நொந்தேன்,	<i>I was in pain.</i>

The characteristic middle particle of the past tense being known, the conjugation goes on as in the present tense, thus :

Singular,	நடந்தேன்	}	<i>I walked.</i>
	நடந்தன்,		
	நடந்தாய்,	}	<i>thou walkedst.</i>
	நடந்தான்		
	நடந்தனன்,	}	<i>he walked.</i>
	நடந்தான்,		
Plural,	நடந்தாள்,	}	<i>she walked.</i>
	நடந்தனள்,		
	நடந்தது,	}	<i>it walked.</i>
	நடந்தோம்,		
	நடந்தனம்,	}	<i>we walked.</i>
	நடந்தீர்கள்,		
	நடந்தார்,	}	<i>you walked.</i>
	நடந்தார்கள்,		
நடந்தனர்,	}	<i>they walked, (mas. and fem.)</i>	
நடந்தன,			
			<i>they walked, (neut.)</i>

Note. 1.—Observe that the 3d person singular neuter of Verbs which have the characteristic இன், should be இந்து; but this is changed into இற்று, according to the rules of the changes of letters, thus :

அடங்கினது,	becomes,	அடங்கிற்று,	<i>it contained.</i>
சொல்லினது,	————	சொல்லிற்று,	<i>it said.</i>
பண்ணினது,	————	பண்ணிற்று,	<i>it made.</i>
போயினது,	————	போயிற்று,	<i>it went.</i>
ஆயினது,	————	ஆயிற்று,	<i>it became.</i>

Note. 2.—The vulgar frequently change ந்த into ஞ்ச, and த்த into ச்ச, as :

instead of	நடந்தேன்,	they say,	நடஞ்சேன்,	<i>I walked.</i>
	செய்தேன்,	————	செய்ஞ்சேன்,	<i>I did.</i>
	படித்தேன்,	————	படிச்சேன்,	<i>I learned.</i>

Thus they say also,

for	போயிற்று,	போச்சு,	or	போச்சுது,	<i>it went.</i>
—	ஆயிற்று,	ஆச்சு,	or	ஆச்சுது,	<i>it was.</i>
—	சொல்லிற்று,	சொல்விச்சு	or	சொல்விச்சுது,	<i>it said.</i>

But these forms are incorrect.

4. The *future tense* has only two forms. The characteristic middle-particle of the *first* is ப்ப, which is inserted between the root and the ter-

minations, in verbs, which form the present tense with க்கிறு, as :

நடக்கிறேன், <i>I walk,</i>	தடப்பேன், <i>I shall walk.</i>
கொடுக்கிறேன், <i>I give,</i>	கொடுப்பேன், <i>I shall give.</i>
பொறுக்கிறேன், <i>I forbear,</i>	பொறுப்பேன், <i>I shall forbear.</i>
&c. &c.	

The *second* characteristic is வீ, which is inserted in verbs forming their present tense with கிறு, as :

செய்கிறேன், <i>I do,</i>	செய்வேன், <i>I shall do.</i>
பெறுகிறேன், <i>I receive,</i>	பெறுவேன், <i>I shall receive.</i>
எழுதுகிறேன், <i>I write,</i>	எழுதுவேன், <i>I shall write.</i>
ஆக்குகிறேன், <i>I make,</i>	ஆக்குவேன், <i>I shall make.</i>
அறிகிறேன், <i>I know,</i>	அறிவேன், <i>I shall know.</i>
தோன்றுகிறேன், <i>I appear,</i>	தோன்றுவேன், <i>I shall appear.</i>
அடைகிறேன், <i>I get,</i>	அடைவேன், <i>I shall get.</i>
&c. &c.	

Observe the following differences ;

i. Roots ending in ண், ணீ, or ளீ, or டீ, receive a single ப, instead of வீ ; because more easily pronounced, as :

உண்கிறேன், <i>I eat,</i>	உண்பேன், <i>I shall eat.</i>
காண்கிறேன், <i>I see,</i>	காண்பேன், <i>I shall see.</i>
தின்னுகிறேன், <i>I eat,</i>	தின்பேன், <i>I shall eat.</i>
என்கிறேன், <i>I say,</i>	என்பேன், <i>I shall say,</i>
கேட்கிறேன், <i>I hear,</i>	கேட்பேன், <i>I shall hear.</i>
&c. &c.	

ii. Roots which end in லு, லீலு, ளு, ளீலு, or ழு, form the future either regularly, or drop the உ and one of the double consonant, as :

சொல்லுகிறேன், <i>I speak,</i>	சொல்லுவேன், <i>I shall speak.</i>
	or சொல்வேன்
கொள்ளுகிறேன், <i>I take,</i>	கொள்ளுவேன், <i>I shall take.</i>
	or கொள்வேன்,
ஆளுகிறேன், <i>I reign,</i>	ஆளுவேன், <i>I shall reign.</i>
	or ஆள்வேன்,
வாழுகிறேன், <i>I live,</i>	வாழுவேன், <i>I shall live.</i>
	or வாழ்வேன்,

iii. The roots ஆ, போ, சா, வே, and நோ, form the future tense regularly; or with the insertion of கு, one of the சாரியை; though the latter is less used, as:

ஆகிறேன், *I become*, ஆவேன், and ஆகுவேன், *I shall become*.
 போகிறேன், *I go*, போவேன், — போகுவேன், *I shall go*.
 சாகிறேன், *I die*, சாவேன், — *I shall die*.
 வேகிறேன், *I burn*, வேவேன், — வேகுவேன், *I shall burn*.
 நோகிறேன், *I have pain*, நோவேன், — நோகுவேன், *I shall have pain*.

In Poetry this கு is inserted also in other verbs, as:

செய்குவேன், *I shall do*. அணிகுவேன், *I shall adorn*, &c.

The conjugation of the future is the same as that of the other tenses, excepting the third person neuter, which has the following variations:

1. Roots, which form the present tense with க்கி று, form the third person neuter, by adding க்கும் to the root. This termination serves for both numbers, thus:

நடக்கும்,	<i>it or they will walk.</i>
சேவிகும்,	<i>it or they will serve.</i>
காண்பிகும்,	<i>it or they will show, &c. &c.</i>

2. Roots, which form the present tense in கிறு receive உம், in the third person neuter for both numbers; subject to the rules for combining letters, thus:

அடக்கும்,	<i>it or they will</i>	<i>inclose.</i>
அடங்கும்,	————	<i>submit.</i>
வரும்,	————	<i>come.</i>
சொல்லும்,	————	<i>say.</i>
கொள்ளும்,	————	<i>take.</i>
அறியும்,	————	<i>know,</i>
மேயும்,	————	<i>feed,</i>
காணும்,	————	<i>see.</i>
செய்யும்,	————	<i>do.</i>

தின் னும்,	it or they will eat.
என் னும்,	say.
ஆகும்,	or contracted ஆம், — become.
நோகும்,	or நோம், — be painful.
போகும்,	or போம், — go.
சாகும்,	or சாம், — die, &c. &c.

The conjugation of the future tense will then be thus :

Singular,	தட்பேன்,	} <i>I shall walk,</i> பண்ணுவேன், } <i>I shall make.</i>
	தட்ப்பன்,	
*	தட்பென்,	} <i>thou wilt walk,</i> பண்ணுவாய், } <i>thou wilt make.</i>
	தட்ப்பாய்,	
	தட்ப்பான்,	} <i>he will walk,</i> பண்ணுவான், } <i>he will make.</i>
*	தட்ப்பன்,	
	தட்ப்பாள்,	} <i>she will walk,</i> பண்ணுவாள், } <i>she will make.</i>
*	தட்ப்பள்,	
	தடக்கும்,	} <i>it will walk,</i> பண்ணும், } <i>it will make.</i>
Plural,	தட்போம்,	
*	தட்பேம்,	} <i>we shall walk,</i> பண்ணுவோம், } <i>we shall make.</i>
*	தட்பம்,	
m. & f.	தட்பவீர்கள்,	} <i>you will walk,</i> பண்ணுவீர்கள், } <i>you will make.</i>
m. & f.	தட்பவார், —	
	தட்பவார்கள்,	} <i>they will walk,</i> பண்ணுவார்கள், } <i>they will make.</i>
*	தட்பவர் —	
	* தட்பாட,	} <i>they will walk,</i> பண்ணும், } <i>they will make.</i>
neut.	தடக்கும்,	

Note.—The Tamil has no particular forms to express our Perfect and Pluperfect and second Future Tenses, except by the aid of the verb இருக்கிறது. See § LVI. 7, i.

§ XXIX.

The ஏவல், *i. e.*, the imperative mode, has two forms; both referring only to the 2d person.

1. The first and most common is, the simple root, for the singular; to this உம் is affixed, which is an honorific; and to this the plural termination கள் is added to form the plural. The pronoun is usually prefixed. Thus:

* These forms are used only in Poetry.

நட,	walking	—	Sing.	நீ நட,	walk thou.
			Plur.	நீர் நடவும், நீங்கள் நடவுங்கள்,	walk you or thou. walk ye.
செய்,	doing	—	Sing.	நீ செய், நீர் செய்யும்.	do thou. do you or thou.
			Plur.	நீங்கள் செய்யுங்கள்,	do ye.
படி,	learning	—	Sing.	நீ படி, நீர் படியும்,	learn thou. learn thou or you.
			Plur.	நீங்கள் படியுங்கள்,	learn ye.
பேசு,	speaking	—	Sing.	நீ பேசு, நீர் பேசும்,	speak thou, speak thou or you.
			Plur.	நீங்கள் பேசுங்கள்,	speak ye.
நில்,	standing	—	Sing.	நீ நில்லு, நீர் நில்லும்,	stand thou. stand thou or you.
			Plur.	நீங்கள் நில்லுங்கள்,	stand ye.
வா,	coming	—	Sing.	நீ வா, நீர் வாரும்,	come thou. come thou or you.
			Plur.	நீங்கள் வாரும்,	come ye.
தா,	giving	—	Sing.	நீ தா, நீர் தாரும்,	give thou. give thou or you.
			Plur.	நீங்கள் தாரும்,	give ye.

Note.—The insertion of *r̄* in the two last instances forms an exception, and is taken from the present tense. See § XXVIII.

2. The other form is made by affixing to the root, the usual terminations of the 2d person, as:

Sing.	நீ நடவாய்,	walk thou,	படியாய்,	learn thou,	வாசாய்,	come thou.
	நீர் நடவீர்,	walk thou,	படியீர்,	learn thou,	வாசீர்,	come thou.
Plur.	நீங்கள் நடவீர்கள்,	walk ye,	படியீர்கள்,	learn ye,	வாசீர்கள்,	come ye.

But this form may be easily mistaken for the negative verb, and is therefore not much used.*

§ XXX.

The வியங்கோள், or optative mode is used in all persons, and has various forms. Pg. 76.

1. The first is க added to the root.—If the root ends in க, that addition is not required. The one

* In Poetry the following forms are used :

Sing.	or	போ,	} go thou!	Plur.	{ போமின்,	} go ye!
		போதி,		{ போதீர்,		

termination serves for all genders, numbers, and persons, thus :

நான், நாம், நீ-நீர்-நீங்கள், அவன், } அவள், }	அவர்கள், }	கேட்க, may I you, &c. hear,	சொல்க, may I, &c. speak,	வாழ்க. may I, &c. prosper.
---	------------	--------------------------------	-----------------------------	-------------------------------

Note.—Some have used the Infinitive mode, with the addition of உம், to express the Optative, as: நீர்செய்யவும், நீர்விசாரிக்கவும், &c. &c. but there is no authority for this.

2. Another form is the future tense with ஆக, the infinitive of ஆகிறது, affixed to it, as :

Sing.	நான் நடப்பேனாக, may I walk,	வாழ்வேனாக, may I prosper.
	நீ நடப்பாயாக, mayst thou walk,	வாழ்வாயாக, mayst thou prosper.
	அவன் நடப்பானாக, may he walk,	வாழ்வானாக, may he prosper.
hon.	அவர் நடப்பாராக, may he walk,	வழ்வாராக, may he prosper.
	அவள் நடப்பாளாக, may she walk,	வாழ்வாளாக, may she prosper.
	அது நடப்பதாக, may it walk,	வாழ்வதாக, may it prosper.
Plur.	நாம் நடப்போமாக, may we walk,	வாழ்வோமாக, may we prosper.
hon.	நீர் நடப்பீராக, may you walk,	வாழ்வீராக, may you prosper.
	நீங்கள் நடப்பீர்களாக, may you walk,	வாழ்வீர்களாக, may you prosper.
m. & f.	அவர்கள் நடப்பார்களாக, may they walk,	வாழ்வார்களாக, may they prosper.
neut.	அவை நடப்பனவாக, may they walk,	வாழ்வனவாக, may they prosper.

3. A third form is the infinitive mode, with the defective verb கடவேன், as :

Sing.	நான் நடக்கக்கடவேன்,	may I walk.
	நீ ————	ககடவாய், mayst thou walk.
	நீர் ————	ககடவீர், mayst thou walk (honor.)
	அவன் ————	ககடவான், or கடவன், may he walk.
	அவர் ————	ககடவார், or கடவர், may he walk (honor.)
	அவள் ————	ககடவாள், or கடவள், may she walk.
	அது ————	ககடவது, may it walk.
Plur.	நாம் ————	ககடவோம், may we walk.
	நீங்கள் ————	ககடவீர்கள், may you walk.
m. & f.	அவர்கள் ————	ககடவார்கள், or கடவர்கள், may they walk.
neut.	அவை, ————	ககடவன், may they walk.

Note.—There is another optative form common among the people, viz., by adding the word ஒட்டுகிறது, to the infinitive of a verb, thus: அவன் வரட்டுவாட்டிம். let him come, அவன் இருக்கவொட்டிம், let him be.—whence they further contract by rejecting the ஒ, thus: அவன்வரட்டும், அவன் இருக்கட்டும், அவன்போகட்டும்.

§ XXXI.

The எச்சம், *i. e.*, *defect*, comprehends all the in-^{Page 76.}definite modes of the verb, called in our languages participles, gerunds, infinitives, subjunctives, &c. These defective or indefinite modes are divided into two classes.

1. The *first* is called பேரொச்சம், *i. e.*, indefinite ^{Page 68.}mode, used with nouns only. They are our participles, with this difference, that they comprehend also the relative pronoun; I shall therefore call them, *relative participles*. They are three in number, corresponding with the three tenses. They are formed by dropping the personal termination of each tense, excepting the future, of which the third person neuter is also the participle future, as :

Pres. நடக்கிறேன், *I walk*, நடக்கிற், *walking*, or *who* or *which* *walks*.
 Past. நடந்தேன், *I walked*, நடந்த, *walked*, or *who* or *which* *walked*.
 Fut. நடக்கும், *it will walk*, நடக்கும், *walking* or *who* or *which* *will walk*.

Thus also :

Pres.	அடக்குகிறேன், <i>I inclose</i> ,	அடக்குகிற்,	<i>inclosing</i> , or <i>who</i> or <i>which</i> <i>incloses</i> .
Past.	அடக்கினேன், <i>I inclosed</i> ,	அடக்கின்,	<i>inclosed</i> , or <i>who</i> or <i>which</i> <i>inclosed</i> .
Fut.	அடக்கும்,	<i>It will inclose</i> ,	அடக்கும், <i>inclosing</i> , or <i>who</i> or <i>which</i> <i>will inclose</i> .
Pres.	வளருகிறேன், <i>I grow</i> ,	வளருகிற்,	<i>growing</i> , or <i>who</i> or <i>which</i> <i>grows</i> .
Past.	வளர்ந்தேன், <i>I grew</i> ,	வளர்ந்த,	<i>grown</i> , or <i>who</i> or <i>which</i> <i>grew</i> .
Fut.	வளரும்,	<i>It will grow</i> ,	வளரும், <i>growing</i> , or <i>who</i> or <i>which</i> <i>will grow</i> .
Pres.	படிக்கிறேன், <i>I learn</i> ,	படிக்கிற்,	<i>learning</i> , or <i>who</i> or <i>which</i> <i>learns</i> .
Past.	படித்தேன், <i>I learned</i> ,	படித்த,	<i>learned</i> or <i>who</i> or <i>which</i> <i>learned</i> .
Fut.	படிக்கும்,	<i>It will learn</i> ,	படிக்கும், <i>learning</i> or <i>who</i> or <i>which</i> <i>will learn</i> .

I add a few other instances of verbs that have some variations, as :

Pres. சொல்லுகிறேன்,	<i>I say,</i>	சொல்லுகிற,	<i>saying.</i>
Past. சொல்லினேன்,	<i>I said,</i>	சொல்லிய,	<i>said.</i>
or சொன்னேன்,	<i>I said,</i>	சொன்ன,	<i>said.</i>
Fut. சொல்லும்,	<i>It will say,</i>	சொல்லும்,	<i>saying.</i>
Pres. போகிறேன்,	<i>I go.</i>	போகிற,	vulgarly போற,
Past. போயினேன்,	<i>I went,</i>	போயின்,	<i>gone.</i>
or போனேன்,	<i>I went,</i>	போன்,	<i>went.</i>
Fut. போகும் or போம்,	} <i>It will go,</i>	போகும் or போம்,	} <i>going.</i>
Pres. ஆகிறேன்,		<i>I become,</i>	
Past. ஆயினேன் or ஆனேன்,	} <i>I became,</i>	ஆயின் or ஆன்,	} <i>having become.</i>
Fut. ஆகும் or ஆம்,		} <i>It will become,</i>	

The relative participles are prefixed to the noun, as :

நடக்கிறகாரியம்,	<i>an affair which is going on.</i>
நடந்தகாரியங்கள்,	<i>affairs which were transacted.</i>
நடக்குங்காரியம்,	<i>the affair which will be transacted.</i>

2. The second class of indefinite modes is called வினையெச்சம், *i. e.*, such as refer to verbs only, which I shall call *verbal participles*. There are five of them.

i. *The first indefinite mode*, (called by Beschius, Gerund,) is formed from the past tense, and ends either in இ, or உ, viz.

Verbs which have இனேன், in the past tense, drop னேன், as :

அடக்கினேன்,	அடக்கி,	<i>inclosing or having inclosed.</i>
பொருந்தினேன்,	பொருந்தி,	<i>agrecing or having agreed.</i>
சொல்லினேன்,	சொல்லி,	<i>saying or having said.</i>
விரும்பினேன்,	விரும்பி,	<i>desiring or having desired.</i>
But போயினேன், has only,	போய்,	<i>going, or having gone.</i>
ஆயினேன், ————	ஆய்,	<i>becoming or having become.</i>

All other verbs drop the personal termination of the past tense ; and add உ, as :

படித்தேன்,	படித்து,	learning	or having learned.
அறிந்தேன்,	அறிந்து,	knowing	or having known.
நடந்தேன்,	நடந்து,	walking	or having walked.
விட்டேன்,	விட்டு,	leaving	or having left.
அந்தேன்,	அந்து,	ceasing	or having ceased.

In poetry there are also these forms ; செய்யு, செய்யா, செய்யு, செய்யு, செய்யு, all which are the same as செய்யு.

There is no mode in English exactly corresponding to this first indefinite mode in Tamil ; it is a kind of verbal participle, used with any gender, number and tense, see § LVI.

ii. The *second indefinite mode*, ends in ஆல் or இல், and answers to our subjunctive mode with *if*.—The *first* form is made from the past tense, by dropping the personal termination, and adding ஆல், as :

நடந்தேன்,	நடந்தால்,	if I walk, walked, or shall walk.
படித்தேன்,	படித்தால்,	if I learn, &c.
அடக்கினேன்,	அடக்கினால்,	if I suppress, &c.
விட்டேன்,	விட்டால்,	if I leave, &c.
போனேன்,	போனால்,	if I go. &c.
ஆனேன்,	ஆனால்,	if I become, &c.

The *second* form is made by adding இல், or இன், to the root of verbs, which form the present tense with கிறு ; but those which form it with க்கிறு, insert also க்கு, as :

சொல்லு,	சொல்லில்,	or சொல்லின,	if I say.
அடக்கு,	அடக்கில்,	or அடக்கின.	if I suppress.
போடு,	போடில்,		if I put.
வேண்டு,	வேண்டில்,		if I desire.
ஆகு,	ஆகில்,		if I become.
நட,	நடக்கில்,		if I go.
படி,	படிக்கில்,		if I learn.
அழி,	அழிக்கில்,		if I destroy, &c.

But வா	has வரின், or வரில்,	if I come.
தா	— தரின், or தரில்,	if I give.
போ	— போகல்	if I go.

Note.—In poetry there is another form of this subjunctive, by adding ஆல் or ஏல் to any person of any tense of the verb, or to verbals in ஆ; thus :

செய்கின்றேனால, or செய்கின்றேனேல், செய்தனையேல், &c.
செய்கின்றதேல், செய்ததேல், &c.

iii. The *third indefinite mode*, is formed from the first by adding the particle உம் to it; in which form it corresponds with our subjunctive, with *although*, referring to the *past* time, as :

அடக்கி,	அடக்கியும்,	although	I suppressed.
சொல்லி,	சொல்லியும்,	————	I said.
படித்தா,	படித்தும்,	————	I learned.
நடந்தா,	நடந்தும்,	————	I walked.
&c. &c.			

iv. The *fourth indefinite mode*, is formed from the second by adding the particle உம் to it; when it corresponds to the subjunctive mode with *although*, referring to the *future* time, as :

நடந்தால்,	நடந்தாலும்,	although	I should walk.
படித்தால்,	படித்தாலும்,	————	I should learn.
அடக்கினால்,	அடக்கினாலும்,	————	I should suppress.
போனால்,	போனாலும்,	————	I should go.
ஆனால்,	ஆனாலும்,	————	I should become.
சொன்னால்,	சொன்னாலும்,	————	I should say.
சொல்லின்,	சொல்லினும்,	————	I should be, or become.
ஆகில்,	ஆகினும்,	————	I should be, or become.
வரின்,	வரினும்,	————	I should come.

v. The *fifth indefinite mode*, ends in ஆ, and corresponds to our infinitive mode.—ஆ is added to the root, according to the rules of augmentation of letters, as :

பெறு,	பெற,	to receive or get.
அழு,	அழி,	to weep.
அடங்கு,	அடங்க,	to be contained.
அடக்கு,	அடக்க,	to contain.
நடத்து,	நடத்த,	to guide.
விடு,	விட,	to leave.
கொள்ளு,	கொள்ள,	to take.
ஆகு,	ஆக,	to become.
போகு,	போக,	to go.
அறி,	அறிய,	to know.
அழி,	அழிய,	to be destroyed.
அடை,	அடைய,	to receive.
மறை,	மறைய,	to be hid.
உண்,	உண்ண,	to eat.
என்,	என்ன,	to say.
செய்,	செய்ய,	to do.
காண்,	காண்,	to see.
மேய்,	மேய்,	to feed.
வேய்,	வேய்,	to put on as a crown, or flower.
வே,	வேவ்,	to burn. Here வ் is inserted for ய் ; an irregularity adopted in a few instances.
நோ,	நோவ,	to be in pain.
சா,	சாவ,	to die.

But verbs which form the present tense, with க்கிறு, add க்க to the root, as :

நட,	நடக்க,	to walk.
படி,	படிக்க,	to learn.
இரு,	இருக்க,	to be.
கொடு,	கொடுக்க,	to give.

&c. &c.

Note.—All the indefinite modes of the second class are used with any person, gender, number and tense. with the exceptions mentioned before. See their use in Syntax. § LVI. LVII. LVIII.

§ XXXII.

The தொழிற்பேர், *i. e.*, verbal noun, is formed from the roots and the participles. 76.

1. Neuter verbal nouns, are formed from the root by adding to it, ஆல், தல், or கை, in verbs which form the present tense with கிறு, as :

From அடங்கு,	அடங்கல்,	அடங்குதல்,	அடங்குகை,	<i>a submitting.</i>
அடக்கு,	அடக்கல்,	அடக்குதல்,	அடக்குகை,	<i>a suppressing.</i>
காப்பாற்று, காப்பாற்றல், காப்பாற்றுதல், காப்பாற்றுகை,				<i>a protecting.</i>
சொல்லு,	சொல்லல்,	சொல்லுதல்,	சொல்லுகை,	<i>a saying.</i>
விடு,	விடல்,	விடுதல்,	விடுகை,	<i>a leaving.</i>
ஆ or ஆகு, ———	{ ஆதல் and ஆகுதல்,		ஆகை,	<i>a becoming.</i>
ஆக்கு,	ஆக்கல்,	ஆக்குதல்,		
படி,	{ படிதல் and படியுதல்,		படிகை,	<i>a sinking.</i>
அடை,	{ அடைதல் and அடையுதல்,			
அறி,	{ அறிதல் and அறியுதல்,		அறிகை,	<i>a knowing.</i>
செய்,	செய்யல்,	செய்தல்,		
போ or போகு, ———	{ போதல் and போகுதல்,		போகை,	<i>a going.</i>
தின்,	தின்னல்,	தின்னுதல்,		
கேள்,	{ கேட்டல் and கேட்குதல்,		கேட்கை,	<i>a hearing.</i>
தாழ்,	{ தாழ்தல் and தாழ்த்தல்,			
&c. &c.				

But if the root forms the present tense with க்கிறு, then ததல் or க்குதல் or க்கை, is added to the root, as :

From படி,	படித்தல்,	படிக்குதல்,	படிக்கை	<i>a learning.</i>
படிப்பி,	படிப்பித்தல்,	படிப்பிக்குதல்,	படிப்பிக்கை,	<i>a teaching.</i>
கொடு,	கொடுத்தல்,	கொடுக்குதல்,	கொடுகை,	<i>a giving.</i>
பொறு,	பொறுத்தல்,	பொறுக்குதல்,	பொறுகை,	<i>a forbearing.</i>
நட,	நடத்தல்,	நடக்குதல்,	நடக்கை,	<i>a walking.</i>
இரு,	இருத்தல்,	இருக்குதல்,	இருக்கை,	<i>a being.</i>
&c. &c.				

2. Some roots of the latter class are formed into verbal nouns by adding ப்பு ; others by மை, others by ளு, or வி, thus :

From படி,	படிப்பு,	<i>a learning.</i>
நட,	நடப்பு,	<i>a walking.</i>
இரு,	இருப்பு,	<i>a being.</i>
பொறு,	பொறுமை,	<i>a being patient, patience.</i>

From தாழ்,	தாழ்மை,	a being low, humility.
அழி,	அழிவு,	a destroying, destruction.
அறி,	அறிவு,	a knowing, knowledge.
மற,	மறவி,	a forgetting, forgetfulness.
பிற,	பிறவி,	a being born, birth.
கேள்,	கேள்வி,	a hearing.

Note.—In some instances the roots themselves also are used as nouns, as : அடி, மீதி, அறை, குட்டு, சா, &c.

3. From the participles, personal and neuter nouns are formed, by adding the terminations, அன், அள், and னு, in the singular, and அர், and அவை, in the plural to each participle ; except the future, as :

From the Part: present: நடக்கிற, Sing. நடக்கிறவன், he who walks.
 நடக்கிறவள், she who walks.
 நடக்கிறது, it which walks.

Plur. நடக்கிறவர் or வர்கள், they who walk.
 நடக்கிறவை, they which walk.

— Part: past: நடந்த, Sing. நடந்தவன், he who walked.
 நடந்தவள், she who walked.
 நடந்தது, it which walked.

Plur. நடந்தவர் or வர்கள், they who walked.
 நடந்தவை, } they which walked.
 நடந்தன,

As for the future, verbs which have ப்ப or ப் as the characteristic of that tense, join the same personal terminations to it, as :

Sing.	நடப்பவன்,	he who will walk.
	நடப்பவள்,	she who will walk.
	நடப்பது,	that which will walk.
Plur.	நடப்பவர், or வர்கள்,	they who will walk.
	நடப்பவை,	} they which will walk.
	நடப்பன்,	

So also Sing.	கொடுப்பவன்,	he who will give.
	கொடுப்பவள்,	she who will give.
	கொடுப்பது,	it which will give.
Plur.	கொடுப்பவர் or வர்கள்,	they who will give.
	கொடுப்பவை,	} they which will give.
	கொடுப்பன்,	

So also Sing.	கேட்பவன்,	கேட்பவள்,	கேட்பது, &c.
	காண்பவன்,	காண்பவள்,	காண்பது, &c.

But verbs, the characteristic letter of which is வ, receive ி, between it and the root, and then the personal terminations; except the neuter, which omits the ி, probably for the sake of euphony, as :

Sing.	செய்பவன்,	he who will do,	Plur.	{ செய்பவர் or	} they who.
	செய்பவள்,	she who will do,		{ செய்பவர்கள்,	} &c.
	செய்வது,	it which will do,		{ செய்வன்,	} they which
				{ செய்பவை,	} &c.
Also	சொல்லுபவன்,	he who will speak,	Plur.	{ சொல்பவர் or	} they who
	சொல்லுபவள்,	she who will speak,		{ சொல்பவர்கள்,	} &c.
	சொல்லுவது,	} it which will speak,		{ சொல்பவை,	} they which
	or சொல்வது,			{ சொல்வன்,	} &c.
and	போபவன்,	he who will go,		{ போபவர் or	} they who.
	போபவள்,	she who will go,		{ போபவர்கள்,	} &c.
	போவது,	it which will go,		போவன்,	they which, &c.

Observe, that the 3d person, masculine and feminine, of all the tenses, is also occasionally used as a verbal noun, so that

நடக்கின்றான்,	is the same with,	நடக்கிறவன்.
நடக்கின்றாள்,	_____	நடக்கிறவள்.
நடந்தான்,	_____	நடந்தவன்.
நடந்தாள்,	_____	நடந்தவள்.
நடப்பான்,	_____	நடப்பவன்.
நடப்பாள்,	_____	நடப்பவள்.
நடப்பார்,	_____	நடப்பவர்.
நடப்பார்கள்.	_____	நடப்பவர்கள்.

4. Sometimes also we meet with the termination ஒன், instead of ின், particularly in the past tense, as :

நடந்தோன்,	for	நடந்தவன்,
செய்தோன்,	—	செய்தவன்,
மீட்டோன்,	—	மீட்டவன், &c.

5. Verbal nouns are also formed by adding கை to the participles of the present and past tenses, as :

நடக்கின்றமை,	a walking.
நடந்தமை,	a having walked.
சொல்லுகின்றமை,	a saying.
சொன்னமை,	a having said.
போகின்றமை,	a going.
போனமை,	a having gone, &c. &c.

All the verbal nouns are regularly declined. The forms நடந்தன, நடப்பன, செய்வன, &c., receive the சாரியை-ஆற்று, thus: நடந்தனவற்றை, நடந்தனவற்றால், நடந்தனவற்றிற்கு, &c.

§ XXXIII.

1. The எதிர்மறைமொழி, or *negative* of a verb, is Ug. 76. made by adding the regular terminations of the three tenses; viz., என், ஆய், &c., to the root, without any middle particle; excepting the 3d, person neuter of the singular which ends in ஆகு, and the 3d person neuter of the plural, which ends in ஆ.

2. This form has but one tense, which indeed refers chiefly to future time, but includes also the present and past; and is therefore called முக்காலம், i. e., of three tenses. The conjugation is thus:

Sing.	நான் நடவேன், நீ நடவாய், அவன் நடவான், அவள் நடவாள், அது நடவாது,	<i>I shall not, or I use not to walk. thou wilt not, or thou usest not to walk. he will not, or he uses not to walk. she will not, or she uses not to walk. it will not, or it uses not to walk.</i>
Plur.	நாம் நடவோம், நீங்கள் நடவீர்கள், அவர்கள் நடவார்கள், அவை நடவா, (neut.)	<i>we shall not, or we use not to walk. ye will not, or ye use not to walk. they will not, or they use not to walk. they will not, or they use not to walk.</i>

Thus also:

நான் படியேன்,	<i>I shall not or I use not to learn, &c.</i>
நான் செய்யேன்,	<i>I shall not or I use not to do, &c.</i>
நான் அடங்கேன்,	<i>I shall not or I use not to submit, &c.</i>
நான் பெறேன்,	<i>I shall not or I use not to receive, &c.</i>
நான் ஆகேன்,	<i>I shall not or I use not to become, &c.</i>
நான் வாரேன்,	<i>I shall not or I use not to come, &c.</i>
நான் தாரேன்,	<i>I shall not or I use not to give, &c.</i>
நான் காரேன்,	<i>I shall not or I use not to see, &c.</i>
நான் இரேன்,	<i>I shall not or I use not to be, &c.</i>

Note. In Poetry the formation of the negative is made by affixing the appellatives இல்லன், or அல்லன், either to the imperative of the positive,

or to the past relative participle, and conjugating it throughout all the persons. An ல், is often omitted. Thus : நான் பேசிலேன், *I shall not speak* ; நீ பேசிலை ; அவன் பேசிலன், அவள் பேசிலள், நாம் பேசிலேம், or பேசிலம் ; நீர் பேசிலீர், அவர் பேசிலர், அவை பேசில.

i. Besides the above form for all the three tenses, a negative verb may be formed for each tense, by joining the verb இருக்கிறேன், &c., to the negative indefinite mode (the gerund) of any verb, as :

Present.	{	நான் நடவாதிருக்கிறேன்	}	<i>I do not walk.</i>
		or நடவாமலிருக்கிறேன்,		
		நீ நடவாதிருக்கிராய்		
or நடவாமலிருக்கிராய்,				
Past.	{	நான் நடவாதிருந்தேன்	}	<i>I did not walk.</i>
		or நடவாமலிருந்தேன்,		
		நீ நடவாதிருந்தாய்		
or நடவாமலிருந்தாய்,				
Future.	{	நான் நடவாதிருப்பேன்,	}	<i>I shall not walk.</i>
		or நடவாமலிருப்பேன்,		
		நீ நடவாதிருப்பாய்,		
or நடவாமலிருப்பாய்,				

ii. A negative verb may also be formed by adding the negative இல்லை, to the fifth indefinite mode (Infinitive,) which then refers principally to the past time, thus :

நான், நீ, அவன், &c., &c., நடக்கவில்லை, *I thou, &c., did not walk.*
 படியவில்லை, *did not sink.*

iii. இல்லை, is added also to the verbal noun of the present tense, and then negatives the action itself without reference to time, and stands therefore for all the three tenses, as :

அவன் செய்கிறதில்லை, literally, *his doing is not* ; meaning, *he does not do, he did not do, he will not do.*

அவள் படிக்கிறதில்லை, *she does not, did not, will not learn.*

நான் செலுத்துகிறதில்லை, *I do not, did not, shall not pay.*
 &c.

Note. Some add the same also to the verbal nouns of the past and future tenses, for all persons ; thus :

நான் நடந்ததில்லை,	<i>I did not walk.</i>
நீ நடந்ததில்லை,	<i>thou didst not walk.</i>
அவன் நடந்ததில்லை,	<i>he did not walk, &c.</i>
நான் நடப்பதில்லை,	<i>I shall not walk.</i>
நீ நடப்பதில்லை,	<i>thou wilt not walk, &c.</i>

Likewise to any person of any tense, as :

நான் நடக்கிறேனில்லை,	<i>I do not walk.</i>
— நடந்தேனில்லை,	<i>I did not walk.</i>
— நடப்பேனில்லை,	<i>I shall not walk.</i>
நீ நடக்கிறாயில்லை,	<i>thou dost not walk.</i>
— நடந்தாயில்லை,	<i>thou didst not walk.</i>
— நடப்பாயில்லை,	<i>thou wilt not walk, &c.</i>

But there is no authority for these forms.

3. The Imperative (ஏவல்) of the negative verb is made by adding ஏல் or அல் to the root of any verb, for the 2d person singular, and அன்மின், for the 2d person plural, as :

நீ நடவேல், or நடவல்,	<i>do thou not walk.</i>
நீங்கள் நடவன்மின்,	<i>do ye not walk.</i>

But this form is only used in the poetical Tamil. The common form is, to add the imperative of இருக்கிறது, to be, to the negative verbal participle of any verb, as :

நீ நடவாதிரு, do thou not walk.
நீங்கள் நடவாதிருங்கள், do ye not walk.

Still more common it is to say,

நீ நடவாதே, do thou not walk.
நீர் நடவாதேயும், do you not walk, (honor.)
நீங்கள் நடவாதேயுங்கள், do you not walk.

But this is not elegant.

4. The optative form (வியங்கோள்) of the negative verb is likewise made by adding the optative of இருக்கிறது, to the negative verbal participle, as :

நான்,	விழாதிருப்பேனாக,	<i>may I not fall.</i>
நீ,	விழாந்ருப்பாயாக,	<i>mayst thou not fall.</i>
நீர்,	விழாதிருப்பீராக,	<i>mayst thou not fall (honorific.)</i>
அவன்,	விழாதிருப்பானாக,	<i>may he not fall.</i>
ஐவர்,	விழாதிருப்பாராக,	<i>may he not fall (honorific.)</i>
அவள்,	விழாதிருப்பாளாக,	<i>may she not fall.</i>
அது,	விழாதிருப்பதாக,	<i>may it not fall.</i>
நாம்,	விழாதிருப்போமாக,	<i>may we not fall.</i>
நீங்கள்,	விழாதிருப்பீர்களாக,	<i>may you not fall.</i>
அவர்கள்,	விழாதிருப்பார்களாக,	<i>may they not fall (m. and f.)</i>
அவை,	விழாதிருப்பனவாக,	<i>may they not fall (n.)</i>

5. The indefinite modes of the negative verb are formed thus :

i. The negative பேறெச்சம், *i. e.*, relative participle, is formed by adding ஆத or ஆ to the root, as :

நடவாத்,	or நடவா,	<i>not walking,</i>	} for any tense.
செய்யாத்,	or செய்யா,	<i>not doing.</i>	
பேசாத்,	or பேசா,	<i>not speaking,</i>	

A negative relative participle for each tense may be formed by adding the relative participles of இருக்கிறது, to the negative verbal participle, as :

நடவாதிருக்கிற,	<i>not walking,</i>
நடவாதிருந்தீ,	<i>not having walked.</i>
நடவாதிருக்கும்,	<i>not be walking.</i>

ii. Of the வினையெச்சம், *i. e.*, the verbal participles, the *first* is formed by adding ஆது, or ஆமல், to the root, as :

நடவாது,	} <i>not walking.</i>
நடவாமல்,	
பேசாது,	} <i>not speaking.</i>
பேசாமல்,	
ஆகாது,	} <i>not becoming.</i>
ஆகாமல்,	
போகாது,	} <i>not going.</i>
போகாமல்,	
சாலாது,	} <i>not dying.</i>
சாலாமல்,	

FUTURE.

பண்ணு,	<i>I shall make.</i>
பண்ணி,	<i>thou wilt make.</i>
பண்ணு,	<i>thou wilt make (hon.)</i>
பண்ணு,	<i>he will make.</i>
பண்ணி,	<i>he will make (hon.)</i>
பண்ணி,	<i>she will make.</i>
பண்ணி,	<i>it will make.</i>
பண்ணும்,	<i>we shall make.</i>
பண்ணீர்,	<i>you will make.</i>
பண்ணீர்,	<i>they will make.</i>
பண்ணீர்,	<i>they will make.</i>
பண்ணி,	<i>making.</i>

2d.
5th

ld make.

n.	பண்ணு,	<i>a man who will make.</i>
il	பண்ணி,	<i>a woman who will make.</i>
	பண்ணு,	<i>a thing which will make.</i>
il	பண்ணீர்,	<i>men who will make.</i>
at	பண்ணி,	} <i>things which, &c.</i>
	பண்ணி,	

n.
n.

I

l
e
o
f
t
d
r
'd
e
e
d
e
h

PARADIGM II.

Of a verb forming the present tense with **செய்து**.

	PRESENT.	PAST.	FUTURE.
Sing.	தான் செய்கிறான், <i>I learn, thou learnest, thou learnest (hon.)</i> நீ செய்கிறாய், <i>he learns, he learns (hon.)</i> அவன் செய்கிறான், <i>she learns, she learns (hon.)</i> அவள் செய்கிறாள், <i>it learns, it learns</i> அது செய்கிறது, or <i>we learn, we learn</i> அவர்கள் செய்கிறார்கள், <i>you learn, you learn</i> அவர்கள் செய்கிறார்கள், <i>they learn, m. & f. they learn, (neut.)</i>	செய்தான், <i>I learned, thou learnedest, thou learnedest (hon.)</i> செய்தாய், <i>he learned, he learned (hon.)</i> செய்தாள், <i>she learned, she learned (hon.)</i> செய்தாள், <i>it learned, it learned</i> செய்தார்கள், <i>we learned, we learned</i> செய்தார்கள், <i>you learned, you learned</i> செய்தார்கள், <i>they learned, they learned</i>	செய்யும், <i>I shall learn, thou wilt learn, thou wilt learn (hon.)</i> செய்யாய், <i>he will learn, he will learn (hon.)</i> செய்யாள், <i>she will learn, she will learn (hon.)</i> செய்யாள், <i>it will learn, it will learn</i> செய்யார்கள், <i>we shall learn, we shall learn</i> செய்யார்கள், <i>you will learn, you will learn</i> செய்யார்கள், <i>they will learn, they will learn</i>
Plur.			
Rel. Participles.	செய்கின்ற, <i>learning,</i>	செய்த, <i>learned,</i>	செய்யும், <i>learning,</i>
Verbal Participles.	2d. Part. செய்கின்ற, <i>If I, thou, &c., learn,</i> 5th. or Infin. செய்கை, <i>to learn,</i>	1st. Part. செய்கின்ற, <i>learning,</i> 3d. செய்கின்ற, <i>although having learned,</i> 3d. செய்கின்ற, <i>If I, thou, &c., learn,</i> 4th. செய்கின்றது, <i>although I, thou, &c., should learn,</i>	2d. Part. செய்கின்ற, <i>If I, thou, &c., make,</i> 5th. செய்கை, <i>to make,</i>
Abstract.	செய்தல், <i>a learning,</i> செய்குதல், <i>a learning,</i>	செய்தமை, <i>a having learned,</i> செய்தவன், <i>a man that has learned,</i>	செய்யுதல், <i>a man who will learn,</i> செய்யவன், <i>a woman who will learn,</i>
Verbal nouns.	செய்க்கை, <i>a learning,</i> செய்க்பு, <i>a learning,</i> செய்க்பவன், <i>a man learning,</i> செய்க்பவள், <i>a woman learning,</i> செய்க்பவன், <i>the (bird) who learns,</i> செய்க்பவன், <i>the learning,</i>	செய்க்கையன், <i>a woman that has learned,</i> செய்க்கையன், <i>whom has learned,</i> செய்க்கையன், <i>men or women that have learned,</i> செய்க்கையன், <i>things that have learned,</i>	செய்க்பவன், <i>the (bird) which will learn,</i> செய்க்பவன், <i>men or women who will learn,</i> செய்க்பவன், <i>things which will learn,</i>
Personal.			
Imperative.	செய்து, <i>learn thou! (hon.)</i> செய்தாய், <i>learn thou! (hon.)</i> செய்தாய், <i>learn you!</i>	Optative. <i>செய்யுமேயாகுக, or செய்யுமேயாகுக, may I learn,</i> <i>செய்யுமாயாகுக, or செய்யுமாயாகுக, mayst thou learn,</i> <i>செய்யுமாயாகுக, or செய்யுமாயாகுக, mayst thou learn &c. &c.</i>	Imp. rative. <i>செய்து, make thou!</i> <i>செய்தாய், make you.</i>

Of a verb forming the present tense with **செய்து**.

	PRESENT.	PAST.	FUTURE.
Sing.	செய்கிறேன், <i>I make, thou makest, thou makest (hon.)</i> நீ செய்கிறாய், <i>he makes, he makes (hon.)</i> அவன் செய்கிறான், <i>she makes, she makes (hon.)</i> அவள் செய்கிறாள், <i>it makes, it makes</i> அது செய்கிறது, or <i>we make, we make</i> அவர்கள் செய்கிறார்கள், <i>you make, you make</i> அவர்கள் செய்கிறார்கள், <i>they make, they make</i>	செய்தேன், <i>I made, thou madest, thou madest (hon.)</i> செய்தாய், <i>he made, he made (hon.)</i> செய்தாள், <i>she made, she made (hon.)</i> செய்தாள், <i>it made, it made</i> செய்தார்கள், <i>we made, we made</i> செய்தார்கள், <i>you made, you made</i> செய்தார்கள், <i>they made, they made</i>	செய்யும், <i>I shall make, thou wilt make, thou wilt make (hon.)</i> செய்யாய், <i>he will make, he will make (hon.)</i> செய்யாள், <i>she will make, she will make (hon.)</i> செய்யாள், <i>it will make, it will make</i> செய்யார்கள், <i>we shall make, we shall make</i> செய்யார்கள், <i>you will make, you will make</i> செய்யார்கள், <i>they will make, they will make</i>
Plur.			
Rel. Participles.	செய்கின்ற, <i>making,</i>	செய்த, <i>made,</i>	செய்யும், <i>making,</i>
Verbal Participles.	2d. Part. செய்கின்ற, <i>If I, thou, &c., make,</i> 5th. செய்கை, <i>to make,</i>	1st. Part. செய்கின்ற, <i>making,</i> 3d. செய்கின்ற, <i>although having made,</i> 3d. செய்கின்ற, <i>If I, thou, &c., make,</i> 4th. செய்கின்றது, <i>although I, thou, &c., should make,</i>	2d. Part. செய்கின்ற, <i>If I, thou, &c., make,</i> 5th. செய்கை, <i>to make,</i>
Abstract.	செய்தல், <i>a making,</i> செய்குதல், <i>a making,</i>	செய்தமை, <i>a having made,</i> செய்தவன், <i>a man who made,</i>	செய்யுதல், <i>a man who will make,</i> செய்யவன், <i>a woman who will make,</i>
Verbal nouns.	செய்க்கை, <i>a making,</i> செய்க்பு, <i>a making,</i> செய்க்பவன், <i>a man making,</i> செய்க்பவள், <i>a woman making,</i> செய்க்பவன், <i>the thing making,</i> செய்க்பவன், <i>a making,</i>	செய்க்கையன், <i>a woman who made,</i> செய்க்கையன், <i>the thing which made,</i> செய்க்கையன், <i>men or women who made,</i> செய்க்கையன், <i>things which, &c.</i>	செய்க்பவன், <i>a man who will make,</i> செய்க்பவன், <i>a woman who will make,</i> செய்க்பவன், <i>a thing which will make,</i> செய்க்பவன், <i>men who will make,</i> செய்க்பவன், <i>things which, &c.</i>
Personal.			
Imperative.	செய்து, <i>make thou!</i> செய்தாய், <i>make you.</i>	Optative. <i>செய்யுமேயாகுக, or செய்யுமேயாகுக, may I make,</i> <i>செய்யுமாயாகுக, or செய்யுமாயாகுக, mayst thou make,</i> <i>செய்யுமாயாகுக, or செய்யுமாயாகுக, mayst thou, &c., (hon.)</i>	Imp. rative. <i>செய்து, make thou!</i> <i>செய்தாய், make you.</i>

PARADIGM II.

OF THE NEGATIVE FORMS OF THE TWO PRECEDING VERBS.

Common tense for all times.

Sing.	தான் செய்கிறான், <i>I shall not learn, thou wilt not learn, thou wilt not learn (hon.)</i> நீ செய்கிறாய், <i>he will not learn, he will not learn (hon.)</i> அவன் செய்கிறான், <i>she will not learn, she will not learn (hon.)</i> அவள் செய்கிறாள், <i>it will not learn, it will not learn.</i>	Plur. <i>செய்யுமேயாகுக, we shall not learn,</i> <i>செய்யுமாயாகுக, thou wilt not learn,</i> <i>செய்யுமாயாகுக, they will not learn,</i> <i>செய்யுமாயாகுக, they will not learn.</i>
Rel. Participles.	செய்யாத, <i>a not learning,</i> செய்யாதவன், <i>a man who does not learn,</i> செய்யாதவன், <i>a woman who does not learn,</i> செய்யாதவன், <i>that which does not learn,</i> செய்யாதவன், <i>men who do not learn,</i> செய்யாதவன், <i>things which do not learn,</i>	Verbal nouns.
Verbal Participles.	செய்யாத, <i>not learning,</i>	
Imperative.	செய்யாதது, <i>do thou not learn,</i> செய்யாதாய், <i>do thou not learn (hon.)</i> செய்யாதாய், <i>do thou not learn (hon.)</i> செய்யாதாய், <i>do you not learn.</i>	
Optative.	செய்யாமேயாகுக, <i>may I not learn,</i> செய்யாமாயாகுக, <i>mayst thou not learn,</i> செய்யாமாயாகுக, <i>may he not learn (hon.)</i> செய்யாமாயாகுக, <i>may he not learn (hon.)</i> செய்யாமாயாகுக, <i>may we not learn,</i> செய்யாமாயாகுக, <i>may you not learn,</i> செய்யாமாயாகுக, <i>may they not learn, (m. & fem.)</i> செய்யாமாயாகுக, <i>may they not learn (neut.)</i>	

Common tense for all times.

Sing.	தான் செய்கிறேன், <i>I shall not make, thou wilt not make, thou wilt not make (hon.)</i> நீ செய்கிறாய், <i>he will not make, he will not make (hon.)</i> அவன் செய்கிறான், <i>she will not make, she will not make (hon.)</i> அவள் செய்கிறாள், <i>it will not make, it will not make.</i>	Plur.
Relative Participles.	செய்யாத, <i>not making,</i>	Verbal Participles.
Verbal Participles.	செய்யாத, <i>not making,</i>	Verbal nouns.
Imperative.	செய்யாதது, <i>do thou not make,</i> செய்யாதாய், <i>do thou not make (hon.)</i> செய்யாதாய், <i>do thou not make (hon.)</i> செய்யாதாய், <i>do you not make.</i>	
Optative.	செய்யாமேயாகுக, <i>may I not make,</i> செய்யாமாயாகுக, <i>mayst thou not make,</i> செய்யாமாயாகுக, <i>mayst thou not make (hon.)</i> செய்யாமாயாகுக, <i>mayst thou not make, &c.</i>	

The *second* and *remaining* verbal participles are formed by adding the verbal participles of the verb இருக்கிறது, to the first negative verbal participle of any verb, as :

the 2d.	நான், நீ, &c.	நடவாதிருந்தால்,	<i>if I, thou, &c., do not walk.</i>
— 3d.	—————	நடவாதிருந்தும்,	<i>although I, &c., do or did not walk.</i>
— 4th.	—————	நடவாதிருந்தாலும்,	<i>although I, &c., should not walk.</i>
— 5th.	—————	நடவாதிருக்க,	<i>not to walk.</i>

6. Negative verbal nouns (தொழிற்பேர்,) are formed,

i. By adding ஆமை, to the root, as :

நடவாமை,	<i>a not walking.</i>
செய்யாமை,	<i>a not doing.</i>
பொருமை,	<i>a not containing, envy.</i>
வேண்டாமை,	<i>a not desiring, &c., &c.</i>

ii. By adding the personal terminations to the negative participle, as :

நடவாதவன்,	<i>a man who does not walk.</i>
நடவாதவள்,	<i>a woman who does not walk.</i>
நடவாதது,	<i>a thing which does not walk.</i>

Having stated the particulars of a verb, I add two Paradigms, to show them to the student in one view ; only those terminations are put down, which are most in common use.

§ XXXIV.

The Tamulians form also *causal* verbs,

1. From simple verbs, which have க்கிறு, in the present tense, by substituting ப்பிக்கிறது, for the middle particle, as :

அடி	அடிக்கிறேன்,	<i>I beat,</i>	அடிப்பிக்கிறேன்,	<i>I cause to beat.</i>
படி	படிக்கிறேன்,	<i>I learn,</i>	படிப்பிக்கிறேன்,	<i>I cause to learn,</i>
				<i>i. e., I teach.</i>
நட	நடக்கிறேன்,	<i>I walk,</i>	நடப்பிக்கிறேன்,	<i>I cause to walk,</i>
				<i>i. e., I transact.</i>
போதி	போதிக்கிறேன்,	<i>I teach,</i>	போதிப்பிக்கிறேன்,	<i>I cause to teach.</i>
	&c. &c.			

2. From simple verbs which have கிறு, in the present tense, by substituting விக்கிறு as the middle particle, thus :

செய்	செய்கிறேன்,	<i>I do,</i>	செய்விக்கிறேன்,	<i>I cause to do.</i>
சொல்லு	சொல்லுகிறேன்,	<i>I say,</i>	சொல்லுவிக்கிறேன்,	<i>I cause to say.</i>
பண்ணு	பண்ணுகிறேன்,	<i>I make,</i>	பண்ணுவிக்கிறேன்,	<i>I cause to make.</i>
விடு	விடுகிறேன்,	<i>I leave,</i>	விடுவிக்கிறேன்,	<i>I cause to leave,</i>
				<i>i. e., I deliver.</i>
வா	வருகிறேன்,	<i>I come,</i>	வருவிக்கிறேன்,	<i>I cause to come.</i>
அறி	அறிகிறேன்,	<i>I know,</i>	அறிவிக்கிறேன்,	<i>I cause to know.</i>
				<i>I make known.</i>

&c. &c.

An exception is காண்கிறேன், *I see*, which has காண்பிக்கிறேன், *I cause to see, I show*.

These causal verbs are regularly conjugated like படிக்கிறேன், as :

நான்	படிப்பிக்கிறேன்,	<i>I teach, &c.</i>
—	படிப்பித்தேன்,	<i>I taught, &c.</i>
—	படிப்பிப்பேன்,	<i>I shall teach, &c.</i>
	&c. &c.	

§ XXXV.

There are several *defective* verbs, that is, verbs of which some parts only are in use. They are these :

1. Of the root ஒ, *equal* or *agreeing*.

the 3d person neut. fut.	ஒக்கும்,	<i>it agrees, it is equal.</i>
the 1st indefinite mood,	ஒத்து,	<i>agreeing, being equal.</i>
the 5th indefinite mood,	ஒவ்வ ஒப்ப,	} <i>to agree.</i>
the perf. participle,	ஒத்த,	
the fut. participle,	ஒக்கும்,	<i>which will or which does agree.</i>
the verbal nouns,	ஒத்தது,	<i>it which agrees.</i>
and	ஒப்பு,	<i>agreement, equality.</i>

In the negative form, the 3d person neut.	ஒவ்வாது,	<i>it does not agree.</i>
the relative participle,	ஒவ்வாத,	<i>not agreeing.</i>
verbal participle,	{ ஒவ்வாது ஒவ்வாமல்,	} <i>in not agreeing.</i>

Occasionally, however, we meet also with the three tenses, as:

ஒவ்வாநின்றேன்,	<i>I agree, &c.</i>
ஒத்தேன்,	<i>I agreed.</i>
ஒப்பேன்,	<i>I shall agree.</i>

2. Of the root வேண்டு, *necessity*,

the 3d person neut. fut.	வேண்டும்,	<i>it is necessary, it must.</i>
the participle of the past tense,	வேண்டிய,	<i>being necessary.</i>
the verbal nouns,	வேண்டியது,	<i>it must, with respect to the past.</i>
	வேண்டுவது,	<i>it must, with respect to the future.</i>

In the negative form, வேண்டாம், *it must not.*

Note 1.—For வேண்டும், the vulgar use வேணும், and for வேண்டாம், வாண்டாம், or வாணும்.

Note 2.—This defective verb must not be confounded with வேண்டு, *desiring*, which is regularly conjugated throughout all the modes and tenses.

3. Of the root மாட்டு, *possibility, ability*, used only in

The negative form,	மாட்டேன், மாட்டாய், மாட்டீர், மாட்டான், மாட்டார், மாட்டாள், மாட்டாது, மாட்டோம், மாட்டீர்கள், மாட்டார்கள்,	<i>I can, or will not. thou canst or wilt not. thou canst or wilt not. (hon.) he can or will not. she can or will not. (hon.) he can or will not. it can or will not. we can or will not. you can or will not. they can or will not.</i>
The Relative Participle,	மாட்டாத,	<i>which is not able.</i>
The Verbal Participle,	{ மாட்டாது மாட்டாமல், }	<i>not being able.</i>

Some use this verb also in the affirmative form, as *மாட்டுவேன், I can, மாட்டுவாய், thou canst, &c.*, but there is no authority for it.

4. Of the negative verbal roots இல் and அல், signifying, *not*.

Sing.....	{	இல்வேன்,	அல்வேன்,	} <i>I am not.</i>					
		இல்லாய்,	அல்லாய்,		} <i>thou art not.</i>				
		இல்லான்,	அல்லான்,			} <i>he is not.</i>			
		இல்லாள்,	அல்லாள்,				} <i>she is not.</i>		
		இல்லது,*	அல்லது,*					} <i>it is not.</i>	
Plur.	{	இல்லோம்,	அல்லோம்,	} <i>we are not.</i>					
		இல்லீர்கள்,	அல்லீர்கள்,		} <i>you are not.</i>				
		இல்லார்கள்,	அல்லார்கள்,			} <i>they are not.</i>			
Rel. Part.	{	இல்லன,	அல்லன,	} <i>they are not.</i>					
		இல்லாத,*	அல்லாத,*		} <i>not being.</i>				
Verb Part.	{	இல்லா,*	அல்லா,*	} <i>not being.</i>					
		இல்லாது,*	அல்லாது,*		} <i>not being.</i>				
Verbal Nouns,	{	இல்லா,*	அல்லா,*	} <i>not being.</i>					
		இல்லாத,*	அல்லாத,*		} <i>not being.</i>				
		இல்லாமல்,*	அல்லாமல்,*			} <i>not being.</i>			
		இன்று,*	அன்று*அன்றி*				} <i>not being.</i>		
		இல்லை,*	அல்ல,*					} <i>not being.</i>	
		இல்லாமை,*	அல்லாமை,*						} <i>a not being.</i>
		இன்மை,*	அன்மை,*						
இல்லாதவன்,*	அல்லாதவன்,*	} <i>a man who is not.</i>							
இல்லாதவள்,*	அல்லாதவள்,*		} <i>a woman who is not.</i>						
இல்லாதது,*	அல்லாதது,*	} <i>a thing which is not.</i>							
இல்லது,*	அல்லது,*		} <i>a thing which is not.</i>						

Note 1.—Only those marked thus * are in common use.

Note 2.—The difference between இல் and அல் is, that இல் denies the existence of a thing; but அல் its quality. See § LXIX.

5. Of உள் denoting *within*.

Rel. Participle,	உள்ள,	<i>having or containing.</i>
Verbal Nouns,	உள்ளமை or உண்மை,	} <i>the condition of having.</i>
	உள்ளவள்,	<i>a woman who has.</i>
	உள்ளது,	<i>a thing which has.</i>

3d person for all genders, உண்டு, there is from உள்து.

One of the எ is also omitted; thus அவன் உளன், *he is*; அவர் உளர், *they are*, அது உளது *it is*; அவை யுள், *they are*. But these forms are used more frequently in poetry.

6. Of போது, denoting *sufficiency*,

3d Pers. neut.	போதும்,	<i>it is enough, sufficient.</i>
In the Neg. form,	போதாது,	<i>it is not enough.</i>
The verb Participle,	போதாத,	<i>not being enough.</i>
Verbal noun,	போதாமை,	<i>the not being enough.</i>

7. Of the root கட, denoting *necessity, duty*, the whole of the the future tense, thus :

Sing.	{	கடவேன்,	<i>I must, or may.</i>
		கடவாய்,	<i>thou must or mayst.</i>
		கடவீர், (hon.)	<i>you must or may.</i>
		கடவான் or கடவன்,	<i>he must or may.</i>
		கடவார் or கடவர், (hon.)	<i>he must or may.</i>
		கடவாள் or கடவள்,	<i>she must or may.</i>
		கடவது,	<i>it must or may.</i>
Plur.	{	கடவோம்,	<i>we must or may.</i>
		கடவீர்கள்,	<i>you must or may.</i>
		கடவார்கள் or கடவர்கள்	<i>they must or may, masc. and fem.</i>
		கடவன்,	<i>they must or may, neuter.</i>
		In the 3d person neut. plur. the singular, கடவது, is also in use.	

Hence also the verbal noun, கடமை, *duty*.

8. Of the root தகு, denoting *fitness, propriety*, the whole future tense, as :

	தருவேன்,	<i>I ought, I am fit.</i>
	தருவாய்,	<i>thou ought.</i>
	தருவான்,	<i>he ought.</i>
	தருவாள்,	<i>she ought.</i>
	தரும்,	<i>it ought.</i>
	&c. &c.	
The Infinitive,	தக,	<i>to be fit.</i>
Rel. Participle,	தக்க,	<i>fit, (past.)</i>
	தரும்,	<i>fit, (fut.)</i>
Verbal Nouns,	தகுதி,	} <i>fitness, propriety.</i>
	தகைமை,	
	for தருமை,	
	தக்கமை,	
	தக்கவன்,	
	தக்கவள்,	<i>a man that is fit.</i>
	தக்கது,	<i>a woman that is fit.</i>
	தக்கது,	<i>a thing that is fit.</i>

The negative form ;

The whole tense,	தகேன்,	<i>I am not fit.</i>
	தகாய்,	<i>thou art not fit.</i>
	&c. &c.	
The Verbal Participles,	தகாது,	<i>not being fit.</i>
	தகாமல்,	<i>not being fit.</i>
Rel. Participle,	தகா	} <i>not being fit.</i>
	தகாது,	
Verbal Nouns,	தகாமை,	<i>the not being fit, unfitness.</i>
	தகாதவன்,	<i>an unfit man.</i>
	தகாதவள்,	<i>an unfit woman.</i>
	தகாதது,	<i>an unfit thing.</i>

§ XXXVI.

The Tamil verbs have two Voices only ; viz. தன் வினை, or இயல்புவினை, *i. e.*, verbs, the action of which remains with ourselves, intransitive verbs ; and பிற வினை, *i. e.*, verbs, the action of which passes over to another, transitive or active verbs. The passive voice is formed in several ways.

1. By adding படுகிறேன், *I suffer*, in all its modifications, to the infinitive mode of any active verb, as :

அடிக்கப்படுகிறேன்,	<i>I am beaten, I suffer beating, &c.</i>
அடிக்கப்பட்டேன்,	<i>I was beaten, &c.</i>
அடிக்கப்படுவேன்,	<i>I shall be beaten, &c.</i>
&c. &c.	

2. By adding பெறுகிறேன், in all its tenses, to the infinitive, as.

அடிக்கப்பெறுகிறேன்,	<i>I get beating, i. e., I am beaten.</i>
அடிக்கப்பெற்றேன்,	<i>I got beating, i. e., I was beaten.</i>
அடிக்கப்பெறுவேன்,	<i>I shall get beating, i. e., I shall be beaten.</i>
&c. &c.	

3. By adding, in some instances, the verb உண்கிறேன், *I eat*, figuratively, to primitive verbal nouns, as :

அறையுண்கிறேன்,	<i>lit : I receive stripes ; i. e., I am beaten.</i>
அறையுண்டேன்,	<i>lit : I received stripes ; i. e., I have been beaten.</i>
&c. &c.	
குட்டுண்கிறேன்,	<i>I am buffeted.</i>
குட்டுண்டேன்,	<i>I was buffeted.</i>
&c. &c.	
அறுப்புண்கிறேன்,	<i>I am cut off.</i>
அறுப்புண்டேன்,	<i>I was cut off.</i>
&c. &c.	

The first of these is the most common form, but it does not exactly answer our passive form, because in certain connexions intransitive verbs also may be thus united with படுகிறது, as :

திருக்கப்பட்டேன்,	<i>lit : I suffered being, i. e., I was.</i>
நடக்கப்படுவேன்,	<i>lit : I shall suffer going, i. e., I shall go.</i>

And again, though the active form be made thus passive, the active verb still retains, in certain cases, its active power ; particularly in the participles :
e. g.,

அவர்கள் அதை வைக்கப்பட்ட இடம், *the place in which they put it.*
or *the place in which it was put.*

§ XXXVII.

This seems the proper place to state a peculiar kind of appellative nouns, called வினைக்குறிப்புமுற்றம், mentioned § XXIV. 10.

They are formed from certain obsolete roots that are still used as adjectives, such as :

அரு, *hard, difficult*, சிறு, *small*, அடி, *low*.
சொரடு, *cruel*, பெரு, *great*, புது, *new*, உள், *being*, &c. &c.

The final உ, is changed into இ, and the following terminations affixed,

For the 1st person Sing.	ஏன், as,	அரியேன்,	<i>I a hard man.</i>
2d person,	ஐ, as,	அரியை,	<i>thou a hard man.</i>
3d person, mas.	அன், as,	அரியன்,	<i>he a hard man.</i>
———— fem.	அள், as,	அரியள்,	<i>she a hard woman.</i>
———— neut.	ஆ, as,	அரிஆ,	<i>it a hard thing.</i>
For the 1st person. Plur.	ஏம், as,	அரியேம்,	<i>we hard men.</i>
	or	அம், as,	<i>we hard men.</i>
2d person,	ஈர், as,	அரியீர்,	<i>you hard men.</i>
3d person, mas. } fem. }	அர், as,	அரியர்,	<i>they hard people.</i>
neut. {	அ or அரிய,		<i>they hard things.</i>
	அள், or அரியள்,		<i>they hard things.</i>

Thus also,

சொடியேன்,	<i>I a cruel man,</i>	சிறியேன்,	<i>I a little man.</i>
சொடியை,	<i>thou cruel man,</i>	சிறியை,	<i>thou a little man.</i>
சொடியன்,	<i>he a cruel man,</i>	சிறியன்,	<i>he a little man.</i>
சொடியள்,	<i>she a cruel woman,</i>	சிறியள்,	<i>she a little woman.</i>
சொடிஆ,	<i>it a cruel thing,</i>	சிறிஆ,	<i>it a little thing.</i>
	&c. &c.		

At the same time that these appellatives have the form and regimen of verbs, they have also the form and regimen of nouns ; and are then called வினைவிக்குறிப்புப்பேர். Thus any of the persons may be regularly declined, as :

1st case, கொடியேன்,	<i>I who am a cruel man,</i>	அடியேன், <i>I who am a low man, i. e., a humble servant.</i>
2d case, கொடியேனை,	<i>me who am a cruel man,</i>	அடியேனை, <i>me who am a low man, i. e., a humble servant.</i>
3d case, கொடியேனால்,	<i>by me who am a cruel man,</i>	அடியேனால், <i>by me who am a low man, i. e., a humble servant.</i>
4th case, கொடியேனுக்கு,	<i>to me who am a cruel man,</i>	அடியேனுக்கு, <i>to me who am a low man, i. e., a humble servant.</i>

&c. &c.

Thus also the second person.

1st case, கொடியை,	<i>thou who art a hard person.</i>
2d case, கொடியையை,	<i>thee who art a hard person.</i>
3d case, கொடியையால்,	<i>by thee who art a hard person.</i>
4th case, கொடியைக்கு,	<i>to thee who art a hard person.</i>

&c. &c.

Accordingly we find the following expressions.

கொடியைசிறியேனையடித்தாய், i. e., in plain language.

கொடுமையுள்ளவனாகிய நீ சிறுமையுள்ளவனாகிய என்னையடித்தாய், *thou a cruel man hast beaten me a small man.*

அரியவெளியவர்க்குவேன், i. e., in plain language.

அரிமையானவைகளை எளிமையாக்குவேன், *I shall make easy the things that are difficult.*

The use of these concise forms is however nearly confined to poetry. Only some of the forms are in common use, as :

அறிது,	<i>it is difficult.</i>
சிறிது, and சிறியது,	<i>it is small.</i>
சிறியன்,	<i>he is a small man.</i>
கொடிது,	<i>it is cruel.</i>
கொடியான்,	<i>he is a hard man.</i>
அடியான் or அடியேன்,	} <i>I your humble servant.</i>
உளது or உள்ளது,	
பெரிது,	<i>it is great.</i>
பெரியன்,	<i>he is a great man.</i>

&c. &c.

§ XXXVIII.

It remains to mention some further particulars respecting the derivation or formation of verbs.

1. From intransitive verbs, formed from the roots as before stated, transitive or active verbs are again made by inserting த்து, before கறு, as :

நடக்கிறது, to walk,	நடத்துகிறது, to make walk, to direct.
இருக்கிறது, to be,	இருத்துகிறது, to make to be, to put.
கிடக்கிறது, to lie down,	கிடத்துகிறது, to make to lie down, to lay down.
படுகிறது, to suffer,	படுத்துகிறது, to make to suffer, i. e., to affect.

&c. &c.

In the same way are formed also some verbs from those which are already active, and then the newly formed verb becomes doubly active, or causal, as :

கமக்கிறது, to carry, bear a burden, கமத்துகிறது, to make one carry a burden, to put upon.

If the root end in று or டி, active or causal verbs are formed by doubling the ற் and ட், as :

ஆறுகிறது, to be composed, comforted,	ஆறுறுகிறது, to comfort.
தேறுகிறது, to be comfortable,	தேற்றுகிறது, to make comfortable.
ஏறுகிறது, to ascend,	ஏற்றுகிறது, to make to ascend, to lift up.
ஆடுகிறது, to play,	ஆட்டுகிறது, to make one play.
ஒடுகிறது, to run,	ஒட்டுகிறது, to drive.
வாடுகிறது, to dry up,	வாட்டுகிறது, to make dry.

Roots which end in ங்கு, ம்பு, are formed into active or causal verbs, by changing the ங் and ம் into க் and ப், respectively, as :

அடங்குகிறது, to be contained,	அடக்குகிறது, to make to be contain- ed, to retain.
கலங்குகிறது, to be troubled,	கலக்குகிறது, to trouble, to mix.
முழங்குகிறது, to sound,	முழக்குகிறது, to cause to sound.
திரும்புகிறது, to return,	திரும்புகிறது, to turn, to make go back.
எழும்புகிறது, to rise,	எழுப்புகிறது, to make to rise, to raise.

Lastly, some intransitive verbs, ending in ய், form active verbs by inserting ச்சு, as :

பாய்கிறது, *to run*, பாய்ச்சுகிறது, *to make run, as the water.*
 காய்கிறது, *to become dry*, காய்ச்சுகிறது, *to make dry.*
 &c. &c.

2. Verbs are formed from nouns by adding to them படுகிறது, for the intransitive, and படுத்துகிறது, for the transitive; if the noun end in ம், it is dropt. Thus :

குணப்படுகிறது, *to become healed*, குணப்படுத்துகிறது, *to heal.*
 சந்தோஷப்படுகிறது, *to be glad*, சந்தோஷப்படுத்துகிறது, *to make glad.*
 மகிமைப்படுகிறது, *to become glorious*, மகிமைப்படுத்துகிறது, *to make glorious.*
 &c. &c.

In a few instances the active form, படுத்துகிறது, is added to the infinitive, and makes the verb active or causal, as :

From தெரிகிறது, *to know*, தெரியப்படுத்துகிறது, *to make known, to acquaint.*
 — அறிகிறது, *to know*, அறியப்படுத்துகிறது, *to make known, to acquaint.*

3. Intransitive verbs are formed from nouns of quality, by adding, ஆகிறது, or ஆயிருக்கிறது, as :

குணமாகிறது, *to become healed.*
 குணமாயிருக்கிறது, *to be healed.*
 நீளமாகிறது, *to become long.*
 நீளமாயிருக்கிறது, *to be long.*
 வெண்மையாகிறது, *to become white.*
 வெண்மையாயிருக்கிறது, *to be white.*
 &c. &c.

4. Active verbs are formed by joining the verbs ஆக்குகிறது, பண்ணுகிறது or செய்கிறது, to the noun, as :

குணமாக்குகிறது, *to heal.*
 நீளமாக்குகிறது, *to make long, to lengthen.*
 சுத்தஞ்செய்கிறது } *to make clean, to cleanse.*
 சுத்தம்பண்ணுகிறது, }

தோத்திரஞ்செய்கிறது } மடண்ணுகிறது, }	to praise.
நடனமடண்ணுகிறது.	to dance.
பிரசங்கமடண்ணுகிறது, &c. &c.	to preach.

5. Active verbs are formed of Samskrit nouns ending in அம், by dropping this syllable, and adding இக்கிறது, &c. as :

From தியானம்,	meditation,	தியானிக்கிறது, to meditate a thing,	தியானிப்பிக்கிறது, to make another meditate a thing.
— தோத்திரம்,	praise,	தோத்திரிக்கிறது, to praise one,	தோத்திரிப்பிக்கிறது, to make one praise another.
— அணுகிரகம்,	favour,	அணுகிரகிக்கிறது, to favour.	
— வசனம்,	word,	வசனிக்கிறது, to speak a thing,	வசனிப்பிக்கிறது, to make another speak a thing.
— சுதந்திரம்,	inheritance,	சுதந்திரிக்கிறது, to inherit.	
— பிரசங்கம்,	harangue,	பிரசங்கிக்கிறது, to preach.	
— பிரகாசம்,	light,	{ பிரகாசிக்கிறது, to shine.	{ பிரகாசிப்பிக்கிறது, to enlighten.
— சந்தோஷம்,	joy,	{ சந்தோஷிக்கிறது, to be glad.	{ சந்தோஷிப்பிக்கிறது, to make glad.

If the noun end in இ, only க்கிறது is added, as :
சூழி, praise சூழிக்கிறது, to praise.

The word சுத்தி, cleanness, however, receives the addition of கரிக்கிறது, as : சுத்திகரிக்கிறது, from the Samskrit.

ADJECTIVES AND ADVERBS.

§ XXXIX.

The fourth and last part of speech in Tamil, is called உரிச்சொல், i. e., *qualifying* or *descriptive word*, referring either to nouns or to verbs ; in the former case, we call them adjectives, and in the latter, adverbs.

§ XL.

Adjectives are variously formed from nouns denoting quality ;

1. By adding the relative participles ஆன or உள்ள, to them, as :

நீளம்.	<i>length,</i>	நீளமான,	நீளமுள்ள,	<i>long.</i>
கோணல்,	<i>crookedness,</i>	கோணலான,	கோணலுள்ள,	<i>crooked.</i>
செம்மை,	<i>straitness,</i>	செம்மையான,	செம்மைமுள்ள,	<i>strait.</i>
கைப்பு,	<i>bitterness,</i>	கைப்பான,	கைப்புள்ள,	<i>bitter.</i>
சந்தோஷம்,	<i>joy.</i>	சந்தோஷமான,	சந்தோஷமுள்ள,	<i>joyful.</i>
கொடுமை,	<i>cruelty,</i>	கொடுமையான,	கொடுமைமுள்ள,	<i>cruel.</i>
இரக்கம்,	<i>mercy,</i>	இரக்கமான,	இரக்கமுள்ள,	<i>merciful.</i>
&c. &c.				

They always precede the nouns which they qualify, without any further change, as :

நீளமானகோல்,	<i>a long stick.</i>
இரக்கமுள்ளமனிதன்,	<i>a merciful man.</i>
&c. &c.	

2. If the nouns denoting quality end in ம், this letter is often dropped, and the remainder of the word used adjectively, as :

From சுத்தம்,	<i>purity,</i>	சுத்தஇருதயம்,	<i>a clean heart.</i>
— ஞானம்,	<i>spirituality,</i>	ஞானபோசனம்,	<i>spiritual food.</i>
— புறம்,	<i>the outside,</i>	புறப்பொருள்,	<i>an external thing.</i>
&c. &c.			

3. Nouns ending in a vowel, are often used as adjectives, without the addition or rejection of any letter, as :

மழைகாலம்,	<i>the rainy season.</i>
குளிர்சாற்று,	<i>a cold wind.</i>
பாறைநிலம்,	<i>a stony ground.</i>
&c.	

4. Some nouns ending in ம்பு, and ந்து, change the ம and ந respectively into ப and த, and become thus adjectives, as :

From இரும்பு, *iron*, இருப்புக்கோல், *an iron rod*.
 — மருந்து, *medicine*, மருந்துப்பை, *a medicine bag*.

5. Some nouns ending in உமை or இமை, change these syllables into இய, and become adjectives, as :

From கொடுமை, *cruelty*, கொடியமனசு, *a cruel mind*.
 — அருமை, *difficulty*, அநியகற் றை, *a difficult command*.
 — பெருமை, *greatness*, பெரிய டலை, *a large mountain*.
 — புதுமை, *newness*, புதுபொருள், *a new thing*.
 — இனிமை, *sweetness*, இனியபதார்த்தம், *a sweet thing*.
 — உரிமை, *fitness*, உரியருணம், *a fit disposition*.

In some instances only ஐ is rejected, as :

கொடுத்தமிழ், *difficult Tamil*.
 பெருங்கோபம், *great anger, &c.*

Of பெருமை, the last syllable மை, is in certain connexions, rejected and the first vowel lengthened, as : பேராசை, *great desire, insatiable-ness*.

6. A few words are naturally adjectives, as :

பல,	<i>various,</i>	பலசொற்கள்,	<i>various words.</i>
சில,	<i>some,</i>	சிலகனிகள்,	<i>some fruits.</i>
மற்று,	<i>other,</i>	மற்றொன்று,	<i>another thing.</i>
மற்ற,	<i>other,</i>	மற்றமனிதர்கள்,	<i>other men.</i>
நல	} <i>good,</i>	{ நந்துணம்,	<i>good disposition.</i>
நல்ல,			
பொது,	<i>common,</i>	பொதுப்பேர்,	<i>a common word.</i>
புது,	<i>new,</i>	புதுச்சுவாமி,	<i>a new god.</i>

7. Sometimes the participles of the past tense are used adjectively, thus :

கெட்டமரம், *a corrupt tree*.
 செத்தமிருகம், *a dead beast*.
 தோன்றியசூரியன், *the risen sun*.
 மிகுந்ததிரவியம், *much money*.

§ XLI.

Adverbs are,

1. naturally such, as :

சால,	<i>much,</i>	சாலப்பேசினான்,	<i>he spoke much.</i>
மற்று,	<i>otherwise,</i>	மற்றறிவோம்,	<i>we shall know otherwise.</i>
தவ,	<i>much,</i>	தவவுரைத்தான்,	<i>he explained much.</i>

2. Formed from nouns of quality by affixing ஆய் or ஆக, of the verbs ஆகிறது, as :

From கோபம், *anger,* கோபமாய்வந்தான், *he came angrily.*

— நன்று, *a good thing,* நன்றாய்ச்சொன்னான், *he spoke well.*

— பக்கம், *the side,* பக்கமாய்ப்போனான், *he went aside.*

— இறுமாப்பு, *haughtiness,* இறுமாப்பாய்வந்தாள், *she walked haughtily.*

— கிருபை, *grace,* கிருபையாயிரங்குகிறார், *he graciously pities.*
&c. &c.

3. Some infinitives are used adverbially, as :

கூட, *together,* அவர்கள் கூடவந்தார்கள், *they came together.*

ஒருமிக்க, } *together,* ஒருமிக்கப்போனார்கள், *they went together.*
ஒருப்பட, }

கடுக, *to be swift,* கடுகவோடினான், *he ran swiftly.*

முடுக, *to be swift,* முடுகப்பேசினான், *he spoke quickly.*

மெல்ல, *to be soft,* மெல்ல நடந்தான், *he walked softly or slowly.*

மிக, *to be much,* மிகக்கொடுத்தான், *he gave much or liberally.*

வலிய, *to be free,* வலியக்கொடுத்தான், *he gave freely, spontaneously.*

The participle உம், is added to some of the above mentioned words, as :

மிகவுங்கோபித்தான், *he was very angry.*

சாலவும்பேசினான், *he spoke much.*

மற்றுஞ்சொன்னான், *he said otherwise.*

Note.—The Tamil Grammarians divide all the qualities or attributes into 4 classes ;

1. The qualities of spirit in connection with bodies are 32; viz. அறிவு, *knowledge*, or perception of any kind; அருள், *kindness*; ஆசை, *desire, love*; அச்சம், *fear*; மானம், *nakedness*; நிறை, *duration*; பொறை, *patience*; ஓர்ட்பு, *desire*; கடைப்பிடி, *retention*; மையல், *confusion*; தீனவு, *thinking*; வெறுப்பு, *aversion*; உவப்பு, *lust*; இரக்கம், *mercy*; நாணம், *shame*; வெகுளி, *anger*; தணிவு, *boldness*; அழுக்காறு, *envy*; அன்பு, *affection, love*; எளிமை, *want*; எய்த்தல், *weariness*; துன்பம், *affliction*; இன்பம், *pleasure*; இளமை, *youth*; மூட்டி, *old age*; இகல், *hatred*; வென்றி, *superiority, victory*; பொச்சாப்பு, *guilt, failing*; ஊக்கம், *courage*; மதம், *haughtiness, pride*; மறம், *unmercifulness, cruelty*; and மறவி, *forgetfulness*.

2. The qualifications of soul and body together are 5; viz., துய்த்தல், *eating*; தூச்சல், *sleeping*; தொழுதல், *adoring*; அணிதல், *putting on*; and உய்த்தல், *walking*.

3. The qualities common to all bodies are 6; viz.

i. வடிவு, *shape, us*; சதுரம், *a square*; நீளம், *length*; வட்டம், *a circle*; கோணம், *an angle, &c.*

ii. அளவு, *measure*, such as, one, two, three, &c.

iii. வண்ணம், *colour*, such as: வெண்மை, *whiteness*, செம்மை, *redness*, பொன்மை, *gold colour*, கருமை, *black*, பசுமை, *green*, &c. &c.

iv. மணம், *smell*, e. g., நற்கந்தம், *good scent*, துற்கந்தம், *bad smell*.

v. சுவை, *taste*, e. g., கைப்பு, *bitter*, புளிப்பு, *sour*, துவர்ப்பு, *astringency*, உவர்ப்பு, *saltiness*, தித்திப்பு, *sweetness*, உறைப்பு, *acid heat*.

vi. உளவு, *sensation*, e. g., வெம்மை, *heat*, தண்மை, *cold*, மென்மை, *softness*, வன்மை *hardness*, திண்மை, *weight*, நொய்மை, *lightness*, சீர்மை, *smoothness*, and சருச்சுரை, *roughness*.

4. Qualities which spirits have with or without bodies, are 9; viz.

தோன்றல், *visibility*; மறைதல், *concealment*; வளர்தல், *increase*; சுருங்கல், *decrease*; நங்கல், *motion*; அடைதல், *reception*; நடுங்கல், *trembling*; இசைத்தல், *connexion*; and ஈதல், *giving*.

Adjectives and adverbs may be formed of all these terms, by adding ஆன or உள்ள, ஆய or ஆக.

5. The mode of expressing the comparative and superlative degrees of adjectives and adverbs, will be stated in the Syntax. See § XLVI. 8; § XLVII. 2.

CHAPTER III.

SYNTAX.

§ XLII.

1. Tamil Grammarians do not treat of Syntax specially, but connect it at once with Etymology, calling that chapter, சொல்லதிகாரம், *i. e.*, the chapter respecting words.

They make but two principal parts of a sentence, viz., எழுவாய் or கருத்தா, which means *beginning*, *head*, and expresses what we call *the nominative*; and பயன், which means *end*, *conclusion*, and expresses the finite verb.

The words which depend upon, or refer to either of these, are called அடைமொழிகள்.

2. As to the position of the parts of a sentence, the subject, or எழுவாய், always precedes the finite verb or பயன், and the latter always concludes the sentence, *e. g.*, கொற்றனவந்தான், *Kotten came*, மரம் வளர்ந்தது, *the tree grew*, &c.

All other words which depend upon these principal parts precede them respectively; so that the most important of the dependent words is placed nearest to its principal, and the least important farthest from it.

It is evident that to this general rule, examples cannot be given in this early part of the Syntax: it will be exemplified throughout; and I mention it in this place to be kept in remembrance during the study of the following rules.

3. Again,

The Adjective always precedes the substantive : as, தையுள்ளசுவாமி, *gracious God*, &c.

The Noun precedes its governing participle or preposition : as, வீட்டின்மேல், *upon the house*.

The Adverb precedes the verb : as, நன்றாய்ப்பாடினான், *he sang well*.

The Infinitive precedes the governing verb : as, இருக்கச்சொன்னார், *he told to sit down or to wait*.

The Negative branch of a sentence precedes the Affirmative : as, வழுவாமற்பத்திரமாய்நட, *walk firmly without slipping*.

மனிதனாயல்லப் பராபரனைத் தூஷணிக்குறள், *he blasphemeth God, and not man*.

The Comparative precedes that which is compared : as, இவனிலும் அவன் நல்லவன், *that man is better than this man*.

The similitude precedes that which is similar : as, சூரியனைப்போல அவன்பிரகாசிக்கிறான், *he shines like the sun*.

The Number precedes that which is numbered : as, பன்னிரண்டுமரங்கள், *twelve trees*.

The Genitive precedes the governing noun : as, மனிதருடையகுணம், *the disposition of men*.

The cause precedes the effect : as, மழையினாலேபயிராகும், *seed grows by the rain*.

The reason precedes the inference : as, பராபரன் நல்லவரானபடியினாலே அவர்பாவமுண்டாக்கவில்லை, *God is good ; therefore he has not made sin*.

The purpose precedes the determination : as, சீவனைக்காக்கும்படிக்குச் சோறுசாப்பிடவேண்டும், *we must eat rice in order to preserve life*.

The condition or supposition precedes the consequence : as, சாப்பிட்டாற்சாவாய், *thou shalt die, if thou eat*.

From these general remarks, it is evident that the order of the parts of speech in Tamil is, on the whole, and in many parts, opposite to that in English ; so that the European student has to effect an entire change in the arrangement of his ideas. But let none be discouraged ; even a short but diligent application will overcome all the difficulties. I descend now to particulars.

§ XLIII.

1. The nominative and its verb always agree in gender, number and person, as :

நான் சொல்லுகிறேன்,
நாம்போடுவாம்,
நீதாங்காதிரு,
நீர் பேசினீர்,
நீங்கள் பயப்படுகிறீர்கள்,
அவர் சொன்னார்,
தச்சன் வந்தான்,
பெண்பாடுகிறாள்,
போரிச்சேவகர் சண்டைபண்ணினார்கள்,
மலையுயர மாயிருக்கின்றது,
மரங்கள் வளருகின்றன

I say.
we shall go.
do not sleep!
you spoke.
you fear.
he told.
the carpenter came.
the maid sings.
the troops fought.
the mountain is high.
the trees grow.

2. The pronouns are often omitted, as the verb itself sufficiently points out the person ; when this is not the case, then the pronoun must be put : as, நீபோகவேண்டும், *thou must go*, &c.

3. The names of superiors, when used by inferiors form an exception to this rule : as, பராபரன், *God*, தேவன், *God*, தகப்பன், *father*, &c. which, because of the respect due to them, may have the verb in the honorific form, though the nouns have the common termination, as :

பராபரன் திருவுளம்பற்றினார், *God spake.*
தேவன் எண்ணினார், *God thought.*
தகப்பன் வருவார், *the father will come.*

It is however more correct to say, தேவர், தகப்பனார்.

4. Though some nouns, masculine and feminine, have the neuter termination, yet their verbs must have the masculine and feminine gender, as :

குருசொல்லுகிறார், *the teacher saith.*
கடவுள் அனுக்கிரகித்தார், *God has granted.*
ஸ்திரி வருவாள், *the woman will come.*
சனங்கள் கூப்பிடுகிறார்கள், *the people call.*

However, they may also be construed with the neuter of the future of the verb ; though rarely : as,

குருச்சொல்லும், *the teacher will say.*
 கடவுள் தயவுசெய்யும், *God will be gracious.*

Note.—The neuter person singular of the present and past tenses, is, in common talk, frequently used with a noun in the plural number : as, காரியங்கள் நடந்தது, (*vulgarly* நடந்தது.) *things happened* ; but it is incorrect ; because the termination து is evidently singular, neither do the Native Grammarians authorize such a use of it ; it must therefore be காரியங்கள் நடந்தன, *things happened*, நாய்கள் குரைக்கின்றன, *dog bark* ; Not. குரைக்குது or குரைக்கிறது.

5. The nominative is often used instead of the accusative case. See § XLIV. 2, 3.

6. It is used likewise for the genitive or 6th case in personal nouns, as :

மனிதர் தன்மப்பொல்லாதது, *the nature of man is bad.*
 அவன் வீடு இடிந்தது, *his house has fallen down.*

7. Two or more nominatives in one sentence must be connected by the conjunction உம், added to every one of them, as :

மனிதருஞ்சூரர்களும் பாடினார்கள், *men and heavenly beings sung.*
 புருடர்களும்ஸ்திரிகளும்பிள்ளைகளும்வணங்கினார்கள், *men, women and children, worshipped.*

But such nominatives must be of the same gender ; otherwise the sentence must be divided into as many simple sentences as there are nominatives of different genders, or the whole sentence must receive a new form. Thus we cannot say, மனிதருங்குதிரைகளும் அழிந்தார்கள் or அழிந்தன, *men and horses perished* ; but, மனிதர் அழிந்தார்கள் குதிரைகளும் அழிந்தன, *men perished ; also the horses perished*, or மனிதர்கள் குதிரைகளோடே அழிந்தார்கள், *the men perished with the horses.*

8. In a series of nouns of the same class or species, in whatever case, the connective particle உம்,

may be omitted, and the nouns put in the nominative case, with *என்பவர்கள்*, if they are masculine and feminine; and with *என்பவைகள்*, if they are neuter. These verbal nouns, thus added must be put in the case required, as :

சாத்தன்கொற்றனென்பவர்கள்புறப்பட்டார்கள், *Satten and Kotten went forth.*

பொன், வெள்ளி, ஈயம், இரும்பென்பவைகள்மிகவும்பிரயோசனமானவைகளாயிருக்கின்றன, *gold, silver, lead and iron, are very useful :*
Instead of சாத்தன்கொற்றனும், &c. பொன்னும், வெள்ளியும், ஈயமும். &c.

For *என்பவர்கள்* and *என்பவைகள்*, the conjunction *என்று*, with the demonstrative pronouns *இவர்கள்* and *இவைகள்*, may also be used as :

சாத்தன்கொற்றனென்றிவர்கள், &c.

பொன், வெள்ளி, ஈயம், இரும்பென்றிவைகள், &c.

See § LXIV. 4.

9. Instead of expressing all the parts of the whole class or kind with *உம்* or *என்பவைகள்*, &c., only one or two of them may be put in the nominative case, and *முதலானவைகள்* or *முதலியவைகள்* added, if they are of the neuter gender ; or *முதலானவர்கள்*, if they are of the masculine and feminine, as :

பொன்முதலானவைகளுண்டு, *there is gold and such other things, or the rest.*

சாத்தன்முதலானவர்கள்வந்தார்கள், *Satten and the rest came.*

As *முதல்* means first, or the beginning, the meaning is, that class of things, of which gold is the first ; that number of men, of whom Satten is the first, so that the words answer to our etc., etc.,

Instead of the pronominal terminations *வைகள்* and *வர்கள்*, the noun which is common to the whole class or kind, may be added to *முதலான* or *முதலிய*, thus :

முத்துசாமிமுதலியபேர்கள் பிறந்தார்கள், *Moottoosanmy and the rest were born.*
 அன்புமுதலான நற்குணங்கள் பாவிசுருக்கிலை, *love and the other good dispositions are not with sinners.*
 தேவேந்திரன்முதலானதேவர்கள் எழுமபினர்கள், *Devendiren and the rest of the Gods rose up.*

Again, when the nouns are neuter, இவை may be prefixed to முதலான, as:

பொன்வெள்ளியவைமுதலானவைகள், *gold, silver, and the rest.*

10. If the nominatives of the three persons are in one sentence together, the first has the preference; if only the second and third persons, the second has the preference; the verb must then be put in the plural of that person.

நானும், நீரும், இவனும், டோவோம்வாருங்கள், *I, you, and he, let us go!*
 நீயும், அவனும், போங்கள், *go you and he!*

§ XLIV.

1. The second, or accusative case, is required, by all active verbs of whatever kind, as:

சூரியன் இருளை நீக்குகின்றது, *the sun dispels the darkness.*
 பராபரன் தூஷ மார்த்திரைத் தண்டிக்கிறார், *God punisheth the wicked.*
 எளியவர்களைத் தூஷப்பட்டுத்தாதிருப்பாயாக, *do not thou afflict the poor!*

Hence also such verbal participles, as are used like our prepositions, (see § XII. 7. b.) and are derived from active verbs, require the accusative case, thus:

தருமகாரியத்தைக்கூறித் துப்பேசினார்கள், *they spoke concerning the charity business.*
 சன்மார்க்கத்தைவிட்டுவிலகினான், *he forsook the path of virtue, lit: he left it and went away.*
 பட்டினத்தைச் சுற்றி மதனிக்குவன்றது, *there is a wall round the city.*

From the same reason also the comparing particle, போல, *as*, must have the accusative, thus :

அதைப்போல இதுவுங்கெட்டது, *this also is spoiled like that.*

2. Of nouns neuter, when the indefinite article would be used in English, the nominative is often put for the accusative, as :

புத்தகங்கொடுத்தான், *he gave a book.*

If you say, புத்தகத்தைக்கொடுத்தான், it means, *he gave the book.*

This distinction however is not always observed.

3. When the nominative which stands sometimes for the 6th or genitive case, (see the preceding paragraph, Sect. 6,) is liable to be mistaken for the latter, the accusative case must be placed before the nominative case, as :

வீட்டையவன் கட்டினான் or வீட்டைக்கட்டினான், *he built the house.*

If you say அவன் வீட்டைக்கட்டினான், it may be understood the same with சுவனாடையவீட்டைக்கட்டினான், *he (a person) built his (another person's) house.*

4. The accusative case must be placed also before the nominative, when it has many appendages which would remove the nominative too far from its verb. If the nominative however has also many appendages, such place must be given it, as will make the sense least ambiguous.

5. The intransitive verb, சேருகிறது, *to approach*, has sometimes the accusative case, sometimes the 7th case, as :

அவளைச்சேர்ந்தான், *he approached her.*
 ஊரிறீச்சேர்ந்தோம், *we arrived at the village.*

§ XLV.

1. The third case denotes the instrument, or cause, or formation, as :

கண்ணுற்றண்டான், *he saw with the eye.*

ஆயுதத்தால்வெட்டினான், *he smote with a weapon.*

நாழியால் அளந்தான், *he measured with a nárlí.*

சூயவனாற்சூடமுண்டாக்கப்பட்டது, *the water pot was made by the potter.*

அரசன் ஏவினதினாலேயிது நடந்தது, *this happened by order of the king.*

சொருபங்கல்வாற்செய்யப்பட்டது, *the image was made of stone.*

மண்ணுலானகுடம், *a pot made of earth.*

திரிகையாலானகுடம், *a pot made by means of a wheel.*

இத்தவேலையென்ஆற்கூடாது, *this business will (or can) not be (done) by me, or I cannot do this business.*

2. This case when formed with ஒடு, signifies union, harmony, as :

உலகத்தோடேஒப்புரவாகஒழுக்குவோம், *we shall be in harmony with the world.*

உங்களோடேயிருப்பேன், *I shall be with you.*

When it means *together with* the word கூட, is often added, as :

தவத்தோடே (கூட) ஸ்நானம்பண்ணுகிறார்கள், *they make ablution with meditation.*

தீயோடு (கூட) பிடுகையிருக்கும், *with fire will be smoke.*

சூடையோடே (கூட) நிழலிருக்கும், *with the umbrella will be shadow.*

Of course all verbs denoting union require this case, as :

உள்ளேகூடினோம், *we joined you.*

மரத்தோடேமரத்தைச்சேர்த்தார்கள், *they joined one piece of wood to another.*

இதனோடே அதுபொருந்தாது, *that does not agree with this.*

பதத்தோடேபதம்புணரும், *one word unites with another.*

மனிதரைப்பரபரனோடேயொப்புரவாக்கினான், *he reconciled men with god.*

§ XLVI.

The fourth, or dative case, is required,

1. By verbs signifying to give, in any wise, thus :

இரப்பார்திருப்பிச்சைகொடுத்தான், *he gave alms to beggars.*
 அஞ்ஞானிகளுக்குஞானத்தைப்போதித்தான், *he taught the ignorant wisdom.*
 பிராமணர்சனங்களுக்குப்பொய்களைச்சொல்லுகிறார்கள், *the bramins tell the people lies.*
 தேவகட்டளையுங்களுக்குஅறிவிப்பேன், *I shall make known to you the divine command.*
 நீயிதற்குச்சம்மதித்தாய், *thou hast consented to this.*
 எங்களுக்குநியாயங்களைச்சொல்லு, *tell us reasons !*

2. By the intransitive verbs போகிறது, *to go*, கிடைக்கிறது, *to happen*, சம்பவிக்ிறது, *to happen*, இரங்குகிறது, *to be merciful*, பயப்படுகிறது, *to fear*, as :

சென்னபட்டினத்திற்குப்போனோம், *we went to Madras.*
 கிருபையெனக்குக்கிடைத்தது, *I have found grace ; lit : grace has happened to me.*
 அவனுக்குத்துன்பஞ்சம்பவித்தது, *he has been afflicted ; lit : affliction has happened to him.*
 எனக்கிரங்கும், *have mercy upon me ! be merciful to me !*
 சனங்கள்மறவருக்குப்பயப்படுகிறார்கள், *the people fear the Maravers.*

3. By the defective verbs, உண்டு, *there is* ; வேண்டும், *it is necessary*, தகும், *it is fit*, and their negative forms, இல்லை, *வேண்டிவதில்லை*, *தகாது*, as :

எனக்குத்துக்கமுண்டு, *I have sorrow ; i. e., to me is sorrow.*
 உங்களுக்குப்பணமில்லை, *you have no money ; i. e., to you is no money.*
 கூலிக்காரனுக்குப்பத்துப்பணம்வேண்டும், *the cooly wants ten fanams ; i. e., ten fanams are necessary to the cooly*
 இந்தஅலுவலுக்குஇவ்வளவுபேர்வேண்டும்தில்லை, *so many persons are not necessary for this business.*
 இது உனக்குத்தகும், *this suits thee.*
 திந்தைமனிதருக்குத்தகாது, *calumnies are not becoming to men.*

This construction is common in Latin.

4. By all adverbs and adjectives signifying opposition, motion, union, distance, nearness, similarity, suitability, profitableness, assistance, flattery, pleasure, love, hatred, mercy and the other passions; likewise the feelings of the bodily senses, as, hearing, taste, &c., thus :

இராசாவுக்குவிரோதமாய்ப்பேசுகிறார்கள், *they speak opposed to the king.*

மலைக்குநெராய்ப்போவோம், *we shall go towards the mountain.*

அநீதிக்குநீதியிசைவாயிராது, *righteousness has no connexion with unrighteousness.*

அதுகாட்சிபுரத்திற்குத்தூரமாயிருக்கிறது, *that is far from Canjeepooram.*

கருத்தாவுக்குச்சமீபமாயிருக்கவிரும்புவாயாக, *desire to be near the Lord!*

இந்தப்புட்பத்திற்குநிகரில்லை, *there is no flower, like this, i. e., it is incomparable.*

அவருடையதிருச்சித்தத்திற்குத்தகுதியாய்ச்செய், *do agreeably to his will!*

ஒருவருக்கொருவர்துணையாயிருங்கள், *assist one another; or be assistants one to another.*

அநேகர்பெரியோர்களுக்குஇன்மையாய்ப்பேசுகிறார்கள், *many flatter the great.*

புறங்கூறுகிறவன்னனக்குப்பிரியனல்ல, *the back biter is not pleasant to me, or my friend.*

நமக்குப் பகையாயிருக்கிறவர்களைச் சிநேகிப்போமாக, *let us be friendly to those who hate us.*

பாவிகளுக்குச்சிறுபையாயிருப்பார், *he will be gracious to sinners.*

இந்தச்சங்கதியெனக்குக்கேள்வியாயிற்று, *I have heard of this affair.*

இந்தப்பதார்த்தமநாவுக்குருசியாயிருக்கிறது, *this dish (or thing) is tasteful to the tongue.*

5. By the particles கீழ், *under*, மேல், *over*, and பின், *behind*, and by the verbs composed of them, as :

அதைப்பலகைக்குக்கீழேபோடு,

throw it under the board.

சலம்மலைக்குமேலிருந்தது,

the water was above the mountain.

அக்காலத்திற்குப்பின் (பின்பு),

after that time.

சுவாம்க்குக்கீழ்ப்பணியவேண்டும்,

we must obey God.

ஆர்அவர்களுக்குமேற்படுவார்கள்,

who will be above them?

நல்லவர்களுக்குப்பின்செல்லங்கள்,

follow after good people!

If these verbs be active, they require of course both the accusative and dative cases, as :

தம்முடையவிரும்பங்களை நம்முடையபுத்திக்குக் கீழ்ப்படுத்தவேண்டும்
we must subject our desires to our reason.
 தீயுன்னையொருவருக்கும் மேற்படுத்தக்கூடாது, *thou must not exalt thyself above any body!*

The simple particles are often used also with the oblique case. See § LXXXIX.

6. By substantives denoting limit, region, rank, or relation, as :

சமுத்திரம் இந்துதேசத்திற்குள் லையாயிருக்கிறது, *the sea is the boundary of India.*
 சென்னபட்டினத்திற்குத் தெற்கே தரங்கம்பாடியுண்டு, *south of Madras is Tranquebar.*
 அவர் எனக்கு முதலாளியாயிருக்கிறார், *he is my superior.*
 நீங்கள் எங்களுக்குச் சக்தேஷுதர்களாயிருப்பீர்களாக, *be ye friendstous!*
 இவள் எனக்குத் தாய், *she is mother to me, i. e., my mother.*
 அவள் அவளுக்குப் பிள்ளையாயிருக்காள், *he is her child.*

7. By verbs which require purpose or design, as :

கூலிக்கு வேலை செய்தான், *he laboured for hire.*
 இதற்கு வந்தான், *he came for this purpose.*

In this sense the infinitive ஆக, is frequently added, as :

கூலிக்காக, இதற்காக, &c.

8. The dative is used in comparisons, where we use the comparative degree, as :

இதற்கு அது பெரிது, *that is greater than this.*
 மந்திரிக்கு இராசா நல்லவன், *the king is a better man than (his) minister.*

9. Two dative cases express the particle *between*, as :

தண்ணீருக்கு ந்திராட்ச இரசத்துக்கும் மிகுந்த வித்தியாசமுண்டு, *there is great difference between water and wine.*
 உனக்கும் எனக்குமென்ன? *what is there between thee and me?*
 i. e., *what have I to do with thee?* expressing contempt, or hatred.
 த்ரிசிராப்பள்ளிக்கும் பாளையங்கோட்டைக்கும் பத்தொன்பதுகாதம், *the distance from Trichinopoly to Palamcottah is 19 kadam,*
 i. e., 190 miles.

§ XLVII.

The fifth case or ablative of separation and motion is required,

1. By intransitive verbs signifying *removing*, as :

ஊரின் ஈங்கினான் or ஊரின் ன்றுநீங்கினான் or ஊரிலிருந்து நீங்கினான், *he removed from the village.*
 தலையில் (or தலையினின்று) மயிர் தாழ்ந்தது, *the hair hang down from the head.*
 இந் தச்சுத்திரத்திலிருந்து போனான், *he went away from this choultry.*
 பொல்லாதவைகள் இருதயத்திலிருந்து புறப்படுகின்றன, *evil things proceed from the heart.*
 பட்டினத்திலிருந்து வந்தான், *he came from the city.*

2. It is used, like the dative, for the comparative degree, with உம் affixed to it, because it implies that one thing is separated from another, as :

இந்த மலையிலும் அந்த மலைபெரிது, *that mountain is greater than this.*
 அதிலும் இதுமெல்லது, *this is finer than that.*

Also without the உம், as : கொள்ளலினிதவினிது, *giving is sweeter than receiving*, கொள்ளலில் ஈதலினிது.

3. It denotes in some cases, *possession*, as :

அவன் அறிவிற்பெரியன், *he is great in knowledge.*
 வகவாசத்திற்பெலவீனமுள்ளவன், *one that is weak in faith.*
 பொருளில் எளியன், *one poor in goods.*

4. It denotes, though rarely, *similarity*, *likeness*, as ;

பாலின் வெளிதுகொக்கு, *the stork is as white as milk.*
 காசுகையிற்கரிதுகளாம்பழம், *the kalām fruit is as black as a crow.*
 மின்னின் னிலையையாக்கை, *the body is as unstable as lightening.*
 மீனன் னொழியும் இன்பம், *pleasure vanishes like lightening.*

5. It expresses *limit*, (எல்லை), as :

திருக்கோவலூரின் தெற்குகாவிரியாறு, *the river Caviri (is) south of Tirukāveloor.*

Note.—The oblique case having (the சாரியை) இன், must not be confounded with this fifth case. See § XVI. 13, nor with the seventh case. See § XLIX.

§ XLVIII.

The sixth, or genitive case, is required,

1. by nouns, which are the property of another, either as an inherent quality, or as obtained elsewhere; the former is called தற்கிழமை; and the latter பிறித்கிழமை, thus:

மானிக்கவாசகருடையகூணம்,	<i>the disposition or nature of Manikavasager,</i>
அவருடைய ஆடை,	<i>his robe.</i>
நமது இருதயம்,	<i>our heart.</i>
நம்முடைய பணம்,	<i>our money.</i>
மனிதர்களுடைய தன்மை,	<i>the nature of men.</i>
அரசரின் கையூட்டை,	<i>the ring of the king.</i>

2. It is used also with nouns, of which it expresses the constituent parts, as:

நெல்லகூட்டை,	<i>a heap of paddy.</i>
மாந்தருடைய தொகை,	<i>the total number of men.</i>
படையகூட்டை,	<i>the whole number of fighting troops.</i>
எள்ளகூட்டை,	<i>a heap of elloo or rape seed.</i>
கிறிஸ்தவர்களுடைய சபை,	<i>the congregation of christians.</i>

3. This case is also occasionally used when one thing has arisen from another; though the substance remains the same, as:

நெல்லகூட்டை, *the rice of nelloo; i. e., boiled rice, which has been prepared of nelloo, i. e., rice yet in the husks.*

4. When two or more genitives belong to a noun, they cannot be united by the copulative conjunction as in English.—We cannot say, for instance,

அகத்திய னுடையவும்பிருகுவ னுடையவும்மொழிகள், *the sayings of Agattier and of Bhriggoo.*

But the noun to which they belong must be repeated as many times as there are genitives, or the sentence must receive another form.—We must therefore say :

அகத்திய னுடைய மொழிகளும் பிருகுவ னுடைய மொழிகளும், *the words of Agattier and the words of Bhriggoo*;—or
அகத்திய னும்பிருகுவஞ்சொன்னமொழிகள், *the words which Agattier and Bhriggoo spake.*

Or the genitive cases may all be changed into the nominative, and என்பவைகள் or என்பவர்கள் or என்றிவைகள் or என்றிவர்கள், added to the last of them in the genitive case. See § XLIII. 7. 8. as :

சிவப்பு, பச்சை, நீலமென்பவைகளுடையதன்மை, or
சிவப்பு, பச்சை, நீலமென்றிவைகளுடையதன்மை, or
சிவப்பு, பச்சை, நீலமென்றிந்திறங்களினுடையதன்மை, *the nature of the red, green, and blue colours.*
பிரமா, விட்டுணு, உருத்திரனென்பவர்களுடைய நடக்கைகள், *the proceedings of Brooma, Vishtnoo and Rattiren.*

If the rest be only in general referred to, then முதலானவைகள், முதலானவர்கள், must be used, as :

சிவப்புமுதலானநிறங்களுடையதன்மை, *the nature of the red colour and of the rest.*

5. The nominative case is often used for the genitive, when no ambiguity arises from it, as :

அவன் வீட்டுக்குப்போனேன், *I went to his house,* for அவனுடைய வீட்டுக்கு.
தகப்பன் சொற்படிசெய், *do according to the command of your father.*

But compare § XLIV. 3.

6. The oblique case is frequently used for the genitive case; for instances, see § XVI. 13, and § LI.

Note.—As the genitive case is used in no other instances but those mentioned in this paragraph, it is evident that it does not always correspond with the possessive case in English; and that therefore great discrimination must be used in rendering the latter in Tamil. See the particle *of*, in the Appendix.

§ XLIX.

The seventh case, or ablative of place, is required,

1. by nouns which express things existing in, at, or with others, as :

மணியினிடத்திலொளி (or மணியிலொளி or மணியினொளி or மணியின் கண்ணொளி,) முக்கியமாயிருக்கின்றது, *the splendour of the jewel is beautiful.*

பயிரினிடத்திற்கள்ளே (or பயிரிற்கள்ளே or பயிரின்கள்ளே or பயிரின் கண்கள்ளே) பயிராத்தின்கூறது, *the parrot of the cultivated field eats the grain.*

கடலினிடத்திற்குள்ளே (or கடலிற்குள்ளே or கடலின்குள்ளே or கடலின் கடம்புள்ளே) மிகுந்தமணலுள்ளது, *the sea shore is full of sand; or very sandy.*

ஆகாயத்தினிடத்திற்பறவை (or ஆகாயத்திற்பறவை, &c.) அநேக விதமாயிருக்கின்றது, *the fowls of the air are very various.*

நாளினிடத்திலநாழிகை (or நாளின் நாழிகை, &c.) சீக்கிரமாய்ப்போய்ந்து, *the hour of the day has quickly passed.*

காரின்கண்முல்லை (or காரின் முல்லை) கண்ணுக்கழகாயிருக்கின்றது, *the vegetation of the rainy season is pleasant to the eye.*

கையினிடத்திலவிரல் (or கையின் விரல், &c.) உபகாரமாயிருக்கின்றது, *the finger of the hands is useful.*

நிறத்தின்சண் அழகு (or நிறத்தின் அழகு, &c.) பெரிதல்ல, *the beauty of the colour is not great.*

இளமையின் கண்டெசல்வம் (or இளமையின் செல்வம், &c.) மூப்பைக் காக்கும், *prosperity in youth will support old age.*

ஆடலின்சண் அழகு (or ஆடலின் அழகு, &c.) மிகவுந்த தான்றவிலலை, *the beauty of the dancing did not much appear.*

2. by verbs signifying to be, to put, to come, to ask, inquire, &c., as :

அவரிடத்தில்குந்தபணமுண்டு, *there is much money with him;*
i. e., *he has much money.*

அவன் தன்வஸதிரங்களை மரத்தினிடத்தில் வைத்தான், *he put his clothes near the tree.*

என்னிடத்திலவந்தான், *he came to me.*

நாங்கள் துரையினிடத்திலவிசாரிப்போம், *we shall inquire of the gentleman,*

செமானிடத்திற்கேட்டார்கள், *they asked the master.*
பட்டினத்திற்கேநீங்கோம், *we arrived at the city.*

§ L.

The eighth, or vocative case, with or without the interjection, ஆ or ஓ, always commences the sentence, as :

ஆ, பரபரணே! எங்களுக்கிரக்கமாயிரும், *Oh God, have mercy upon us!*

ஓ, இராசாவே! நீர்கேட்க, *Oh king, may you hear!*
மிருந்த கனம்பொருந்தியதுராயே! என விண்ணட்பத்திற்குச்செவி
கொடுப்பீராக, *right honourable gentleman, please to hear my petition!*

§ LI.

The oblique case of nouns is, in the common dialect, used chiefly as already mentioned § XVI. 13. I add a few more instances showing the peculiar use of this case, especially in the poetical dialect, as :

பூணின்மார்பன் or பூண்மார்பன், *a man having an ornament on his breast.*

பெரும்பொருளிச்சாத்தன் or பெரும்பொருட்சாத்தன், *Sattan who possesses great riches.*

பெருந்தயைற்சாத்தன், *Sattan who has much kindness.*

அஞ்சாமனத்துச்சாத்தன், *Sattan who has a fearless mind.*

அகன்றமார்பிறசாத்தன், *Sattan who has a broad chest;*

கொடுமுகத்துச்சாத்தன், *the savage faced Sattan.*

முற்காலத்துச்செய்து, *the occurrences of former time.*

இந்நாட்பயிர் or இந்நாளின்பயிர், *the corn of this time.*

In the same dialect, the oblique form in அத்து is used also for the oblique in இல், as :

அந்தரத்துவாழ்கின்றோம், *we live in the world.*

அறிவாரில்லைதலத்து, *there are no men in the earth able to know, (for நிலத்தில்.)*

§ LII.

The present tense is used,

1. when the present time is to be expressed, as :

இப்பொழுதுகலக்கமாயிருக்கிறேன், *I am now troubled.*

2. when we wish to express a state or action which is doing at all times ; or, which is always the nature of a thing or person, as :

பராபரனிருக்கிறார், *God exists, i. e., at all times.*
 ஆரசுள் அவன்பைத்தாங்குகிறான், *the king sustains the earth.*
 மனிதர்பாவஞ்செய்கிறார்கள், *men sin ; viz. at all times.*

3. It is used also for the future, by reason of விரைவு, *i. e.*, quickness, haste ; for instance, if a person is waiting for me, and asks whether I do not yet come, I answer him :

நான் வருகிறேன், *I come,*

although my coming is still future, and I should say :

நான் சீக்கிரமாய்வருவேன், *I shall come presently.*

Thus also :

இப்பொழுது இரண்டாம் ஓலையை வாசிக்கிறேன், *I shall now read the second Olei leaf ; lit : I now read, &c.*

§ LIII.

The past tense is used,

1. when the past time is to be expressed, as :

பூர்வீகத்திலேசலப்பிரளயமுண்டாயிற்று, *formerly there was a deluge.*
 சனங்களுக்கு நிபாயத்தீர்ப்புச்சொடுத்தார், *he gave judgment to the people, i. e., he judged the people.*
 சரம்தேநற்றுள் னனைவிட்டுப்போயிற்று, *yesterday the fever left me.*
 காலையிலே நான் ஊருக்குப்போனேன், *this morning I went to the town.*

2. On certain occasions it is used for the future, for the same reason as the present tense, viz., to express வினாவு, haste, quickness.—Thus I may say :

நான் சாப்பிட்டாயிற்று, i. e., *I have done eating* ; or
நான் சமைத்தாயிற்று, i. e., *I have done cooking*.

whilst I am still eating or cooking, but am hastening to finish it ; and when I should properly say : “ I shall soon have done.”

3. Sometimes it is used for the future also to express மிகுதி, i. e., greatness, frequency ; viz : when a certain event, usually occurring, does not take place in a particular instance ; for example, one avoiding a certain road, on which passengers usually lose their lives by robbers, escapes with his life, I may address him thus :

இராத்திரியிலே அங்கே போனாயானால் செத்தாய் for சாவாய், *hadst thou travelled there by night, thou wouldst have died*.

Thus also :

நீ களவுசெய்தாயானால் கையறுக்கப்பட்டாய், i. e., *கையறுக்கப்படுவாய், hadst thou stolen, thy hand would have been cut off*.

4. Again it is, though rarely, used for the future to express தெளிவு, i. e., clearness, certainty ; namely, when the speaker alludes to a future transaction, the event of which is rendered certain by universal experience, e. g.,

எறும்பு மூட்டைகொண்டு திட்டையேறினால் மழைபெய்தது for பெய்யும், *if the ant mount up a heap with an egg, it will certainly rain* ; lit : *it has rained*.

Note.—The Perfect and Pluperfect tenses are formed by the help of the verb இருக்கிறது, See LVI. 7. i.

§ LIV.

The future tense is used,

1. to express the future time, as :

நாளைக்குப்பறப்படுவோம், *to-morrow we shall set out.*

2. to express the present time, in cases of இயல்பு, *i. e.*, nature, habit or custom, without any particular cause. Thus, whilst I am going to the Fort, a person asks me :

கோட்டைக்குப்போவீரோ, *will (or do) you go to the Fort!* to this I may answer,
போவேன், *I shall go*; for போகிறேன், *I go.*

Thus also :

நாங்கள்வினையாடுவதிலேயிவன்வரலாமா, *does this fellow dare to come whilst we are at play?* for வினையாடுகிறகாலத்திலே,
அவரையறிவாயா, *doest thou know him?*
தச்சுவேலைசெய்வேன், *I do Carpenter's business.*

3. For the same reason it expresses also the past time, as :

முன்னோர்கள் பலவிதமானகாரியங்களைச்சொல்லுவார்கள் for சொன்னார்கள், *(our) ancestors said various things (or used to say.)*

4. The future tense implies also doubt, uncertainty, as :

சனங்கள் அப்படிச்சொல்லுவார்கள், *the people say so; meaning, that it is not certain what they say.*

இந்தத்துண்டுச்சேலைபத்துமுழமாயிருக்கும், *there will be, i. e., there may be about 10 cubits in this piece of cloth.*

Note.—The second future tense in English is expressed in Tamil by the help of the verb இருக்கிறது. See LVI. 7. i.

§ LV.

1. The relative participles partake of the nature of adjectives; they retain, however, the same power as the verbs, from which they are derived; and have this peculiarity, that they contain the relative

pronoun, for which the Tamil language has no separate word. That relative pronoun always refers to the noun with which the participle is immediately connected, and must be understood in such a case as the connexion may require.

2. In relative participles of intransitive verbs, or verbs in the passive form, the relative pronoun is always in the nominative case, in whatever case its antecedent may stand, as :

தோன்றியசூரியனைக்குறித்தார், *he described the risen Sun, i. e., the Sun which had risen.*
 அங்கே நிற்கிற மனிதர்களுக்குவழியைக்காட்டு, *show the way to the men who stand there !*
 வருங்கோபாக்கினைக்குத்தப்பிப்போவாயாக, *mayst thou flee from the wrath (which is) to come !*

Qualifying expressions, if necessary, precede these participles, thus :

இத்தனை பிரகாசமாய்த் தோன்றியசூரியன் பரராபரனுடையமகிமை
 பையறிவிக்கிறான், *the Sun, which appears so splendidly, declares the glory of God.*
 கோபமாயும் அகந்தையாயும் நடக்கிற மனிதர்களுக்கு விலகு, *avoid men, who walk augrily and proudly !*

3. In relative participles of transitive or active verbs, the relative pronoun may be in any case :

i. When it is in the nominative case, the participle must have another noun in the accusative or any other case preceding it, as :

உலகத்தைப்படைத்தபரராபரன் எல்லாரிலும்உயர்ந்திருக்கிறார், *God who created the world (or God, the creator of the world) is high above all ; i. e. is the most high.*
 நன்மைசெய்கிற மனிதர்களைக்கடவுள் ஆசீர்வதிக்கிறார், *God blesseth the men who do good.*
 பட்டினத்திலே கலகத்தைச்செய்தபேர்களுக்குத் தண்டிப்பு வந்தது, *the men, who raised the tumult in the city, have been punished.*

ii. When it is in the accusative case, the participle must have a separate nominative or any other case and circumstance expressed, as :

ந்செய்தகோணஞ்சரியல்ல, *the angle which thou hast made is not right.*
 பூர்வீகத்திலே வேதவியாசர் உண்டுபண்ணின நான்குவேதங்களையும்
 பிராமணர்ஓதுகிறார்கள், *the Bramins read (sing) the four Vedams, which Vedaviyaser made in ancient times.*

iii. When it is neither in the nominative nor in the accusative, the participle must have these cases expressed separately, and the relative pronoun must be understood with such a case as the connexion requires, as :

பராபரன்உலகத்தைப்படைத்தவிதம் ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது, *the manner in which God created the world is wonderful.*
 காவற்காசர் அவ்விரண்டெள்ளரையுஞ்செய்துண்டுபோய் வைத்தவீடுஎன
 ட்குத்தெரியாது, *I do not know the house, to which the watchmen have brought those thieves.*

4. Every noun or pronoun in a sentence may have relative participles, thus :

மிகுந்த அன்புள்ளவராகிய கருத்தாலினாலேமகிமையாய்ப்படைக்கப்
 பட்டமனிதர்யாவரும் அவரைமறக்கொடுக்கார், *men, who have all been gloriously created by the Lord, who is full of love, forget him.*
 காஞ்சிபுரத்திலிருக்கிற பெரியபெருமாள்கோவிலிலேபூழியஞ்செய்கிற
 தாசிகள்பொன்னாற்செய்யப்பட்டசுவாமிக்ருமுன்டாக நடனம்பண்ண
 னுகொடுக்கார், *the female devotees, who serve in the large Peroomal temple, which is in Canjipooram, dance before the Swami, which is made of gold.*

5. More than one relative participle may belong to one noun, in which case all the participles but the last, are put in the form of the first verbal participle, see next §; and then construed in the same manner as the last relative participle, as :

எண்ணிறந்த நட்சத்திரங்களுண்டாக்கி, அவைகளைமிகவும்ஒழுங்காய்
 வைத்தபராபரன்தோத்திரிக்கப்பட்டவா, *God, who has made the innumerable stars, and who has fixed them in the greatest order, is to be praised!*

இவ்வுலகத்திலே தோன்றி, மெய்ஞ்ஞானத்தைப்போதித்து, ப்பலவித் தருமங்களைச்செய்தவந்தகருத்தர் எல்லாராலும்விரும்பப்படத்தக்கவர், *The Lord, who appeared in this world, who taught true wisdom, and did various charitable actions, ought to be desired (loved) by all.*

However, if by various intervening clauses the sense should be obscured, it is better to turn such relative participles in to verbal nouns, add to each உம், with ஆய், and add any suitable relative participle of இருக்கிறது, to the last, with which the noun unites, thus :

இவ்வுலகத்திலே மனித அவதாரம்பண்ணினவருமாய் மனிதர்யாவருஞ் செய்தபாவங்களை நிவிர்த்தியாக்கும்படிக்குத்தமதசீவனைவிட்டவருமாய்த் தம்மைவீசுவாகித்திறவர்களுக்காகப்பரமகதியைச்சம்பாதித்தவருமாயிருக்கிற இரட்சகரை யெல்லாருந்தோத்திரஞ்செய்வார்களாக, *may all men praise the Saviour, who became man in this world, who gave his life to atone for the sins which all men had committed, and who has obtained heavenly bliss for all that believe (in) him!*

The same method ought to be observed when all the principal relative participles have not the same tense, as :

ஆதியிலேமகாதேவனுண்டாக்கப்பட்டவைகளுமாய்எப்பொழுதும் பூலோகத்தாருக்கு மிகுந்த பிரயோசனங்களைக்கொடுக்கிறவைகளுமாயிருக்கிற நட்சத்திரங்கள் எண்ணிறந்தசேனையாயிருக்க னவன, *the stars, which were made at the beginning by the great God, and which are always exceedingly useful to the inhabitants of the world, are an innumerable host.*

Note.—When the sense is not, ஆயிருக்கிறது, to be ; but, ஆகிறது, to become, then the verbal noun does not receive ஆய், but merely, உம், and the last of them receives the relative participle ஆன் or ஆகிய ; f. i.

த்தீமான்களாக்கப்பட்டவர்களுமேமோட்சத்திற்குத்தகுதியுள்ளவர்களுமான மனிதர்பாக்கியவானகள், *those men are happy, who have been justified, and become fit for the kingdom of heaven.*

§ LVI.

1. The *first indefinite mode* or *verbal participle* is used for the finite verb of any tense, and is of singular use to render the latter conspicuous. When

a nominative or subject has more than one finite verb, the last only receives the personal termination, all the preceding verbs are changed into this verbal participle. Their tense, number and person must be determined by the last finite verb, thus :

நான் போய் அப்படிச் சொல்லுவேன், *I shall go and tell so ; i. e.,*
போவேன், &c.

சேவகர்வந்து குற்றவாளிகளைப் பிடித்துக் காவற்கூடத்துக்குக் கொண்டு
போனார்கள், *the peons came, took hold of the criminals, and led*
them to the gaol, i. e., வந்தார்கள், பிடித்தார்கள், &c.

ஒருகுத்திர னும இரண்டு ஸ்திரிகளும் பிரயாணப்பட்டுச் சந்திரத்திலே
சேர்ந்து யூராத்திரிதவகு னார்கள், *a Sudra and two women jour-*
neyed, came to a choultry, and tarried (there) the night.

பயிர்வீணந்து அறுப்புக்குப்பருவமாயிற்று, *the fields have grown*
and become ripe for harvest.

நானும் நீயும் அவனும் நானேக்குப்போய்ப், பயிராயறுத்து, க்களத்
துக்குக்கொண்டுவந்து, போர்வேய்து, தெளித்து, நெல்லைவிற்று
வரிப்பணத்தைச் செலுத்தக்கடவோம், *I, thou, and he, let us go*
to-morrow, reap the Paddy, bring it to the floor, make a heap of
it, thrush it, sell the grain, and pay the taxes (or let you, and he,
and I go, &c.,)

Occasionally the preceding verbal participle may refer to an action done, whilst the finite verb is in the present or future tense, thus :

நான் இதைச் செய்து முடித்துப்போகிறேன் or நான் இதைச் செய்து
முடித்துப்பின்புபோவேன் or நான் இதைச் செய்து முடித்தபின்பு
போவேன், *I shall finish this and then go ; or when (or after)*
I shall have finished this, I shall go.

2. When it is desirable to give a peculiar emphasis to the several verbs of a sentence, or to show that the transactions were done at one and the same time, the participle உம், may be added to each verbal participle, and the whole concluded with the finite verb of இருக்கிறது, as :

சத்துருக்கள் கோட்டையைக்கடமிக்கொண்டிம்மிசூத்தகூச்சுரவிட்
டுமிருந்தார்கள், *the enemy besieged the fort, and (at the same*
time) made a hideous noise.

அவரையடித்தும் நிந்துத்தும் அவர்மேல் துப்பியடிவந்தார்கள், *they*
(at the same time) beat him, reviled him, and spit upon him.

Negative verbal participles, when there are more than one, usually receive the உம், as :

இவ்வூரார்வேலைசெய்யாமலும் தங்கள்சரீரங்களைச்சுத்திதம்பண்ணாமலும் ருக்கரூர்கள், *these villagers neither work, nor clean their bodies.*

Observe that the உம், with affirmative verbs as in the first case, signify *both, also*; and with negative verbs, as in the latter case, *neither, nor*.

3. To avoid ambiguity, affirmative and negative verbal participles should not be intermixed, *e. g.*,

அவர்கள் பராபரனிடத்தில் அன்புகூர்ந்து அவருக்கூழியன் செய்து சன் மாரீச்சத்தில் நடவாமற்பொல்லாதவர்களாயிருந்தார்கள்.

It should be :

அன்புகூராமலும், ஊழியன் செய்யாமலும், நடவாமலும், பொல்லாதவர்களாயிருந்தார்கள், *they did not love God, nor serve him, nor walk in the path of virtue, but were wicked.*

In the former, the verbal participles கூர்ந்து, and செய்து, might be understood to be in the negative because of the following, நடவாமல்; but it might also be understood otherwise; which mistake is more likely to occur, when the sense is less apparent from the connexion.

4. Tamulians, in relating successive events, always observe the order in which those events naturally occur; wherefore we cannot say :

நான் கூலிக்காரனை யனுப்பி இந்நவாழைப்பழங்கனையும் தருகுகொடுக்கச் சொன்னேன், *i. e.*, *I sent the cooly and told him to give you the Plantains;*

because the sending him away was after the command, we must say :

இந்நவாழைப்பழங்கனையும் தருகுகொடுக்குமபடிக்குக் கூலிக்காரனிடத்திற்கொடுத்தனுப்பினேன், *I gave the plantains to the cooly, telling (him) to give them to you, and sent him away.*

5. After a verbal participle, no new or separate subject can with propriety be introduced in the

same sentence; but there ought to be as many sentences as there are new subjects, either by making the verbal participles finite or by adding participles of time or place, as the sense may admit. Wherefore we cannot say :

அவர்வந்துக நியம்நடத்தது, *He came and the business went on ;*
 but: அவர்வந்தபொழுது, (or உடனே, or பின்பு.) சாரியமநடத்த
 தது, *when (or, as soon as, or after,) he came, the business*
went on.

Thus it is also wrong to say : இராசாபட்டினத்திற்சேனை
 கள்பட்டினத்தைக்கொள்ளியிட்டார்கள். *It should be, பிசேனை
 வுடனே (or பொழுது) as soon as (or when) the king entered the*
city, the troops plundered it.

சமுத்திரம் ஆராவாமபண்ணிப்பூமியதீர்த்து சனங்கள்பயந்தார்கள்,
 must be, சமுத்திரம்ஆராவாமபண்ணிற்று, பூமியதீர்த்தது. சனங்க
 ள்பயந்தார்கள், *the sea roared, the earth shook, and the people*
were afraid.

Only when the new nominative denotes a part of the first nominative, the above irregularity may be admitted, as :

பரதேசிகள்பாதாளத்திற் சும்போதிறமார்க்கத்திற்சிரவேசத்து. அங்கே
 சிலர் மிகவுந்துன்பிட்டார்கள் சிலர் கெட்டுப்போனார்கள், *the*
pilgrims entered the road leading to the infernal regions ; when
some suffered severely there ; others perished.
 பட்டினத்திற்சனங்கள்பிரிந்து, சிலர்யூசரையுஞ் சிலர்அப்போஸ்தலவா
 யுஞ்சேர்த்தார்கள், *the people of the city were divided ; some*
held it with the Jews ; some with the Apostles.

Note.—When certain actions are not to be performed immediately one after another, but separately at any time; then the verbal participle cannot be used, but each verb must receive the finite termination. Thus: எப்பொழுதுஞ் சந்தோஷப்பட்டு, இடைவிடாமற்செய்யுங்கள். எல்லாவ
 த்நிற்காக்கவுந்தோத்திரஞ் செய்யுங்கள், *means that you shall first rejoice,*
then pray, and lastly give thanks.—But if this is not the meaning, then the actions must be separately expressed, as : எப்பொழுதுஞ்சந்தோஷப்
 படுங்கள். இடைவிடாமற்செய்யுங்கள். எல்லாவந்த்நிற்காக்கவுந்தோத்
 த் செய்யுங்கள்.

6. As adverbs are formed by the verbal participle ஆய், of ஆகிறது, *to become*, it will be proper here to make a few observations on the subject.

Generally speaking, adverbs immediately precede the word which they qualify, as :

இராவணன் சீக்கிர மாய் எழுந்து போனான், *Ravana rose up hastily and went away.*

But sometimes they may also be separated as :

சுரைகோபமாய் என் விண்ணப்பத்தைத் தள்ளினார், *the gentleman rejected my petition with anger.*

In such cases, however, the adverbs may fairly be construed as verbal participles ; as, in the last instance : “ the gentleman got angry, and rejected my petition.”

Again, when more than one adverb belong to a verb, every one of them must receive the copulative conjunction உம், as :

நட்சத்திரங்கள் பிரகாசமாயும் ஒழுங்காயும் நடக்கின்றன, *the stars proceed (in their course) shining and in order.*
வானம் உயரமாயும் பிரயோசனமாயும் இருக்கின்றது, *the heaven is high, glorious, and beneficial.*

The உம் often precedes also the ஆய், as :

வானம் உயரமுமாய் மகையுமாய் பிரயோசனமுமாய் இருக்கின்றது.

If the adverb has another adverb to increase the force of the meaning, the latter precedes the former, as :

தாய்தன் பிள்ளையை விகவும் அன்பாய் விசாரிக்கிறாள், *the mother cares very lovingly for her child.*

7. The verbs இருக்கிறது, கொள்ளுகிறது, வருகிறது, போடுகிறது, விடுகிறது, இடுகிறது, ஆகிறது, &c., are often added to the verbal participles of other verbs as auxiliaries, for the following purposes.

i. இருக்கிறது, The present of this verb, added to a verbal participle, embraces both the present and

past tenses, that is, something of the present time is pointed out besides the past ; corresponding in some cases with our *perfect*, as :

புத்தகத்தைதக்கொண்டுவந்திருக்கிறான், *he has brought the book i. e., he brought the book and is there.*
 அப்போஸ்தலன் இப்படியெழுதியிருக்கிறான், *the apostle wrote thus : i. e., he wrote a certain passage which is now existing.*
 அந்தவாக்கியம் பேதருவினுடைய இடையாடல் நியுபத்திலே சொல்லியிருக்கின்றது, *that passage is (said) in the second Epistle of Peter.*
 இராமன்கோட்டைக்குப்போயிருக்கிறான், *Ramen is gone to the fort, i. e., Ramen went to, and is now in the fort.*

If the past tense be added, the past time to a past transaction will be expressed, in some cases like our *pluperfect*, as :

ஊர்தீப்பற்றியெரிசிறதற்குமுன்னே அங்கேபோயிருந்தான், *he had gone to the village before it was in flames, i. e., he went and was there, before etc.*
 யூதாவென்பவன் சேவர்களுக்கு அடையாளமாகச் சிலவார்த்தைகளைச் சொல்லியிருந்தான், *Judas had told some words to the servants as a sign.*
 அதேகதிரவியங்கையடைந்திருந்தான். தரித்திரனாய்ச்செத்தான், *he had gotten many riches ; but died poor.*
 முன்னே நீர் அப்படிச் சொல்லியிருந்தீரானால் நான் இப்படிச் செய்யமாட்டேன், *had you told me so before, I should not have done this.*

If the future be added, a past transaction in the future with another future will be expressed, somewhat like our *second future* tense, thus :

அவன் கோட்டைக்குப்போயிருக்கும்போழுது நான்திருநெல்வேலிக்குப்போவேன், *when he shall have gone to the fort, I shall go to Tinnevely, i. e., when he will go and be in the fort, etc., ஒருமணிநேரத்திலேநான் சாப்பிடடிருப்பேன், I shall have dined at 1 o'clock, i. e., I shall dine and be, as it were, ready at 1 o'clock.*

This form however in some cases implies also doubt, as :

அந்தப் புத்தகத்தைதக்கண்டிருப்பேன், *I may have seen that book.*

Some parts of this verb are also used without any meaning; for instance:

எழுந்திருந்தான், *he rose*; here இருந்த, has no meaning; the expression is the same as எழுந்தான்.
 அவன் படுத்திருந்தான், *he was lying down*; is the same as படுத்தான்.
 போகாதீடு, *do not go!* this phrase does not mean, *do not go and sit down* (or be still) but simply *do not go!* like போகாதே.

Note.—On the Perfect, Pluperfect, and second future tenses see the Appendix,—sect. LXVII.

ii. கொள்ளுகிறது, is added to verbal participles, to denote a continued action of the principal verb, as:

அவர்கள் கொலைசெய்யும்படிக்கு யோசனைபண்ணிக்கொள்ளுகிறார்கள், *they are consulting to kill him.*

To this again the present and past tenses of இருக்கிறது are added, for the same reasons as in the former instances:

இந்தச் சம்பாசாரத்தைச் சூழ்த்துத்தலைகள் யோசனைபண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், *the gentlemen have been consulting about this matter.*

அவர்கள் யோசனைபண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள், அப்பொழுது அவர் எளித்பத்துபெய்தபொழுதுபோனார்கள், *whilst they were consulting, ten of them arose and went away.*

கொள்ளுகிறது, is also added to other verbs, to denote that a person did a thing to or for himself and not for another, as:

என்திரங்களைத் தரித்துக்கொண்டோம், *we put on the clothes.*
 ஆஸைகளைச் சந்தித்துக்கொள்வோம், *we shall inherit riches.*

iii. வருகிறது, added to verbal participles, denotes the continuance of the transaction, as:

அந்தசொல்லும் இப்பொழுது நிறைவேறவருகிறது, *that word is now fulfilling.*
 நான் அந்த ரூபாய்தடவினாலே ஆதரிக்கப்பட்டவருக்கும், *we are (until this moment) supported by his kindness.*

The verbal participle, கொண்டு, may be inserted before வருகிறது, as :

கருத்தர் இதை நிறைவேற்றிக்கொண்டுவருகிறார், *the Lord is (now gradually) fulfilling it.*
 அவர் நம்மையாதரித்துக்கொண்டுவருகிறார், *he is (until this moment) supporting us.*
 இப்படிப்பட்ட வசனங்களைச் சொல்லிக்கொண்டுவந்தான், *he was speaking such words ; or, he went on talking, &c.*

iv. போடுகிறது, *to cast, throw*, is added to verbal participles to denote the transferring of the action to another, and not to ones self ; it is therefore opposed to கொள்ளுகிறது, as :

நான் கொடுத்த நன்மைகளையவன் தள்ளிப்போட்டான், *he rejected (or cast away) the good things I gave him.*
 உன்வஸ்திரங்களைக் கழற்றிப்போடு, *put off your clothes !*

v. விடுகிறது, *to leave, forsake*, is added to verbal participles, the sense of which admits the idea of leaving, forsaking ; simply to strengthen it : and to express the finishing of it, as :

பின்பு நான் அவனையனுப்பிவிட்டேன், *afterwards I sent him away.*

vi. இடுகிறது, *to give*, is added in the same way as an expletive, as :

வந்திட்டுப்போனான்,	<i>he came and went away.</i>
போயிட்டான்,	<i>he went.</i>
உண்டிட்டான்,	<i>he eat.</i>
அவரைக்கண்டிட்டேன்,	<i>I saw him.</i>

Some times it is added also to the root, when it has more the meaning of *giving, granting*, as :

சுவாமிவிளங்கிடும், *O Lord ! shine forth*, which is the same with விளங்கும், or விளங்கியிடும், or விளங்கியருளும்.
 கருத்தாவே, இரங்கிடும், *have mercy ! O Lord !*

Note.—This however, as well as the preceding போடுகிறது, is not absolutely necessary; they may be omitted, as the sense is complete without them, only custom has introduced their use as auxiliaries. They are often mere expletives.

vii. The past tense of ஆகிறது, *to become*, is added to verbal participles to denote the full accomplishment of the action, as:

நான் இதைச் செய்தாயிற்று, *I have finished doing it, or it is done.*
 நீசமைத்தாயிற்று, *hast thou finished cooking?*

Observe, that the verbal participles செய்கு, சமைக்கு, in these connexions, stand for the finite verb and ought to be thus:

நான் இதைச் செய்தேன் அது ஆயிற்று, *i. e., it is finished or done,*
what I did or was doing.

viii. As there is some difficulty with respect to the use of the auxiliaries, இருக்கிறது, கொள்ளுகிறது &c., I add the following instances.

அத்திமரங்கள் வளர்ந்தன, *the fig trees grew; simply with respect to the past time.*
 மரங்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன, *the trees are grown; that is, their growing is past; and they now stand grown.*
 மரங்கள் வளர்ந்திருந்தன, *the trees had grown; implying that after that something happened respecting them.*
 மரங்கள் வளர்ந்து வருகின்றன, *the trees are growing. i. e., they have been growing and do still grow.*
 மரங்கள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன, *the trees have been and are continually growing.*
 மரங்கள் வளர்ந்திருக்கொண்டிருந்தன, *the trees had been growing; implying that afterwards something happened to them.*

8. When the particle உம் is added to a verbal participle, the latter bears a past sense, and the former may be translated by *although*; it forms the *third indefinite mode*, or a subjunctive in the past tense, thus:

வெயில்^ஈதேன்^ஊதியிருந்தும் அவன்போனான், *he went, although the heat of the sun had already appeared ;*
நான் அவரிடத்தில் இரக்கத்தைக்கேட்டும், அவர் இரங்கவில்லை. *Al-*
though I pleaded (or asked) for mercy from him, yet he had
no mercy.
அவர் நீதியாய் நடந்தான், சனங்கள் அவரை விசுவாசிக்கவில்லை, *al-*
though he walked righteously, yet the people believed not in him.

§ LVII.

1. The *second indefinite mode*, or our proper subjunctive, leaves the action doubtful, and only supposes that it may take place ; on which account it must always be followed by the future tense, as :

நீவந்தாற்கொடுப்பேன், *if you come I shall give.*
நாம் அவ்வழியாய் நடந்துபோனால்மோசமவரும், *if we go on that*
road, we shall come into distress, or evil will befall us.
ணகரத்தின் கீழ்தகரம்வரின்றகரமடக்கரமாகும், *if த follows after*
ண், then த changes into ட.

2. If the conjunction உம் be added to this mode, it expresses the *fourth indefinite mode*, or a future subjunctive, with *although* ; in this case likewise the action is only suppositious, thus :

புலிகிடந்தாலும்போவான், *even if (or although) a tyger should lie*
there, he will go.
கொசுக்கடித்தாலும் அழுவான், *even if (or although) a musqueto*
should bite (him) he will weep.
மன்னிப்பைக்கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டாலும் கொடுக்க
மாட்டான், *although I should crave forgiveness, he will not*
grant it.
அவர் அற்புதங்காச்செய்தாலுஞ்சனங்கள்விசுவாசிக்கமாட்டார்கள்,
although he should do miracles, the people will not believe.

This latter subjunctive mode must be carefully distinguished from that mentioned under the preceding page, for should you say :

பரமபரன்பரிசுத்தராயிருந்தாலும், it would imply not that God was holy, but only supposed to be so.
ஆமைக்குமயிரிருந்தும், likewise implies that the tortoise really has hair ; you must therefore say in this instance : மயிரிருந்தாலும் ;
and in the former, பரிசுத்தராயிருந்தும்.

3. ஆனால், the subjunctive mode of ஆகிறது, is, in common talk, frequently used as a disjunctive conjunction, signifying *but*. It can however be used only when it answers to, *if it be*, which is its proper meaning. The former use of it is therefore not to be recommended in writing, as it is not sanctioned either by Tamil Grammarians, nor by the practice of any elegant writers.

4. If the past or future time is to be particularly expressed in the subjunctive mode, ஆனால் or ஆகில், may be affixed to any person or number of those tenses, thus:

அவர்கள் தங்கள் கடமைகளை நினைத்தார்களானால் இந்தத் துன்பம்வர
மாட்டாது, *had they considered their duties, this affliction would
not have happened.*
நாம் நீதிசெய்வோமாகிற்சவுக்கியம்வாராமவிருக்குமா, *shall we not
be happy, if we do righteousness?*

§ LVIII.

The *fifth indefinite mode*, *i. e.*, our infinitive mode is used,

1. To denote *purpose, end*; referring to the future time, as:

சொல்லவந்தேன், *I came to inform.*
உருக்கச்சொல்லார், *he told (any one) to sit down, or to stay.*

If, however, the infinitive is not immediately followed by the finite verb, it is better to use the future participle with a particle denoting purpose or end, instead of the infinitive, in order to avoid ambiguity, as:

நான் மோட்சத்தை யடைந்துகொள்ளும்படிக்குத்திர வியங்கள்யாவை
யுங்குப்பையைப்போலவெண்ணுகிறேன், *I count all riches as
dung, that I may obtain heavenly bliss.*

2. To denote *time, state, or condition*, with respect to the past time, when it may be rendered by *since, as, when, whilst*, thus :

இப்படியிருக்க, நாம் அவரோடே சம்பந்தம்பண்ணக்கூடாது, *as it is so, we cannot form any connexion with him.*

அவன் அவர்களைத்தன்னுடனேகூட இழுத்துக்கொள்ள, or இழுக்க அவர்கள்மூவருங்கீழேவிழுந்த நொறுங்கிட்டோனர்கள், *as he was pulling them along with him, all the three persons fell down and were dashed to pieces.*

சனங்கள்களையோரத்திலேநிற்க, க்ருவானவர் போதித்தார், *whilst the people were standing on the shore, the teacher instructed them.*

க்ருவானவர்களால், சீஷர்கள்கேட்டார்கள், *whilst the teacher spoke, the disciples heard.*

புலவர்போற்ற, மூதிர்ந்தவயதும்மிருந்த அறிவுமுடையவோரத்தப் பிராமணர் மங்கலமானசொற் ளினாலே ஆசீர்வாதங்களை முறைமையாய்ச்சொல்லிக்கொண்டுமுந்நிருத்த, ஸ்திரீசனங்கள் இரண்டாரி சமுங்கவரிவீச, மற்றஸ்திரீசனங்கள் கீதவாங்கியங்களைப்படித்தி, ப்பாண்டிய இராசன் கிம்மாசனத்தினமேவ்ருந்தான், *whilst the Poets praised, the aged and very learned Bramins around by turns pronounced blessings, some females fanned on both sides, and others stood and sang songs, Pandia Rajah sat on his throne.*

Note.—1. As this use of the infinitive mood, is rather ambiguous, it will often be better to use the proper participle with a particle of time or the ablative of the verbal noun, as :

அவர்கள்நிற்கையில், or திற்கிறபொழுது, சொன்னபொழுது or சொன்னபின், &c.

Note.—2. The infinitive கொள்ள, has sometimes been added to the principal infinitive to denote the above meaning (*e. g.*, இப்படியிருக்கக்கொள்ள, *since it is so*;) but it is ungrammatical.

3. The infinitive is an elegant form of the imperative or rather optative mode, chiefly used among respectable people, as :

நீர்சொல்ல, *may you speak ! or please to speak !*
நீங்கள்கேட்க, *may you hear ? or please to hear !*

§ LIX.

1. The *verbal nouns* cannot be united to a genitive case or a relative participle; because though used as nouns, they retain the power of verbs, thus:

என்னைச்சொஸ்தமாக்குதற்கு உம்மாலே யாகும், *my getting well depends upon you.*
 நீதிபைச்செய்கிறது நன்றாயிருக்கின்றது, *doing righteousness is good.*
 அவன் இவனைபடித்தது நல்லதல்ல, *his beating him is not good.*
 அங்கேவருகிறவர்களுக்கூத்திரர், *they are Soodras, that come there.*
 பிராமணர் வேதத்தையோதுகிறவர்கள், *the Bramins (are) the learners of the Vedam.*
 நன்றும்படித்தவன்களும் அடைவான், *a good scholar will receive honour;—lit: he that has learned well, &c.*
 அவர் இப்படிச்சொல்லுகையில் ஒருசத்தமுண்டாயிற்று, *when he spake thus, a voice came forth.*
 குடியிற்றுக்கிழவையிலே நாம் கோவிலுக்குப்போய், ப்பரபரனை நினைத்துச் செபம்மண்ணித்தோத்திரஞ்செய்வது நமக்குப்பிரயோசனமாயிருக்கும், *It will be profitable to us to go on Sundays to church, remember God, pray (to him) and praise (him.)*
 நான் ஊருக்குப்போகிறது நிச்சயமில்லை, *my going to the village is not certain.*

Exceptions are verbal nouns ending in ப்பு, வு, க்கை, and மை. These, when added to the root, do not retain the verbal power; you must therefore say:

என் னுடையபடிப்பு, *my learning.*
 நல்லபடிப்பு, *good learning.*
 அவனுடையபொருமை, *his envy.*
 மிகுந்த அறிவு, *much knowledge.*
 இவர்களுடைய நடக்கை நல்லதல்ல, *the conduct of these men is not good.*

2. The verbal noun in ஆல் with ஆம் the neuter of the future tense of ஆகிறது, is frequently used as our *may* in asking or giving permission, as:

நீபோகலாம், *thou mayst go.*
 நானபோகலாமா, *may I go?*
 நீங்கள் அப்படிச்சொல்லலாமா, *you may say so.*
 சனங்கள் உள்ளேவரலாமா, *the people may come in.*

It sometimes expresses *resistance*, *contempt*; particularly in the form of a question, as:

இவர்கள் நமக்குப்போதிக்கலாமா, *shall these (fellows) teach us?*

3. The verbal and appellative nouns may be also declined, thus:

நீர் இவனைத் தண்டிக்கிறதற்குநீமித்தமில்லையே, *there is no cause for your punishing him.*

ஆறு தள்ளில்லையைக்கடந்ததினாலேகுடிசன்குமிருந்த உபத்திரவமுண்டாயிற்று, *the people had much to suffer from the overflowing of the river.*

அவர்கள் பொய்யாய்ச்சொன்னவைகளை நாம் மறக்கக்கடவோம், *let us forget the things which they have falsely spoken.*

§ LX.

The *imperative mode*, is used with or without the pronoun, and mostly also without the interjection *ஓய்*, as:

நீயிச்சேவா,	<i>come (thou) hither!</i>
அங்கேபோங்கள்,	<i>go (ye) thither.</i>
செம்மையாய்தடவுங்கள்,	<i>walk (ye) uprightly!</i>
நீர்கூடவாரும்,	<i>pray come along!</i>
ஓய், போசராசனேகளாய்,	<i>O hear thou king Bojah!</i>

§ LXI.

The *optative*, or *polite imperative mode*, is used thus:

நான் தப்பிதத்துக்குட்படாதிருப்பேனாக, *may I not commit a fault!*
அவர் என் விண்ணப்பத்துக்குச்செவிகொடுப்பாராக, *may he listen to my request!*

நீங்கள் வாழ்வீர்களாக, *may you prosper!*
மனைவி தன நாயகனுக்குக்கீழ்ப்படுவாளாக, *let the wife obey her husband!*

நாம் சமாதானத்திற் பிரியமாயிருப்போமாக, *may we (or let us) love peace!*

நாங்குடிசனானபடியால் அதிகாரிகளைக்கனகு செய்யக்கடவோம், *as we are subjects let us honour those in power.*

ஐசுவரியவான்கள் தருமங்களைச்செய்யக்கடவர்கள், *let the rich do charities!*

நீர்பொறுமையாய்க்கேட்க, *may you hear with patience!*

When we call upon others to join us in doing a thing, the simple imperative may be joined to the optative form in கடவோம், or even to the simple future tense, as :

நாம் அந்த எளியசனங்களுக்கு உதவியெய்யக்கடவோம் வாருங்கள்,
come, let us help those poor people ; or செய்வோம்வாருங்கள்.

§ LXII.

The *negative* form of verbs for all the tenses is used ;

1. In general, for any time ; showing the nature or habit, as :

இவன் திருடான், *this man does not steal ; i. e., he has not stolen formerly, nor does he steal now, nor will he steal hereafter.*
விக்குரகத்துக்குக்கண்ணிருந்துநீ தெரியாது, *the idol has eyes, but does not see.*
துன்மார்க்கர் மோட்சத்துக்குப்போகார்கள், *the wicked do not go to heaven.*

2. In particular, for the future, as :

அவன்பண்டுகைக்குவாரான், *he will not come to the feast.*
துன்மார்க்களநரகத்தினின்றுநீங்கி இரட்சிக்கப்படான், *the wicked will not be saved from hell.*

In the foregoing instances the nominatives இவன், கண் &c., are to be construed with the negative verb ; but when the present verbal noun is used with இல்லை, that verbal noun is the subject to இல்லை whilst it has its separate nominative &c., of any gender, number, and person, thus :

இராசேந்திரன்கோபங்கொள்ளுகிறதில்லை, *Rasendiren does not get angry.*
அநேகமனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கீழ் அடங்குகிறதில்லை, *many men do not submit one to another.*

The negative of the past tense is best expressed by இல்லை, with the infinitive mode, as :

அவன் தாழ்மையாய்ப்பேசவில்லை, *he did not speak humbly.*
தச்சன் மாறுத்தரமாக ஒருவார்த்தையுஞ்சொல்லவில்லை, *the car-
penter did not say a word in return.*

§ LXIII.

1. The *passive* form of active verbs with படுகிறது, usually requires the instrumental ablative, as :

நாம் தீமையினாலேசெயிக்கப்படக்கூடாது தீமையை நன்மையினாலே
செயிக்கவேண்டும், *we must not be overcome by evil, but over-
come evil by good!*

இத்தக்காகிதம்என்ாலேயெழுதப்பட்டிருக்கின்றது, *this letter has
been written by me.*

அந்தக்குளம்முத்தையாலேவெட்டப்பட்டது, *that tank was dig-
ged by Moolteijen.*

2. But in the participle form, the infinitive of the active verb still governs the accusative case; and the participle is thus dependent upon the following noun, as :

அவருடையசரீரத்தைவைக்கப்பட்ட இடம், *the place in which his
body was laid.*

If it be said, அவருடைய சரீரம்வைக்கப்பட்டயிடம், it will mean, that the body itself placed something and that the place was passive.

இதுபுகையிலையைவிற்கப்பட்டகடை, *this (is) the shop in which
tobacco (lit: smoke-leaf) was sold.*

3. Sometimes படுகிறது is used also with the infinitive of intransitive verbs, but as in the above instance only in the relative participle form; and then it implies all times except the future; and must be regarded as an adjective, as :

நான் இருக்கப்பட்டஊர், *the village in which I dwell.*
நீ தூங்கப்பட்ட அறை, *the room in which thou sleepest.*
அவன் நடக்கப்பட்டபாதை, *the road which he went.*

In all which places the literal meaning is, the village which suffered that I dwelled, the room which suffered that I slept, &c.

4. In a similar case the 3d person neuter of the negative form, viz. படாது, is sometimes used for all persons, and means as much as தகாது, கூடாது, as:

தயிப்படிச்செய்யப்படாது, *thou must not do so.*

§ LXIV.

Some parts of the verb என்கிறது, *to say*, are used in a peculiar sense.

1. The verbal participle என்று, is used as an indicative conjunction, or a particle of quotation, like the Greek *ὅτι*, or like the mark (“ ”) in English, when the words of another are to be quoted in his own language. If there be more quotations than one, they all are closed with என்று, and the copulative conjunction உம், after which the narration proceeds, thus :

கருத்தர் தீதியுள்வவரென்றுவேதர் சொல்லுகின்றது, *the Bible saith,*
God is righteous, i. e., that God is righteous.

விபசாரம் பண்ணாதிருப்பாயாகவென்றும், பொய்சொல்லா திருப்பாயாகவென்றும் உன்சத்தருக்களிடத்தில் அன்புகூர்வாயாகவென்றும் கருத்தர்கொடுத்த கட்டளைகளை நாம் கைக்கொள்ளவேண்டும், *we must keep the commandments of God, viz., “ Thou shalt not commit adultery; thou shalt not lie; thou shalt love thine enemies.”*

Observe that in such quotations the Tamulians do not change the person's words as we do in English; for instance, we may say, either *he has commanded that we shall not lie*, or *God's command is: thou shalt not lie*; but they can only use the latter

mode. பொய்சொல்லாதிருப்பாயாகவென்று அவர்கட்ட
 னையிட்டார் should you say : நாம்பொய்சொல்லாதிருப்
 போமாகவென்றுபராபரன்கட்டினையிட்டார் it will mean,
*that God himself is among those who shall not speak
 lies.*—If the words of his command are stated
 indirectly, then நாம் may be used, but என்று
 must be omitted, and படிக்கு, substituted, as : நாம்,
 பொய்சொல்லாதபடிக்குப் பராபரன் கட்டினையிட்டார் ;
 thus also :

நீங்கள் பணத்தை வீணாய்ச்செலவழிக்கக்கூடாதென்று தகப்பன் சொ
 ன்னான், *the father said that we should not vainly spend (our)
 money, or, the father said. "Do not spend your money vainly."*
 அவர்கள் கடன்வாங்காமலிருப்பார்களாகவென்றுங் கடன்வாங்கின
 பின்பு அதைத்தீர்ப்பார்களாகவென்றும் ஞானிகள் உரைத்தார்கள்,
*wise men have said: "let them not incur debts," and "after
 they have incurred debts, let them pay them," i. e., wise men
 have said, that they should not incur debts, &c.*

For the further use of என்று and என, see §
 LXXXVII.

2. The future relative participle என்னும், is used
 to identify persons or things; and is affixed to their
 names, as :

சிவனென்னுந்தேவன்,	<i>the God Siven.</i>
இயோவானென்னும்அப்போஸ்தலன்,	<i>the Apostle John.</i>
திருச்சபையென்னுஞ்சொல்,	<i>the word "Church."</i>
சந்தோஷமென்னும்எண்ணெய்,	<i>the oil of gladness.</i>
நீதியென்னும்வஸ்திரம்,	<i>the garment of righteousness.</i>
இரட்சண்ணியமென்னுஞ்சால்வை,	<i>the robe of salvation.</i>

In all which cases, என்னும் may be rendered by
 "called." The God called Siven;—The oil called
 gladness, &c.,

The relative participles of the other tenses, என்ற
 ஈற and என்ற, cannot properly be used in the same
 way, and are interpreted by their proper meaning,
 thus :

சுவனென்சிறதேவன், means, "the God who saith Siven."
 ஓயோவானென அப்போஸ்தலன், the Apostle who said, "John."

But the relative participles of the passive form may be used like என்னும், thus :

சுவனென்னப்பட்டதேவன், the God who was called Siven.

3. The subjunctive என்றால் or எனில், *if thou say, or ask*, is frequently added to the interrogating adverbs and pronouns, as, என்னத்தினாலென்றால், ஆரொன்றால், எப்படியென்றால், என்னவென்றால், &c., the literal meaning of which is, *if you ask, why? from what cause? who? how? or what?* They are used either at the beginning of sentences, or they are affixed to verbal nouns at the end of a sentence, in which latter case they mean as much as *thus, as follows,* &c., என்னத்திற்கென்றால், என்னத்தினாலென்றால், may often be rendered "*for, because,*" as :

அவன் காவலில்வைக்கப்பட்டான், என்னத்தினாலென்றால், அவன் ஒரு பிள்ளையினிடத்தில் நகைகளைக்கண்டு, அவைகளைப்பறித்துக்கொள் ளும்படியாக அதைக்கொலைசெய்தான், *this man has been put in prison, because, observing jewels upon a child, he killed it in order to rob them.*

With the verbal noun it will be thus :

அவன் காவலில்வைக்கப்பட்டதென்னத்தினாலென்றால், &c. lit: *his being put in prison was because, &c. or, if you ask, why he was put in prison? the cause is, &c.*

நீசொல்லவேண்டுவதென்னவென்றால், i. e., *if thou askest what thou shalt say? or thou shalt say thus.*

அவனால் அனுப்பப்பட்டவர்களாரொனில், *if thou askest who they are that have been sent by him? or those who have been sent by him are these, &c.*

ஓதுநடந்ததெப்படியென்றால், *it happened thus, or in this manner.*

The interrogation may also be separated from என்றால், thus :

அது எப்படி நடந்ததென்றால்,
ஆர் அவனூல் அனுப்பப்பட்டார்கள் என்றால்,
நியெப்பட்டிச்சொல்லவேண்டுமென்றால்,

But as this mode of speaking requires a repetition of the first clause at the end of the answer, viz. அது இப்படி நடந்தது, இவர்களே அனுப்பப்பட்டார்கள், இப்படியே சொல்லவேண்டும், அதினூலே அவன் காவலில்வைக்கப்பட்டான், it is not elegant to use this form when the answer is but short, and without much argument. It would be almost ridiculous to say: இவன் காவலில்வைக்கப்பட்டான், என்னத்தினாலென்றால் ஒருபிள்ளையைக்கொலைசெய்தான். In such cases it is both more clear and elegant to put the causal particle படியினூலே before, thus: இவன் ஒரு பிள்ளையைக்கொலைசெய்தபடியினூலே காவலில் வைக்கப்பட்டான். On this subject, see § CXV.

4. The verbal and appellative nouns என்பது, என்பவன், are used in the same way as என்னும்; but with this difference, that as they are nouns, the whole sentence introduced by them, becomes the subject to the following clause; thus:

மனிதரெல்லாரும் பாவிகளென்பது மெய்தான், *it is certainly true, that all men are sinners.*

அறஞ்செய்யவிரும்பு என்பது நல்லவாக்கியந்தான், *it is certainly a good sentence, "love to do charity."*

கிவனென்பவன் தமிழருக்கு ஒருதேவன், *Siven (is) a God among or to the Tamulians.*

They may also be declined, as :

அறமென்பதற்குத்தருமென்று அருத்தமாம், *the meaning of அறம் is தருமம்.*

பிரமாவென்பவனுடைய தலைகளிலொன்றைச் சிவன் கிள்ளினான், *Siven pinched off one of the heads of Bramha.*

Note.—In all these instances என்பது and என்பவன், stand for என்று சொல்லப்பட்டது, என்று சொல்லப்பட்டவன், and, on the contrary, for என்று சொல்லுகிறான் or சொன்னான், &c. may simply be said என்கிறான் என்றான், &c., in which case the verb both quotes and concludes the sentence, as :

சீக்கிரமாய்வருவேனென்கிறான், *he saith "I shall come quickly," or that he will quickly come.*

§ LXV.

ஆன்மார்த்தர்க்கெட்டுட்போவார்களுன்றான், *he said, "the wicked shall perish, or that the wicked, &c.*

Active verbs formed by the combination of a Sanscrit noun with a verb denoting doing, (see § XXXVIII. 5,) must generally be construed as if that noun were the accusative case, which in fact it is ; wherefore, though in English they may often be rendered by single active verbs, yet, in Tamil, when other nouns are affected by them, these nouns must be put in such other cases, or receive such additions, as the sense requires, thus :

செய்யப்பண்ணக்கடவோம், means, "let us perform the mantram!" or say prayers (inwardly), but, "let us pray to God," cannot be rendered by, பரபரனைச் செயப்பண்ணக்கடவோம், but by, பரபரனைநோக்கி (or நினைந்து) செயப்பண்ணக்கடவோம், *let us behold, or look upon God, or think of God, and say prayers.*

அவர்கள்கோபங்கொண்டார்கள், means "they got angry," but, "they got angry with us," must be rendered : அவர்கள் எங்கள் மேற்கோபங்கொண்டார்கள்.

பிரசங்கம்பண்ணினார், *he preached, lit : he made a Sermon.*

But, "he preached Christ," இதில்துவைச்சூழித்துப்பிரசங்கம்பண்ணினார்.

"He preached the resurrection of the dead," மரித்தோர் எழுப்பப்படுவார்களுள் ஹயிரசங்கம்பண்ணினார்.

பொதகம்பண்ணினார், *he taught ; but "he taught many people," அநேகசனங்களுக்குப்பொதகம்பண்ணினார்.*

If the noun however be neuter, such verbs may govern it in the accusative, as :

பலபதார்த்தங்களைப்போசனம்பண்ணினோம், *we eat various things.*
அந்தச்சங்கதியைப்பிரசங்கம்பண்ணினார், *he preached (on) that subject.*

There are a few exceptions, *e. g.*, தோத்திரஞ் செய்கிறது, தியானமபண்ணுகிறது, and all nouns combined with ஆக்குகிறது, these govern any noun in the accusative case, as :

பராபரனைத்தோத்திரஞ்செய்யக்கடவோம், *let us thank God!*
 அவரைத்தியானமபண்ணுவோம், *we shall meditate (on) him.*
 அவர்களைக்குணமாக்கினார், *he healed them.*
 மனதைத்தெளிவாக்குவாராக, *may he enlighten the mind!*

Note.—Verbs which are formed of Sanserit nouns, by changing their last syllable, such as தோத்திரிக்கிறது, செய்கிறது, தியானிக்கிறது, தீர்மானிக்கிறது, &c. &c. of course do always require the accusative.

§ LXVI.

1. *Neuter or intransitive verbs*, formed with ஆயிருக்கிறது, must be carefully distinguished from those formed with ஆகிறது, and படுகிறது, the word ஆயிருக்கிறது, means *to be*, and gives an adverbial sense to the noun prefixed: but the two latter words mean *to become, to get*, as :

சவுக்கியமாயிருக்கிறேன், *I am well.*
 சவுக்கியமாகிறேன்
 சவுக்கியப்படுகிறேன், } *I become well; I am getting well.*

When ஆயிருக்கிறது, relates to more than one noun, the verbal participle ஆய் is separated from இருக்கிறது, and added to every noun with the conjunction உம், either before or after it, as :

கடவுள்நீதியுமாய் இரக்கமாயிருக்கிறார், *God is righteous and merciful,* or நீதியாயும் இரக்கமாயுமிருக்கிறார்.

With ஆகிறது, only உம் is added to each noun, as :

அஞ்ஞானிகள் ஞானிகளும் நீதிமாண்களுமாகினார்கள். *the unwise became wise and righteous.*

2. ஆம், the 3d person neuter of the future is occasionally united to any finite verb to denote uncertainty, as :

அவர்கள் அப்படிச்சொன்னார்கள்ளாம், *it seems they said so, or "it is said that they said so."*

அவள் தன் நாயகனை விட்டுப் போளுளாம், *they say that she left her husband.*

Again ஆம், is sometimes used as an affirming particle *yes*, in answer to a question. But it is not frequent. The usual way of affirmation is, repeating the verb of the question, thus :

To அப்படிச்செய்தாயா, *hast thou done so?*

The answer is : செய்தேன், *I have done.*

Some have used ஆம் also as the particle *yea*, or *what is more* ; but that is not elegant.

Moreover ஆம் is used in Poetry as a particle without any meaning, merely to fill up the metre, as : பணியுமாமென்றும் பெருமையானது தன்னையிந்த அணியும், *i. e., greatness behaves always respectfully ; meanness (always) praises and ornaments itself.*

In plain Tamil : பெருமையானது எப்பொழுதும் பணியும், *i. e., greatness behaves always respectfully ; meanness (always) praises and ornaments itself.*

For another use of ஆம், see § LIX. 2.

3. ஆகாது, the 3d person neuter of the negative form, is often added to verbal nouns denoting *it ought not, must not*, as :

நீ வம்பான வார்த்தைகளைப்பேசலாகாது, *thou must not talk bad words ; it is not becoming thee to talk, &c.*

அவர்கள் இரண்டுவிதமாய் நடக்கலாகாது, *they ought not to walk two ways.*

4. ஆவது, the verbal noun of the future tense and its plural ஆவன், are frequently used as par-

ticles of introduction, like the English “*thus, viz. as,*” and is then added to nouns, as :

அவன் சொன்னதாவது, *he said thus: or that which he said, &c.*
 அவர்செய்த அற்புதங்களாவன, *the miracles which he did are these.*
 அவன்கொண்டுவந்தபதார்த்தங்களாவன, *he has brought the following articles.*

Observe, that in this way the sentence must conclude with ஏ or இவைகளே, thus :

அவன்கொண்டுவந்தபதார்த்தங்களாவன இரும்பு, செம்பு, மரம், கல், இவைகளே, *the things he brought were iron, brass, wood and stone.*

Thus also: பொய்யாவதுசத்தியமின்மை, *a lie (is) an untruth.*

ஆவது, is also used as the disjunctive particles, *either, or,* and then it is added to two or more nouns which are thus distinguished, as :

பனைமரமாவதுதென்னைமரமாவதுஅகம்படவேண்டும், *we must get either a palmira or a cocoanut tree.*

வெள்ளியையாவதுபொன்னையாவதுகொண்டுவரவேண்டும், *you must bring either silver or gold.*

நீ கல்வியைப்படித்தாவது மற்றொருதொழிலைச்செய்தாவது பிழை, *live either (by) learning sciences, or (by) doing any other business.*

5. ஆனவன், ஆனது and ஆவது are used *like* என்பவன் and என்பது (§ LXIV. 4,) as determinating particles, yet retaining the power of nouns *e. g.*

கொற்றானவன் நல்லமனிதனல்ல, *Kotten is not a good man.*

மாமரமானதுசுவையுள்ளபழங்களைக்கொடுக்கின்றது, *the mango tree yields delicious fruit.*

பேர்ச்சொல்லாவதுஒருபதார்த்தத்தினுடையபேரைக்குறிக்கின்றது, *the term பேர்ச்சொல், (or noun,) denotes the name of any thing.*

Note.—About ஆனாலும் ஆகிலும், &c. see § CIII. and about ஆகையால், ஆதலால், and ஆனபடியினாலே, see § CIX.

§ LXVII.

The verbs ஈதல், தருதல், கொடுத்தல், and இடுதல், mean “to give;” but with this difference, ஈதல், is the giving of a superior, தருதல், of an equal, and கொடுத்தல் of an inferior, *e. g.*,

கருத்தாவே, தேவரீர் எனக்கு அருளை ஈயவேண்டும், *O Lord! give me grace!*

கருத்தர் எனக்கு அருளை ஈந்தார், *the Lord has given grace to me.*

நான் உனக்கு அருளை ஈகிறேன், *I give thee grace.*

கிணேகநரே அந்தப்பகவை யெனக்குத்தாரும், *O friend, give me that cow!*

நான் பகவையுனக்குத்தருகிறேன், *I give thee the cow.*

என்மகனே நீ உன்னிருதயத்தை எனக்குக்கொடு, *my son! give me thine heart.*

நான் என்னிருதயத்தை உமக்குக்கொடுக்கிறேன், *I give my heart to thee.*

But this distinction is often neglected.

இடுதல் is chiefly used in the 3d person, and that only in certain connexions, as, கட்டியையிட்டான், *He gave a command*, சோதிட்டான், *he gave rice*, பிச்சையிட்டான், *he gave alms*, &c. Its first verbal participle is also added to other such participles, without any meaning, as, வந்தீட்டுப்போனான், which is the same as வந்துபோனான், *he came and went*. It is also added to some roots, chiefly to form an imperative, as; இரங்கிடும், *have mercy!* பேசிடும், *speak!* see § LVI. 7. vi.

§ LXVIII.

The verbs வாங்கல், கொள்ளல், ஏற்றல், அடைதல், பெறுதல், mean *to receive, to get, to take*, but with

this difference, that the three former require the local ablative, and the two latter the causal ablative, *e. g.*,

எசமானிடத்தில் ஒருபுத்தகத்தை வாங்கினேன், or கொண்டேன் or ஏற்றுக்கொண்டேன், *I received a book from (my) master.*
எசமானால் ஒருபுத்தகத்தை யடைந்தேன் or பெற்றேன், *I received a book from my master, or through his instrumentality.*

The reason seems to be that வாங்கல், கொள்ளல், and ஏற்றல், mean *to receive*, simply with reference to the person or place from which it is given; but அடைதல் and பெறுதல் mean *to receive*, with reference to the receiver himself, as an addition to what he already has. Hence அடைதல் and பெறுதல், are as much as சேர்த்தல், கூட்டல், which require the causal ablative.

§ LXIX.

சொல்லல்; பேசல், சான்றுதல், கூறுதல், விளம்புதல், உரைத்தல், அருளிச்செய்தல், திருவுளம்பற்றுதல், எண்ணல், இசைத்தல், கிளத்தல், கரைதல், நொடித்தல், நவிலுதல், மொழிதல், செப்புதல், நுவலுதல், அறைதல், பாடல், இயம்புதல், பகருதல், all these mean "*to speak*," but are used differently.

All the verbs from இசைத்தல் to the end are used in poetry only; the rest are also in common life.

சொல்லுதல் is used when the meaning is the same as அறிவித்தல், *to inform, to make known, to tell*, thus: அவனோடு சொன்னேன், *I told him*; வாடுவென்று சொல்லான், *he said, "come."*

பேசல் is used when it means as much as சம்பாஷணைபண்ணுதல், *to converse, to speak with*, as: நாம் பேசிக்கொண்டோம், *we spoke together*; நான் அவனோடு பேசிக்கொள்வேன், *I shall speak with him.*—நான் எசமானோடு பேசிக்கொண்டு சொல்லு

கிறேன், *I shall converse (or speak) with my master, and then tell or inform (thee)*. This instance shows exactly the difference between the two words.

சாற்றல் is used chiefly in connexion with guilt, as much as “*accuse*.” Thus அவன்மேற்குற்றஞ்சாற்றினான், *he accused him*, lit: *he said a crime against him*.

கூறுதல் is much the same as சொல்லல், thus: அப்படியேயிருக்குமென்றுகூறினான், *he told that it will be so*. Some have used this word for “*to proclaim*.”

விளம்பல் is the same with சொல்லல், and கூறுதல், except that it means also “*to proclaim*,” and hence has come விளம்பரம்பண்ணுகிறது, *to make public*.

உரைத்தல் is the same with சொல்லல், but not so much in use. Its root உரை means also “*explanation*.”

அருளிச்செய்தல் is the same as சொல்லல் with the idea of giving; it literally means “*to do a favour, to be favourable, to be gracious*.” It is hence used with the sense of “*speaking*” of superiors only, particularly of God, thus: நான் உன்னைக்காப்பாற்றுகிறேனென்று அருளிச்செய்தார், *he (viz. God) said, “I will protect thee*.” It means then also “*to grant*,” as: அவர் நீடியஆயுளையெனக்கு அருளிச்செய்தார், *he has granted me long life*.

திருவுளம்பற்றல், is composed of திரு, *sacred*; உளம் *the mind*, which stands here for உளத்தில்; and பற்றுதல், which means “*to desire, to will*,” and therefore திருவுளம்பற்றினார் means literally திருவுளத்திலே ஆசைகொண்டார், *he desired or willed in (his) sacred mind*; plainly “*he spoke or said*,” it is used only of God, or of Kings and other very great men.

என்னல் does not mean simply “*to say*,” but is used in the joint sense of the particle என or என்று and சொல்லுகிறது. Hence என்றான், *he said*, is simply a contraction of என்றுசொன்னான்.

§ LXX.

The defective verb ஒக்கும், &c., is mostly used with the accusative or 2d case, as:

இந்தமலை அந்தமலையை ஒக்கும், *this mountain is equal to that*.

இந்தச்சீசை அந்தச்சீசையை ஒவ்வாது, *this cloth is not equal to that*.

இவன் அவனை ஒத்திருக்கிறான், *this man is equal to that*.

இந்தமரங்களை ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வப்பண்ணு, *make these trees to be equal one with another*.

But the participles ஒத்த and the verbal ஒப்பாய், and sometimes also the negative form, require the dative case, as :

அவருடைய மகிமைக்கொத்த மகிமையில்லை, *there is no glory like his.*
பராபரனுக்கொப்பில்லை, *none is equal to God.*

இந்தக்கல் அந்தக்கற்களுக்கொவ்வாமல் வேறாயிருக்கின்றது, *this stone does not agree with those stones, it is different;* or கதினை யொவ்வாமல், &c.

Note 1.—Sometimes it is used without any case, as :

தினையென்றாலுஞ்சாதியென்றாலும் ஒக்கும், *it is the same whether you say தினை or சாதி, i. e., தினை and சாதி mean the same thing;* thus also :

இதுவும் அதுவும் ஒக்கும், *this and that agree.*

Note 2.—When கொள்ளுதல் is added to the verbal participle ஒத்து, it requires the accusative case, as :

நீயதை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும், *thou must allow, (confess, acknowledge,) that.*

§ LXXI.

The defective verb வேண்டும், &c., is usually construed with the infinitive of another verb, and implies *necessity*, as :

பிள்ளைகள் நன்றாய்ப்படிக்கவேண்டும், *children must learn well.*

நீங்கள் புறங்கூறவேண்டாம், *you must not backbite.*

நான் செய்யவேண்டியதைச் செய்வேன், *I shall do what is my duty to do.*

எனக்குவரவேண்டியபணம் மூப்பதுவராகன், *the amount of the money (or the money) which I ought to get, lit: which must come to me, is 30 Pagodas.*

அவன் எனக்குத்தீமை செய்யவேண்டுமெதன்ன, *why should he do me evil? what need has he to do, &c.*

Note 1.—The negative வேண்டாம், is used only with the 2d person imperatively, as in the above instance; with the 3d person, கூடாது must be used; see § LXXVIII.

Note 2.—When வேண்டும், &c., is used with the dative case, it is not this defective, but the regular verb வேண்டுகிறது *to desire, to be desirable, to think, a thing necessary*, as :

உம்முடையகிருபையெனக்குவேண்டும், *I desire your favour*; lit :
your favour is needful to me.

அவனுடையவீடு எனக்குவேண்டுவதில்லை, *his house is not necessary
for me*; *I do not want his house.*

In the same sense it is used also with the infinitive, as :

சவுக்கியமாயிருக்கவேண்டிபவர்கள் பராபரனுக்குக்கீழ்ப்பணியவே
ண்டும், *those who desire to be happy, must obey God.*

With கொள்ளுகிறது, it requires the accusative, as :

உபடைவேண்டிக்கொள்ளுகிறேன், *I beseech you.*

Note 3.—வேண்டியது and வேண்டிவது do not imply that the trans-
action is already finished, but only that it was, or is necessary, to be done.
Hence it is not sufficient to translate, for instance, “*I was obliged to
turn him back.*” by நான் அவனைத் திரும்பிக்கொள்ளவேண்டியதாயிருந்
தது; because this does not imply that he actually turned him back;
but only that it was necessary; hence the additional idea must be ex-
pressed, thus: நான் அவனைத் திரும்பிக்கொள்ளவேண்டியதால், அவனைத்
திரும்பினேன்.

Note 4.—வேண்டும் being the future tense, implies in certain phrases
also *doubt*; like the English “*must*,” thus :

தோட்டத்தில்வெய்வநீக்கலவிருக்கங்களைபுமவைத்திருக்கிறபடியாலுலே
முந்தாங்கைக் கொட்டமிருக்கவண்டும், “*as he has planted all
kinds of trees in his garden, the vine also must be there,*”
though it is still doubtful whether it is actually there or not.

இந்தமண்ணுக்குள்ளேபொன் இருக்கவேண்டும், *there must be gold
among this earth*; implying that naturally it ought to be; but
leaving it doubtful whether it is actually there or not.

§ LXXII.

The defective verb மாட்டேன், &c., denoting *in-
capability* or *inability*, not so much from want of
power, as of will, or suitableness, is used with the
infinitive of another verb. Thus to the question :

பராபரன் தன் டாரர்களுக்குப் புகழ்ப்பைக்கொடுப்பாரா, *will God
give heavenly bliss to the wicked?* the answer is: கொடுக்க
மாட்டார், *he will not give; he cannot give*; not because he
has no power, but because he will not, and because it would be
unsuitable to his nature.

நான் ஊருட்போகமாட்டேன், *I will not go to the village.*
 நீ நடக்கமாட்டாய், *thou canst not walk ; thou art not able, &c.*
 மழைபெய்யமாட்டாது, *it will not rain.*

Note.—The affirmative mode மாட்டுவேன், மாட்டுவாய், &c., is used by some, as :

நான் அப்படிச்செய்யமாட்டுவேன், *I may or can do so ;* but it is not classical. The simple future better expresses the meaning, as : நான் அப்படிச்செய்வேன்.

§ LXXIII.

1. The defective negative verbs இல்லை, &c., and அல்ல, &c., differ from each other, in that இல்லை denies the existence, and அல்ல the quality of a thing.

Thus to the question : அங்கே மாம்பழமுண்டா, *are mangoes there?* The negative answer is, இல்லை, *no, there are no mangoes.* But the question : இது மாம்பழமா? *Is this a mangoe?* the negative answer must be : இது மாம்பழமல்ல, இதுவானழப்பழம், *no, it is not a mangoe, but a plantain.* இல்லை always concludes a sentence, and is added to the nominative case ; but அல்ல may be added to any case, and always requires a clause to the contrary either expressed or understood, which is done in English by the disjunctive *but* ; thus :

சந்தோஷத்தையல்லத் துக்கத்தையுண்டாக்கினான், *he made (or caused) not joy, but sorrow.*

துன்மாரீக்கத்தினாலேயல்லச்சன்மாரீக்கத்தினாலே பாக்யங்கிடைக்கும், *happiness arises not from vice, but from virtue.*

2. The relative participles of both require the nominative, as :

அவ்விடத்திலேகுளமில்லாததினால் நாங்கள் அப்புறம்போனோம். *as there was no tank in that place, we went further.*

இவன் நல்லவனல்லாதபடியினாலே இவனுடையசொல்லை நம்பக்கூடாது, *as this man is not a good man, none must believe his word.*

3. The verbal participles இல்லாமல் and இன்றி are frequently used as propositions, meaning *without*, as :

அவனுடைய அனுக்கிரகமில்லாமற் கெட்டுப்போனோம், (*being*)
without his favour, we perished.

கோபமின்றி நமக்குப்புத்திசொனனார், *he admonished us without anger.*

In the first instance it means அனுக்கிரகமில்லாதபடியால். If the sense is future, it must be thus, அனுக்கிரகமில்லாவிட்டார் கெட்டுப்போவோம்.

4. The verbal participles அல்லாமல் and அன்றி, are likewise used as exceptive particles, meaning, *besides, except, but*, and may be affixed to any case, tense, and person, which receive the expletive particle ஏ; they are then naturally followed by a negative verb; and that word, which is excepted, receives the negative, as :

இன்பஞ் சம்பவிக்குமேயல்லாமல் இன்பஞ் சம்பவிக்கமாட்டாது,
only affliction will be the consequence, not pleasure, lit: except that affliction will be, happiness will not be.

அவருடைய கிருபையினாலேயல்லாமல் மற்றொன்றினாலும் நாம் பாக்
கியசாவிக்களாகமாட்டோம், *we shall become happy by nothing,*
except by his grace.

நம்மைக்கனஞ்செய்வாரோயன்றி அசுட்டைபண்ணமாட்டார், *he will*
never despise, but honour us.

நன்மையையேயன்றித்தீமையை விரும்பமாட்டார், *he does not de-*
sire evil, but good.

அவரோயன்றி மற்றொருவரும் நல்லவரல்ல, *none is good, but he.*

Again, அல்லாமல் and அன்றி are also conjunctive; in which case the conjunctive particle உம், and not the exceptive particle ஏ, is inserted after the second

noun ; and also after the first, if it be a verbal noun, and then the following verb, may either be in the affirmative or negative form, as :

அவள் பட்சமாய்ப்பேசினதும்ல்லாமற் பிச்சைகனையுங்கொடுத்தாள்,
besides that she spake kindly, she gave also alms, or she not only
spoke kindly, but gave, &c.
பழங்கனையல்லாமற்கீரைகனையுஞ்சாப்பிட்டாள், he eat both fruits
and greens.

அன்பினாலன்றி மனத்தாழ்மையினாலும் நற்குணத்தைக்காண்பிக்க
வேண்டும், we must show (our) good disposition not only by
love, but also by humility.

Again, with the addition of உம், they are used as conjunctions in the beginning of a sentence, or added to அது, இது, &c., with உம், as :

அல்லாமலும் (or அன்றியும்) அவர்திருவுளம்பற்றினதாவது, more-
over he spake thus :
அதுவுமல்லாமல் (or அதுவுமன்றி) அவர்கள் துக்கத்துக்குப்போய்
மிகவுமடமலம்பினார்கள், besides, they went to the funeral, and
made great lamentation.

It is evident that great care must be taken not to confound this exceptive particle with இல்லாமல் or தவிர, for which, see § XCV.

5. The verbal noun, அல்லது is sometimes used like அல்லாமல் or அன்றி, but most frequently it is used as the disjunctive or exceptive particle or like ஆவது, (§ LXVI. 4,) and may be inserted between any parts of speech, except the verbal participles, the infinitive and subjunctive modes, as :

நாம் அல்லது அவர்கள் அந்தத்தஷ்டரைச்செயித்தால்மருந்தநன்
மைகடைக்கும், much good will follow, if we or they overcome
those wicked people.

ஈருள்ளைய அல்லது வெள்ளுள்ளைய அல்லது வள்ளீழ்மையை அல்லது
பூள்ளங்கயைவாங்கவேண்டும், you must buy onions, or garlick,
or sweet potatoes, or radishes.

நீகல்வியைப்படி அல்லது மற்றொருதொழிலைச்செய், either learn
science, or do any other business.

சன்மாரீகராகிய சல்லிமாந்களுடனே அல்லது நல்லொழுக்கமுள்ள
வர்களுடனே சலந்திருப்பாயாக, *have fellowship with learned
men that are virtuous, or with (other) men that are good.*

When the sense is not exceptive, it is better to use உம், as :

நீயிப்படிப்பட்டபொல்லாங்குகளைச்சொல்லவும்நீனைக்கவுங்கூடாது,
thou must not speak, nor even think such evil things.

6. The verbal noun இன்மை or இல்லாமை is often used to form negative nouns, as :

இரக்கமின்மை,	<i>unmercifulness, mercilessness.</i>
சாக் கிரதையிலாமை,	<i>laziness.</i>
ஊக்கமில்லாமை,	<i>cowardice, &c.</i>

§ LXXIV.

The *defective verb* உள்ள, உண்டு, &c. denotes existence ; of them

1. உள் or உள்ளே is usually added to the dative case, as a particle denoting *within, into*, as :

வீட்டுக்குள்ளேபோனும், *we went into the house.*
மனிதரிருதயத்துக்குள்ளே பொல்லாத இச்சைகள் தோன்றும், *evil
desires arise within the heart of men.*

Often also the oblique case is used, as :

வீட்டினுள் அடங்கியபொருள்கள், *the things that are in the house.*

In some connexions, it means *of, from, among*, as :

அவற்றினுள் இதுவிர தானமானது, *of them this is the chief.*

With the verb படுகிறது, it means *to submit*, and with படுத்திகிறது, *to subdue* ; in both cases requiring the dative case, as :

இராட்சதர்கள் இராவணனுக்குட்பட்டார்கள், *the giants submitted
to Ravana.*
அவன் அவர்களைத்தனைக்குட்படுத்தினான், *he subdued them under him.*

2. உள்ள, is used like a relative participle, and is added to the fourth or seventh case, when it means *which is* or *was*, as :

வீட்டிலுள்ள யாவுங்கெட்டுப்போயின, *all that was in the house perished.*

பட்டினத்திலுள்ள சனங்க்கலங்கினூர்கள், *the people in the city were troubled.*

Occasionally it stands absolute, without any case, as :

விட்டுணுவானவன் ஐசுவரியத்திலேயாவது வடிவிலேயாவது பின்னு முள்ள மாட்சிமைகளிலாவது எனக்குநிகரானவனா, *is Vishnoo equal to me in riches, in form, or in any other existing excellencies?*

When it is added to the nominative case it makes of the noun an adjective, and qualifies the other noun with which it is connected, as :

கிருபையுள்ளபரபரன், *the gracious God, i. e., God who has grace.*

கோபமுள்ள ஆராவணன், *the angry Ravana.*

அவன நற்குணமுள்ளவன், *he is a good man.*

அவருடைய உருதயம் தயையுள்ளது, *his heart is kind.*

The word உள்ளது is also used absolute, meaning *it is so, it is truly so*, as :

அவன் அப்படிச்சொன்னது உள்ளதுதான், *it is indeed true that he said so.*

3. உண்டு, means *there is, there was*, as :

அயோத்தியாபட்டினமுண்டு, *there is (or was) the city Anodian (Oude.)*

என்னிடத்திற் பத்திப்பணமுண்டு, *I have ten fanams.*

பட்டினத்திலே நூறுபேருண்டு, *there are 100 persons in the city.*

As a particle of existence it is frequently united with the verbs ஆகிறது, ஆயிருக்கிறது, ஆக்குகிறது and

பண்ணுகிறது; the two latter are used either with the nominative or the accusative case, as :

சலகமுண்டாயிற்று,	<i>a tumult arose</i>
சலகமுண்டாயிருந்தது,	<i>there was a tumult.</i>
ஆன்மாரீகத்தையுண்டிபண்ணினான்,	<i>he formed a wicked religion.</i>
சுருத்தர்பறவைகளை யுண்டாக்கினான்,	<i>God created also the fowls.</i>

§ LXXV.

The defective verb போதும், &c., requires the dative case, either expressed or understood, as :

அன்னவஸ்திசம்எனக்குப்போதும், *food and raiment are sufficient for me.*

இருபதுவராகன்போதாது, *twenty pagodas are not sufficient.*

பன்னிராயிரம்பேருள்ள சேனை யுத்தம்பண்ணுதற்குப்போதாதபடியினாலே சேனையை அதிகமாக்கவேண்டும், *as a corps of 12,000 men is not sufficient for the war, (you) must increase it.*

என்னுடையபெலன் இதற்குப்போதாமையால் ந்யெனகரு உதவி செய்வேண்டும், *you must assist me, as my strength is not sufficient for this.*

§ LXXVI.

The defective verb கடவேன், &c., always requires the infinitive of another verb, and thus forms the optative mode, implying also necessity, as :

நான் என் னுடைய தற்குணத்தைச்செய்க்கக்கடவேன், *may I overcome my evil nature!*

நீ நன்றாகப்பணிவிடைசெய்யக்கடவாய், *mayst thou well perform (thy) service!*

ஒளியுண்டாகக்கடவது, *let there be light!*

Sometimes ஆக is added to it, without altering the sense, as :

நீநீசன்சமாநானமாயிருக்கக்கடவீர்களாக, *may you be peaceful!*

§ LXXVII.

The defective verb தரும் &c., is used,

1. with the dative case, as :

இரங்குகிறது உங்களுக்குத்தரும் or தருதியாயிருக்கும். *it behoves you to be merciful.*

புறங்கூறுதல் நமக்குத்தகாது, *it does not behove us to backbite.*

செங்கோலேச்செலுத்துகிறது இராசனுக்குத்தக்கது, *it becomes a king to rule righteously ; or to sway a righteous sceptre.*

2. With the Infinitive mode, as :

நீகற்றோரிடத்திருக்கத்தரும், *it is fit that thou stayest with the learned.*

புருடன் தன்மனைவியையடிக்கத்தகாது, *a man ought not to beat his wife.*

நீசெய்யத்தகாதவைகளைச்செய்தாய், *thou hast done things which thou oughtest not to do.*

அவர்கள் பேசத்தக்கவைகளைப்பேசவேண்டும், *they must speak the things which they ought to speak.*

3. Without the dative case or infinitive mode, as :

இவன் தகாதவன், *he is an unfit person.*

நீ தகாதவிதமாய்ப்பேசக்கூடாது, *thou must not speak unbecomingly.*

§ LXXVIII.

Of the verb கூடுகிறது, *to join, to agree*, the 3d person neuter of the future tense, both affirmative and negative, viz., கூடும் and கூடாது; with the relative participle of the past tense, கூடிய, or கூடின, are peculiarly used,

1. with the 3d case, or instrumental ablative, when it means *able, fit, possible*, as :

உது என்னுந் கூடும். *I am able to do this, lit: this will be (done) by me.*

உத்தச்சுமையைக்கொண்டுபோகிறதற்கு உன்னுந்கூடாது, *thou art not able to carry this burden.*

என்னுந் கூடியமட்டுஞ்செய்வேன், *I shall do as much as I can, lit: I shall do so far as it can by me.*

2. With the infinitive mode of other verbs ; when the 3d person neuter கூடாது means *must not, ought not, can not*, implying both impropriety and command, as :

அவர்கள் துறையினுடையசன்னிதானத்திலே பிரவேசிக்கக்கூடாது, *they must not enter into the presence of the gentleman.*

நீ உன் சாதியைக்கெடுத்துப்போடக்கூடாது, *thou must not spoil thy caste.*

நாம் அவர்களைத் துன்பப்படுத்தக்கூடாது, *we must not afflict them.*
நீங்கன்பாவஞ்செய்யக்கூடாது ஆகையாற் பாவத்திற்கே துவான தற்கு விலகுவீர்களாக, *because you must not commit sin, keep far from every occasion to sin.*

As this verb does not imply ability from strength or power, it cannot be used where that is to be expressed ; such words as தீராணி, வல்லமை, &c., must be employed, *e. g.*,

I can do that, is not well rendered by நான் அதைச்செய்யக்கூடும், but by நான் அதைச்செய்வேன்,

I cannot (am not able, am too weak) to do that, not நான் அதைச்செய்யக்கூடாது, because that implies impropriety or command, but எனக்கு அதைச்செய்யத்தீராணியில்லை or அதைச்செய்யஎனக்குத்தீராணியில்லை.

You cannot walk so far, உமக்கு அவ்வளவுதூரம் நடக்கத்தீராணியில்லை.

3. The difference between கூடாது and மாட்டாது, will be best perceived by stating the following questions with the answers, as :

To நான் போகலாமா, *May I go?* The affirmative answer is: போகலாம், *you may go* ; or போ, *go*. The negative answer is, நீபோகக்கூடாது, *thou must not go!*

நாம் திருடலாமா, *may we steal?* நாம் திருடக்கூடாது, *we must not (cannot) steal.*

But to நீ நடப்பாயா, *will you walk* (which implies: *will you be able to walk?*) the affirmative answer is, நான் நடப்பேன், *I shall walk*; the negative answer, is, நடக்கமாட்டேன், *I shall not (be able to) walk, or I will not walk.*

நீங்கள் இன் னுத்திருவிீர்களா, *will you steal again?* திருடமாட்டோம், *we will not steal.*

4. I add a list of the various forms of question and answer in which these defective verbs are used; and from which the correct use of them may be more easily learnt.

To நான் இப்படிச் செய்யலாமா, *may, or shall, or must I do so?* The affirmative answer, is: செய்யலாம், *you may do so*; negative answer, செய்யக்கூடாது, *you must not (cannot) do so.*

செய்யாமலிருக்கலாமா, *can I be without doing (so)?* affirmative answer, செய்யாமலிருக்கலாம், *you may.*

Negat.— { செய்யவேண்டும், } *you must do, or you cannot*
 { செய்யாமலிருக்கக்கூடாது, } *be without doing (so.)*

நீ செய்வாயா, *will you do (so)?*
 affirm. ans. செய்வேன், *I will do.*
 negat. ans. செய்யமாட்டேன். *I will not do.*

நான் செய்யவேண்டுமா, *must I do?*
 affirm. ans. நீ செய்யவேண்டும், *you must do.*
 negat. ans. நீ செய்யவேண்டுவதில்லை or வேண்டாம், *you must not (need not) do.*

நான் செய்யக்கூடாதா, *cannot I do so? may I not? have I no right to do so?*
 affirm. ans. நீ செய்யலாம், *you may do so.*
 negat. ans. நீ செய்யக்கூடாது, *you must not, or நீ செய்யப்படாது*
you must not, or நீ செய்யத்தகாது, you ought not to do so.

Observe that the simple imperative is required when there is no such previous question, either implied or understood.

Note.—Concerning கூட, see § XCIV.

§ LXXIX.

Of the verb போலுதிறது *to be like* the infinitive போல், and the relative participles of the past and future tenses போன்ற and போலும், are used with the accusative case, or sometimes with the nominative, as :

இவனைப்போல்தொய், *do like him.*

மரம்போல்தினான், *he stood like a tree.*

சாத்தனைப்போன்ற இராவணன் செத்தான், *Ravana who was like Satan is dead.*

புலியைப்போலும் பூனைபுறப்பட்டது, *a cat, like a tiger went forth.*

பூனை புலியைப்போலப்பாய்ந்தது, *the cat rushed forth like a tiger.*

Note.—போல் is sometimes used for போல்.

§ LXXX.

The Tamil pronouns are used as in our European languages ; though occasionally, when no obscurity arises, they may be omitted, particularly in short sentences, as the finite verb itself sufficiently points out the person, thus :

இப்படிச்சொன்னேன், *I said so.*

The particular uses of each pronoun are these :

1. நாம், *we* is used with reference both to the speaker and the persons who are spoken to, as :

நாம்பாவிசனாயிருக்கிறோம், *we are sinners* ; this when spoken, *e. g.*, by a minister to his congregation implies, that both the former and the latter are sinners.

However, great men speak of themselves in this plural number. Thus a master will say to his servant :

நாம் உனக்கு இப்படிச்சொல்லவில்லையா, *did I not say so to thee?*

But நாங்கள், *we*, the other form of the plural of the first person, excludes the person or persons to whom we speak, and is therefore properly opposed to நீங்கள், thus :

நாங்கள்போவோம் தங்கள் இங்கேயிருப்பீர்களாக, *we shall go;*
(but) *do you stay here.*

This also is used by single persons to distinguish themselves still more than நாம் would do.

2. நீ, *thou*, is always used by superiors to inferiors ; and on the contrary நீர் and நீங்கள் are used by inferiors to superiors. Thus even a younger brother will say to the elder, நீர்வாரும். But the elder will address the younger by நீ *thou*, as நீ, வா. Again நீங்கள் is more honourable than நீர், the latter is used by equals. To say நீ to a superior or even to an equal, would be an affront.

3. அவன் and இவன், *he*, are distinguished ; the former, by being used of a person distant or absent ; and the latter, of a person near or present. The same is to be observed of அது, *that*, and இது, *this*. Also in writing, when two subjects immediately preceding, are referred to, அவன் and அது, refer to the first of them, and இவன் and இது to the second, as :

சாத்த னுங்கொற்ற னும்வந்தாரீகர், இவன் துஷ்டன் அவன் நல்லவன்,
Satten and Kotten came ; the latter (was) a wild man. (but)
the former a good man.

நீங்கள் பத்திலொரு பாகத்தைச்செலுத்தியும், இரத்தத்தைக்காண்பி
க்கவில்லை இதை நீங்கள் செய்யவேண்டும் அதையும் விட்டுவிடக்கூ
டாது, *you do indeed pay tithes, but you show no mercy ; this*
you ought to do, and that you must not leave undone.

பொன் னும் வெள்ளியும் உயர்ந்தவிலைபெற்றலோகங்கள். அதுமஞ்சள்
நிறமுள்ளது இது வெண்மைநிறமுள்ளது, *gold and silver are*
precious metals ; that has a yellow, this a white colour.

But this way of speaking is obscure to a Tamulian, and used chiefly in poetry. In common life, it is better to repeat the nouns, particularly when they are remote.

தகப்பனுந்ருமாரனும் வீட்டிலேபிரவேசித்தபொழுது, இவன் என்மகனென்றுதகப்பன்சொன்னான், *when father and son entered the house, the father said this is my son.* If you say here அவன், it will mean a person not then present.

சேனைகள் கோட்டையை பிடித்து, அதிற் பிரவேசித்தார்கள், *the troops took the fort and entered it.* If you say, இதில், it will mean some thing different from the fort; as if the speaker pointed to a house or some other place before him, into which they entered.

இக்காலத்துமனிதர் அதிகமாய்ப்பொய்பேசுகிறார்கள், *the men of this time (meaning the present) are great liars.* If you say அக்காலத்து, it refers to any former time.

It is evident from hence, that these pronouns are always demonstrative, and never merely personal.

Note 1.—Sometimes to affect humility when speaking with others, a person will use the 3d person இவன் of himself, instead of நான், e. g., இவனுகென்னதெரியும், *what does this person know? instead of என்கென்னதெரியும், what do I know?*

Note 2.—அவர், இவர், in high Tamul are used as the plural number; but in common life merely as an honorific of a single person, as: அவர் எ. மெலத்தயவாயிருந்தார். Again the plural அவர்கள் is used as a still higher honorific, by an inferior to a superior, when it is often added to the noun denoting the rank, as: துரையவர்கள் அட்டடிக்கட்டனையிட்டார்கள். If the speaker literally means more than one, துரைமாரர்கள் should be substituted.

Note 3.—When அவன் or அவர் or அதன், is put twice, as: அவன்வன் அவ்வர், it means *every one, each one*, respectively. The last only is put in the case required, as:

பராபரன் அவனவனுக்குத்தக்கதாகப்பலனை அளிப்பார், *God will recompense so as is due to every one.*

மரங்களுக்கு அதற்குத்தக்கற்றவிதமாய்ச்செய்யவேண்டும், *you must treat the trees according to their respective natures.*

4. The reciprocal or reflective pronouns தான், தாங்கள், &c., are used instead of அவன், &c., when the nominative of the sentence and not another noun is to be referred to, thus :

ஆசாரியன் தன்வஸ்திரத்தை யுடுத்திக்கொண்டான், means, *the priest put on his (own) garment*; if you say, அவனுடைய வஸ்திரத்தை, it means, *the garment of another person.*

ஞானிகள் தங்களை விராகிக்கொண்டார்கள், *the wise men rendered themselves fools.*

அவன் தனக்குக்கொடுத்த தடியை முறித்தான், *he broke the stick which (one) had given him.* Here தனக்கு, *to himself.*

சனங்கள் தங்கள்பூரணமனதினாலுத்தம்மிடத்தில் அன்புகூரவேண்டுமென்ற கருத்தர்கட்டளையிட்டார், *the Lord has commanded that the people shall love him with their whole heart.* Here தம்மிடத்தில், refers to the principal nominative கருத்தர்; and தங்கள் to சனங்கள், the nominative of the inserted instance.

Note 1.—Neuter nouns usually do not require the reciprocal pronoun, as :

மரம்களிகொடுக்கின்றது, *the tree gives (its) fruit.*

Yet plural neuter nouns, when their respective natures are referred to, receive it; in which case the reciprocal pronoun is doubled, as :

மரங்கள் தமதுதமதுசாதியின்படி களிகொடுக்கின்றன, *trees give fruit according to their (own respective or several) kind.* Observe that in the high language தமது தமது is contracted into தத்தம்.

Note 2.—When the plural தாம் is used as an honorific to a single person, its preceding noun must be likewise in the honorific form, thus :

அவர்தம்முடைய நீதியை வெளிப்படுத்தினார், *he has made known his (own) righteousness.*

It is also used instead of நீர், by equals: ஐயாதாம் அனுப்பினமனிதன் கமாயிருக்கினான், *Sir, the man whom you sent, is in health.*

Note 3.—The plural தாங்கள் is used as a still greater honorific by an inferior to a superior, instead of நீங்கள், as :

சுராயே தாங்கஞ்சொடுத்த உத்தரவின்படி அடியேனை யிரட்சிக்க வேண்டும், *O! Sir, you must save (your) humble servant according to your word.*

Observe; that when a native uses, வேண்டும் in such a connexion, he does not mean properly *must*, but, *I beseech you, it is desirable.*

Note 4.—தான் also is used sometimes as an honorific, when a superior writing to an inferior, wishes to avoid the blunt address of தீ, i. e., தான் எழுதியனுட்டின் காகிதமவந்தகேர்ந்தது, *the letter which you wrote and sent has arrived*; or simply, *your letter has come to hand.*

Note 5.—The indeclinable particles தான் and தாம், must not be confounded with this pronoun. See § CX.

5. Of the indefinite demonstrative pronouns அன் ன and இன்ன, the former is not in common use. The use of the latter will appear from the following instances :

அந்தமனிதன் இன்னொன்று எனக்குத்தெரியாது, *I do not know who that man is.*

பூர்வீகத்திலே இன்னவின்னவைகள் நடந்தனவென்று சொல்லு, *say what things happened in ancient times.*

In the same way is used, இப்படிப்பட்ட, as :

கருத்தர் இப்படிப்பட்டபோதகங்களைச்செய்தாரென்று எங்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டும், *inform us what instructions the Lord gave.*

From these instances, it will be observed, that it would be wrong to use the interrogative pronouns, as in the English. Some do say, அந்தமனிதன் ஆரொன்று எனக்குத்தெரியாது. பூர்வீகத்திலே என்ன நடந்ததென்று சொல்லு. கருத்தர் என்னபோதகங்களைச்செய்தாரென்று அறிவிக்கவேண்டும்; but this is not elegant. The interrogative can however be used, when the closing verb means, *inquire, ask, &c.*; for instance: அந்தமனிதர் ஆரொன்றுகேள், *ask who those men are?* பூர்வீகத்திலே என்ன நடந்ததென்று விசாரித்துக்கொள்.

Inquire what happened in ancient times, &c., and then the preceding clause suggests the question to be put.

Note.—We meet with அவன் நாயனான், he is like a dog; but this அன்னான், in not the pronoun, but அன்னா the particle of similarity, and ஆன் the personal termination. See § XII. 5, and § XX. 7.

§ LXXXI.

1. The interrogatives, எவன், யாவன், எந்த, எ, &c., are used the same as in our languages, thus :

எவளோடேபேசினாள்,	<i>with whom did she speak?</i>
இவன் எவளுடையநாயகன்,	<i>whose husband (is) this man?</i>
எதற்காகவந்தான்,	<i>what did he come for?</i>
எந்தக்குதிரையின்மேலேறுவீர்,	<i>what horse will you mount?</i>
இன்றைக்கு ஆர்டத்துக்குப்போய்ச்சாப்பிடுவீர்,	<i>with whom will you go to-day and dine?</i>

எவ்விடத்திலிருந்துவருகிறாய், *from what place do you come?*

நீ யெப்படிப்பட்டதானியத்தைக்கொடுத்தாய், *what kind of grain did you give?*

2. In point of position, யாவன், எவன், எது &c., in the nominative case only, are often placed at the end of the sentence, in which case the substantive verb *to be* is omitted in Tamil, thus :

அவன் எவன் (or யாவன்,) *who (is) he?*

இந்தப்பணத்தைக்கொண்டுவந்தவனெவன் (or யாவன்,) *who has brought this money? lit: who (is) he that brought, &c.*
இதெது, *what (is) this?*

Sometimes however the dative of the neuter interrogative எதற்கு, என்னத்துக்கு is used in the same manner, as :

இதென்னத்துக்கு, *what for (is) this?*

அதெதற்கு, *what for (is) that?*

3. The gender and number must be well observed in every instance; though the common people usually say :

அவனா?, *who (is) that man?*

அவளார், *who (is) that woman?*

Instead of அவரார், or அவன்யாவன் அவள் எவள், &c., Thus they also say :

அவரைக்கண்டதார், *who has seen him?*
for அவரைக்கண்டவன்யாவன்; or கண்டவரீயார்.

4. The interrogative particle ஓ, connects the interrogative pronoun, எவன், எவள், எது, with a following demonstrative pronoun, and thus forms the compound pronoun *whoever, whatever*, thus :

களவுசெய்கிறவர்கள் எவர்களோ அவர்கள் துன்மார்க்கர், *whoever steal, they (are) wicked people.*

அவரை விசுவாசிக்கிறவனவனோ அவன் கெட்டுப்போகமாட்டான், *whoever believeth in him, shall not perish.*

நாறு கோட்டைநெல்லுக்கொண்டுவருகிறவர்களெவர்களோ அவர்களுக்கு ஐந்தாவராகன சதம் தாஷமாக்கொடுக்கப்படும், *whoever shall fetch 100 kotas of rice, to them will 5 pagodas be given as a present.*

வருத்தப்படுகிறவனவனோ அவன் என்னை நோக்கிக்கூப்பிடக்கடவன், *whoever is in trouble, let him call upon me.*

நீ அளக்கிற அளவு ஏதுவோ அதனாலே உனக்கும் அளக்கப்படும், *with the same measure that thou measurest with, it shall be measured unto thee.*

நான்போகிற இடமெங்கேயோ அங்கே நீயும்வரவேண்டும், *wherever I go, there thou must come also.*

Note.—Some separate the ஓ from the interrogative pronoun, thus :

நீ எதினாலேயளக்கிறாயோ அதினாலே உனக்கும் அளக்கப்படும். நான் எங்கேபோகிறேனோ அங்கே நீயும்வரவேண்டும்; but this is not only inelegant, but evidently confusing ideas; because the following demonstrative pronouns do not correspond to the immediately preceding

question, இருக்கிறயோ அதிலே—போகிறேனோ அங்கே, are dissimilar to each other.

5. The particle உம், forms the interrogative pronouns எவன், and யாவன், into distributive pronouns, *every one, all*, as :

எவனும் வரலாம், *every one may come.*

யாவருங்கோவிலுக்குப்போகவேண்டும், *every one (or all) must go to church.*

எளியவர்கள் யாவருக்கும் பிச்சைகொடுக்கலாம், *we may give alms to any poor man.*

நீயெங்குந்திரியலாம், *you may rove about any where, or every where.*

6. Thus also the addition of ஆகிலும், or ஆனாலும், changes the interrogative into the indefinite pronouns, *any one, at least one, whoever*, as :

எவனாகிலும்போகவேண்டும், *one or the other must go.*

யாவரானாலும் மோட்சத்தைசுயதையவேண்டிப் பாரபரியையவேண்டும், *whoever wishes (or if any one wishes) to attain heavenly bliss, must know God.*

Note 1.—The difference between உம் and ஆகிலும் is that உம் fixes the meaning on every one and all ; whereas ஆகிலும் takes one out of the number. Thus எவனும்போகவேண்டும், means, *all without exception, must go* ; but எவனாகிலும்போகவேண்டும், means, *at least one of them must go* ; all need not go. It is then equivalent to ஒருவனாகிலும்.

Note 2.—ஆகிலும் or ஆனாலும், in its contracted form of the subjunctive mode, is often detached from the interrogative noun, and postfixed to the verbal participle ; the meaning remains the same, as :

எவன்வந்தாலுஞ்சந்தோஷத்தைப்பெறுவான், *whoever comes shall receive a present.*

எப்போதுகேட்டாலுங்கொடுப்பார், *he gives whenever (one) asks ; or whenever he is asked.*

7. The interrogative noun என்ன, *what? why?* may stand either before the finite verb, or after the neuter verbal noun, as :

அவர் என்ன சொன்னார், *what did he say?*

அவர் சொன்னதென்ன, *what was it that he said?*

When it is declined, it may stand wherever the force of the sense requires it, thus :

என்னத் துக்காக இதைக்கொடுத்தார், *for what purpose (or why) did he give this?*

அவர் என்னத்தினாலேயித்தனைகோபமாயிருந்தார், *on what account was he so angry?*

நீ யிப்படிச்செய்ததென்ன, *why hast thou done so?*

8. The interrogative particle *என்*, is not much used in common language; the vulgar have changed it into *ஏன்*, or *யேன்*, and this they use not only like, *என்ன*, or *என்னத்தினாலே*, but also as an emphatic particle of entreating, *நீ சொல்லேன்*, *pray, say on!* Sometimes they add it also to the future 3d person masculine, as *சொல்வானேன்போவானேன்*, &c.; and thus used with any person, as :

நீ யிப்படிச்சொல்வானேன் *why do you say so?*
நாம அப்படிப்போவானேன், *why shall we go that way?*

But this is not classical, and ought not to be imitated. You should say instead, *என்னத்தினாலே அப்படிச்சொல்லுகிராய்*, or, *நீயிப்படிச்சொல்லவேண்டிவதென்ன*, &c.

§ LXXXII.

1. The particle *படி*, *as, according to*, is affixed to any relative participle, or to any noun in the general oblique case, in *இன்*, thus :

அவர்கட்டினயிட்டபடிசெய்வேன், *I shall do as he has commanded.*
தேவவசனத்தின்படி-தட்டீர்களாக, *may you walk according to the word of God.*

2. படி, means *manner, measure*; and when used in the oblique case, படியால், or படியினால், becomes the particle, *because, on account of, by reason of, as, since*, and is used only with the present and past relative participles, as :

நீ இப்படிச்செய்தபடியாற் சயிக்கப்பட்டாய், *because thou hast done this, thou hast been cursed.*

அவன் அவலட்சணமானவைகளை நடப்பிக்கிறபடியால், என்முகத்துக்கு முன்பாகவரக்கூடாது, *he must not come into my presence, because he practices indecent things.*

சுருவல்லமையுள்ளவர் நம்முடையபங்கிவிருக்கிறபடியால் நாம் பயப்படவேண்டிவதில்லை, *we need not fear, as the Almighty is with us.*

3. When it is used in the dative case, படிக்கு, or in the adverbial form படியாய், படியாக, it denotes *purpose, end, effect*; and must be rendered by *that, so that, to the end that, in order to*. It is then naturally used with the relative participle of the future tense, as :

தேவர்களைச்செய்க்கும்படிக்கு இராவணன் மிகுந்தசேனையைக்கூட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டான், *in order to overcome the gods, Ravana collected a large host and went forth.*

கங்கையிலே ஸநானம்பண்ணும்படியாக அநேகசனங்கள் காசிக்குப்போனார்கள், *many people went to Kási (Benares) to bathe in the Ganges.*

In this sense, படி also is simply used—படிக்கு is, on the other hand, added also like படி, to nouns in the oblique case, meaning the same, as :

அவருடைய வசனத்தின்படிக்கு or அவருடைய வசனப்படிக்குச்செய்தோம், } *we did according to his word.*

§ LXXXIII.

The particle ஏ is used in the following instances.

1. To give emphasis to any word, which is called தேற்றம் ; i. e., certainty, it means then *certainly, doubtless*, as :

நற்புலவருக்கேற்றேதேபுகழ், *praise is doubtless (indeed) due to good poets.*

நீங்கள் சாவதேயில்லை, *you shall certainly not die.*

2. As a conjunctive conjunction, like உம், when it is added to several nouns in succession, as :

நீலமே, நீரோ, தீயே, வளியே, ஆதியிலுண்டாயின, *earth, water, fire, and wind, got into existence at the beginning.*

3. As a disjunctive conjunction, which is called பிரித்தல் ; it may then be rendered by, *none other, but, only*, as :

ஔராசனே கொடுத்தான், *none other but the king gave.*

இந்தத்துண்டுச்சேலையையெடுத்துக்கொள், *take none other, but this piece of cloth.*

4. As an interrogative particle, in which sense it is however not commonly used, as :

நீயேயிதைத்தந்தாய், *was it you who gave this ?*

அறிவேயிப்படிச்செய்கிறது, *is this doing knowledge ? i. e., did you do this with understanding ?*

5. As an euphonic particle, called இசை நிறை, as :

அம்பு யானையின்மார்பின்பாய்ந்தொளித்ததே, *the arrow flew and lodged in the Elephant's breast.*

In this way it is commonly added to any words without any particular meaning, as : படியினாலே, படியே &c. It is however better to avoid it.

6. It is the sign of the vocative case, as :

நாராயணே ! *O gentleman !*

தகப்பனே ! *O father !*

7. It is a particle of exclamation, at the beginning of a sentence, chiefly in poetry, and then it is often doubled, as :

ஏயேயிலனொருத்திபேடி, *Oh! Oh! this woman alone is an idiot.*

§ LXXXIV.

The interrogative particle ஓ, has eight applications, and is annexed to the word to which it refers, viz.

1. It simply interrogates, (வினா), as :

அவனெவல்லன், *is he the strong person?*

அவன்வல்லனா, *is he powerful?*

மதுரைக்குப்போகிறானா, *does he go to Madura?*

மதுரைக்கோடோகிறான், *does he go to Madura?* meaning, not to another place.

என்னிடத்திலோதயவாயிருப்பான், *will he be kind to me?* or, to another?

If there be a question about several subjects, each of the nouns receives ஓ, and an interrogative pronoun usually follows, as :

கொத்தனாசாத்தனாவன்வந்தான், *who came, Kotten, or Saten?*

உன் பாவம்மன்னிக்கப்பட்டதென்றுகட்டளையிடுகிறதோ உன் படுக்கையையெடுத்துக்கொண்டுபோவென்று கட்டளையிடுகிறதோ ஏது

எளிது, *which is easier to say (or command), thy sins are forgiven thee, or take up thy bed and walk?*

புதுச்சேரியையோ வேலூரையோ எந்தக்கோட்டையைப்பிடித்தார்கள், *which fort did they take, Pudukchery or Vellore?*

Sometimes the concluding interrogative pronoun is also omitted, as :

அங்கேயிருக்கிறமரங்கள் ஆலமரமோ மாமரமோ, *are those trees Banian or Mangoe trees?*

Note.—Europeans are apt to put the interrogating pronoun in Tamil at the beginning, as in English, e. g. ஆர் அங்கேயிருக்கிறார் கொந்தனா, but this is improper.

2. It negatives (எதிரீமறை), as :

நான்வந்தேனோ, *I did not come, lit: did I come?*
 புண்ணியஞ்செய்தானோ, *he did not perform acts of charity, lit: has he performed acts of charity?*
 சத்திரங்களையுங்கோயில்களையுங்குளங்களையுஞ்செய்தோ, மோட்சத்
 துக்குட்போனான், *he did not go to heaven by constructing choultries, temples and tanks. செய்தோ is here for செய்ததினாலோ.*

3. As an exceptive particle (பிரித்தல்), as :

யானோசொன்னேன், *I did not speak, viz., I in a company, separating myself from the rest.*

This however differs very little from the last mentioned subject, எதிரீமறை.

4. As a particle of doubt (ஐயம்,) when the question is between several subjects. It may then be rendered by *whether, and, or*, as :

அதுஆலமரமோமாமரமோ, (*I don't know*) *whether it is a Banian or a Mangoe tree.*

Observe that this is not a question, as in Sect. 1., though the form is the same. For instance, A asks B, அது ஆலமரமோ மாமரமோ. *Is that a banian or a mangoe tree?* Here it is a proper question. B doubts about it, and says, அது ஆலமரமோ மாமரமோ தெரியாது, *I do not know whether it is a banian or a mangoe tree.* But though the question and answer appear the same on paper, yet there is a wide difference in the manner of speaking them.

5. As an interjection both of wonder and pity, (சுறப்பி,) as :

ஓஓபெரியன், *Oh! Oh! what a great man!*
 ஓஓகொடியன், *Oh! Oh! what a cruel man!*

6. It rejects that which is expressed and means another (ஒழியிசை,) as :

வேலைசெய்யவோபோகிரும், *you do (not) go to work (but to play.)*

7. ஓ, is used at the end of a sentence to express regret at something that is gone or lost; hence it is called கழிவு. For instance, suppose a person travels alone, and is killed on the road. A messenger informs me of it, saying, அவன்கள்ளராலே கொலைசெய்யப்பட்டான், (*he has been killed by robbers.*) To this I reply, நாலுபேர்கூடப்போனாலோ, meaning நாலுபேர்கூடப்போனார்களானால் அவன்சாவமாட்டான் or நாலுபேர்கூடப்போகாததினாலே செத்தான். ஓ, means here therefore as much as அப்படியாகுமோ? viz., *if four men had gone along with him, would it be so?* or it means அவ்வவோபிழைப்பான், *would he not have lived if four men had gone along with him?*

A master gives orders to all his servants to come at an appointed time. One of them does not come, and is fined 3 rupees. This he relates to me the next day, saying, எசமானவர்கள் என்னிடத்தில் மூன்று ரூபாய் அபராதமவாங்கினார்கள். To this I reply, நீநேற்று வந்தாலோ, meaning நீ நேற்றுவாராததினாலே பணம்போயிற்று, or நீநேற்றுவந்தாயானால், பணம்போகாது.

A person ruins himself by not seeking his real good. Another tells me of it, saying, அவன் உறுதியை யுணராமற்கெட்டான், *he perished, not having known (his) real good.* To this I say, ஓ ஓ தமக்கோருறுதியுணராரோ, meaning தமக்கோருறுதியுணர்ந்தாரானால் உறுதி கிடைக்குமே உணராததினாலே உறுதிபோயிற்று.

Thus also நைதலின் நிறல்லறஞ்செய்தாலோ, meaning, *if he did virtuous deeds without evil, would he not live?*

8. It is a mere expletive, without any meaning இசைநிலை, as : ஓ ஓ உவமன், *reconciliation.*

Note.—The particle ஒ, has, by several foreign writers, been used to express the English particle *but*. For this, however, I find no authority, nor do the natives so use it, unless ஒ, in any of the preceding instances, may in some way or other be brought to mean *but*. Thus it is said :

இவர்களெல்லாரும் தருமங்களைச் செய்தார்கள் கொற்றனோ செய்யவில்லை, *all these persons did charity ; but Kotten, or only Kotten did not.* Here the English requires *but*, or some such particle ; but because of the repetition of the verb it is not necessary in Tamil. The Tamulian says : இவர்களெல்லாரும் தருமஞ்செய்தார்கள். கொற்றன் செய்யவில்லை, or கொற்றன் மாத்திரஞ் செய்யவில்லை.

Note.—Concerning another peculiar use of ஒ, see § LXXXI. 4.

§ LXXXV.

The particle ஆ, is likewise used as an interrogation and as an interjection ;

1. As an interrogation, it is added like ஒ, to the word, about which the question is made, as :

வந்தாயா, *hast thou come ?*
 இப்படியாசெய்தாய், *hast thou done so ? (or otherwise.)*

Note.—ஆ, is more frequently used as a simple interrogation than ஒ, because it is less ambiguous.

2. As an interjection it stands like ஒ before the vocative case, as : ஆசுவாமீ, *O swamy !*

§ LXXXVI.

The particle உம், has likewise various applications ;

1. It is a proper conjunctive conjunction, like *and*, in which sense every word to be connected, or numbered up, as it were, must receive உம் ; it can therefore never be united to one word only in this sense. With the exception of the genitive and vocative cases, the relative participle and the finite

verb, all other words may be thus connected by உம்; as has been sufficiently shown in the preceding pages: see § XLIII, 7. 8. § XLVIII. 4.

However, though it is usually necessary and elegant to add this conjunction to all the nouns that are to be connected, it may be omitted in all but the last; and then the preceding nouns must be in the nominative; whatever case the last noun may have, thus:

அடகு புலால் பாகு பாளிதமுமுண்டான், *he cat leaves, meat, milk and sugar.*

வீடு, தோட்டங், குளங், குதிரைகளையும் அழித்தான், *he destroyed the house, garden, tank and horses; instead of, வீட்டையுந் தோட்டத்தையுங்குளத்தையுங்குதிரைகளையும், &c.*

2. It is used singly in the following instances;

i. To point out a negative, called எதிரீமறை, when it means *even*, as:

அவன்வருதலுந்தீது, *even his coming is an evil* implying that his not coming is an evil. See § LVI. 8. and § LVII. 2. about உம் added to the second verbal participle.

ii. To point out something understood, called எச்சம், as:

இராமனும்வந்தான், *Ramen also has come*; implying that others not mentioned, had come before him.

iii. To point out *completion, entireness, fullness*, called முற்றும், as:

தமிழ்நாட்டுமூவேந்தரும்வந்தார்கள், *(all) the three kings of the Tamil country came*; implying that there were no more than three kings.

கண்ணிரண்டுஞ்சிவந்தன, *both eyes were red*, implying that a man has but two eyes.

காலம்மூன்றுங்கண்டான், *he has seen the three times*; viz., the past, the present, and the future. There are no more times than these three.

If உம் be omitted in these sentences, it will mean that there were more than three kings in existence ; that there are more than two eyes, and three times. Thus also, if a person possesses no more than two cows, we must say இரண்டுபசுவையும் or பசு இரண்டையுங்கொண்டிவா, *bring both the cows*. But if he has more than two, then we must say, இரண்டுபசுவைக் கொண்டிவா, omitting உம் ; which implies that *he has more than two*.

Again :

என்னங்கைக்குமயிரும்முயற்கோடும் ஆமைமயிரும்முன்புமில்லை இஃ கழுதைக்குங்கோடில்லை, *also in former times, hair was not in the hollow of the hand ; nor had the hare a proboscis, nor the tortoise hair ; also this ass has no proboscis*. Here, if உம be not added to முன்பு, nor to இஃகழுதைக்கு, the meaning will be that though there were no such things in existence formerly, yet they are now ; though this ass has no proboscis, yet others have.

Under this head may be noticed all interrogative words which by the addition of உம், cease to be interrogatives and become as it were complete, or entire in sense, as :

எவன்,	who?	எவனும்,	every one, all.
யாவர்,	who?	யாவரும்,	all, without exception.
எப்படி,	how?	எப்படியும்,	howsoever.
எவ்வளவு,	how much?	எவ்வளவும்,	how much, or how little soever.
எப்பொழுது,	when?	எப்பொழுதும்,	always.
எங்கு or எங்கே,	where?	எங்கும்,	every where.
எக்காலம்,	what time?	எக்காலமும்,	at all times, &c.

iv. To point out an extraordinary circumstance called சிறப்பு, as :

இதுகுறவரும்மருளுங்குன்றம், *this is a mountain of which even its own inhabitants are afraid ;* implying that it must therefore be a very bad place to reside in.

v. To make the comparative degree by being

added to the 5th case, in this sense it is called ஆக் கம்; and must be rendered by *than, more than*, as :

புவியினுங்கொடியன், (*he is*) *more cruel than a tiger.*
 கடலினும்பெரிசூ, (*this is*) *greater than the sea.*

vi. To point out assurance, certainty, as :

இதுதன் றுமல்ல, *this is certainly not a good thing.*
 இதுதி துமல்ல, *this is certainly not a bad thing.*

Observe, that if these two sentences be united thus :

இதுதன் றுமல்லத்தி துமல்ல, the meaning is, *this is neither good nor bad.*

§ LXXXVII.

The particles *என்று* and *என* are used,

1. As indicative conjunctions ; like *that*, as :

அவன் நிலைநிற்பானென்றுகாண்டி, *show that he will stand firm.*

For further particulars, see § LXIV. 1.

2. As particles of similarity, when they may be rendered by *as, like*, thus :

இவன் அவரைத்தகட்பனென்றுகனம்பண்ணினான், *he honored him as his father*
 சையெனத்திரியேல், *do not rore about like a sheep.*

3. As numbering conjunctions like *and*, as :

கல்லென்று முள்ளென்று செடியென்றுசொன்னான், *he said, stone, thorn and shrub.*
 ஒன்றென இரண்டென மூன்றென எண்ணினான், *he counted one, two and three.*

Note.—உம் may also be added to each.

4. என is used as an infinitive, of the verb என்கிறது, as :

ஊரொன்ப்படுவது உறையூர், *Ooreiyoor is that which is called a town ; i. e., that has every thing belonging to a town, and therefore worthy to be called a town.*

With என்று, the verb சொல்ல, must be added, as :
ஊரொன்றுசொல்லப்படுவது, &c.

5. As an adverb,

திடீரென (திடீரென்று) எழுந்தான், i. e., சூடுதியாய் எழுந்தான்,
he rose on a sudden.

எனக்குப்பகிரொன்று இருந்தது, } i. e., எனக்குமிருந்த
என்வயிற்றிலே பகிரொன்றிருந்தது, } நோவாயிருந்தது,
which may be rendered, *it was tearing my bowels ; or, my
bowels yearned.*

படபடவென்றுவேலைசெய் ; i. e., இடைவிடாமல் or சீக்கிரமாய்
வேலைசெய், *do the work without intermission, quickly.*

6. In certain cases it means *calling*, or giving a sound, as :

கூவென (கூவென்று) ஓடினான், *he ran, calling out koo.*

வீடு மடமடவென்றுவீழ்ந்தது, *the house fell with a crackling
sound ; i. e., it fell, saying as it were, mada, mada.*

Note.—The native Grammars state 8 modes, by which nouns may follow each other in succession ; viz., by putting them without any conjunction at all ; and by adding to each noun either உம், ஏ, என்று, என, என்று, என, or ஒடு,—all which mean *and*.

The total number of the nouns, with உம், must be added after the last noun, when they are put together without any conjunction at all, or when ஏ, என்று, or என has been added to each, as :

சாத்தன்கொற்றன்றுவரும்வந்தாரர்கள், *both Sāten and Kotten came.*

சாத்தன்கொற்றன்றேபிரகாசனேழுவரும்வந்தாரர்கள், *Sāten, Kotten,
and Prakasen came.*

நீ யென்று அவனென்று இருவரும் போவீர்கள், *both you and he
shall go.*

நானென்ற நியென்ற அவனென்ற மூவரும்வந்தோம், *I, thou, and he came.*

Again உம், என்று and என, may be followed by the total number after the last noun, or not, as :

நிலமும் நீரும்நல்ல or நிலமுநீரு மிரண்டும்நல்ல, *earth and water are good things.*

சாத்தனென்று கொற்றனென்று சொல்லப்பட்டவர்கள் வரவில்லை, *the persons called Sâten and Kotten have not come.*

நிலமென நீரென வேண்டும், *both earth and water are necessary.*

Again, என்று, and என may be added only to the last noun, with the addition of the total number, with or without the demonstrative letter இ, or இத்த, as :

வினை, பகை, யென்றிரண்டினுங்கேடில்லை or வினைபகையென்றிவ்விரண்டினுங்கேடில்லை, *there is nothing worse than evil actions and hatred.*

The total may also be omitted, and a noun common to all the preceding nouns substituted with the demonstrative pronoun, thus :

வினைபகையென்றித்தீமைகளினுத்தீமையிலலை, *there is no greater evil than wicked actions and hatred.*

சாத்தன் கொற்றனென்றிம்மனிதர்கள் பயிரிட்டார்கள், *Sâten and Kotten tilled the ground.*

Again when என்று, is added to every noun உம் may be added to it, as :

கொற்றனெனும் பிரகாசனென்றுஞ்சொல்லப்பட்டவனிருந்தான், *there was a man called Kotten and Saten.*

Note.—Observe that only உம், என்று and ஒ are used as conjunctions in common language.

§ LXXXVIII.

இன்னம் and இன்னும், *still, still longer, yet, until now*, are used,

1. With reference to the future time, meaning இன்மேலும், as :

அவன்வரும்படி சொன்னேன் வரவில்லை இன்னம்பார்ப்பேன், *I told him to come ; but he did not come ;—I shall still wait.*

2. With reference to the present time, meaning இதுவரைக்கும், as :

அவன்வரும்படி சொன்னேன் இன் னும்வரவில்லை, *I told him to come ; but he has not yet come.*

Observe that this word cannot, like *yet*, be used with reference to the past time. For instance it would be wrong to say அவன் இன்னம் அடித்தான், *he beat him still (or yet) more* ; here பின்னும் must be used.

§ LXXXIX.

The particles முன், முன்பு, முன்னர், or முன்னம், *before*, in the presence of, பின், பின்பு, பின்னர், *after*, behind. கீழ், *under, below*, and மேல், *above* are used,

1. With the dative case, in regard to place ; when the things spoken of are still at some distance from each other, thus :

நமக்குமுன்பு மலைகள் தோன்றின, *mountains appeared before us ;*
or, *we got mountains in sight*

வீட்டுக்குப்பின்பு இரண்டு தெருக்களுண்டு, *there are two streets*
behind the house.

வானத்துக்குக்கீழே பூமி யுண்டு, *beneath the sky is the earth.*

நம்முடைய தலைகளுக்கு மேலே குருவிகள் பறக்கின்றன, *birds fly over*
our heads.

In this sense ஆக is often added to them, as :

முன்பாச, பின்னாக, கீழாக, மேலாக.

2. With the oblique case, when the things spoken of are closer to each other, thus :

என் னுடைய வீட்டின்முன் மூன்றுகதவுகளுண்டு, *there are three doors in the front of my house.*

அதின்பின் ஒருகதவுமாத் திரருண்டு, *behind it there is but one door.*

அவருடையகாலின்கீழே கொப்புளருண்டு, *he has blisters under his foot.*

கல்லைத் தலையின்மேல் எறிந்துபோட்டான், *he threw stones upon the head; if you say, தலைக்குமேலே எறிந்துபோட்டான், it means over the head.*

Nouns ending in ன், may have these particles annexed in the nominative case, as :

அவன்முன், *before him.*
 அவன்பின், *behind him.*
 அவன்கீழ், *beneath him, under him.*
 அவன்மேல், *upon him.*

Also the before mentioned difference between the use of the two cases with these particles is not always strictly observed.

3. முன் and பின் are used also with respect to time, mostly with the dative case, as :

அதற்குமுன்னே, *before that, previous to that.*
 அந்தக்காலத்திற்குப்பின்பு, *after that time.*
 எனக்குமுன்னமேயிருந்தான், *he was before me.*
 உனக்குப்பின்பிறந்தேன், *I was born after you.* 1

Note 1.—முன் may be added to the verbal noun of any tense in the dative case, as ;

நான் பேசுகிறதற்குமுன்னே, *before I speak.*
 நான் பேசினதற்குமுன்னே, *before I spoke.*
 நான் பேசுவதற்குமுன்னே, *before I shall speak.*

However the present verbal noun, or the common verbal noun is used for any time, as :

நான் பேசுகிறதற்கு } முன்னேவந்தான்,
 — பேசுதற்கு — } *he came before I spoke.*

But பின் naturally requires always the verbal noun of the past tense, as :

நான் போன தற்குப் பின்பு, *after I had gone.*

Again முன் may be added to the relative participle of the future tense, and பின் to that of the past tense, as :

நான் சொல்லும் முன்னே போனான், *he went before I spake.*

நான் போன பின்பு கூக்குரலிட்டான், *he made a noise after I had gone.*

Note 2.—முன்னே has also been used with the verbal noun of the negative verb, as : நான் சொல்லாத தற்கு முன்னே, *before I spake* ; but it is not elegant.

Note 3.—For பின், the common people use also பிறகு, பிற்பாடு ; which is likewise not classical.

4. முன்னே, முன்பு, and பின்பு, are also used adverbially at the beginning of a sentence, meaning *formerly*, and *afterwards*, as :

முன்னேயவன் நல்லவனாயிருந்தான் பின்புகெட்டவனானான், *formerly (or at first) he was a good man ; but afterwards he became bad.*

5. முன், பின், கீழ் and மேல் are used also adjectively, as :

முற்பக்கம்,	<i>the front, or the four part.</i>
பிற்பக்கம்,	<i>the hinder part.</i>
கீழ்ப்பக்கம்,	<i>the lower part.</i>
மேற்பக்கம்,	<i>the upper part.</i>

6. பின்னும், மேலும் are used as conjunctions, meaning *moreover*, *again*, *besides*, as :

பின்னும் (or மேலும்.) அவன் சொன்னதாவது, *again, (moreover) he said thus.*

7. முன் and பின் are also used substantively, when they are declined, as :

முன்னைப்போலப்பேசினான், *he spoke as before, in former time.*
 முன்னாலேபோனான், *he went before.*
 பின்னாலேபோ, *go behind!*

Note.—When கீழ் and மேல் are used as substantives, மை is affixed to them; as கீழமை lowliness, subjection; மேன்மை, excellence.

8. மேல் is used also as a particle meaning *upon, concerning*, with the oblique case, as :

கடலின்மேல் நடந்தார், *he walked on the sea.*
 கருத்தர்மேலேபாடினான், *he sang concerning the Lord, (or கருத்தரைப்பாடினான்,)*

Concerning கீழ் and மேல், see § XLVI. 5.

9. மேல் is often used twice with உம், as மேன்மேலும், which means, *more and more, increasingly*, as :

மேன்மேலும் ஏறினார்கள், *they ascended more and more, or higher and higher*

§ XC.

The particles மட்டும், வரையில், வரைக்கும், பரியந்தம் and அளவும், all meaning *until, as, far as*, are used with the nominative case :

1. மட்டும் or மட்டுக்கும், refers principally to place only, as :

அவ்வூர்மட்டும்போவோம், *we shall go as far as that village.*

2. வரையில், வரையிலும் or வரைக்கும் and பரியந்தம் refer both to time and place, as :

நாங்கள் சென்னைபட்டினம்வரையிற்சென்றபொழுது, *when we had come as far as Madras.*

என் னுடையபன்னிரண்டாம்வயசுவரைக்கும் அடிக்கடிசுரங்கொண்டிருந்தேன், *I was frequently sick of fever until my twelfth year of age.*

எதுவரைக்கும் என்னைவருந்தப்படுததுவீர்கள், *how long will you trouble me?*
 மரணபரிபந்தம் உண்மையாயிருந்தான், *he was faithful until death.*

3. They are used also with the relative participles, but most frequently with that of the future tense, as :

நீ அல்லுருக்குவரும்மட்டுஞ்சாமான்களைவிட்டுப்போகாதிருப்பாயாக,
do thou not leave the baggage until thou comest to that village.
 மனிதர்கள்மனத்திரும்புமனவும் பரமசதியில்லாமலிருப்பார்கள்,
men will be without heavenly bliss until they repent.
 மகா இராசாமரணம் அடையும்பரியத்தந்தருமஞ்செய்துகொண்டு
 வந்தார் *the king performed charity until his death.*
 நான் திரும்பிவருகிறவரைக்கும் என்வீட்டுககாரியங்களை விசாரித்து
 க்கொள், *take care of my household affairs until I return.*

§ XCI.

The particle *மற்ற*, *otherwise*, with or without *உம்* is used adverbially, thus :

மற்றநேககாரியங்களைப்பேசினார், *the spake besides many things.*
 மற்றுந்தாஷணமானவார்த்தைகளை யெழுதியிருக்கிறான், *he has likewise written other blasphemous words.*

மற்ற, is used adjectively like *other*, as :

மீன்களையுங் கீரைகளையும் மற்றப்பதார்த்தங்களையுங் கொடுத்தார்கள்,
they gave fish, greens, and other things.

Observe, that *மற்ற* must be used when the preceding nouns are put in the required case with *உம்*, as in the above instance, but when they are stated in the nominative case without *உம்*, then *முதலானவைகள்* must follow, as :

மீன் கீரைமுதலானபதார்த்தங்களைக்கொடுத்தார்கள், *they gave fish, greens, and other such things.*

Observe farther the difference between மநீற and வேறு ; the latter means *other*, with respect to kind or distributively, but மநீற, with respect to the whole number ; wherefore if of ten persons, two go to the east, but all the rest go southward, you must use மநீற to signify the rest ; but if two of them go to the east, some others to the south, and again some others to the west, வேறு or சிலர் must be used.

§ XCII.

The particle இனி or இனிமேல் *hereafter, henceforth*, refers always to the future time ; and must therefore have the verb always in the future tense, as :

இனிநான் இப்படிப்பேசமாட்டேன், *I shall not hereafter speak thus.*

இனிமேல் அதிக தண்டனைவரும், *In future you will get greater punishment, lit: more punishment will come.*

§ XCIII.

The commiserating particle ஐயோ is used as, *oh ! alas !* thus :

ஐயோ எத்தனை அநியாயம், *alas! how much injustice!*
ஐயோசகலத்தையும் இழந்துபோனான், *alas! he has lost every thing.*

ஐயோ has been used to express also the English *woe !* and then affixed to the dative case, as உனக்கு ஐயோ, *woe be to thee !* But this is incorrect. It can never be used as a noun ; in this sense வேதனை, தண்டனை, or any other such word, must be added, as :

ஐயோ உனக்குவேதனைவரும், *woe be to thee, lit: alas! there will come distress to thee! or alas! thou shalt be unhappy or miserable.*

§ XCIV.

கூட *together*, is frequently added to the social ablative, either in ஒடு or உடனே, as:

அவனோடுகூடப்போனேன், *I went along with him.*

என் னுடனேகூடப்பத் துப்பேரிருக்கிரர்கள், *there are ten persons with me ; i. e., united with me.*

§ XCV.

தவிர and ஒழிய, *except*, are used either with the nominative or accusative, as:

இவ்விரண்டுசேலைகளைத்தவிர மற்றயாவையும்எடுத்துக்கொண்டுபோ, *take all the cloths, except (or but) these two.*

சாத்தன் கொற்றனென்பவர்களொழிய, மற்றயாவருங்கீழ்ப்பட்டிருக்கிரர்கள், *all have submitted except Satten and Kotten.*

Note.—The word ஒழிய has also been used for *unless*, and thus added to the subjunctive mood, as: நீங்கள் மறுபடியும் பிறந்தாலொழிய, *unless you be born again ;* but it is not classical, and the negative verb, with விட்டால், ought to be substituted, as: நீங்கள்மறுபடியும்பிறவாவிட்டால்.

§ XCVI.

ஏறக்குறைய, *about, more or less*, is placed before the number to which it refers, as:

ஏறக்குறைய ஏழுவருஷத்துக்குப்பின்பு, *after about seven years.*

ஏறக்குறைய நாலாயிரம்வருஷத்திலே கிறிஸ்துப்பிறந்தார், *Christ was born in about the 4000th year.*

கிறிஸ்துப்பிறந்து ஏறக்குறைய முந்நூறுவருஷத்துக்குப்பின்பு கொனிஸ்தத்தின இருந்தான், *Constantine lived about 300 years after Christ.*

கிறிஸ்துப்பிறந்ததற்கு ஏறக்குறைய ஏழுநூறுவருஷங்களுக்குமுன்னே ஏசாயாத்தீர்க்கதரிசியிருந்தார், *the prophet Isaiah lived about 700 years before Christ.*

§ XCVII.

அற off, from, without, is used with the nominative case, as :

அவனைக்காதறவெட்டினான், *he cut off his ear, lit: he cut him so that the ear fell off.*

என் னுடையசந்தேகமறப்பேசினார், *he spoke so as to remove my doubt.*

In common life the ignorant use *அற* also in this way,

என்ன அறப்படித்தவனாகப்பேசுகிறாய், *what do you talk as one that has learnt much?*

அய்யா அறக்கொடுமைசெய்தான், *Sir, he has done much cruelty.*
In which examples, *அற* means *மிருதியாய்*.

§ XCVIII.

சூழ், சூழ்ந்து, or சூழ்ந்துகொண்டு, and சுற்றி, round about, surrounding, require the accusative case, as :

என்னைச் சூழ்வாருங்கள்
என்னைச் சூழ்ந்துவாருங்கள்
என்னைச் சுற்றிவாருங்கள், } *come around me!*

Note.—Sometimes *சுற்றிலும்* (the ablative with *உம்* of *சுற்று*) has been used for *சுற்றி*, without necessity, and without authority, *சுற்றிலும்* means *also around*; for instance, *கோட்டையின்குற்றிலும்போங்கள், go also around the fort, (not only within)*. In this case *சுற்று* is a noun.

§ XCIX.

கடுக, and முடுக, quickly, hastily, and மெல்ல, slowly, are used adverbially, thus :

கடுகவந்தான், *he came hastily!*

முடுகப்போனான், *he went quickly.*

மெல்ல நடந்தான், *he walked slowly.*

மெல்லச் செய்பவன் நன்றாய்ச்செய்வான், *he who works (or does a thing) gently, will do it well.*

§ C.

வலிய *spontaneously, freely*, precedes a verb, as :

வலியத்தந்தான், *he gave of his own accord, spontaneously.*
வலியப்போனான், *he went of himself.*

This must not be confounded with வலிய, the adjective meaning *strong*, which is joined to nouns, and does not require the following க, ச, த, or ப to be doubled, as :

வலியசுருப்பம், *the strong serpent.*

§ CI.

குறித்து, *concerning, about, with respect to*, requires the accusative, as :

இந்தச்சங்கதியைக்குறித்து நான் என்னசொல்லலாம், *what shall I say concerning this affair?*
உன்னைக் குறித்துயோசனைபண்ணுவேன், *I shall consider about you.*
நீங்கள் என்னைக்குறித்து அழுவேண்டிவதில்லை, *you need not weep about me.*

Note.—பேசிலே has been used instead of குறித்து, which is however not Tamil; it seems to have come from the Telooqoo.

§ CII.

Concerning இல்லாமல், and அல்லாமல், see § LXIX, 3, 4, as for இல்லாவிட்டால், *if not, unless*, it is always added to the nominative, or used absolutely with reference to the preceding verb, as :

பணமில்லாவிட்டால் எப்படிப்பிழைப்போம், *how shall we live unless we have money? or without money?*

நீ இதைச்செய் இல்லாவிட்டால் தண்டிக்கப்படுவாய், *do this, or you will be punished.*

§ CIII.

1. The subjunctives ஆனாலும், ஆயினும், ஆகிலும், meaning, *although it be*, are used as disjunctive conjunctions, at the commencement of a sentence, meaning *but, although, yet*. But here the same distinction must be observed which has been pointed out, § LVI. to be between the 2d and 4th subjunctives; for, as ஆனாலும், or ஆகிலும், implies merely supposition, it cannot be used when the thing actually exists, or has been already done; in which case அப்படியிருந்தும், must be used. ஆகிலும் &c. always require the following verb to be in the future tense, with a negative, either expressed or understood, as :

பாவிகள் நரகத்துக்குட்போவார்கள் ஆகிலும் புத்தியடையமாட்டார்கள், *sinners will go to hell; yet they will not get good sense; meaning, although sinners go to hell, they will not improve.*
 Here போவார்கள் ஆகிலும், is the same as போனாலும்.
 பாவிகள் மோட்சத்திற்குட்போனாலும் துறணாகவேயிருப்பார்கள், *sinners will remain wicked though they should go to heaven.*

But,

பாவிகள் நரகத்திற்குட்போவார்களென்றுகருத்தர்சொன்னார் அப்படியிருந்தும், மனிதர்கள்மனத்திருப்பவிலை, *the Lord has said, that sinners shall go to hell; yet, they do not repent.*

2. Again ஆகிலும், or, ஆனாலும், is affixed to nouns in succession, when it denotes *either, or*; and with a negative verb, *neither, nor*; as :

இராசாவானாலும் பிச்சைக்காரனாலும் பராபரனிடத்தில் மனத்திருப்பாவிட்டால் மோட்ச இராச்சியத்திற்கு போகக்கூடார்கள், *neither the king nor the beggar will enter the heavenly kingdom, unless they turn unto God.*

Note.—In this sense என்சிலும் has been used instead of the last ஆகிலும்; but upon no proper authority.

3. Again ஆகிலும், or ஆனாலும் may be added only to one noun; and then signifies *at least, even*; as:

அவனையாடினும்வரச்சொல்லு, *tell him at least to come.*

ஒருபணத்தையாடினும்கொடுக்கக்கூடாதா, *cannot you give even a fanam?*

Concerning its being affixed to words of interrogation, see § LXXXI. 6.

§ CIV.

The particles ஏனும் and ஆனும், signify the same as ஆகிலும், in the following instances.

1. When affixed to a single noun, they mean, *even, at least*, as:

சற்குணன் எவ்வளவேனும்புத்தியடையமாட்டான், *Sarkunnen will not get sense in the least.* Here எவ்வளவேனும் is the same as எவ்வளவாகிலும்.

பத்துப்பணமேனும்கொடு, *give at least ten fanams.*

2. When added to two or more nouns, ஏனும், means *either, or*; and if the following verb be negative, *neither, nor*, as:

முன்னின்றமெய்யின்மேல் அகரமேனும் இகரமேனும்வரும், i. e., அகரம் or இகரம் (அ or இ) *is put on the preceding consonant.*
பொன்னேனும் வெள்ளியேனும்செம்பேனும்கொடு, *give (me) either gold, or silver, or copper.*

அரிசியேனும் பருபேனும்கொடாவிட்டால் என்பகிதீராது, *if you give me neither rice, nor pulse, my hunger will not be satisfied (or unless you give me either rice or pulse.)*

3. ஏனும், is also added, though rarely, to the finite verb, when it means *although*, as:

புறையூரார் புத்தியோடே நடந்தார்களைனும் துன்பம்நீங்காது, *although the people of Pureiyoor should walk wisely, persecution will not cease.*

சிங்கங்கள் கருச்சித்தனவேனும் நியங்கேபோகவேண்டும், *you must go thither, although the lions roar.*

Note.—ஆனும், is not much used in common life.

§ CV.

மாத்திரம், அளவு, தனை, and துணை, are words denoting *measure*; and are used with the demonstrative and interrogative pronominal prefixes, as :

அம்மாத்திரம்,	அவ்வளவு,	அத்தனை,	அத்துணை,
இம்மாத்திரம்,	இவ்வளவு,	இத்தனை,	இத்துணை,
எம்மாத்திரம்,	எவ்வளவு,	எத்தனை,	எத்துணை,

They all mean *that quantity, this quantity, what quantity?* or *thus much, &c.* They are used,

1. Substantively, as :

இந்தநெல்லு எம்மாத்திரம்,	<i>how much paddy is this?</i>
இப்பணம் எவ்வளவு,	<i>how much money is this?</i>
இப்பணம் எத்தனை,	<i>how much money is this?</i>
பூமியின் சுற்றளவு அம்மாத்திரமே,	<i>thus much is the circumference of the earth.</i>

வருஷம் எத்தனை, *how many years?*

2. Adjectively, thus :

இவ்வளவுபணத்தை நீசெலவழிக்கலாமா, *ought you to have spent so much money?*
 அம்மாத்திரந்தானியத்தைக்கொடுத்தான், *he gave so much grain.*
 எத்தனைநாட்பிரயாணம், *how many days journey?*
 இந்தக்குழி அம்மாத்திரம் ஆழமாயிருக்கின்றது, *this ditch is so deep.*
 அந்தத்துண்டுச்சேலை இவ்வளவுநீளமாயிருக்கின்றது, *that piece of cloth is so long.*

3. Again மாத்திரம், is used as a particle of restriction, meaning *only, but*, and is then affixed to nouns in any case, thus :

நான்மாத்திரம்வந்தேன், *I only have come.*
 இதைமாத்திரஞ்சொல்லு, *say this only.*
 பராபரனுக்குமாத்திரஞ்சுருவவல்லமையுண்டு, *God only has Almighty power.*

4. Again மாத்திரம், in the ablative of location, added to participles, means *as soon as, immediately, at the instant*, thus :

மழைபெய்தமாத் திரத்திலே ஒளித்துக்கொண்டோம், *we hid ourselves as soon as it began to rain.*

மில னுண்டானமாத் திரத்திலே இடிமுழக்கமுண்டாகும், *the thunder follows immediately upon the lightning.*

5. உள்ளு, and தனை, with the conjunction உம், added to each, are affixed also to the future participle, and mean *until, whilst*, as :

நீ வருமானவுமீ இருப்பேன், *I shall wait till you come.*

தேவர்களுட உருந்தனைபுல் செலிக்கவேண்டும், *we must pray. until we obtain grace.*

§ CVI.

பறம், and பால், which mean *apart, the side*, are, with the prefixes of the demonstrative pronominal letters, used as adverbs, viz., அப்பால் and அப்புறம், *further on that side*, இப்பால் and இப்புறம், *hither, on this side*, as :

அப்புறஞ் சொல்லு,

say on! or further.

இப்புறமவா,

come hither!

அப்பாலேபோ,

go further!

இப்பாலேவை,

put (it) this way, or this side.

When united with nouns of place, they require the dative case, as :

ஆற்றுக்கட்புறம் போனோம் or ஆற்றுக்கட்புறத்திலே போனோம், *we went to the other side the river.*

சென்னைப்பட்டினத்திற்கிப்பாலே பல்லக்குவந்தது, *the palaukeen came on this side Madras.*

Again, in opposition to உள்ளு, *within, inside*, புறம் means *without, outside*, and is thus used :

உள்ளுமபுறமும்,

within and without.

புறத்திலேயிதைச்சொல்லாதிருப்பாயாக, *do not say this out of doors.*

வீட்டுக்குப்புறத்திலே (or புறத்து) டீபோ, *go out of the house!*

Hence is also the appellative *பறத்தீயான்*, a man who is not of the family but a stranger, *பறத்தீயாள்*, such a woman &c. ; however these are not classical words.

§ CVII.

பொருட்டு, the contracted form of *பொருள்து*, is used with the future participle, to express *purpose, design* ; and means *that, in order to, for the purpose of*. It can therefore be used only of rational beings, as :

அவர் நமக்கு நீதிசெய்யும்பொருட்டு வந்தார், he came in order to render justice to us.

For *பொருட்டு*, also *பொருட்டாக* is used.

As a noun it is added to the 6th case of the neuter pronouns, as : *அதன்பொருட்டு*, *இதன்பொருட்டு*, *for that—this purpose*.

§ CVIII.

நிமித்தம், or *நிமித்தமாக*, *for the sake of, on account of*, is used with the nominative or general oblique case, as :

அவர் நிமித்தமாகப் பரபரன் அனுகிரகஞ்செய்தார், for his sake, God is gracious.

நீதியினித்தந்துன்பப்படுவீர்கள், you will be persecuted on account of righteousness.

§ CIX.

ஆகையால், *ஆதலால்*, *ஆனபடியினாலே*, are words used as causal conjunctions, *wherefore, therefore*, at the beginning of a sentence, as :

கருத்தர்கிருபைசெய்வார் ஆதலாற்சந்தோஷமாயிரு, the Lord will be gracious ; therefore be glad !

Or they may be regarded as concluding the clause which contains the cause or reason for the admonition, &c., and then they may be rendered by *for, because, since*, as :

மழைபெய்யும் ஆகையாற் றிரயாணமாய்ப்போகக்கூடாது, *we cannot commence our journey, because it will rain, &c.*

§ CX.

The particles தான் and தாம், with or without ஏ, affixed, the former with singular nouns, and the latter with plural nouns, are used emphatically to denote *certainty, reality*; and mean *indeed, very, self*. They may be added to nouns in any case, as :

அவன் தான் வந்தான், *he himself came.*

அந்தப்பையைத் தானே கொண்டுவா, *bring that very bag.*

அவன் அப்படிச் செய்யவேண்டியது தான், *he ought indeed to have done so.*

கருத்தர் தாமேயுங்களைத் தண்டிப்பார், *the Lord himself will punish you.*

Note.—மெய்தான் or அதுமெய்தான், i. e., *that is true, truly, certainly*, is put in Tamil always at the end of the sentence of which it is an affirmation, and not before or in the middle, as in English. மெய்தான் must follow a verbal noun; but அதுமெய்தான், any finite verb, as :

பாண்டிய இராசாவுக்கு மாணிக்கவாசகர் மந்திரியாயிருந்தது மெய்தான், *it is indeed true that Manikarasagar was minister to Pandiya Rajah.*

சூரியன் பூமியைச் சுற்றியோடுகிறான் அதுமெய்தான், *the sun certainly moves round the earth.*

§ CXI.

தோறும் (or தொறும், as used in poetry), is a particle which means *every one, without exception*, and

unites with nouns in the nominative case, and with the relative participle of the future, e. g.

தாடோறும் (நாள்தோறும்) வா come every day, i. e., daily.

நான் வருகிறேனென்று வீடுகள்தோறும் போய்ச்சொல்லு, go to every house and say that I am coming.

சொற்றொறும் (or சொற்கள்தோறும்) தேன் டொழிந்தது, from every word flows (or drops) honey; where சொல்த்தோறும் stands for சொற்கள்முழுவதிலும்ருந்து.

அவர் சொல்லுந்தோறும் நீகேட்கவேண்டும், whenever he speaks, you must hear.

அவர் புறப்படுந்தோறும்மழைபெய்கின்றது, whenever he sets out, it rains.

Note.—In this latter sense some have used பொழுதெல்லாம், thus அவர் சொல்லும்பொழுதெல்லாம், but this is not a proper composition, தோறும் must not be confounded with ஒவ்வொரு, the latter means one by one, separately of every kind, e. g.

ஒவ்வொரு புத்தகங்கொடும், please to give a book of every kind. If we say புத்தகந்தோறங்கொடும், it will mean: give me books of all kinds, or of every sort.

வேலைக்காரருக்கு ஒவ்வொருபணமாகக்கொடு, give to every labourer a fanam, lit: give fanam by fanam to the labourers. We cannot say: ஒவ்வொருவேலைக்காரனுக்கு ஒருபணங்கொடு, neither பணத்தோறும்; but we may say, ஒவ்வொரு மனிதனுக்கு ஒவ்வொருபணங்கொடு, give to every man a fanam, lit: give fanam by fanam to man by man.

§ CXII.

The nouns, எல்லாம், (neut.) எல்லாரும் (m. and f.) முழுவதும், and முழுமையும், (neut.) சகலமும், (neut.) அனைத்தும், (neut.) அனைவரும், (m. and f.) யாவும் (neut.) யாவரும், (m. and f.) mean all with respect to number. Of சகலம், the oblique case சகல is like an adjective always prefixed to a noun of any gender, and requires உம், at the end of the noun. முழுவதும், அனைத்தும், அனைவரும், யாவும் and யாவரும், are always affixed to nouns and then put in any

case that may be required. எல்லாம், and எல்லாறும், may be either prefixed or affixed; the manner of doing this has been explained § XXIII. e. g.

மிருகங்களெல்லாம்,	}	<i>all beasts.</i>
மிருகங்கள்முழுவதும்,		
மிருகங்கள்முழுமையும்,		
சகலமிருகங்களும்,		
மிருகங்களனைத்தும்,		
மிருகங்கள்யாவும்,		

மனிதர்களெல்லாரும்,	}	<i>all men.</i>
சகலமனிதர்களும்,		
மனிதர்களனைவரும்,		
மனிதர்கள்யாவரும்,		

Of these words, முழுவதும் and முழுமையும், only can be used to denote *the entireness of a thing*, which thing is then put in the singular number, as :

இருதயம்முழுவதும், *the whole heart.*

வேஷிமுழுவதங்கழிந்தடோயிற்று, *the whole cloth is torn.*

கிணற்றுத்தண்ணீர்முழுவதும் இறைத்தாயிற்று, *all the water of the well is already drawn out.* In this instance, தண்ணீரெல்லாம் is also used; probably from the consideration that water consists of many drops.

தோட்டம்முழுவதும் நீர்ப்பாய்ச்சினேன், *I have watered the whole garden;* here also தோட்டமெல்லாம் may be said, meaning தோட்டத்திலுள்ள இடங்களெல்லாம், *all the places of the garden.*

Note 1.—முழுமையும் and முழுவதும், unite only with neuter nouns, and these only when signifying inanimate creatures. We cannot therefore translate *he eat a whole sheep* by ஆடு முழுவதையுஞ்சாப்பிட்டான், but by ஓராட்டிதைச்செழுமுழுவதையுஞ்சாப்பிட்டான், i. e., *he eat all the flesh of a sheep*, the former means: *he eat all the sheep (of a flock.)* Thus also the *Lion swallowed a whole cow*, must be rendered by சங்கம்மாட்டைவழங்கிற்று, and not, மாடுமுழுவதையும், which means *all the cows*. So neither can we translate *the whole man is corrupt*, by அம்மனிதன் முழுவதுங்கேடுள்ளவன், but by மனிதனுடைய ஆத்துமா சரிசம்முழுவதுங்கேடுள்ளவைகள், i. e., *the whole body and soul of the man are corrupt*, ஆத்துமா முழுவதும், *the whole soul*, சரிசம்முழுவதும் *the whole body*, may be said; but முழுவதும் does not agree with மனிதன். Hence it is incorrect to say அந்த மனிதன் முழுவதுக்கேட்டுவ

போனால், though we sometimes hear the common people say so ; அவன் கொட்டுப்போனால் is quite enough.

Note 2.—Some have abridged முழுமை and எல்லாம், and put them as adjectives before nouns to express entireness, thus, முழு இருதயமும், எல்லா இருதயமும், *all the heart or the whole heart* ; but this is incorrect.

Note 3.—The word சருவரும் all, has sometime since been introduced into the Tamil from the Sanscrit. It is used the same as சகலமும், thus சருவவல்லமையுமுடைய கருத்தா, *the Almighty God*.

§ CXIII.

Two negatives destroy each other ; wherefore if the clause containing the purpose or design of a subject, be in the negative, the following clause leading to it cannot be in the negative too ; but must be in the affirmative form, and *vice versa*, if the latter clause be in the negative, the former must be in the affirmative form, as :

கண்ணுக்குச்சேதம்வாராதபடிக்கு இவ்விடத்திலே நிலை, *remain in this place lest your eye be injured* ; or
கண்ணுக்குச்சேதம் வரும்படிக்கு இவ்விடத்தை விட்டுப்போகாதே, *do not leave this place, lest your eye be injured*.

The propriety of this will appear plain, if you separate and invert the clauses, thus :

நீ இவ்விடத்தை விட்டுப்போகாதிருப்பாயாக. போனால், கண்ணுக்குச்சேதம்வரும், *and the former sentence இவ்விடத்திலே நிலை நின்றுநீகண்ணுக்குச்சேதம்வராது*.

Note.—This must not be confounded with such sentences as these : நீ பணம்வாங்காமல்வாராதே, *do not come without bringing the money*, நீ படியாமலிராதே, *do not be without learning*.

§ CXIV.

The clause containing the *resolution, determination, assertion or command*, always follows the *purpose, design or end* of that resolution, thus :

நீங்கள் பராபரனுடையபிள்ளைகளாயிருக்கும்படிக்கு, உங்கள் பகைஞரிடத்தில் அன்பாயிருப்பீர்களாக, *love your enemies, that you may be the children of God*.

மிசுந்தி மோசங்கொடுக்கத்தக்கதாக அந்தப்பாதையிலே அநேக
கள்ளிருக்கிறார்கள், *there are many thieves on that road, so that
there is great danger.*

This order can never be deviated from, because a sentence in Tamil never closes without a finite verb, except in cases of ellipsis which will be stated hereafter. Hence if in the course of a narrative, the clause stating the purpose, end or design cannot conveniently precede the other, stating the resolution, &c., the former may succeed the latter, but it must be followed by the repetition of the principal verb of the preceding clause, or a suitable substitute ; thus :

உங்கள்பகைஞரிடத்தில் அன்புகூருவீர்களாக. நீங்கள்பராபர னுடைய
ய பிள்ளைகளாயிருக்கும்படிக்கு அப்படிச் செய்புங்கள், *love your
enemies. (Do so) that you may be the children of God.*

§ CXV.

The clause containing the *effect* or *inference* generally follows that containing the *cause* or *reason*, as :

காற்றுமிகவும் அடித்தபடியினாலே நாம் துரிதமாய் நடக்கவில்லை,
we did not proceed quickly, because the wind blew hard.

பராபரன் மிகுந்தகிருபையுள்ளவராகையால் அவரிடத்தில் நம்பிக்கை
யாயிருங்கள், *trust ye in God ; for he is very gracious.*

பரமண்டலத்திலே யுங்களுக்குமிசுந்தபலன் வருவதாற், சந்தேஷ
மாயிருப்பீர்களாக, *rejoice ; for your reward will be great in
heaven.*

Unless the sentence be very long, to invert this order, as in English, and say, நாம் துரிதமாய் நடக்கவில்லை, என்னத்தினாலென்றால் காற்றுமிகவும் அடித்தது, or, பராபரனிடத்தில் நம்பிக்கையாயிருங்கள், என்னத்தினாலென்றால் அவர் மிகுந்த கிருபையாயிருக்கிறார், is awkward and feeble.

§ CXVI.

Respecting *Ellipsis* in Tamil.

1. When the attributive noun signifies the same thing or person as the subject ; or when the sentence ends in a pronoun, or interrogative pronoun, the finite verb ஆயிருக்கிறது, is properly omitted, as :

அவன் திருடன்,	<i>he (is) a thief.</i>
இது நூன்ம,	<i>this (is) wisdom.</i>
நான் பாவி,	<i>I (am) a sinner.</i>
நீயே அவன்,	<i>thou (art) he.</i>
அவனைவன்,	<i>who (is) he?</i>
இது எவ்வளவு,	<i>how much (is) this?</i>
எதுபொன்,	<i>which (is) gold?</i>

2. But when the attributive noun expresses only a quality or an attribute of the subject, the finite verb must be used, as :

பராபரன்மகிமையாயிருக்கிறார், *God is glorious*, If you say : பராபரன்மகிமை, it means, *that the glory itself is God*.
 அவன் திருடனாயிருக்கிறான், *he is a thief*, i. e., *a thief by habit* ;
 பூமியழகாயிருக்கின்றது, *the earth is beautiful* ; should you say, பூமியழகு, it would be unintelligible.
 அவள் சந்தேகமாயிருக்கிறாள், *she is joyful* ; should you say, அவள் சந்தேகம் ; it will mean, *that she is the person called Saudòsham*.
 ஒளி நன்மையாயிருந்தது, *the light was good*, ஒளி நன்மை, means *the light is goodness itself*, but, ஒளி ஒரு நன்மை, means *the light is one of the things that are good*.

In some sentences however both forms may be used without difference in the sense, as :

இது எவ்வளவு and இது எவ்வளவாயிருக்கின்றது, *how much is this?*

It may easily be ascertained whether the verb is required or not, by exchanging the nouns ; i. e. by putting the first for the second, and the second for the first ; if both make sense ஆயிருக்கிறது, may be omitted ; if not, it must be added.

3. Excepting this ellipsis of ஆயிருக்கிறது, not so much for brevity's sake, as for expressing a particular sense, no others are used in Tamil; for avoiding the repetition of a word in the same sentence, can hardly be called an ellipsis; because, though the word itself may not be repeated, yet a suitable substitute is usually put, thus:

He is a wise and good man, அவன் ஞானமும் நற்குணமுமுள்ள மனிதன், here மனிதன் is not repeated, but the conjunction உம், with உள்ள, sufficiently supplies its place. அவன் ஞானமுள்ள மனிதனுமாய் நற்குணமுள்ள மனிதனுமாயிருக்கிறான், is also allowable, though not elegant.

Wherever precision and perspicuity are at stake, repetition cannot be avoided in Tamil, as an instance I shall add the passage, Matth. v. 34, 35, which has in the Greek and in the other European languages repeated ellipsis; but which cannot be imitated in Tamil without greatly obscuring the sense. It ought to be rendered, thus:

நீங்கள் எவ்விதத்திலுஞ்சுத்தியம்பண்ணக்கூடாது. வானம் தேவஆசனமாயிருக்கிறபடியால் வானத்தின்மேற் சத்தியம்பண்ணலாகாது. பூமி பரபரனுடையபாதப்படியாயிருக்கிறபடியாற்பூமியின்மேற் சத்தியம்பண்ணலாகாது. எருசலேம் பெரிய இராசனுடையபட்டினமானபடியால் எருசலேமின்மேற் சத்தியம்பண்ணலாகாது, &c.

Thus also, உண்ணிப்போலப்பிறனிடத்தில் அன்புகூருவாயாக, is not clear; and may even be misunderstood, so as to mean *love thy neighbour, who is like thyself*. It is better therefore to repeat the verb thus: உண்ணிடத்தில் அன்புகூருகிறபோலப் பிறனிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக.

§ CXVII.

When something is said of a subject both negatively and affirmatively; the negative always

precedes the affirming clause, by which the use of a disjunctive conjunction becomes unnecessary, thus :

இந்தப்பையல் சாக் கிரதையாயிராமற் சோம்பலாயிருக்கினான், *this boy is not diligent, but lazy.*
 சூரியன்பிரகாசங்கொடாமல் மறைந்திருந்தான், *the sun did not shine but was hid.*
 எனக்குப்பின் செல்லுதிறவன் இருளிலே நடவாமல் ஒளியையடைந்திருப்பான், *he that follows me, shall not walk in darkness but will have light.*

In English, the clause may be inverted, thus : *this boy is lazy and not diligent, &c.*, but this cannot be done in Tamil ; a circumstance which must be attended to. Hence also the fine passage 1 John i. 5.

God is light, and in him is no darkness at all, must be rendered thus : பரபரன் எவ்வளவாகிலும் இருளிலலாமல் ஒளியாயிருக்கிறார்.

In a few cases this order need not be observed, but then the negative must not be the opposite of the affirmative, and the latter must close with an auxiliary verb, thus :

தயவுள்ளிருட்டிகரை நீங்கள் விசுவாசித்துக்கொண்டு, அவருடையகற்பனைகளைத்தள்ளாதிருப்பீர்களாக, *believe in your beneficent creator, and do not break his commandments.*

§ CXVIII.

In comparisons the thing compared must follow that with which it is compared, thus :

அவன் சொன்னதுபோல நீயுஞ்சொல்லு, *say thou, as he said.*
 பள்ளத்திலுள்ள குளிர்ச்சியிலும் மலைகளிலுள்ள குளிர்ச்சியதிகமாயிருக்கின்றது, *the cold on the mountains is greater than in the valley.*
 என்னிலும் மகனையும் மகனையும் அதிகமாய்ச்சினேடுக்கிறவன் எனக்குப்பாத்திரனல்ல, *he that loveth son or daughter more than me, is not worthy of me.*

If you put the latter sentence thus : மகனையும் மகனையும் என்னிலும் அதிகமாய்ச்சினேடுக்கிறவன், &c., it will mean, *he that exceeds me in loving son and daughter, &c.*

உன்மேல் அன்புகூருகிறதுபோலப்பிறவிடத்திலும் அன்பாயிரு, *love (thy) neighbour as thyself, (or as thou lovest thyself.*
உம்முடையதிருவசனம்பொன்னிலும் அதிகவிலையேறப்பெற்றதாயிருக்கின்றது, *thy word is more precious than gold.*

§ CXIX.

As for the proper position of words in a sentence, it may be observed, as a general rule, that the words belonging to the nominative and those belonging to the finite verb must not be mixed together, but kept distinct, and that those words which are the least important must be placed first, and the most important last, that is, nearest to the words to which they refer. A few instances will elucidate this rule.

சென்னைப்பட்டினத்திலேசங்கரலிங்கமென்பவனிருந்தான், *this means: there was a certain Sankaralingam in Madras; the most important part of it is "the person," and not the city. But, சங்கரலிங்கமென்பவன் சென்னைப்பட்டினத்திலேயிருந்தான், means: Sankaralingam was in Madras; the principal relation being, not that such a person was, but that that person was in Madras. அவருடைய வாயிலிருந்து கபடமொன்றும புறப்பட்டவிலை, no deceit whatever proceeded out of his mouth. This sentence would be weakened by placing கபடமொன்றும், before; unless you mean to say, that no deceit proceeded out of his mouth.*

அதிகதிரவியங்களைத்தேடுகிறவன் தன்குடும்பத்தை வருத்தப்படுத்திக் கொண், *he that seeketh great riches troubleth his household. It would be very obscure to say: தன்குடும்பத்தை அதிகதிரவியங்களைத்தேடுகிறவன்வருத்தப்படுத்திக் கொண்.*

அந்த விளக்குகள் சுற்றியிருந்தகுடிசைகளிலேமங்குதலான ஒளியைக் கொடுத்தன, *those lamps cast but a faint light upon the surrounding huts. Here, if you place the மங்குதலான ஒளியை, before சுற்றி, &c., the sentence will not express clearly the author's mind.*

ஆண்டவரோ இராசரிக்கத்தை நீர் இஸரவேலருக்கு இக்காலத்திலோ திரும்பக்கொடுப்பீரென்று கேட்டார்கள், *they asked, Lord, wilt thou at this time restore the kingdom (or government) to Israel? As the principal part of the question is the time, இக்காலத்திலோ, is properly placed immediately before the finite verb. If இஸரவேலருக்கு, be put in its place, the meaning will be: wilt thou give it at this time to Israel or some other nation? and again, if இராசரிக்கத்தை, be put immediately before the verb, it means, wilt thou give at this time to Israel the kingdom or something else?*

APPENDIX.

As much depends upon a right understanding and use of the prepositions, conjunctions, and other such particles, each of which has in most languages many significations, I shall in this Appendix particularly point out the manner in which the Tamulians express the various meanings of each of the English particles, whereby the student will see much of the Tamil idiom, and the necessity of ascertaining well the meaning of the English particle before he translates it. I shall also at last notice a few other peculiarities of the English language, and show how they must be disposed of in Tamil.

The Particles are arranged alphabetically.

1. *The Articles A and The.*

The Tamil has no Articles.

1. The *indefinite* Article, however, is well expressed by the numeral ஒரு, when the meaning is one among many, or any, thus :

Give (me) a book, ஒரு புத்தகத்தைக் கொடு.

He run off with a piece of cloth, ஒரு துண்டுச் செலையெடுத்து ஒடிப்போனான்.

A man brought a fowl, ஒருமனிதன் ஒரு கோழியைக் கொண்டுவந்தான்.

When it points out one of a certain class of men, it is better to express it accordingly, thus :

A Poligar revolted, பாளையக்காரரிலொருவன் கலகஞ்செய்தான்.

A Pharisee invited Christ to supper ; பரிசேயரிலொருவன் தன் னுடனே சாப்பிடும்படிக்குக்கிறஸ்துவை வேண்டிக்கொண்டான்.

A fruit seller stands without, பழங்கடைவிற்குறவர்களிலொருவன் (or பழங்கள்விற்குறமனிதனொருவன்) வெளியிலேநிற்குன்.

2. The *definite* article may often be expressed by the demonstrative pronouns அந்த and இந்த, as :

Bring (me) the book, அந்தப்புத்தகத்தைக் கொண்டுவா.

The country is not fertile, இந்தத்தேசஞ்செழிப்புள்ளதல்ல.

Thou art the man, நீயே அந்தமனிதன்.

Personal nouns, and particularly nouns of Office are often pointed out without அந்த or இந்த, by having ஆனவன் affixed, as :

The King has given orders, இராசாவானவர்கட்டளைகளைக்கொடுத்தார் (or simply இராசா.)

The Priest came in high style, ஆசாரியனானவன் மிகுந்தகோலத்
தோடேவந்தான்.

3. When the noun is qualified, neither ஒரு nor அந்த is required, as :

The man who brought fruits is gone, பழங்களைக்கொண்டுவந்த
மனிதன்போய்விட்டான்.

He is an agreeable companion for me, அவன் என் உயிர்ப்பாங்கன்
or உயிர்த்தோழன்.

She (is) a good woman, அவள் நல்லபெண்.

He is the best friend I have, எல்லாரிலும் அவன் எனக்குநல்ல
கிநேகிதனாயிருக்கிறான்.

In some cases however they may be added, thus :

A good man came here (this) morning, நல்லகுணமுள்ள ஒருமனி
தன் காலமேயிவ்விடத்துக்குவந்தான்.

He smote the rich King, அவன் ஐசுவரியமுள்ள அந்த இராசசுவை
யடித்தான்.

4. The different virtues, vices, qualities, sciences, arts, metals, &c., require no article ; though ஆனது may be affixed to them, as :

Prudence is commendable, விவேகம் (or விவேகமானது) புகழ்ப்ப
டத்தக்கது.

Falsehood is odious, பொய் (or பொய்யானது or பொய்பேசுகிறது)
அருவருக்கப்படத்தக்கது.

Anger ought to be avoided, கோபத்திற்கு விலகவேண்டும்.

Astronomy (is) a very useful science ; சோதிடசாஸ்திரம்பிரயோ
சனமானகலவி.

To proper names என்பவன், or ஆனவன், may be affixed, as :

In the opinion of all good men, Alexander was a great robber,
அலெசந்தர் (or அலெசந்தரொன்பவன்) பெரிய சள்ளனாயிருந்தா
னென்று நல்லமனிதர்களுடையலாராருந்தீர்மானிக்கிறார்கள். If this
sentence be translated, thus : நல்ல மனதொலாராருடைய தீர்மா
னத்தின்படி அவன் பெரியசள்ளனாயிருந்தான், the meaning will
be, that all good men resolved on his being a great robber, and
that he was one accordingly.

2. About.

1. When it means *around* is rendered by சுற்றி, the verbal participle of சுற்றுகிறது ; or by குழு, the infinitive of குழுகிறது ; both require the accusative case, as :

The people came about me, சனங்கள் என்னைச்சுற்றிவந்தார்கள்.

2. When it means *more or less, nearly,* with respect to number, ஏறக் குறைய, or சுற்றேறக்குறைய, expresses it. Examples, see § XCVI.

3. When it means, *concerning, with regard to,* &c. குறித்து, is used, as :

Various opinions exist about the author of the book of Job, யோபென் னும் புத்தகத்தை யெழுதினவனைக்குறித்துப் பலபலவிதமாய்ச்சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

Other examples, see § CI.

4. When it means, *engaged in, employed in, &c.*, the Tamulian has no particular expression for it, but changes the phrase altogether. Thus :

What is this to you? go about your business! இதிலுலையென்னக் கென்ன, நீ உன் னுடையவலைசெய்யப்போ, lit : *what is it to thee from (or by) this go to do thy business!*
I am about my business, எனவெலைசெய்கிறேன்.

3. Above.

May frequently be rendered by the comparative or by மேல், some times the phrase must be altogether changed.

1. When it means, *higher in place.*

You are above the door, நீ கதவிலும் உயரமாயிருக்காய்.

2. *More in quantity and number.*

In this piece of cloth there are above twelve yards, இந்தத்துண்டுச் சேலைபன்னிரண்டுமுதத்துக்குமேலேயிருக்கின்றது.

3. *Higher in rank or excellence.*

The king is above the ministers, இராசா மந்திரிகளுக்கு மேலானவர், or மந்திரிகளிலும் இராசா மேலமையுடையவர்.
Love is above faith, அன்பு விசுவாசத்துக்கு மேலானது.

4. *Unattainable by.*

The Samskrit language is above my reach; சமஸ்கிருதபாஷை படிக்க என்கூடாது, or சமஸ்கிருதபாஷை எனக்கு எட்டாததாயிருக்கிறது, i. e., *to learn the Samskrit language is too difficult for me.*

It is above my power to give you hundred Pagodas, உமக்கு நூறு வராகள் கொடுக்க என்கூடாது or உமக்கு நூறுவராகள் கொடுக்க எனக்குத்திராணியில்லை.

This doctrine is above my comprehension, இந்த உபதேசம் என புத்திக்குமேலானது or எட்டாதது.

5. *Superior to.*

She is above disguise, இவள் வஞ்சனைசெய்யமாட்டாள், i. e., *she cannot disguise or deceive or இவள் வஞ்சனையைக்கடந்தவள், she has passed deceit.* Observe, that if you here would say lit : *இவள் வஞ்சனைக்குமேலானவள்,* the sense would be, *she is even worse than disguise itself; i. e., she is exceedingly hypocritical.*

4. After.

Is usually expressed by பின், பின்பு, பின்னாலே, see § LXXXIX. when it means,

1. Behind, with regard to place.

He came after me, அவன் எனக்குப்பின் நடந்துவந்தான்.

In this connection, it may be expressed by numerals, as :

First came the king ; after him followed the priest ; after the priest came the servant, முதலாவது இராசாவும் இரண்டாவது குருவும் மூன்றாவது ஊழியக்காரனும் நடந்துவந்தார்கள், OR முதலாவது இராசாவும் அவருக்குப்பின்பு குருவும் அவருக்குப்பின்பு, &c.

2. According to.

After this manner, he has acted for four years, இவ்விதமாய் (or இந்தப்பிரகாரமாய்) அவன் நாலுவருஷஞ்செய்துகொண்டு வந்தான்.

3. In imitation of.

Believe after Abraham's example, ஆபிரகாம்விசுவாசித்ததுபோல் நீயும் விசுவாசித்துக்கொள்.

5. Against.

1. When it refers to hostile opposition, விரோதமாய், with the dative usually expresses it, as :

All are against me, எல்லாரும் எனக்கு விரோதமாயிருக்கிறார்கள்.

He wrote against idolatry, விக்கிரக ஆராதனைக்கு விரோதமாயெழுதினான்.

This is against the laws of the country, இது தேசத்தின்பிரமாணங்களுக்குவிரோதமாயிருக்கின்றது.

2. When it means, *opposite in place*, the words எதிரோ, எதிராய், express it, as :

The Ships anchored against the mouth of the river, ஆற்றுமுகத்துவாரத்துக்கெதிராய்க்கப்பல் மனிதர் நங்கூரம்போட்டார்கள், lit: the sailors cast the anchor opposite to the opening of the river. The Tamulian would not say merely, *the ship*.

3. When it refers to the hurt of a person, the Tamulian expresses it accordingly, as :

This circumstance will be against me ; இந்தக்காரியம் எனக்குச் சேதமுண்டாக்கும் OR நஷ்டங்கொடுக்கும்.

4. When it means, *in expectation of*, it must be paraphrased, as :

We are provided against the time of famine, பஞ்சகாலத்திலேநமக்குக்குறைச்சல் வாராதபடிக்கு வேண்டியவைகளிருக்கின்றன, OR

பூரணமாயிருக்கிறது, lit: *we have enough (or plenty), so that we shall have no want in time of famine.*

6. *Ah! Alas! Oh!*

These interjections are commonly expressed by ஆ, ஓ, ஐயோ, ஐயையோ. Of them ஆ, signifies joy and admiration; the rest pity and woe, as:

Ah! are you come, ஆ, வந்தீரா.

O virtue! how amiable art thou! ஆ புண்ணியமே! நீ யெத்தனை அன்புகூரப்படத்தக்கது.

Oh! I have alienated my friend, ஐயோ என்கிதேதனையெனக்கு அந்நியனாகச்செய்தேன் (or செய்தேனே.)

Alas! I fear for life! ஐயோ என்சீவன்போகாமே, *I fear* cannot well be expressed without making the lamentation to concern his fear and not his life, as: ஐயோ என் சீவன்போகாமென்று பயப்படுகிறேனே.

Oh! what a worthless fellow! ஓ சண்டாளன்.

Ah! woe me! ஐயையோ எனக்குவேதனைவரும்.

7. *Already.*

1. When it means *at this present time*, it is expressed by இப்பொழுது, or simply by the present tense, as:

He is already come, அவன் இப்பொழுது வந்திருக்கிறான், or அவன் வந்திருக்கிறான்.

If it refer to the present time in the past, it cannot be rendered, thus:

He had already commenced speaking, when the soldiers entered the hall; அவன் பேசுத்தொடங்கினபொழுது, போர்த்தேவகர் சாலையிற் புகுந்தீரர்கள்.

2. When it means *so soon* it is expressed by இத்தனைசீக்கிரமாய், as:

Are you already come? நீர் இத்தனை சீக்கிரமாய்வந்தீரா.

3. When it implies *accomplishment before the present time*, it must be expressed by ஆயிற்று, added to the verbal participle of the verb, as:

I have already told him the affair, நான் அந்தச்சங்கதியையவருக்குச்சொலவியாயிற்று.

When I came, divine worship was already finished; நான் வந்தபொழுதுதேவாராதனைசெய்தாயிற்று.

4. When it means *before the present*, it must be expressed by இதற்குமுன்னே or முன்னே, as:

The sun must be already risen, சூரியன் இதற்குமுன்னே தோன்றியிருப்பான்.

5. When it means *until now*, இதுவரைக்கும், is required, as:

All the world shall be filled with the knowledge of the Lord. Already many nations have received it, கருத்தாவையறிவிற் அறிவு உலகமெங்குமநிரம்பும். இதுவரைக்கும் அநேக தேசத்தார் அதைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

8. *Also.*

Is expressed by உம் added to any part of the sentence, to which it belongs, excepting the finite verb, which never can receive it, as :

He also gave money to the poor, அவனும் ஏழைகளுக்குப் பணம் கொடுத்தான்.

He gave money also to the poor, அவன் ஏழைகளுக்கும் பணத்தையும் கொடுத்தான்.

He gave money to the poor also, அவன் பணத்தை ஏழைகளுக்கும் கொடுத்தான்.

9. *Although,* see *Though.*10. *Among.*

Is usually expressed by the dative with உள்ளே, as :

There are thieves among them, அவர்களுக்குள்ளே திருடரிருக்கிறார்கள்.

When it means *associated with*, the ablative social with கூட, may also be used, as :

The king was amongst them, இராசர் அவர்களுடனே கூடவிரும்பினார், or (அவர்களுக்குள்ளே.)

11. *As.*

Requires various renderings.

1. When it stands unconnected with any other particle,

i. Meaning *because, since*, படியினாலே or ஆகையால், expresses it, e. g. *As this is a case of great moment, we must be circumspect,* இத்தக்க காரியம் மிகவுக்கனமாயிருக்கிறபடியால் (or இது பெரிய காரியம் ஆகையால்) நாம் சாவதானமாயிருக்கவேண்டும். *As the matter rests upon me, I shall attend to it,* அந்தக்காரியத்தை நானே விசாரிக்கவேண்டியபடியால் (or வேண்டுவதால், or அந்தக்காரியம் எனக்கே யொப்புவிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால்) நான் அதை விசாரிப்பேன்.

ii. meaning *like*, போல், ஒப்பாய், must be used, as :

This is as the overthrow of Sodom, இது சோதோமர்கவிழ்க்கப்பட்டதுபோலிருக்கின்றது.

iii. Meaning *thus, in this manner*, when quotations are made, the Tamilian uses ஆவது, with the singular; ஆவன, with the plural, என்னவென்றால், with any number, &c., as :

He spoke various evil words, as : you are a thief, a robber, and so on, அவன் பற்பலபொல்லாதவசனங்களைக்கொண்டான் எனவெவறால், நீதிருடன், நீகொள்ளைக்காரன் முதலானவைகளே. But it is often more idiomatic, to invert the order of the clauses, and say thus : நீதிருடன் நீகொள்ளைக்காரன் என்றிவைமுதலானபற்பலபொல்லாதவசனங்களைச்சொன்னான்.

He told another parable, as : அவர் வேறொரு உவமையைச்சொன்னான், அதாவது.

He told other parables, as : அவர் வேறு உவமைகளைச்சொன்னான், அவையாவன.

iv. When it means, *according to*, படி, must be used, as :

He did as God commanded him, பராபரன் கட்டளையிட்டபடி அவன்செய்தான்.

2. When it stands connected with other particles, e. g.

i. With *as*, meaning similarity in quality, போல், படி, or any other suitable word must be used ; thus :

She is as amiable as her sister, இவள் தன் சகோதரியைப்போல் அன்புகூரப்படத்தக்கவள்.

He is as good as his word, அவன் தன் வார்த்தையின்படியே செய்வான், or அவனுடைய வார்த்தையைப்போல் அவனுடைய செய்கை.

I am as well as can be expected, நான்கூடியமட்டுக்கு சவுக்கியமாயிருக்கிறேன், or ஒருவாறுசவுக்கியமாயிருக்கிறேன்.

You must give a reason for this as well as for that ; இதற்காகவும் அதற்காகவும் தியாயஞ்சொல்லவேண்டும். But if the sense be, that for the one, the reason has already been given, and that he must likewise give one for the other, it must be expressed, thus : அதைக்குறித்து நீ தியாயஞ்சொன்னதுபோல் இதைக்குறித்தும் தியாயஞ்சொல்லவேண்டும்.

But when it means equality in number, it is expressed thus :

Give him as many hoes as he wants, இவனுக்குவேண்டிய மண் வெட்டிகள் எவ்வளவோ அவ்வளவுகொடு.

ii. With *so* following, as :

As the stars so shall thy seed be, நட்சத்திரங்களெத்தனையோ அத்தனையாய் உன்சந்ததிபெருகும்.

As the sun gives us light by day so does the moon by night, சூரியன் பகல்வே நமக்கு ஒளியைக்கொடுக்கிறதுபோலச்சந்திரன் இராலிலே ஒளியைக்கொடுக்கின்றது.

As the one dieth so dieth the other, எல்லாரும் சாகிடுக்கள். i. e., all die, or சாவாமலிருக்கிறவர்கள் ஒருவருமில்லை.

If you say literally, ஒருவன் மரிக்கிறதுபோல் மற்றவனும் மரிக்கிறது, then the particular kind or manner of death will be pointed out.

iii. With *so* preceding.

I desire to see thy glory, so as I have seen it in thy sanctuary
பரிசுத்தஸ்தலத்திலே உம்முடைய மகிமையைக் கண்டதுபோல்
இன்னுங்காணவீரும்புகிறேன்.

Pompey was not so great a man as Caesar, கைசார்போலப்போ
ம்பேயுபெரியவனல்ல.

My house is not so large as your's, என்னுடைய வீடு உம்முடைய
வீட்டைப்போலப்பெரிதல்ல.

iv. With *such* when it is in fact a relative pronoun, the Tamulian uses the verbal noun in this case, or the relative participle with a noun or pronoun, as :

Let such as presume to advise others, look well to their own conduct, மற்றவர்களுக்குப் புத்திச்சொல்லத் துணிகிறவர்கள் தங்கள்
சொந்தநடக்கையை தன்ருய்நோக்கக்கடவர்கள்.

v. With *for*, or *to*, meaning *with respect to*, it is not expressed, thus :
As for this horse, it was starved to death, இத்தக்குதிரைபட்டினயி
னாலே செத்துப்போயிற்று.

As for that matter, we must farther consider it, அந்தக்காரியத்
தைக்குறித்து நாம் இன்னும் (or அதிகமாய்) யோசனைபண்ண
வேண்டும்.

vi. With *though* or *if*.

He acted as though he were his own master, தானேதனக்கு எசமா
னென்றெண்ணிச்செய்தான் or better தானே எசமான்டோலச்செ
ய்தான்.

We beseech you as though God did beseech you, பராபரன் உங்களை
வேண்டிக்கொண்டாற்போல் நாங்கள் உங்களை வேண்டிக்கொள்ளு
கிறோம், or better பராபரன் உங்களை வேண்டிக்கொண்டால் எப்
படியோ அப்படியே நாங்கள் &c.

12. *At*.

Has likewise various significations ;

1. When it means *near*, it must be expressed by அருகே, சமீப
மாய், &c.

He is at the river, அவன் ஆற்றின் அருகேயிருக்கிறான்.

2. When it means *in a place*, the locative ablative must be used, as :

*When we arrived at Madras, we saw the superstition of the na-
tives,* நாங்கள் செனைபட்டினத்திற்கேர்ந்தபொழுது, சனங்களு
டைய அவபத்தியைப்பார்த்தோம்.

He lives at Pondicherry, அவன் புதுச்சேரியிலேவாசமாயிருக்கிறான்.

3. Before a word signifying *time* or *business*, the same ablative is
used, as :

He rose at 10 o'clock, பத்தாம்மணிநேரத்திலே யெழுந்திருந்தான்

This boy is busy at his task, இந்தத் தம்பையல் தன் வேலையிற் சாக்கிர
சையாயிருக்கிறான்.

4. Signifying the condition of a person it should be expressed by the adverbial form, as :

Let us be at peace with all men, நாம் எல்லாமனிதரோடு சமா
தானமாயிருக்கக்கூடவோம்.

5. Signifying in immediate consequence of it is expressed variously, thus :

He went to Jaffna at my request, நான் கேட்டபடியினாலே அவன்
யாழ்ப்பாணத்திற்குப்போனான்.

He swooned at the sight of the fire; நெருப்பைக்கண்டமாத் திரந்
திலே or கண்டவுடனே or simply கண்டு, சோர்ந்துபோனான்.

At one blow he cut off his head, ஒருவெட்டாக அவனுடைய தலை
யை வெட்டினான்.

He came at a call, நான் கூப்பிட்டவுடனே அவன் வந்தான்.

6. Signifying subjection, as much as *under*, thus :

These things are all at my command, இந்தக்காரியங்களையாவும்
என் அதிகாரத்துக்குட்பட்டவைகள்.

7. When connected with *all*, it is rendered by எப்படியும், எவ்விதத்
திலும், எவ்வளவுமும், or any such word denoting entireness, as :

At all events I shall come to-morrow, நான் எப்படியும் நான்கு
வருவேன் or என்னவிருந்தாலும் நான் நான்குவருவேன்.

He did not do this business at all well, இந்த வேலையைவன் எவ்
வளவாகிலும் நன்றாய்ச்செய்யவில்லை.

He must not go there at all, அவன் ஒருக்காலும் அங்கே போகக்
கூடாது or அவன் அங்கேபோகவேகூடாது.

Not at all may be rendered also by, பரிச்சேதம் or ஒருவிதத்தினாலும்
or ஏகதேசமாயானாலும், with a negative verb, as :

He must not marry at all, அவன்பரிச்சேதம் (or ஏகதேசமாயா
னாலும்) விவாகம்பண்ணக்கூடாது.

13. Before.

Is usually expressed by, முன்னே முன்பு முன்பாக முன்னாலே, when
referring to place, as :

My house is before that of the Doctor's, என் வீடு வயித்தியருடைய
வீட்டுக்குமுன்னே (or முன்னாக) இருக்கின்றது.

They are gone to the camp before us, அவர்கள் எங்களுக்கு முன்
பாகப்பாளையத்துக்குப்போனார்கள்.

We halted before the mountain, மலையின் அடியிலே இடங்கிளேம்.

Stand before him! அவனுக்கு முன்பாகநில்லு.

When it means in presence of, particularly of God, or of great men,
it is better expressed by சன்னிதானத்திலே, as :

Let us go before God with thanksgiving! துதித்தலோடே பர
பரனுடைய சமீபமானத்திலே செல்லவோமாக.
The phrases *before your eyes, before your face, before you, may*
be literally rendered by, உங்கள் கண்களுக்குமுன்பாக, உன்முது
த்துக்குமுன்பாக, உனக்குமுன்பாக; or by தங்கள்பார்க்கத்தக்க
தராக, &c.

The phrase *from before thee*, means from thy sight or from thy face, which must be expressed accordingly, as:

I will drive them out from before thee, அவர்கள் உன்னைவிட்டோ
டிப்போகும்படி செய்வேன், or அடிகள் உனக்கு முன்னால்
படிக்கு அவர்களைத் தூர்த்துவேன்.

ii. When it refers to *time*, முன்னே or முன்னமே is used, as:

I arrived here before you, நான் உமக்குமுன்னே இங்கேசேர்ந்தேன்.
He died before him, இவனுக்குமுன்னமே அவன் இறந்துபோனான்.

iii. When it means *in preference to*, the phrase must be expressed in various ways, as:

Abel was accepted before Cain, காயினையல்ல ஆபேலை அங்கீகரித்தார், i. e., *He accepted, not Cain, but Abel.* If it be literally rendered, காயினுக்குமுன்னே ஆபேலை அங்கீகரித்தார், it means that Cain also was accepted only later than Abel.

14. Behind.

Like *after* is translated by பின், பின்பு, பின்னாலே. I mention here only such phrases as require a different rendering.

At my leaving England, I left various things behind me; நான் இங்கிலாந்தைவிட்டுப்புறப்பட்டபொழுது, பலவகையான பதார்த்தங்களைவிட்டு வந்தேன். If it was from forgetfulness, then it must be thus: பலவகையான பதார்த்தங்களை மறந்து விட்டு வந்தேன், because the former implies design.

He is not behind him in doing good, தருமங்களைச்செய்கிறதில் அவனுக்கு இவன் தாழ்விலலை

15. Beneath or Below.

When it means,

1. *Under, lower in place*, கீழ், expresses it, as:

It stands beneath the table, அது பலகையின்கீழ்நிற்கின்றது.
The earth is beneath the sky, பூமிவானத்திற்குக்கீழிருக்கின்றது.

2. *Under*, as overborne or overwhelmed by some pressure, the phrase must have another form, as:

I sink beneath the oppression of that man, அத்தமனிதன்செய்கிற

துன்பத்தினாலே சோர்ந்துபோகிறேன், or கெட்டுப்போகிறேன், *I faint because of the oppression, &c.* or அந்தமனிதன் செய்திற துன்பமாகியசுமைக்குள்ளாயிருக்கிறேன்.

3. *Lower in rank, excellency, &c.*, தாழ்கிறது, expresses it, as:

The minister is below the king, மத்திரியானவன் இராசனுக்குத் தாழ்த்திருக்கிறான்.

4. *Unworthy of, unbecoming*, the phrase must be given accordingly, as:

To slander is beneath the character of a virtuous man, மற்றவர் களை நிந்திக்கிறது தல்லமனிதனுக்கேற்றதல்ல or உரியதல்ல or தகராது or தல்லமனிதனுக்கேலாது.

16. Besides.

1. As a preposition, when it means,

i. *Near*, the Tamulian uses, அருகே, கிட்ட, பக்கத்திலே, as:

He stood beside me, அவன் என்னருகேநின்றான் or என்பக்கத்திலே நின்றான் or என்மருங்குநின்றான்.

ii. *Over and above*, அல்லாமல், or அன்றி, is used, as:

Besides the congregation there were also two Priests, சபையா ரல்லாமல் இரண்டுருக்களும்ருந்தார்கள்.
Is there a God beside me? என்னையன்றி வேறுதேவனுண்டா.

2. As an adverb, at the beginning of a sentence, அல்லாமலும், or அன்றியும், expresses it. See § LXXIII.

17. Between.

Is usually expressed by putting the two nouns in the Dative case with உம், affixed to each, thus:

What is the distance between Madras and Madura? சென்னை பட்டினத்துக்கும் மதுரைக்கும் எவ்வளவுதூரம்.

But observe, that though *between* usually requires two things or persons, the English often expresses only one of them, implying the other; in Tamul this cannot be done, without obscuring or changing the sense; both must be expressed, as:

Between us there is no difference, உனக்கும் எனக்கும் வித்தியாசமில்லை, *between thee and me, &c., we may indeed say*, நமக்கு வித்தியாசமில்லை, but that is ambiguous.

18. Beyond.

When it means,

1. *On the further side of*, அப்புறம், அப்புறத்திலே, or அப்புறமாய், is proper, as:

We went beyond the town, நாம் ஊருக்கட்புறம்போனோம்.

We halted beyond the river, ஆற்றுக்கட்புறத்தில் தங்கினோம். If the shore be particularly meant, then அக்கரையிலே must be used.

2. *Exceeding, above, surpassing,* the phrase must receive another form, as :

He was afflicted beyond measure, அளவில்லாத உபத்திரவத்தை யடைந்தான்.

Do not act beyond your sphere, உன்னுடைய நிலைமைக்குமேலே தடவாதிருப்பாயாக or உன்னுடைய கடமைக்கு மிஞ்சினதாக ஒன்றுஞ்செய்யாதிரு.

19. Both.

Is expressed by affixing, உம், to both nouns, as :

Let them both come, அவனையும் அவனையும்வரச்சொல்லு or இரண்டு பேரையும்வரச்சொல்லு.

He killed both the tyger and the elephant, புலியையும் யானையை யுங்கொலைசெய்தான், (or புலியானை இரண்டையும்.)

20. But.

When it means,

1. *Except,* the Tamulian uses, தவிர, ஒழிய, or இன்றி, as :

All came but Vedamootoo, வேதமுத்துத்தவிர எல்லாரும் வந்தார்கள்.

He brought every thing but one box ; ஒரு பெட்டி தவிர மற்றப்பண்டங்களெல்லாவற்றையுங்கொண்டுவந்தான்

2. When it means *only, nothing more than,* மாத்திரம் expresses it, as :

He spoke but two sentences, இரண்டு வாக்கியங்களைமாத்திரம்தான் சொன்னார்.

Stay but one day, ஒருநாள்மாத்திரம்பொழு, that is, if *stay* mean *be patient,* but if it mean, *to stop, to remain,* பொழுத்திரு or தங்கியிரு, must be said instead of பொழு.

3. When it means *not more than, even,* the Tamulian expresses it by தான், or தானே, or merely by the emphatic ஏ, as :

Your demand is but reasonable, நீ கேட்டுக்கொண்டது நியாயந்தான் or நியாயமே.

It is but what is necessary, இதுவேண்டிவதுதான்.

He came but now, அவன் இப்பொழுதுதான் வந்தான்.

4. When meaning *otherwise than,* the Tamulian uses the emphatic, ஏ, as :

I cannot but cry out, i. e., *I must cry out,* நான்சுத்தமிட வேண்டுமே or நான் சுத்தமிடாமலிருக்கக்கூடாதே.

5. When it follows a negation, the Tamulian changes it and the negative into the positive form, as :

There is no day but he comes to my house, i. e., he comes every day to my house, அவன் நாடோடும் என் வீட்டுக்குவருகிறான் to say, அவன் என் வீட்டுக்குவாராதநாளில்லை, would define or determine the time rather than his coming.

There is none but knows it, யாவரும் அதையறிவார்கள் or அதையறியாதவர்கள் ஒருவரும்லை.

6. When it merely connects two sentences, or simply points out a contrary condition or circumstance, the Tamulian does not particularly express it, as :

I went to see him, but he was not at home, நான் அவனைக்கண்டு பேசப்போனேன் அவன் வீட்டில்லையிலை.

He is not diligent, but lazy, அவன் சாக்கிரதையாயிராமற்சோம்பலாயிருக்கிறான்.

He told me the affair, but I would not believe it, அவன் தந்தக்காரியத்தையெனக்குச்சொன்னான், நான் அதை நம்பவில்லை.

He came not to do evil but to do good, as, அவன் தீமையை வல்லநன்மையைச்செய்ய வந்தான்.

This will not be done by human power, but by the power of God, இது மனிதருடைய வல்லமையினாலேயல்ல, பரம்பரனுடைய வல்லமையினாலேயாகும், or இதமனிதருடைய வல்லமையினாலேயாக மாட்டாது பரம்பரனுடையவல்லமையினாலேயாகும் or உதுபரம்பரனுடைய வல்லமையன்றி மனிதருடையவல்லமையினாலே ஆக மாட்டாது.

Note.—It is evident that *but* in such sentences is expressed by the negative. When however *but* heads a new sentence in an argument it is by no means proper to use ஆனால், as is frequently done; because, ஆனால் being the subjunctive mode of ஆகிறது, means properly *if it be so*, but by ஆனாலும், ஆகிலும் அப்படியிருந்தும், in the application of which the sense must be considered, and the use discriminated according to § CIII. LVI. 3, LVII. 2. 3.

21. By.

When it denotes,

1. The *agent* or *cause*, by which any thing is effected or obtained, the instrumental ablative expresses it, as :

This flower was plucked by me, இந்தப்பூ என்னால் பறிக்கப்பட்டது or இது நான் பறித்த பூ.

The fever came by a cold, குளிர்ச்சியினால் காய்வந்தது.

2. When it means *the instrument*, the same ablative instrumental is used, or கொண்டு, with the accusative case; or the phrase is turned altogether, as :

The wound was made by a knife, இந்தக்காயங்கத்தியினாலுண்டாயிற்று. Observe, the Tamulian would not say, உண்டாக்கப்பட்டது, because the knife was not the active instrument, which was a person. If the phrase be *he wounded me by (with) a knife*, then he would say thus, அவன் ஒரு கத்தியைக்கொண்டு (or எடுத்து) எனனைக்காயப்படுத்தினான்.

3. When it means *the method* in which any progressive action is performed, as :

The business was done by little and little, இத்தக்காரியங்கொஞ்சங்கொஞ்சமாய்ச்செய்யப்பட்டது.

4. When it means *quantity*, the noun must be doubled, as :

I bought these chairs by the dozen, பன்னிரண்டு பன்னிரண்டாக இந்த நாற்காலிகளைவாங்கினேன்.

This house fell by pieces, இத்தலீடு துண்டி துண்டாக இடிந்தபோயிற்று.

5. When it denotes *the object of explanation* ; the Tamulian changes the phrase altogether, as :

What do you mean by spirit? ஆவியென்பதற்கு அருத்தமென்ன or ஆவியென்பதென்ன or ஆவியாவதென்ன, should you say ஆவியைக்கொண்டு நீ நினைக்கிறதென்ன, the meaning will be, *what do you think by means of (or through the spirit)*.

6. When denoting *place*, மேல், or some other suitable preposition is required, as :

They fought by sea, சமுத்திரத்தின்மேல் (or சமுத்திரத்திலே) யுத்தம்பண்ணினார்கள்.

7. When denoting *permission*, படி, படியினாலே, or another form is required, as :

You may go by my leave, நான் உத்தரவுகொடுத்தபடி (or கொடுத்தபடியினாலே) நீ போகலாம் or நான் உத்தரவு கொடுத்தேன் நீ போகலாம்.

8. When denoting *the difference* between two things, the Tamulian turns the phrase. as :

Rice is now cheaper than formerly by a fanam a marcal, முன்னிலும் ஒருமரசக்கால் அரிசிக்கு ஒரு பணம் நயமாயிருக்கிறது.

9. When denoting *passage*, வழியாய் with the oblique case is required, as :

We came hither by Tranquebar, நாங்கள் தரங்கம்பாடியின் வழியாய் இவ்விடத்துக்குவந்தோம்.

10. When denoting *near to* அருகே, இடத்தில் or any such word is required, as :

The General stood by the King, சேனாதிபதி இராசாவருகே (இராசா சாவியனிடத்தல்) நின்றுள்ளான்.

11. When denoting the absence of all others, the Tamulian uses தனியே; or turns the phrase altogether, as:

He came by himself, அவன் தனியேவந்தான்.

They came by themselves, வேறொருவரில்லாமல் வந்தார்கள் or தாங்களேமாத்திரம் வந்தார்கள்.

12. When denoting the solemn form of swearing, it must be expressed in Tamil according to the sense of the connexion, as:

By my life! thou shalt die, நீசாவாயென்று என்செய்வன் மேலே யாணையிட்நீச்சொல்லுகிறேன்.

13. When it denotes, within a short time, it must be rendered accordingly, as:

He will come by and by, கொஞ்சக்காலத்துக்குள்ளே (or கொஞ்சக்காலத்துக்குட்பிறகு) வருவான்.

Note.—By the by, a phrase to call the attention of another, cannot be well expressed in Tamil; perhaps we may say, இன்னம் ஒருபேசுக் கிருக்கிறது கேள், i. e., *There is still another subject; hear!*

14. When denoting substitution, or by proxy of, the Tamulian circumscribes it, as:

He appeared by his attorney, அவன் தான்வராமல்தான் காரியக் காரணையனுப்பினான். i. e., *he himself did not come; he sent his attorney.*

22. *Either, or.*

When they mean both, it is expressed by adding உம் to both nouns or actions, as:

Averse either to contradict or to blame, எதிர்த்துப்பேசும்படிக்குங் குற்றஞ்சாற்றுப்படிக்கும்மனக் கலவரம்.

But when they mean separate things, the Tamulian expresses them by adding ஆவது to both nouns, &c., as:

Either this man or that woman is guilty of the crime, இந்த மனிதனாவது அந்தஸ்திரியாவது இந்தக்குற்றஞ்செய்திருப்பார்கள்.

But frequently they are expressed by அல்லது or அல்லவென்றால், placed before every clause that is proposed, except the first, thus:

Either stay to see the end of the affair, or go and be silent about it, இந்தக்காரியத்தின் முடிவை யந்தரவரைக்கும் இரு அல்லவென்றால் உதைக்குந்தத்து ஒன்றும்பேசாம; போ, lit: *stay! till you see the end of the affair. If not, (i. e., if you say, I will not stay,) then go, &c.*

Either gold or silver or brass will be found here, இங்கே பொன் அல்லது வெள்ளி அல்லது பித்தளை காணப்படும்.
We must (either) believe or perish, நாம் விசுவாசிக்கவேண்டும். அல்லது கெட்டுப்போகவேண்டும்.

23. *Except.*

When it means *but, exclusively of*, it is expressed as stated § XCV.

When it means *unless* it is expressed by the negative verb with வீட்டால், as :

Except a man be born again, he cannot see the kingdom of God,
 ஒருமனிதன் மறுபடியும் பிறவாவீட்டால் மோட்ச இராச்சியத்தை
 சீக்காணமாட்டான்.

24. *For.*

1. The *conjunction*, is expressed by படியினாலே, with a relative participle, or by the causal ablative of the verbal noun, or by ஆகையால், ஆதலால் or ஆனபடியினாலே, added to any sentence which states the cause or reason of some effect or consequence. This sentence usually precedes that containing the effect, &c., as :

I will send an angel before thee; for I will not go up in the midst of thee, for thou art a stiff-necked people, நீங்கள் வணங்காதகழுத்துள்ள சனங்களானபடியினாலே நான் உங்களுடனேகூடவரமாட்டேன். ஆதலால் ஒருதூதனை யுங்களுக்கு முன்நடக்க அனுப்புவேன். This last ஆதலால் is even not required; and the sentence may be given thus, நான் கூடப்போகாமல், ஒருதூதனை யுங்களுக்குமுன்னடக்க அனுப்புவேன்.

See farther on the subject and other instances § §. LXXXII. CIX. CXV.

When a long argument follows, the effect may be first stated, and the causal sentences introduced by என்னத்தினாலென்றால், or எப்படியென்றால் or என்னத்திற்கெனில், as the sense may require. But even then it is proper at the end of the argument to repeat the effect. See § CXV.

2. The *preposition* is variously rendered,

i. When it means *for the sake of, in advantage of, in order to.* &c., the Dative case with ஆக, or the relative participle with படிக்கு expresses it, as :

Labour not for the meat that perisheth, அழிந்துபோகும் போசனத்துக்காக (or போசனம் அடையும்படிக்கு) பிசியாசப்படாதிருங்கள்.

He wrote for money, பணத்துக்காக எழுதினான்.

ii. When it means *duration*, and is united with words of time, the Tamulian expresses it by the nominative, as :

He has not come for many days, அநேக நாள் அவன்வரவில்லை.

iii. When it means *accommodation, adaptation, belonging to, becoming, capability, in proportion to,* the Dative case expresses it, as :

I am not fit for this work, நான் இந்தவேலைக்குத் தகுதியானவனல்ல.
Commanding is for the king. Obedience for the subjects. கட்டணையிதெல் இராசாவுக்குங் கீழ்ப்பணியுதல் குடிசுருக்கு மேற்றவைகள்.

It is hard for me to learn, படிக்கிறது எனக்கரிதாயிருக்கிறது, or வருத்தமாயிருக்கிறது.

He is tall for his age, இவனுடைய வயசுக்குத்தக்க வளர்த்திக்கு மேலாயிருக்கிறான், or உயர்ந்திருக்கிறான் or இவன் நெட்டையன்.

He is small for his age, இவனுக்கு வயசுக்குத்தக்கவளர்த்தியில்லை, or இவன் குட்டையன்.

iv. When it means *in exchange, instead of,* the dative with either ஆக or பதிலாக is used, as :

I gave him a ground for his house, அவன் வீட்டுக்காக (or வீட்டுக்குப்பதிலாக) ஒருநிலத்தைக்கொடுத்தேன்.

v. When it means *in remedy of, in search of,* or when it stands connected with certain verbs, it must be expressed accordingly, as :

This medicine is for the fever, இந்தமருந்து சுரத்தை நீக்கும் or இது சுரத்துக்குரியமருந்து.

He went for the sheep, அவன் ஆடுகளைத்தேடப்போனான்.

He waited for the Gentleman, ஊரை வருகிறவரைக்குங்காத்திருந்தான்.

They lay for dead three days, மூன்றுநாள் அவர்கள்செத்தவர்கள் போலக்கிடந்தார்கள்.

He wished for peace, சமாதானத்தைவிரும்பினான்.

25. From.

Has also many significations as :

1. Its primary meaning of *away,* denoting privation, separation, transmission, emission, is expressed by the locative ablative with இருந்து, or தினது, or by the accusative with விட்டு, as :

The land was taken from him, தேசம் அவனிவிருந்து நீக்கப்பட்டது.

My friend departed from me, and united himself to another, என்சுநேகதன் என்னைவிட்டு, வேறொருவனுடனே இசைந்தான்.

The Governor sent troops from Madras, பெரியதரை செனைபட்டினத்திலிருந்து சேனைகளைனுப்பினார்.

2. When it means *reception or attainment,* the ablative இடத்தல் expresses it, as :

I learned this from him (of him,) நான் இதை யவரிடத்திந்தீர்ந்து
கொண்டேன்.

He got only ten thousand Rupees from me, அவன்பதினாயிரம் ரூபா
ய்ப்பாத்திரம் என்கிடத்தீர்தெற்றுக்கொண்டான்.

3. When it denotes *procession* or *descent*, the instrumental ablative is used, as :

From ignorance of the true God proceeds wickedness, மெய்யான
தேவனையறியாமலிருக்கிறதினாலே துன்மாரீகமுண்டாகும்.

His lavishness proceeds from kindness, தயவினாலே அவர் ஆஸ்தி
களைச்செலவழிக்கிறார், lit: he spends (his) riches from kindness.

From thee, kings shall proceed, உனாலே இப்பாசாக்கள் தோன்று
வார்கள்.

But David descended from Abraham, தாவீது ஆபிரகாமின் சந்த
தியிலேயிறத்தான், i. e., *David was born in the posterity of
Abraham.*

4. When it means *exemption*, the Tamulian uses இல்லாமல், as :

Christ was free from sin, கிறிஸ்துவாவயில்லாதவராயிருந்தார்.

5. When it implies *succession of time*, முதல் or முதற்கொண்டு, must be used, as :

The gentleman was engaged from morning till night, தரைஉதய
ம்முதல் இரத்திரிவரைக்கும் அலுவலாயிருந்தார்.

From the beginning of the world such things have not been heard,
உலகமுண்டானது முதற்கொண்டு இப்படிப்பட்ட காரியங்கள்
கேள்விப்படவில்லை.

Note.—The phrase *from generation to generation*, is expressed, thus: தலைமுறை தலைமுறையாய்.

6. When it is united with verbs denoting *deliverance*, it is sometimes expressed by the ablative of motion with இருந்து, or தினது; sometimes by the dative, sometimes the phrase must receive a different form, as :

See that you be saved from your sins, உன்பாவங்களினின்று நீங்கி
இடக்கப்படுமபடிக்குப்பார்ப்பாயாக or simply உன்பாவங்
களை நீக்கும்படிக்குப்பார்ப்பாயாக.

Christ only can deliver us from hell, நாம் நரகத்திந்தீர்த்துப்போகாத
படிக்குக்கிறிஸ்துமாத் திய நம்மை யிரட்சிக்கத்தக்கவர். Observe
that you cannot say here, நரகத்தினின்று நம்மை யிரட்சிக்கும்
படிக்கு, &c., because this supposes that we are already in it.
This is to be observed also in the following sentence ;

Sir, deliver us from prison ; if we are already in it, we may say,
ஐயா இந் சக்காவற்கூடத்தினின்று எங்களை விடுதலையாக்க வே
ண்டும். But if we are not yet in, it must be rendered, ஐயா,
நாங்கள் சாவற்கூடத்துக்குப்போகாதபடிக்கு எங்களைக்காப்பா
ற்றவேண்டும்.

Deliver us from this dangerous sickness, மோசத்தைக் கொடுக்கும்
இந்த விபாதிக்கு எங்களை விலக்கவேண்டும்.

The poor people have been exempted from paying taxes, ஏழைக்க
ளவர்கள் வரிசெலுத்தாதபடிக்கு உத்தரவு பெற்றார்கள், i. e., *the
poor people have received permission (or order) not to pay
taxes.*

26. How.

1. When the sentence is properly *interrogative*, it is rendered by எப்படி, எவ்வளவு, எத்தனை, எவ்விதமாய், எதனால், &c., according to the connexion, as :

How can these things be? இவை யெப்படியாம்.
How large was the sum? எவ்வளவுபணம் இருந்தது.
How did this come to pass? இது எவ்விதமாய் நடந்தது.

2. When it simply denotes the *manner*, the Tamulian omits the interrogation, as :

*How a seed grows up into a tree, and how the mind acts upon the
body, are mysteries which we cannot explain,* விதை மரமாக
வகையும் மனது சரீரத்தை நடப்பிக்கிறவகையும் நமமாற்சொல்
வக்கூடாத இரகசியங்களாயிருக்கின்றன.

Remember how kind he was to us, அவர் நமக்குத்தயவாயிருந்த
தைநீனைத்துக்கொள், (or எத்தனை தயவாய்ருந்தாரென்று).

3. When it is used in exclamation to denote *greatness* and *wonder*, the interrogative may be used with ஓ, or ஆ, prefixed, as :

How dreadful is this place! ஆ, இந்தத்தலம் எத்தனைபயங்கொடு
க்கிறதாயிருக்கின்றது.

How admirably is this done! ஆ, இது எவ்வளவு ஆச்சரியப்படத்
தக்கதாய்செய்யப்பட்டது.

O God how excellent is thy name in all the earth! ஆ, பரபரனை
உமருடைய திருநாமம் பூமியெங்கும் எத்தனைமலையையாய்ருக்
கின்றது.

But when the wonder is at any thing which causes regret or sorrow it is better to use, ஐயோ, without the interrogative, thus :

How few can be found whose activity has not been misemployed!
ஐயோதங்கள் திராணிகளை வம்பாடச்செலுத்தாதபேர்கள் சலாபா
த்திரங்காணப்படுகிறார்கள். If we say எவ்வளவுபேர், it will be
ambiguous, meaning as well many as few.

How wretchedly is this man going on! ஐயோ இந்தமனிதன் மிக
வுங்கெட்டநடத்தைக்காராயிருக்கிறான்.

27. However.

1. When it means in *whatsoever manner*, எப்படியும், எப்படியாகிலும், எவ்விதத்திலும், or எவ்விதமாகிலும், expresses it, as :

I must however go thither, எப்படியாகிலும் நான் அங்கே போக வேண்டும்.

2. When it means *at all events, happen what will, as:*

However ill I may be, I shall go to Canjipooram, எனக்கு எவ்வளவு விவரத்தையிருந்தாலுங்காங்குப் பரத்துக்குப்போவேன்.

3. When it means *nevertheless, yet, but, &c.* அப்படியிருந்தும், அப்படியிருந்தாலும், ஆகிலும், ஆனாலும், will express it.

The body was ordered to remain there for many days; in the night, however, it was taken down, சீரம் அங்கே அதேகநாளிருக்கும்படிக்கட்டளைபிறத்தது அப்படியிருந்தும், இராத்நிரியிலேயது இறக்கப்பட்டது, lit: order was given that the body should remain there for many days; nevertheless it was taken, &c. &c. *The intentions of that Gentleman were always good; however he was a man of lavish expence*, அந்தந்தகாரை எப்பொழுதும் நல்ல விருப்பமுள்ளவராயிருந்தும், மிகுந்த பணத்தை வீணாச்செலவழித்தார்.

23. If.

Is expressed by the subjunctive mood of the verb in ஆல், or இல், as :

If he be but discreet, he will succeed, அவன்புத்தியாய் (or வீவேகமாய்) நடந்தால் அவனுடையகாரியஞ்சித்திக்கும்.

If she is sincere, I shall be happy, அவள் உண்மையுள்ளவளானால் (or வளாயிருந்தால்) எனக்குச்சந்தோஷமுண்டாயிருக்கும்.

When not *supposition* but *time* is implied, the sense must be given accordingly, as :

If thou be afflicted repine not, உனக்கு உபத்திரவம்மருங்காலத்தில்து (or வருமபொழுது) விசனப்படாதிருப்பாயாக.

When *if* is connected with *not*, it must be rendered by இல்லாவிட்டால் or better by repeating the verb negatively and adding விட்டால், as :

If he come, I will speak with him; if not, I cannot help him, அவன் வந்தால் அவனோடு பேசுவேன், அவன் வராவீட்டால், நான் அவனுக்கு உதவிசெய்யேன். Here observe that இல்லாவிட்டால் merely, refers to either வந்தால் or பேசுவேன்.

29. In.

1. When it denotes *the place or time where and when any thing is present*, the ablative in இல், (6th case,) is used, as :

He is in the house, வீட்டிலேயிருக்கிறான்.

He lives in Madras, அவர் சென்னைபட்டினத்திலே வாசம்பண்ணுகிறார்.

This happened in the same year, இது அந்தவருஷத்திலே நடந்தது.
He is steady in the pursuit of that science; அந்நிச்சல்வியை
 யடைந்துகொள்ளத்தேடுகிறதில் உறுதியாயிருக்கிறது.

2. When denoting the state or thing present at any time, the Tamulian puts the noun which expresses the state or condition, in the form of a verb or adverb, as :

He is in prosperity, அவர் வாழ்ந்திருக்கிறார் or அவர் வாழ்வையடைபவர்போல or வாழ்விலிருக்கிறார்.

He went away in anger, அவன் கோபமாயப்போனான், or கோபத்தோடே, &c.

I will lie down in peace and dwell in safety, நான் சமாதானத்தோடே படுத்துக்கொண்டு பத்திரமாயிருப்பேன்.

The upright in heart, உண்மை உடலுள்ள இருதயமுடையவர்கள் or கபடமில்லாத இருதயமுள்ளவர்கள்.

He came in haste, அவன் தீவிரமாயவந்தான்.

It is in his power to do it, அவன் இப்படிச்செய்ய வல்லமையுடையவன் or இது அவனாலே நடக்கும்.

It was useful in promoting domestic concord, சமூகார்த்திற் சமாதான சவுக்கியமுண்டாகிறதற்கு இது பிரயோசனமாயிருந்தது.

3. When connected with *behalf*, meaning *for*, the dative with *ஆக*, expresses it, as :

He spoke in my behalf, அவர் எனக்காகப்பேசினார்.

4. In several phrases the causal case expresses it, as :

In that he said a new covenant, he abolished the old. புதிதான உடம்படிக்கையென்று அவர்சொன்னதினாலே பழைய உடம்படிக்கையை நீக்கினார்.

In as much as all men are sinners, they are all under condemnation, எல்லா மனிதர்களும் பாவிகளாயிருக்கிறதால் அவர்களைல்லாரும் ஆக்கினெக்கேதுவாயிருக்கிறார்கள்.

Into is more particularly expressed by the dative with *உள்*, often also by the ablative : in *இல்*, as :

The Lady returned into the room, அம்மாளவர்கள் அறைக்குள்ளே திரும்பவந்தார்கள்.

In this, as in all other particles, much depends upon the verb with which it stands connected, agreeably to which it must be expressed, thus :

He introduced me to his family, அவர் தம்முடைய மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் எனக்குக்காட்டினார், lit : *he showed me his wife and children.*

The fatigue threw me into a fever, இளைப்பு எனக்குச்சூரம்வரும்படிக்கேதுவாயிருந்தது, or இளைப்பு எனனைச்சூரத்திக்குள்ளே தள்ளிற்று.

30. *Lest, or That not.*

Is often expressed by the negative participle with படிக்கு, as :

I hide it, lest it should be lost, இது இழந்து போகாதபடிக்கு
மறைக்கிறேன்.

He gave him medicine, lest he should die, அவன் சாவாதபடிக்கு
(or சாவாதிருக்கும்படிக்கு) அவனுக்கு மருந்துகொடுத்தார்.

But when the other part of the sentence also has a negative, this mode will be very ambiguous. The Tamulian makes two sentences of it, and repeats the verb in the subjunctive mode, as :

Ye shall not eat of the fruit, lest ye die, நீங்கள் அந்தச்செய்யை
ச்சாப்பிடக்கூடாது சாப்பிட்டாற்சாவீர்கள், lit: *you shall not
eat the fruit ; if you eat, you will die.*

Love not sleep, lest thou come to poverty, தூக்கத்தை விருமபாதிரு
ப்பாயாக விருமயினுல்தீர்த்திரிவாய்.

Do not go up the mount to fight, lest ye be slain, யுத்தம்பண்ணும்
படிக்கு மலையின்மேலேறிப்போகாதிருங்கள், ஏறிப்போனால் அடிக்க
கப்படுவீர்கள்.

31. *More.*

The particle denoting the comparative degree, answered by *than*, see the article *than*.

32. *Most.*

1. The adjective *most*, when it signifies the *superlative* of some or many, is expressed by எல்லாம், and by எல்லாரும், the noun being then put in the ablative இல், with உம, as :

Leprosy is the most dreadful disease, எல்லாவிபாதிகளிலுங்கூட்ட
வியாதியே பொல்லாதது.

Ramusamy is the most obstinate of mankind, எல்லாமனிதர்களிலும்
இராமசாமி முருட்டாடமுள்ளவனுயிருக்கிறான்.

God is most high, பரபரன எல்லாரிலும் மேலானவர்.

The ablative of comparison may be followed also by மிகவும், or மிகுந்த, as, in the above instances, மிகவுமபொல்லாதது, மிகுந்தமுருட்டாட்டமுள்ளவன் &c. ; but this is not necessary.

2. When it is used as a substantive, அதிகம், அதேகம், or மிகுதி, will answer it, thus :

Most of the churches were pulled down, கோயில்கள்மிகுதியாய்
இடிக்கப்பட்டன, or the Tamulian will rather say கோயில்கள்
பாதிரிக்குமேலாக இடிக்கப்பட்டன, i. e., *more than half of the
churches.*

Ten fanams is the most I will give, பத்துபணத்துக்கு அதிகமாய்
க்கொடுக்கமாட்டேன்.

3. When it is used adverbially with *at*, it must be variously rendered, thus :

His downfal will be protracted a few days at the most, அவன் கெட்டுப்போகிறதற்கு அதிக நாட்செல்லாது.
A hundred rupees at most will suffice for the building, வீடுசட்ட வேண்டிமானால் நூறுரூபாய்க்குமேலே செல்லமாட்டாது, lit : *if you will build the house, it will not cost beyond 100 rupees.* Here வேண்டிமானால் is necessary, because of மாட்டாது. But if the phrase were in the affirmative, as : *It will cost 100 rupees to build the house*, then the dative will be proper, as : வீடு கட்டுகிறதற்கு நூறுரூபாய்செல்லும்.

33. Neither, Nor

Are expressed by உம், affixed to the nouns, with the verb in the negative form, as :

Neither light nor air entered our room, ஒளியுங்காற்றும் எங்கள் அறையில் வரவில்லை.
Ye shall neither eat of it, nor touch it, நீங்கள் அதைப்பொசிக்க வந்தொடவுங்கூடாது.
Neither despise nor oppose what thou doest not understand, உனக்குத்தெரியாததை நீ அசட்டபண்ணவுமவிரோதக்கவுங்கூடாது.
The dog would neither eat the straw himself, nor suffer the ox to eat it, நாயானது உத்தவைக்கோலைத்தான் தின்னவுமில்லை மாடு தின்னுமபடிக்கு இடங்கொடுக்கவுமில்லை.

When the verb is in the future tense ஆகிலும், or ஆனாலும், may be used for உம், as :

Neither good nor evil shall be done to you, நன்மையாகிலுந்தீமை யாகலும் உனக்குச்செய்யப்பட்டாது.
Neither gold nor silver nor estates will make you truly happy, பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் நிலங்களாலும் உனக்கு மெய்யான பாக்யத்தைக்கொடுக்கமாட்டாது.

In this instance உம், or ஆவது, will do as well.

34. Notwithstanding or Nevertheless

Is generally expressed by the third verbal participle, as :

Notwithstanding all the opposition which exists in Ireland to the cause of Bible education, it is on the increase, தேவவசனத்தின் படிபிள்ளைகளைவளர்க்கிறதற்கு ஐரலாந்துதேசத்தில் மிகுந்த விரோத முண்டாயிருந்தும், தேவவசனத்தின்படியே வளர்க்கிறது மென்மேலும்வசூக்கமாகின்றது.
Notwithstanding this, he came, அப்படியிருந்தும் அவன் வந்தான்.

35. *Now*

Is literally expressed by இட்பொழுது, but it cannot be used unless the present time be indeed meant, as :

Now seek to be saved, இட்பொழுது இரட்சிப்பையடையும்படி தேடு.

When, therefore, *now* is used merely as an emphatic or expletive particle, it requires no rendering in Tamil. It may often be regarded as a conjunction, to introduce an explanation of the preceding sentence, and then it may be rendered by a corresponding word in Tamil, இதைக்குறித்து, or such like, as :

This man asserts that Vishtnoo is the true God; now you must understand that, &c., விட்டுணுமெய்யாய்த்தேவனாயிருக்கருளென்று இவன் சொல்லுகருள் அதைக்குறித்து நீங்கள் அறியவேண்டியதென்னவெனல்,

When it is united with *then*, the Tamulian expresses it by அடிக்கடி, as :
Now and then he said, there is a Ghost there, அங்கே ஆவேஷமென்று அவன் அடிக்கடி சொல்லான்.

36. *O! Oh! See under Ah!*37. *Of.*

This preposition also has in English many significations, which must be duly considered and expressed in Tamil accordingly.

1. When it denotes possession, the 6th (or Genitive) case, or the oblique case இன், is used, as :

The justice of God is unimpeachable, பராபரனுடைய நீதி குற்றஞ்சாற்றப்படாததாயிருக்கின்றது.

The goodness of God is very great, பராபரனுடையதயவு மிகுதியாயிருக்கின்றது.

Jacob was the son of Isaac, இயாக்கோபு ஈசாக்கின்சுமாரன்.

Europeans are apt to use the 6th case in Tamil indiscriminately for the genitive case in English, or Greek; by which the language is not a little obscured, and the sense misinterpreted. Here are a few instances.

The righteousness of God : is பராபரனுடைய நீதி, namely, the attribute of God; but in Rom. iii. 21, the same expression must be rendered, பராபரனுக்கேற்றந்தி, or பராபரனுக்குமுன்பாகச்செல்லுகிற நீதி, or பராபரன் உண்டுபண்ணினநீதி, *the righteousness which is accepted of God, or which God has made.*

The faith of Jesus Christ is, இயேசுக்கிறஸ்துவிலுடைய விசுவாசம், namely, the faith which Christ himself had; but in Rom. iii. 21, it must be இயேசுக்கிறஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசம், *the faith which lays hold on Christ.*

The knowledge of God, பராபரனுடைய அறிவு, means, the knowledge which God, himself has ; but if the meaning be *our knowledge of God*, it must be, பராபரனுடைய அறிவு.

The fear of God, cannot be rendered, பராபரனுடைய பயம், which means, the fear which God himself has ; but பராபரனுக்குப்பயப்படுகிறபயம்.

The praise of the Saviour, இரட்சகருடைய துதி, means, the praise which he himself sets forth ; but இரட்சகரைத்துதிக்கிற துதி, *the praise which praises him*,

The zeal of God, in Rom. x. 2, is evidently *the zeal for God*, and must therefore be rendered accordingly, பராபரனுக்காக வயிராகியம்.

The stone of stumbling, இடறுதற்குத்தக்கல், not இடறுதலினுடையகல்.

2. When it denotes *from among, out of*, the ablative in இல் with சில, or some such word, must be used, as :

You may eat of all the fruits in the garden, தோட்டத்திலுள்ள சகல பழங்களிலுஞ்சில சாப்பிடலாம்.

He is a friend of mine, இவர் என்கிறேனென்களிலொருவர்.

At last all the people of the world shall be judged, கடைசியிலே உலகத்திலுள்ளயாவரும் தியாயத்தீர்ட்டையடைவார்கள்.

Take 12 pieces of the 24, அந்த இருபத்தினுக்கு துண்டுகள் பன்னிரண்டு துண்டுகளை யெடுத்தீர்கள்.

3. When it means *concerning, relating to*, குறித்து is used, as :

When I told him of the affair, he was amazed, நான் இந்தக்காரியத்தைக்குறித்து அவனுடனேபேசினபொழுது அவன் ஆச்சரியப்பட்டான் or இந்தக்காரியத்தையவனுக்குச்சொன்னபொழுது.

4. When it is the sign of a Genitive, qualifying its governing word, என்னும் must be used, as :

The land of Judea, யூதேயா என்னுந்தேசம், or merely, யூதேயா தேசம்.

He anointed him with the oil of gladness, சந்தோஷமென்னுந்தயிலத்தை அவருக்கு அபிஷேகமண்ணினார்.

He has clothed me with the garment of righteousness, தீதியென்னும்வஸ்திரத்தை யெனக்குடுத்தீர்.

5. When it denotes *property or condition*, meaning as much as *having*, the Tamulian uses உடைய, உள்ள ; and if the meaning be negative, இல்லாத, as :

He is the king of glory, அவரோமெய்யுடைய இராசா, (or மகிமையுள்ள.)

He is a man of fortune ; அவன் ஆஸ்திசெய்யுடையவன்.

He has no coach of his own, சொந்தமானபண்டியவருக்கில்லை.

She is a woman of great abilities, அவள் மிகுந்த புத்தியையுடையவள்.

6. When it denotes *power* or *choice*, as the cause of a thing, the ablative causal is used, as :

Of ourselves we can do no real good, நம்மாலே மெய்யான நன்மை செய்யத்திராணியில்லை.

7. When it denotes *extraction*, or *belonging to*, and in a few other connexions, it must be given according to the sense in Tamil, thus :

He is of an ancient family, அவன் பூர்வீகமான குடும்பத்திற்றந்தவன்.

This is an affair of the cabinet, இது இராசசபைக்கேற்றகாரியம்.

I am of the Tamil nation, நான் தமிழன்.

Of necessity, வேண்டுவதாய், அவசியமாய்.

Of a truth, மெய்யாய், நிச்சயமாய்.

Of late he has not come, போனமாதத்திலே (or போனவாரத்திலே) அவன் வரவில்லை or சிலகாலம் அவன் வரவில்லை.

38. On, or upon.

1. With regard to place or situation, it must be rendered by மேல, or by the ablative of place, as :

A city set on a hill cannot be hid, மலையின்மேல் (or மலையில்) உண்டாக்கப்பட்ட பட்டினம் மறைவாயிருக்கமாட்டாது.

Bombay stands on a island, பம்பைப்பட்டினம் ஒருதீவிலே இருக்கின்றது.

The guilt be upon your head, இந்தக்குற்றம் உன் தலையின்மேலிருப்பதாக.

2. When it denotes a *particular day*, the same case in இல் must be used, as :

He died on the 12th of March, அவன் பங்குனிமாதம் 12 தேய்திலே யிறந்துபோனான்.

3. When it means *in immediate consequence of*, மாத்திரத்திலே or உடனே expresses it, as :

Upon one kind word he was reconciled as: நல்லவார்த்தைகளில் ஒருவார்த்தையைச் சொன்னமாதத்திலே (or சொன்னவுடனே) அவன் சமாதானப்பட்டான்.

The ablative causal may also be used, particularly when it means simply *in consequence of*, as :

He valued himself much upon his high birth, தான் உயர்குலத்திற் பிறந்ததினாலே (or உயர்குலத்தானினாலே) மிகவும் மேன்மை பாராட்டினான்.

4. When it means *relating to, with respect to*, குறித்து, must be used, as :

Locke wrote upon Government, உலொக்கென்பவர் துரைத்தனந்
செய்கிறதைக்குறித்து எழுதினார்.

I was silent upon questions which I did not understand, எனக்கு
த்தெரியாதகாரியங்களைக்குறித்து நான் பேசாமலிருந்தேன்.

5. When it means *in consideration of*, the Tamulian uses தீனைத்து, ப்பார்த்து, கேட்டு, நம்பி, or any other verb suiting the connexion, as :

He surrendered upon splendid promises, மிகுந்தபிரயோசனமுள்ள
வாக்குத்தந்தங்களைவகைக்கேட்டு ஒப்புக்கொடுத்தான்.

I do it upon your word, நான் உமமுடையவார்த்தையை நம்பிச்செய்கிறேன், or நீர் சொன்னதினாலே செய்கிறேன், or உம்முடையவார்த்தையின்மேல் இதைச்செய்கிறேன்.

6. When it denotes *by, the means of support*, the causal ablative must be used, as :

He lives solely upon water and rice, சோற்றினாலுந்தண்ணீரினாலு
ம்மாத்திரம பிழைக்கிறான் or சோறுத்தண்ணீருமமாத்திரஞ்சாப்
பிட்டுப்பிழைக்கிறான்.

7 In different connexions, it must be differently expressed ; a variety of instances is here given, as :

Upon such terms I also would undertake the business, இப்படியானால், நானும் இத்தவேலையைச்செய்வேன்.

On God's providence our hopes depend, பரபரனை விசாரிப்பாரொன்று நாம் நம்பிக்காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், or merely நமபுகிறோம், or பரபரனுடையவிசாரிப்பின்மேலே நம்பிக்கையாயிருக்கிறோம்.

They went on foot, காலால் நடந்துபோனார்கள்.

I came on horseback, குதிரையின்மேலேறிவந்தேன் or குதிரையின்மேல்வந்தேன்.

It happened on a sudden, இதுசுதித்யாய் நடந்தது.

He did this on purpose, அவன் மனதறிய இப்படிச்செய்தான்.

Do not go there on pain of death, மரணத்துக்குத்தப்பவேண்டில் அங்கேபோகாதிரு, or நீயங்கேபோகக்கூடாது. போனால், உனக்கு மரண ஆக்கினாவரும்.

From on high, உயரத்திலிருந்து.

On the contrary, அதற்கெதிராக.

She played on the harp, வீணையைவாசித்தாள்.

On my part, there is no objection, நான் ஒரு விரோதமுள்ளசொல்ல
மாட்டேன்.

Upon this he said as follows, அதின்பின்பு (or அதைக்கேட்டு)
அவன் சொன்னதாவது.

39. Or.

For the meaning of this conjunction, when it answers to *either*, see *Either*.

When it stands alone, and denotes opposition, it must be rendered by இல்லாவிட்டால், or அல்லவென்றால், thus :

Give me to eat, or I die, எனக்குச் சாப்பாடுதரவேண்டும். இல்லாவிட்டாநீசாவேன்.

Repent, or you will perish, மனந்திருப்பு அல்லவென்றாகெட்டுப்போவாய்.

When it signifies distribution, ஆவது will express it, which must be added to every word or clause which is distributed, thus :

Send (me) gold, silver, copper or lead, பொன்னையாவது, வெள்ளியையாவது, செம்பையாவது, ஈயத்தையாவது, அனுப்பு.

Or அல்லது may be prefixed to every such word, except the first, thus :

Let the carts bring lime or sand or stones, பண்டுகள்கண்ணம்பை அல்லது மணலை அல்லது கற்களைக்கொண்டுவரட்டும்.

These subjects are usually taken from the scriptures or from the life of some saint, இப்படிப்பட்ட பொருள்களைத்தேவவசனத்திலிருந்தாவது ஒருமுனியினுடைய நடக்கைப்புத்தகத்திலிருந்தாவது எடுத்துக்கொள்வார்கள். If அல்லது be used, then எடுத்துக்கொள்வார்கள் must be put also after the first இருந்து, thus : தேவவசனத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்வார்கள், அல்லது ஒருமுனியினுடைய, &c. &c.

40. Otherwise or Else

Is literally expressed by மற்றப்படி, or வேறுபிரகாரமாக, but neither will always suit; the former is the least proper; the latter may be used when *otherwise* stands adverbially, as :

If you act otherwise, I shall get angry. நீ வேறு பிரகாரமாய்ச் செய்தாநீகோபமாயிருப்பேன், (or வேறுவிதமாய்)

But in other cases, the Tamulian repeats the verb of the preceding action, which is affected by *otherwise* or *else*, put in the subjunctive mode, as :

Thou desirest not sacrifice, else I would give it, பலிகளைத்தேவரீர் விரும்பமாட்டீர் விரும்பினுஞ்செலுத்தவேன்.

He did not pay the money; otherwise I should have given him the goods, பணத்தையவன் செலுத்தவில்லை, ச்செலுத்தினானான பண்டங்களைவனுக்குக்கொடுப்பேன்.

41. Over.

1. With regard to *place*, is expressed by மேல், as :

He poured water over my head, அவன் என் தலையின் மேற்றண்ணீர்
வார்த்தான்.

2. When it denotes *superiority*, மேலாய், or மேன்மைபாய், with the dative, expresses it, as :

The king is over his ministers, இராசாத்தன் னுடைய மந்திரிகளுக்கு மேலாயிருக்கிறான்.

3. When it means *through, diffusely*, எங்கும், is used, as :

His fame spread all over the country, அவருடையகீர்த்தி தேசமெங்குஞ்சென்றது or பரவியது.

42. Out.

1. When it means *outside* adverbially, it is expressed by, வெளியே, புறம்பே, as :

He is out, அவன் வெளியேயிருக்கிறான்.

2. When united with *of*, it must frequently be differently expressed ; though வெளியே, &c., may often be used when it is opposed to inside ; yet much depends upon the verb with which it stands connected, as :

He is out of the house, அவன் வெளியிலேயிருக்கிறான்.

He went out of the house, அவன் வீட்டைவிட்டு வெளியே போனான்.

He is out of the camp, அவன் பாளையத்துக்குட்புறம்பேயிருக்கிறான்.

In the morning all the ships were out of sight, காலமே (காலையில்)

எல்லாக்கப்பல்களுங்கண்ணுக்கு எட்டாத தூரமாய்ப்போயின.

He is out the king's favour, இராசாவின் னுடைய தயவையிழந்தான்.

He is out of humour, அவன்பிரமைகொண்டிருக்கிறான், or அவன்

சஞ்சலமுள்ளவனாயிருக்கிறான்.

He is now out of debt, அவனுக்கிப்பொழுது கடன் இல்லை, or அவனு

டையகடன் இப்பொழுதுதீர்ந்தது.

I went out of the way, வழியைவிட்டு விலகினேன்.

He is out of danger, அவனுக்கு மோசமில்லை.

The fire is out, நெருப்பு அவிந்துபோயிற்று.

He was distressed out of measure, அவன் அளவில்லாத உபத்திரவ

ப்பட்டான், or if the sense be active, அவன் மிகவும் மிகுதியாய்

உபத்திரவப்படுத்தப்பட்டான்.

3. When *out of* means the same as *because of*, the causal ablative is required, as.

I gave him 20 pagodas out of compassion, இரக்கத்தினாலே நான்

அவனுக்கு (20) வராகனைக்கொடுத்தேன், or நான் அவனுக்கீர

ங்கி உல வராகனை, &c.

4. Sometimes it means *from*, when the ablative of place with இருந்து or இருந்தது, is required, as :

He plucked the book out of my hands, என்செயிலிருந்த புத்தகத்

தைப்பிடுங்கினான்.

He took the things out of the box, பெட்டியிலிருந்து பண்டங்களை
யெடுத்தான்.

This history is taken out of the Bible, இச்சுசரித்திரஞ்சுத்திய
வேதத்திலிருந்தெடுக்கப்பட்டது, or வேதத்திலெடுக்கப்பட்டது.

43. Perhaps

May be rendered by ஒருவேளை, but it often happens that it cannot be rendered at all, and the sentence must either receive another form, or when the word means *it may be*, the simple future tense will express it, thus :

Perhaps he will come, ஒருவேளை வருவான்.

*It was perhaps negligence which brought him into these embar-
rassments,* அவன் இப்படிப்பட்டவருத்தத்தில் அகப்பட்டதற்கு
தாமதம் ஏதுவாயிருக்கும்.

The simplest method, perhaps, will be to dismiss him, அவனைத்
தள்ளிவிட்டால் நன்மையாயிருக்கும், or நன்மையாயிருக்குமென்று
தோனுகின்றது.

44. Rather.

Cannot be rendered by any particular word in Tamil ; the sense must be determined and accordingly rendered, thus.

It won'd rather retard than promote instruction, அது அறிவு சிக்
காமாய் வரும்படிக்கல்லத் தாமதமாய் வரும்படிக்கே துவாயிருக்
கும்.

I had rather you go and ask for the bill, நீரோபோய்ப்பணப்பத்
திரத்தைக்கெட்டுக்கொண்டால் எனக்குச்சந்தோஷமாயிருக்கும்.

Rather than lose my soul, I shall give up sin, எனனாத்தயா நித்
தவாழ்வையழித்து போகாதபடிக்குப்பாவத்தை விட்டுவிடுவேன்.

This is rather to much rain, இத்தமழைதகுதிக்கடிகமாயிருக்கும்.

45. Since.

1. When it means *from* முதல், or முதற்கொண்டு, expresses it, as :

*Since times immemorial, men have departed from the way of
truth,* நமக்குத்தெரியாத பூர்வீககாலம்முதற்கொண்டு மனதர்
கள் சத்தயமார்க்கத்தைவிட்டு விலகியிருக்கிறார்கள்.

2. When adverbially used, meaning *ago, before this*, முதல், with the corresponding particle, உரைக்கும், or பரியந்தம், may be used, or simply the verbal participle, as :

It is now twelve years since the earthquake took place, பூமி யதிர்
தலுண்டான்து முதல் இதுவரைக்கும் பன்னிரண்டு வருடமாயிற்று,
or பூமியதிர் தலுண்டாகி பன்னிரண்டு வருடமாயிற்று.

3. When it means *because that, whereas, as*, படியினாலே, with a relative participle, or the causal ablative must be used, as :

Since-then great circumspection is required, be careful to use it,
 மிகவுஞ்சாவதானமாயிருக்கவேண்டியபடியால் (or வேண்டுவதால்)
 நீ சாவதானமாயிரு.

Since ye believe in Christ, do as he has commanded you, நீங்கள்
 கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறபடியால், அவர்கட்டளையிட்டதைச் செ
 டீவீர்களாக.

The expression *ever since* is sufficiently expressed by முதற்கொண்டு, as in the before mentioned instances.

46. Still.

When this adverb means *nevertheless, notwithstanding*, the subjunctive mode expresses it, as :

நான் அவனுக்குப்படுத்திசொல்லியும், அவன் அப்படிச்செய்தான்.

When it means *in an increasing degree* பின்னும், will express it, as :

He went on still faster, அவன்பின்னும் அதிகவினாவாய்நடந்தான்.

When it means *in continuance* ; பின்னும், will be proper, as :

He still studies the Vedu, அவன்பின்னும் வேதத்தைப்படிக்கிறான்.

If இன்னம் be put, the sense will be, *that hitherto he did not get on in learning, and that therefore he still learns.*

When it means *besides*, இன்னம் expresses it, as :

I have still another piece of news இன்னம் ஒருசெய்தியுண்டு.

47. Than.

Is expressed in Tamil by the dative, and by the ablative in இல், with உம், without any change in the adjective or adverb, though occasionally அதிக, or அதிகமாய், may be added, as :

This is better than that, இந்நீகு அதுநல்லது, or நலமாயிருக்கின்றது.

I am greater than he, அவனிலும் நான் பெரியவன்.

This writing is worse than the other, அந்தஎழுத்திலும் இது அவலட்சணமாயிருக்கின்றது;

Observe that these forms imply that both have the same quality, only the one is better or worse ; when therefore the sense is that the one, with which another thing is compared, has nothing of the quality at all, or one contrary to it, the comparative form cannot be used in Tamil ; one of the qualities must be directly denied, thus :

It is better to say the truth than to lie, பொய்பேசாமநீசத்தியமானதைச்சொல்லுகிறதே நலம். Here if you say பொய் பேசுகிறதிலும், it implies that to a certain degree falsehood also is good.

It becomes us more to love than to hate our neighbour, பிறனைப்பகைக்கிறதல்ல, அவனிடத்தில் அன்புகூருகிறதே நமக்குத்தகுதியாயிருக்கிறது.

It is better to suffer than to do evil, தீமையைச் செய்கிறதல்ல, தீ தீமைடைச்செய்க்கிறதே தநல்லது.

Note.—Concerning the comparative degree, see § XLVI. 3. and XLVII. 2.

48. *That.*

This conjunction is expressed,

1. When it means *because* or *on account of*, by the dative, with ஆக, or by குறித்து, as :

I am sorry that I cried out, நான் கூக்குரல் பண்ணினதற்காக மனஸ்தாபப்படுகிறேன், or பண்ணினதைக்குறித்து.

2. When it refers to a *consequence*, the clauses must be inverted, and the causal particle used, as.

He was so frightened that he fled, அவன் மிகவும்பயந்ததினாலே (or simply பயந்து) ஓடிப்போனான்.

3. When it quotes another sentence, என்னு and other modifications of என்கிறது are used, or the mere verbal noun in such a case as the following verb may require, as :

Acknowledge that men are sinners, மனிதர்கள் பாவி களாயிருக்கிறார்களென்பதையொத்துக்கொள்.

Know this day that Jehovah is God, பரபரனே தேவனென்று இந்நாளிலே அறிந்துகொள்.

Remember that thou wast a servant in Egypt, எகிப்துக்கு தேசத்திலே நீ அடிமையாயிருந்ததை நினைத்துக்கொள்.

I shall demonstrate that the earth moves round the sun. பூமி சூரியனைச் சுற்றியோடுகிறதென்பதற்கு உதாரணங்களைச் சொல்லுவேன் or என்னுதிருட்டாந்தப்படுத்துவேன்.

4. When it denotes a *final end*, படி, படிக்கு, or படியாய் expresses it, as :

Do thou work, that they may live, அவர்கள் பிழைக்கும்படிக்கு நீ வேலைசெய்.

49. *Then.*

1. When it means simply *at that time*, or *after that*, is expressed by அப்பொழுது, or அக்காலத்திலே, அந்நேரத்திலே, அதற்குப்பின்பு.

2. When it means *that time*, the Tamilian expresses it thus, as :

Till then, let us watch, அக்காலம்வரைக்கும் (or அதுவரைக்கும்) நாம் விழித்திருக்கக்கடவோம்.

3. When it means *if it be so*, it must be expressed accordingly, as :

Then let me go and smite him, அப்படியானால், நான் போய் அவனை
யடிக்கும்படிக்கு இடங்கொடு.
What shall I then do? அப்படியானால் நான் என்ன செய்யலாம்.

Note.—When *then* follows after a subjunctive, the former need not be expressed in Tamil, as :

If it be so, then I shall come, அப்படியானால் நான் வருவேன்.
Sometimes it is proper to translate it by, அப்பொழுது.

50. *Thence, Thenceforth.*

These adverbs mean *from that place or time, or, for that reason,* and must be expressed accordingly, as :

Thence we departed, அந்த இடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டோம்.
Thenceforth they did not join us any more, அதுமுதல், (or அந்தக் காலம்முதல்) அவர்கள் மறுபடியும் எங்களைச் சேரவில்லை, or எங்களுடே வந்து சேரவில்லை.
Thence it was that I rejected his offer, அதிலே (or அந்த முகாந்திரத்திலே) நான் அவனுடைய சொல்லைத் தள்ளினேன்.

51. *There, thereabout, thereafter, thereas, thereby, therefore, therefrom, therein, thereinto, thereof, thereto, thereupon and therewith.*

1. The adverb *there* is in most acceptations expressed by அங்கே, or அவ்விடத்திலே. When it is used as an exclamation directing something at a distance, it may be expressed by அதோ, as :
There he comes ! அதோ வருகிறான்.

When it is expletive, it cannot be rendered, thus :

There was a man in Sadras, whose name was Subaroyen, சதுரங்கபட்டினத்திலே ஒருமனிதனிருந்தான் அவனுக்குச் சப்பராயனென்று பெயர்.

2. *Thereabout.* When it means, *near that place,* is expressed by அவ்விடத்திலே, or அவ்விடத்திற் சூச்சமீபமாய். When it means, *nearly,* ஏறக்குறைய must be used. When it means, *concerning that matter,* அதைக்குறித்து will be proper.

3. *Thereafter.* When it means *according to that, or accordingly,* அந்தப்படி, expresses it.

4. *Thereat.* When it means *at that place,* அவ்விடத்திலே must be used. But when the meaning is *at that, on that account,* it must be rendered by அதிலே, அதின்மீதம்.

5. *Thereby* is well rendered by அதிலே, அதின்மூலமாய்.

6. *Therefore* (and *wherefore*) are expressed by, ஆகையால், ஆதலால், ஆனபடியால், அதிலே, ஆனதால், see § CVI.

Besides these, ஆனதுகொண்டு has also been used, but upon no authority.

7. *Therefrom* is expressed by அதிலிருந்து, அதினின்றும், or அதுமுதல்.

8. *Therein* and *thereinto* are rendered by அதில், or அதற்குள்ளே:

9. *Thereof*, for instance, *the earth and all the fullness thereof*, பூமியும் அதினுள்ளயாவும், or, பூமியும் அதில் திறைந்திருக்கிறயாவும்.

10. *Thereon* is rendered by அதின்மேல்.

11. *Thereto* and *thereunto* are expressed by அதற்கு.

12. *Thereunder*, is rendered by அதின்கீழ்.

13. *Thereupon*, when it means *upon that*, is expressed by அதின்மேல்; when it means *in consequence of that*, அதினாலே expresses it. When it means *immediately*, உடனே must be used.

14. *Therewith*, when it signifies *with that*, அதினோடே expresses it; when it means *immediately* உடனே will be suitable.

15. *Therewithal*, when it means *at the same time*, அக்காலத்திலே expresses it; when it signifies *with that*, அதினோடே must be used.

52. *Though or Although.*

Is expressed both by the verbal participle with உம், and by the subjunctive mood with உம், the difference between them, which ought to be carefully observed, is pointed out in § LVI. and LVII.

He shall live though he die, அவன் மரித்தாலும் பிழைப்பான், which implies that he is not yet dead.

He will not renounce Christ though he should die, அவனுக்குமரணமவந்தாலும் (or அவன்மரணம் அடைந்தாலும்) கிறிஸ்தவை மறுதலிக்கமாட்டான்.

Although my house is not large, yet I remain in it, என் வீடு சிறிதாயிருந்தும், நான் அதிலேயிருக்கிறேன். Here the smallness of the house is a certainty.

But although the house should not be large enough, I shall take it, அந்த வீடுசிறிதாயிருந்தாலும் நான் அதைவாங்குவேன், where the smallness of the house is still a doubt.

53. *Through.*

1. When it denotes *passage*, வழியாய் expresses it, as:

We passed through Tanjore on our way to Cochin, நாங்கள் தஞ்சாவூர்வழியாய் (தஞ்சாவூரின்வழியாய்) க்கொச்சிக்குப்போனோம்.

Go through the strait gate, நெருக்கமான வாயிலின்வழியாய்ப்போங்கள்.

2. When it means *from end to end*, உருவ, the infinitive of உருவுகிறது, or some other suitable phrase, expresses it, as :

An axis is imagined to pass through the earth, ஓர்ச்சுட்டியை யுருவப்போகன்றதெனது பாவீக்கீரர்கள் or பூமியின்மத்தயிலே போகன்றதெனது, &c.

He pierced him through the body, அவனுடைய உடலையுருவக்குத் தன.

We went through the town, தாம்பட்டினத்திற்கு ஊடேபோனோம்.

3. When it signifies *by means of*, the causal ablative, or adverbs denoting cause, as மூலமாய், will express it, thus :

It was through indolence that he became so poor, சோம்பலினாலே இவனுக்கு துவவளவுதரித்திர முண்டாயிற்று.

Through this man is forgiveness of sins preached unto you, துவர் மூலமாய்ப்பாவ மன்னிப்பு உங்களுக்கு அறிவிக்கப்படுகின்றது.

Here you cannot say துவராலே, because that would refer to the preaching.

He helped them much that had believed through grace, கிருபையினாலேவிசுவாசிகளானவர்களுக்கு மிகவும் உதவியாயிருந்தான்.

54. To.

i. As an adverb ;

1. When it denotes the infinitive mode, simply pointing out the verb, the fourth indefinite or infinitive mode expresses it, as :

I begin to fear, நான் பயப்படத்தொடங்குகிறேன்.

You ought to go thither, நீயங்கேபோகவேண்டும்.

I love to read, நான் படிக்கவிரும்புகிறேன்.

2. When the infinitive mode in English is the subject of the sentence, the Tamil verbal noun must be used, as :

To relieve the indigent, to comfort the afflicted, to protect the innocent, to reward the deserving, are humane and noble employments, ஏழைகளுக்கு தீதருமஞ் செய்கிறதுத் துக்கப்படுகிறவர்களைத் தேற்றுகிறதுங் குற்றமில்லாதவர்களைக்காப்பாற்றுகிறதும் பாத்திரவாண்களுக்குப்பலனைக்கொடுக்கிறதும மனதருக்கேழ்ந்தபெரியகிரியைகளாயிருக்கின்றன, or தருமஞ் செய்தலுந், தேற்றலுந், காப்பாற்றலுந், கொடுத்தலும், &c.

3. When it is the object of another verb, the same verbal noun in the accusative case must be used, as :

I hate to steal, திருடுகிறதைப்பகைக்கிறேன்.

Cease to do evil, தீமைசெய்கிறதைவிடுங்கள்.

4. When it denotes *intention* or *purpose*, படிக்கு, with a future participle, must be used, as :

He came to kill me, என்னைக்கொலைசெய்யும்படிக்கு வந்தான்.

as the verb வந்தான் is here alone, the simple infinitive also will do, கொலைசெய்யவந்தான்.

They spoke thus to destroy me, என்னை யழிக்கும்படிக்கு அப்படி ப்பேசினார்கள்

Christ came to save sinners, பாவிகளை யிரட்சிக்கும்படிக்குக்கிறிஸ்துவந்தார்.

5. When it simply denotes *tendency*, the verbal noun in the dative case with or without எதுவாக expresses it, as :

This will serve only to inflame the passions, இதுதுராசைகளை யெழுப்புகிறதுற்குமாத்திரமே ஏதுவாயிருக்கும்.

Why should you blaspheme the name of God to destroy your soul?
உன் ஆத்துமாவைக்கெடுக்கிறுநீக்கதுவாக நீ பரபரனுடைய திருநாமத்தைத் தூஷணிக்க வேண்டுமென்ன, or உன் ஆத்துமாவைக்கெடுக்கத்தக்கதாக.)

ii. As a Preposition.

1. When it denotes *motion towards a place*, or *opposition to*, the dative is used, as :

I went yesterday to town, நேற்றுநான் ஊருக்குப்போய்வந்தேன்.

Note.—The Tamulian usually adds வந்தேன், *I came*, because the speaker says this after his return from town.

He sent fifty asses to Vannarpettah, அவர் ஐம்பது கழுதைகளை வண்ணூர்பேட்டைக்கனுப்பினார்.

Note.—When it is connected with journeying to a place, the Tamulian puts நோக்கி, with the accusative, as :

He travelled to Kasi, (i. e., Benaris,) அவன் காசியைநோக்கிப்போனான்.

2. When it denotes *motion towards a person*, the ablative loc : with இடத்தில் (or இடத்திற்கு,) is required, as :

I went to the Gentleman, நான் துறையினிடத்தில் (or இடத்திற்கு) போனேன்.

Take the money to the Gurn, பணத்தைக்குருவிடத்திற்குக்கொண்டுபோய்க்கொடு.

I have given (to) him the Pooranas, புராணங்களை யவரிடத்திற்கொடுத்தேன், or அவருக்குக்கொடுத்தேன்.

3. When it stands in a peculiar connexion, the phrase must be expressed according to the sense, thus :

My friend was true to his trust, என்கிறேனிடன் தனக்கொப்புவிக்கப்பட்டதை உண்மையாய்க்காத்துக்கொண்டான்.

The king sent him troops to the number of 60,000 men. இராசா அனுபதினாயிர மட்போர்ச் செவகரை அவரிடத்துக்க னுட்பினான்.

55. *Towards.*

1. When it means *in direction to* the Tamulian uses, நோக்கி with the accusative, or நேராய் with the dative, as :

He proceeded towards the south, அவன் தென்நிசையை நோக்கிப் போனான்.

We are journeying towards Madras, நாங்கள் சென்னைபட்டினத்தை நோக்கிப்போகிறோம்.

The currents drive towards the sea, நீரோட்டஞ்சமுத்திரத்திற்கு நேராயிருக்கின்றது.

2. When it means *in direction to a person, near to,* சமீபமாய், or அருகே, or the ablative with இடத்தில், is used, as :

The danger now comes towards him, மோசம் இப்பொழுது அவனுக்குச்சமீபமாய்வருகின்றது, or அவனிடத்திலவருகின்றது, or அவனருகேவருகின்றது.

3. When it means *with respect to,* it is expressed by the dative or local ablative, with a suitable verb, thus :

His love towards us was great, அவர் நமக்குக்காண்பித்த அன்பு பெரிதாயிருந்தது, or நம்மிடத்திலவைத்த அன்பு, or நமதுமேல் வைத்த அன்பு.

This was the first act towards a breach, பிரிவுண்டாகுறதற்கு இதுவேமுதற்செய்கையாயிருந்தது.

56. *Under.*

1. When it means *in a state of subjection, inferiority, below in place, opposition,* கீழ், தாழ் or உள் with a suitable verb, must be used, as :

We are all under the king, நாமெல்லாரும் இராசாவுக்குக்கீழ்ப்பட்டவர்கள் or இராசாவுக்குட்பட்டவர்கள்.

The sword was under the cloak, கடிகஞ்சால்வையின கீழிருந்தது.

A Soodra is under a Bramin, சூத்திரன் பிராமணனுக்குத்தாழ்த்திருக்கிறான், or கீழிருக்கிறான்.

I am a man under authority, நான் அதிகாரத்திற்குக்கீழ்ப்பட்டவன்.

We are all under sin, நாமெல்லாரும் பாவத்திற்குட்பட்டவர்கள், or நாமேல்லாரும் பாவமுள்ளருணத்தையுடையவர்கள்.

2. In a variety of phrases, *under* must be rendered according to the sense, as :

The sword was under his cloak, கடிகம் அவனுடையசால்வையில் மறைந்திருந்தது, but if the sense be that the sword lay on a place, and the clock upon it ; கீழ், may be used, as under No. 1.

- He acted under a misconception of my order,* அவன் என்னுடைய கட்டளையில் பொருளை யுணராமல் நடத்தினான்.
- It was sold under twenty Pagodas,* அது இருபது வராகனுக்குள் ளாகவிநகப்பட்டது, where *under* means *for less than or within.*
- Nothing under royalty contented him,* இராசப்பட்டுமன்றி வேறெ ன்றுக்கும் அவன் சம்மதிக்கவில்லை.
- He escaped under the appearance of a messenger,* அவன் ஒருநூத னைப்போலவந்துதப்பிப்போனான், or அவன் ஒருநூதன் வேஷத்தை த்தரித்துத்தப்பிப்போனான்.
- He fainted under his load,* தன்மேலிருந்தகமையினாலே சோர்ந்து போனான், or if the place merely is to be referred to, அவன் தன் கமையின் கீழ்ச்சோர்ந்துபோனான்.
- I was under great anxiety,* நான் மிகுந்த விசாரமுள்ளவனாயிருந் தேன், or நான் மிகுந்தவிசாரத்தை யடைந்துகொண்டிருந்தேன், or விசாரத்துக்குள்ளிருந்தேன்.
- He acts under legal restraints,* நீதி நியாயங்களினாலே (or இராசா வின் கட்டளையினாலே) கட்டப்பட்டுச்செய்கிறான்.
- He sunk under his father's influence,* அவன் தன் தகப்பனுடைய செய்கையினாலே அமிழ்ந்துபோனான், or அழிந்துபோனான்.
- I am under fifteen years of age,* என்வயசு பதினைந்துக்குள்ளிருக் கின்றது.
- Under your direction I am safe,* உம்மாலே நடத்தப்பட்டு நான் பத்திரமாயிருக்கிறேன்.
- This took place under Constantine,* இதுகொளஸ்தண்மனென்னும் இராயனுடையகாலத்திலே நடந்தது.
- It is mentioned under two heads,* அது இரண்டு வகுப்புக்களில் சொ ல்லியிருக்கின்றது.
- I gave it under my hand,* நான் என்கையெழுத்துப்போட்டு இதை க்கொடுத்தேன்.
- All this was under consideration,* இவையெல்லாவற்றையுங்குறித்து யோசனைபண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள்.
- Their hopes are in you under God,* முதலாவது பராபரன்மேலும் இரண்டாவது உம்முடையமேலும் நம்பிக்கையாயிருக்கிறார்கள் ; or பராபரனுக்குப்பின்பு உம்முடையமேலே நம்பிக்கையாயிருக் கிறார்கள்.
- He was under his uncle's care,* அவன் தன் கிறியதகப்பனுடைய விசாரிப்புக்குள்ளிருந்தான்.

57. *Unless.*

Is expressed, like *if not* or *except*, by the negative verb with the subjunctive mode of இருக்கிறது, or விரிக்கிறது, as :

Unless the Lord had been my support, I should have perished, கருத்தர் என்னை ஆதரித்துக்கொள்ளாதிருந்தாராலு, நான் கெட்டுப்போவேன்.

Do not go thither, unless you wish to expose yourself, நீ யுனக்கு தந்தைவருவிக்கவரும்பாவிட்டால், (or மனதிலாலாவிட்டால்,) அங்கே போகாதிருப்பாயாக.

58. *When, Whenever, &c.*

1. The adverb *when*, is expressed by the noun, பொழுது, as a particle of time, added to any relative participle, thus :

When he comes to Madura, அவன் மதுரைக்குவருகிறபொழுது.
When he came to Madura, அவன் மதுரைக்குவந்தபொழுது.
When he will come to Madura, அவன் மதுரைக்குவருமபொழுது.

When it means *whilst, during*, the verbal noun in the ablative case is also used, as :

When he entered the fort, the troops gave a shout, அவன் கோட்டைக்குட்பிரவேசிக்கையிற் சேனைகள் ஆரவாரமபண்ணினர், (or பிரவேசிக்கிறபொழுது.)

When it is used *interrogatively*, எப்பொழுது, எந்தேரத்திலே, or எக்காலத்திலே is required, as :

When did he come ? எப்பொழுதுவந்தான்.

2. *Whenever* or *whenever*, meaning *at whatsoever time*, is expressed by தோறும், added to the future verbal participle. See தோறும் § CXI.

But if the meaning is simply *at the time when*, then பொழுது is sufficient, thus :

Whenever men shall begin to despise the Bible, their morals will decrease, மனிதர்கள் வேதத்தை யசுட்டைபண்ணித் தொடங்கும் பொழுது அவர்களுடைய நல்லொழுக்கங்கள் குறைந்துபோம், or தொடங்குங்காலத்திலே

59. *Whence, Whencesoever.*

1. *Whence*, when it means *from a place*, is expressed by அதிலிருந்து, or அதைவிட்டு, thus :

Whence he proceeded to Calcutta, அதிலிருந்து. (or அதைவிட்டு) கற்குத்தாவுக்குப்போனான்.

When it means *from a person*, the pronoun in the same case must be used, viz., அவனிலிருந்து, அவனைவிட்டு.

When it means *from a cause or a source*, அதினாலே, is required, or அந்த ஏதுவினாலே, or அந்தமுகாந்திரத்தினாலே, or இந்தக்காரணத்தினாலே, or any other such word as suits the connexion.

When it is *interrogatively* used, எங்கிருந்து, எங்கேயிருந்து or எவ்விடத்திலிருந்து, is required, as :

Whence do you come ? எங்கேயிருந்துவருகிறாய்.

2. *Whencesoever* is variously expressed according to the connexion.

Whencesoever you may have got the squirrel, you must take it back again, நீ யிந்த அணிநிபிள்ளையைவாங்கிக்கொண்டுவந்த இடமெதுவோ அதிற்கு அதைத்திரும்பக்கொண்டுபோகவேண்டும். *Whencesoever the people came, we must receive them,* அந்தச்சனங்கள் எவ்விடத்திலிருந்து வந்திருந்தாலும் நாம் அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

60. *Where, whereas, whereabouts, wherever, wheresoever, wherefore, whereof, whereupon, and wherewith.*

1. The adverb *where* is expressed,

When it is used *interrogatively*, by எங்கே, as :

Where is the man? அந்தமனிதன் எங்கே.

When it means *at which* or *what place*, or *at the place in which*, it is expressed like the relative pronoun *which* by the participles, as :

The place where the body was laid, தேகத்தை வைக்கப்பட்ட இடம்.

The house where the robbers entered, கள்ளர்பிரவேசித்த வீடு.

The corner where the birds made their nest, குருவிகள் கூடு தெறின மூலை.

When it is answered by *there*, எங்கேயோ அங்கே, is required, as :

Where the slain are, there is the eagle, கொலைசெய்யப்பட்டவர்களை எங்கேயோ அங்கே கழுக்கு இருக்கும்.

When it is united with *any*, எங்கேயாகிலும் will be proper, thus :

You may stay any where, நீ யெங்கேயாகிலும் இருக்கலாம்.

2. *Whereas*. When it means *but on the contrary, yet, or but*, the particle அப்படியிருந்தும், must be used, as :

Thou hast done me good ; whereas I have done thee evil, நீ யெனக்கு நன்மைசெய்தாய், அப்படியிருந்தும் நான் உனக்குத்தீமை செய்தேன், or நீ யெனக்கு நன்மைகளைச்செய்தும், நான், &c. &c., or நீயெனக்கு நன்மைசெய்தாய், நான் உனக்கு, &c.

When it means *since, because*, படியினாலே, should be used, as :

Whereas it is commanded that no man shall injure another, we ought carefully to obey the command, ஒருவன் மற்றொருவனுக்குத்தீமையைச்செய்யக்கூடாதென்று கட்டளையிட்டிருக்கிற படியினாலே நாம் அதின்படியே செய்யும்படிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும்.

3. *Whereabout*, when it is used *interrogatively*, is expressed by எங்கே, thus :

Whereabout did you drop the Rupee, வெள்ளிக்காசை நீ எங்கே இழந்துவிட்டாய்.

When it means *about which, or concerning which, near which place*, it must be expressed by a relative participle, as :

Let no man know any thing of the business, whereabouts I send thee, நான் உன்னை யனுப்புகிறகாரியத்தை ஒருவருக்குத்தெரியப்

படுத்தாதிரூப்பாயாக.

The town whereabouts the battle took place, யுத்தம் நடந்தபட்டினம்.

4. *Wherever, and wheresoever*, answered by *there*, will be expressed by தோலும், or எங்கேயோ அவகே, thus :

Wherever the rain drops, there is a hole made, மழைத்துளிகள் விழுகிற இடங்கள் தோலுக்குழியாகும், or simply, மழைத்துளிகள்

விழுகிற இடத்திலேகுழி, &c.

Wheresoever the carcase is, there will the eagles be gathered together, பிணமெங்கேயோ அவகே கழுருகள் கூடிவரும்.

Without *there*, எங்கே and the subjunctive with உம் will be properly thus :

Wherever the thief may be, we must go and find him out, அந்தக் கள்ளன் எங்கேயிருந்தாலும் நாம் போய் அவனைக்கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

5. *Wherefore*, see *therefore*, § 51, 6.

6. *Whereof*, meaning of *which*, and } are expressed by the relative

7. *Whereupon*, meaning upon *which*, { participle, as :

The business whereof I told you, நான் உனக்குச்சொன்னகாரியம்.

The text whereupon I enlarged in my last discourse, கடைசியான பிரசங்கத்திலே நான் விவரித்துக்காட்டின உரங்கியம்.

When it commences a sentence, *whereupon* may be rendered by அதின்பின்பு.

8. *Wherewith* or *wherewithal*, meaning *with which*, must be rendered by the relative participle, thus :

The hammer wherewith the smith struck the anvil, கொல்லன் அடை கலவின்மேல அடித்தகூடம்.

The sword wherewith he pierced the rogue's body, அவன் அந்தக் கள்ளனுடையதேகத்தை யுருவக்குத்தினகட்கம்.

When it is used *interrogatively*, meaning *with what* ? எதினாலே must be used, as :

Wherewith shall I pay the debt ? எதினாலே நான் கடனைச்செலுத்துவேன்.

61. Whether.

1. When it is answered by *or*, is expressed by a repetition of the subjunctive mood with உம், as :

Whether you come or not, I shall go, நீ வந்தாலும் வாராதிருந்தாலும் நானபோவேன்.

Whether you send the horse back to me or keep it, I shall be glad, குதிரையை நீர் என்னிடத்திற்குத் திரும்ப அனுப்பினாலும் நீர் அதை வைத்துக்கொண்டாலுஞ்சந்தோஷமாயிருப்பேன்.

If in this case, *whether* and *or* refer to nouns, then, ஆனாலும் or ஆகிலும் or அவது, must be added to each of them, as :

Whether you or he come I shall be glad ; நீயானாலும் அவனானாலும் வந்தாற்சந்தோஷமாயிருப்பேன்.

2. In interrogative sentences, *whether* and *or* are expressed by ஒ added to each part of the sentence, followed by *என்று* and a pronoun, or without either, thus :

Tell me whether you will come or not ? நீ வருவாயோமாட்டாயோ இரண்டிலொன்றைச்சொல்லு, lit : *tell me one of two things, will you come or not.*

I do not know whether this will be good for you or not ? இது உனக்கு நன்மையாயிருக்குமோ தீமையாயிருக்குமோ அது எனக்குத் தெரியாது.

Note.—In English the negative part of the question is often omitted; but in Tamil it must be expressed, as :

Let me know whether you will purchase the Elephant? யானையை வாங்குவீரா. வாங்கமாட்டீரா. அதையறிவிக்கவேண்டும்.

Whether he be a sinner I know not, அவன்பாலியோ (அல்லவோ) அதையறியமாட்டேன். If you translate it by *அவன் பாலியென்பதை நான் அறியேன்*, the sense is, *that he is a sinner ; only you knew it not.*

62. With.

1. Denotes primarily *connexion*, in which sense the Tamil ablative social, with or without கூட, corresponds with it, as :

He went with them, அவன் அவர்களுடனேகூடப்போனான், (or அவர்களுடேகூட.)

I have made an agreement with him, நான் அவனோடேஉடம்படிக்கைபண்ணினேன்.

2. If it mean *in the same place*, the ablative of place, இடத்தில், is used, as :

You were with me where it occurred, அது நடந்தபொழுது நீ யென்னிடத்திலிருந்தாய்.

It is difficult to live with bad men, பொல்லாதவர்களுட்கூட வாசம்பண்ணுகிறது அரிது.

I shall be with you within an hour's time, ஒருமணிநேரத்துக்குள்ளே உம்மிடத்திற்கேர்வேன்.

3. When it means *on the side of, on the part of*, பங்கிலே or பக்கத்திலே is required, as :

Fear not! I am with thee, பயப்படாதீரு, நான் உன்பங்கிலிருந்தி
றேன் or உன்னோடேயிருக்கிறேன்.

We have many enemies, but God is with us, அநேக சத்தருக்கள்
நமக்குண்டாயிருந்தும் பராபரன் நமது பங்கிலிருக்கிறபடியிலு
லேபயமில்லை. This last additional clause is implied in the
English, though not expressed ; in Tamil we must express it.

4. When it means *the cause or means*, the causal ablative is required, as :

I am sick with sorrow, சஞ்சலமாகிய வியாதிப்படுகிறேன், i. e.,
I have the sickness which is sorrow.

He won him over with sweet promises, அவன் இன்பமான வாக்குத்
தத்தங்களினாலே யவனைச்சம்பாதித்தான், or அவன் அவனுக்கு
இன்பமானவசனங்களைச்சொல்லி, யவனைச்சம்பாதித்தான்.

He was stricken with a hailstone கன்மழையினாலேயவன் அடிக்கப்
பட்டான், or கன்மழையெய்து அவனையடித்தது.

With God all things are possible, பராபரனாலே யெதுவுமாகும்,
or எல்லாமாகும்.

63. Without.

i. When it stands *singly as an adverb*, வெளியே, வெளியிலே, or புறம்பே, expresses it, as :

Without are the unclean, அசுத்தர் புறம்பேயிருக்கிறார்கள்.

ii. As a preposition,

1. When it means *outside, not within*, the same words are used, as :

Without the city, பட்டினத்துக்குப்புறம்பே, பட்டினத்தின்வெளியே.

2. When it means *non existence*, இல்லாமல், இல்லை, or இன்றி, is required, as :

The place shall be without men and without beast, இந்தத்தலம்
மனிதரில்லாமலும் மிருகங்களில்லாமலும் இருக்கும்.

They abode without a king, அவர்கள் இராசாவில்லாமலிருந்தார்கள்.
I am without clothes, எனக்குவஸ்திரமில்லை, or நான் வஸ்திரமில்
லாமலிருக்கிறேன்.

My mind was many days without peace, என்மனது அநேகநாட்
சமாதானமில்லாமலிருந்தது, or அநேகநாள் என்மனதுச்சுச்சு
மாதானமில்லை.

Without doubt, he is afraid to come, அவன் வரப்பயப்படுகிறானென்
பதற்குச்சந்தேகமில்லை.

However when the verb is negative, *without* is also expressed in this sense by அன்றி, அல்லாமல், as :

Without me you can do nothing, என்னையன்றி நீங்கள் ஒன்றாட்செய்யமாட்டீர்கள்.

64. *Yea.*

When it means *yes, truly*, மெய்யாய், expresses it, as :

Yea, the God of this world has blinded their eyes, மெய்யாய் இவ்வுலகத்தின் தேவன் அவர்களுடைய கண்களைக் குருடாக்கினான்.

When it means *not only so but more than so*, அன்றி, with உம், expresses it :

He brought costly spices, yea, and gold too, விலைபெற்ற சரக்குகளை யன்றிப்பொன்னையங்கொண்டுவந்தான்.

They reviled him, yea, they spit in his face, அவனை நிந்தித்தார்கள், அதனறி அவனுடையமுகத்திலுந்துப்பிணர்கள், or அவனை நிந்தித்தும் அவனுடையமுகத்தில்துப்பியும்வந்தார்கள்.

Note.—Some have interpreted *yea* like *yes*, by ஆம், but this is incorrect.

65. *Yes and No.*

These particles are most frequently expressed by repeating, in the answer, the word contained in the question either in the affirmative or negative, as may be required, thus :

Is he come? வந்தானா.
Yes, வந்திருக்கிறான்.
No, வரவில்லை.

The words ஆம் and உண்டு, are also used to express *yes*, and அல்ல and இல்லை, *no*; ஆம் and அல்ல, affirm or deny the same quality or quantity of a thing, and உண்டு and இல்லை, affirm or deny the existence of a thing. This distinction must be carefully observed. The following instances will elucidate the subject.

Is this rice? அது அரிசியா.
Yes, அதுதான் or இது அரிசிதான், or (ஆம்.)
No, (it is wheat) அல்ல இது கோதும்பை.

Is there rice? அரிசியுண்டா.
Yes, உண்டு.
No, இல்லை.

Is not this what you said? இது நீங்கள் சொன்னதல்லவா.
Yes, it is, ஆம் or இது நாங்கள் சொன்னதுதான்.
No, it is not, இது நாங்கள் சொன்னதல்ல.

Did you not say this? இதை நீங்கள் சொல்லவில்லையா.
Yes, சொன்னேன்.
No, சொல்லவில்லை (or இல்லை.)

Did you not say this? இதையல்லவோ நீங்கள் சொன்னீர்கள்.
Yes, ஆட or இதைத்தான் (or இதையே) சொன்னீமே.

No, இதையல்ல.

Did you not say this? இதை நீங்களல்லவோ சொன்னீர்கள்.

Yes, ஆம் or நாங்களே சொன்னோம்.

No, நாங்களல்ல.

When *yes* is used emphatically, like *yea indeed*, the particle ஏ, is affixed to the word on which the emphasis is to be, thus:

Yes, my friend, the hour of your relief is come, என் சிநேகிதனே, உனக்கு ஆதரவுகொடுக்கிறதேரமேவந்தது.

Yes, you despise the man, நீயத்தமனிதனை யசடடையே பண்ணுகாய்.

66. Yet.

1. The conjunction, is rendered in the same way as *nevertheless*, *notwithstanding*; which see.

2. The adverb is variously rendered according to the connexion.

When it means *beside*, *over and above*, இன்னம், will express it, thus:

This furnishes us with yet one more reason, இது இன்னம் ஒருநியாயத்தை நமக்குக்காட்டுகிறது.

When it means *still*, *without any alteration*, it cannot be separately expressed; the sense is contained in the present tense, as:

While they were yet heathen, அவர்கள் அஞ்ஞானிகளாயிருக்கையில்.

When it means *once more*, இன்னம் expresses it, as:

Yet a moment I will wait for you, உனக்காக இன்னம் ஒரு நிமிஷங்காத்திருப்பேன்.

When it means *at this time*, or *so soon*, with a negative before it, it cannot be expressed but by the present tense, as:

Thales, being asked when a man should marry, said: young men not yet, old men not at all, மனிதர் எப்பொழுது விவாகம்பண்ண வேண்டுமென்று ஒருவன் தாலேசென்பவரிடத்திற்கேட்டபொழுது, வாவிபராயிருக்கையிற் பண்ணத்தகாது விருத்தாட்பியரான பின்பு பரிச்சேதம்பண்ணக்கூடாது. For பரிச்சேதம், we may also say, ஒரு விதத்தினாலும் or ஏகதேசமாயாலும்.

When it means *hitherto*, இதுவரைக்கும் or இன்னம் will express it, as:

The master is not yet come, எசுமான் இதுவரைக்குமவரவில்லை, or இன்னமவரவில்லை.

When it means *continuance and extension*, it must be expressed according to the nature of the sentence, thus:

The storm grew louder and yet louder, பெருங்காற்று அதிகமகிசு
மாய் இரைந்தது.

When it means *even, after all*, connected with a negative, it cannot be expressed, but by changing the phrase, thus :

The tiger is not far off, but yet not near, புலிகிடக்கிற இடந்தூர
முமல்லச்சமீபமுமல்ல, lit: *the place where the tiger lies, is
neither far nor near.*

*It is not difficult to learn the Tamil language, but yet it cannot
be called easy,* தமிழ்ப்பாஷையைப்படிக்கறது அரிதல்ல, எனி
தென்னுஞ்சொல்லக்கூடாது.

I shall now notice a few other particulars, which may facilitate the translation of our European ideas into Tamil.

67. Certain Verbs.

Many of the English prepositions are also used adverbially, and therefore belong to the verb with which they are connected. Verbs so connected have often very different meanings from the simple verb, as, *undertake, understand, &c.* Tamil prepositions are not used in this manner. Prepositions and verbs united together, retain, with very few exceptions, their original meaning, as may be observed from the following specimen.

உட்படுகிறது,	<i>to get in, to submit.</i>
மேற்படுகிறது,	<i>to be over, to excel (intrans.)</i>
கீழ்ப்படுகிறது,	<i>to be under, to submit, obey</i>
புறம்பாகிறது,	<i>to be out, to be excluded.</i>
உட்படுத்துகிறது,	<i>to cause to go under, to subdue.</i>
மேற்படுத்துகிறது,	<i>to cause to be over, to exalt.</i>
கீழ்ப்படுத்துகிறது,	<i>to cause to be under, to subject.</i>
புறம்பாக்குகிறது,	<i>to cause to be out, to exclude.</i>
உட்கொள்ளுகிறது,	<i>to take in ; to keep.</i>

The sense of the adverbial prepositions in English ought therefore to be well ascertained, when those verbs are to be rendered in Tamil. Sometimes a simple and sometimes a compound word answers to the English verb and preposition ; and consequently will often require a different government from that of the English compound verb, as :

He under-took the business, இத்தக்காரியத்தை யேற்றுக்கொண்டான்.

He sent-for me, என்னை யழைப்பித்தான் or என்னை யழைக்குமபடி
ஆள் அனுப்பினான்.

He under-valued the picce of ground, அந்த நிலத்தினுடையவையு
றைத்து மதித்தான்.

He under-stood me ; நான் சொன்னது அஃதுக்குத்தெரிந்தது.

It was imprinted on wax, அதுமெழுகிலேபதிக்கப்பட்டிருந்தது.

He forbore to upbraid me, அவன் என்னைக்கடிந்துகொள்ளாதபடி
கூடுபொறுத்தான்.

God has forbidden stealing, திருடக்கூடாதெனறு பராபரன்கூட
டனையிட்டார்.

Throw the parcel by, இந்தக்கூட்டைப்பக்கத்திலவைத்துப்போடு.

Throw the letter out, இந்தக்காயிதத்தை யெடுத்துப்போடு, or தள்ளிப்போடு.

He cast the plate down, பீங்காணைக்கீழேதள்ளினான்.

Be not cast down, விசனப்படாதிரு, or சஞ்சலப்படாதே.

Let us carry-on the business, துந்தத்தொழிலைநாம் செய்யக்கூட
வேராம்.

Let the water in, தண்ணீர் உள்ளேவரப்பண்ணு.

When prepositions coalesce with neuter verbs, the verb usually governs the same case as the preposition, as :

அவருக்குட்பட்டிரு or அவருக்குக் கீழ்ப்பணிந்திரு, submit to him.

அவருக்கு மேற்படுவாயாக, may you exceed him.

அவருக்குப்பின் செல்லு, follow him !

But when the verb is active, both the verb and preposition govern their proper cases, as :

They excluded him from the congregation, அவனைச்சபைக்குட்புறம்
பாக்கினார்கள்.

We subdued them, அவர்களை நமக்குக்கீழ்ப்படுத்தினோம்.

They exalted me above others, அவர்கள் என்னை மஹவர்களுக்கூடு
மேற்படுத்தினார்கள்.

The judge consigned him to punishment, தியாயாதிபதி அவனை ஆக்
கீனைக்குட்படுத்தினான்.

68. Parenthesis.

The parenthesis, so frequently used in European languages, cannot be admitted into a Tamil sentence. If parenthetic clauses are to be rendered in Tamil, separate sentences must be made of them, unless they can be otherwise conveniently united with the principal sentence. I shall add a few instances.

Seven or eight (Sozomus makes it ten) months Julian staid at Constantinople, இயூலியானென்னுமிராயன் கொனலதந்தன்புரியிலே ஏழெட்டுமாதமிருந்தான், பத்துமாதமிருந்தானென்று சொசொமுவுன்பவன் சொல்லியிருக்கிறான்.

Know then this truth, (enough for man to know.) virtue alone is happiness below, இவ்வுலகத்திலே சன்மாரீக்கத்தினாலேமாத் திரம் பாக்கியமுண்டாகுமென்பது மெய்தான், அதையறிந்துகொள். இதுமனிதர் அறிவுக்கு அமைந்தது.

69. Peculiar expressions.

In translating from one language into another, it will always be found that there are some peculiar and happy expressions which cannot be rendered exactly. The genius of the Tamil and English languages are so different, that instances of this kind will continually meet and perplex the student. In such cases, it will be proper to weigh the literal meaning of the English word apart from its metaphorical sense; and to consider the precise signification which it bears in the sentence under translation. If this be done, it will be usually found, that there exists some proper Tamil word, which may well supply its place; but if such word be altogether wanting, or if it be antiquated and uncommon, it will be necessary to new-mould the sentence altogether. I subjoin a few instances of such difficulties with their solution, in order to convince the student that the road, though sometimes rough, is not impassable, thus:

Of himself, man is confessedly unequal to his duty, தங்கள் கடமைகளெல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றுகிறதற்கு வேண்டியபெலன் மனிதருக்கில்லை, யாவரும் இப்படிச்சொல்லுகிறார்கள், lit: *man is destitute of the strength which is useful to enable him to fulfill his duties, this all admit (or confess.)*

This is a dangerous road, இது மோசங்கொடுக்கிற மார்ச்சுமாயிருக்கிறது.

This is a very pernicious error, இது மிகுந்த துன்பத்திற்கேதுவானதப்பிதமாயிருக்கின்றது.

It is a frightful place, அதுபயமுண்டாக்குகிற இடம்.

The idea of thankfulness is rendered by தோத்திரம், துதி, which literally means *praise*, thus:

For all blessings be thankful to God, ஆசீர்வாதங்களெல்லாவற்றிற்காகவும் பரப்பானத்தோத்திரஞ்செய்.

Be thankful to men also for their favours, மனிதர்களுக்கெய்யும் உபகாரங்களுக்காக அவர்களுயுத்தோத்திரஞ்செய்.

But when the person himself is addressed, the expression is varied, as:

Sir! I thank you for your great kindness, ஐயா! நீர்பெரிய உபகாரத்தைச் செய்தீரே நீர் நன்றாயிருப்பீராக, lit: *Sir you have done (me) a great favour, may you be well!*

Note.—That as தோத்திரம், lit: means *praise*, it cannot be used in this place. If it be used உண்டாவதாக, or உண்டாகக்கடவது, must be added, thus: ஐயா! உமக்குத்தோத்திரம் (or புதழ்ச்சி,) உண்டாவதாக.

Observe further, that when I say to a person, நீர் எனக்குப்பெரிய உபகாரத்தைச் செய்தீர், உம்மைப்போல் இரக்கமுள்ளவரொருவரையும் நான்காணவில்லை, this is in fact praising him (தோத்திரம் or புதழ்ச்சி,) when I add: நீர்நன்றாயிருக்கக்கடவீர், உம்முடைய வாழ்நாள் குன்ற

திருப்பதாக, or such like, that is வாழ்த்தல் or expressing good wishes towards him. By both expressions I show him my thankfulness. In common life the natives express their thanks by சலாம் ஐயா! which is evidently a foreign word.

It is a curious circumstance that none before Columbus discovered America, கொலும்பெனபவருக்குமுன்னே ஒருவரும் அமேரிக்காக்கண்டத்தைக்காணாதது ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது.

It is curiously wrought, இது விசித்திரமாய்ச்செய்யப்பட்டது.

These are curious people, இந்தச்சனங்கள் வேடிக்கைபார்க்கவிரும்புகிறவர்கள்.

He is a curious man, அவன் ஒரு விதமான குணமுள்ள மனிதன்.

The administration of justice in England is good. இங்கிலாந்து தேசத்திலே நீதிநன்றாய்ச்செலுத்தப்படுகின்றது, or இங்கிலாந்து தேசத்திலே துரைகள் நீதியைச்செம்மையாய்ச்செலுத்துகிறார்கள்.

That man's character is not good, அந்த மனிதனுடைய நடக்கை நல்லதல்ல.

Christ Jesus is applied to by his people in the character of an advocate, இயேசுக்கிழிஸ்து தம்முடைய சனங்களுக்குக்காரியக்காரராய் அவர்களால் வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறார், or கிழிஸ்துவினுடையசனங்கள் அவரைத்தங்கள் காரியக்காரரென்று அறிந்து அவரை வேண்டிக்கொள்கிறார்கள்.

70. The Tenses.

It is necessary to say a few words more about the tenses. In § LVI. 7, it has been observed that by the help of the verb இருக்கிறது something like the Perfect, pluperfect and the second future tenses, are formed. I now observe further,

1. That the perfect tense in English cannot always be expressed by joining இருக்கிறேன் to a verbal participle, nor is it necessary; the Tamil past tense will often be sufficient. For instance,

I have finished my letter, is well expressed by, நான் காகிதத்தை யெழுதிமுடித்தேன். The Tamulian does not say simply காரியத்தைமுடித்தேன், but inserts எழுதி, writing, leaving out என்.

I have seen the person that was recommended to me, நல்லவனென்று அறிவிக்கப்பட்ட மனிதனைக்கண்டேன்.

I have been there this morning and done what was necessary. அங்கேபோய்வேண்டியதைச்செய்தேன்.

He has travelled much this year. இந்த வருஷத்திலே அவன் அநேக இடங்களுக்குப்பிரயாணமாய்ப்போனான்.

2. So also the Pluperfect is often sufficiently expressed by the simple Past, as:

I had finished my letter before he arrived. அவன்வருகிறதற்குமுன்னேகாகிதத்தையெழுதிமுடித்தேன்.

They had not yet gone far, when a tiger sprung forth, அவர்கள் கொஞ்சத்தூரம்போனபின்பு ஒரு புவிபாய்ந்தது.
When he had spoken those words, he lifted up his eyes and said thus, அந்தவார்த்தைகளைச்சொன்னபொழுது அவர் தம்முடைய கண்களையுயர்த்திச்சொன்னதாவது. Here, however, in order to express the finishing of the saying the Tamulian adds முடிக்கிறது to the verbal participle, as, *அந்தவார்த்தைகளைச்சொல்லிமுடித்தபொழுது, &c., i. e., when he had finished saying those words.*

3. The second future tense is frequently well expressed by the simple future; sometimes also by the past, as:

The Parliament will have finished their business, when the King comes to prorogue it, இராசாவானவர் சங்கத்தாரை அனுப்பிவிடும் படிக்குவரும்பொழுது அந்தச்சங்கத்தார் தங்கள் அலுவலை முடித்து வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். Here வைத்துக்கொண்டு, must be inserted in order to express the finishing of the business, before the King's coming.

When we shall have done all that we were commanded to do, let us say we are unprofitable servants, நமக்குக்கட்டளைப்பட்டபட்டவைகளைல்லாவற்றையுஞ் செய்தபின்பு நாம் அப்பிரயோசனமான ஊழியக்காரரென்று சொல்லிக்கொள்ளக்கடவோம்.

When you will have done this work, then do that, இந்தவேலையைச் செய்தபின்பு அதைச்செய். Here பின்பு, sufficiently expresses the futurity of the action.

When you will have gone about 4 kadams you will meet with a large stone, நீங்கள் நாலு காத்தூரம் நடந்தபின்பு ஒரு பெரிய கல்லைக்காண்பீர்கள்.

When you will have become 16 years of age, then you think on marryin g, நீ பதினாறு வயதுள்ளவளாயிருக்கும்பொழுது, லீவாகத்தைக்குறித்து யோசனைடண்ணலாம் (or உனக்குப்பதினாறுவயது ஆனபொழுது.)

4. When the action is still continuing, the verb should be in the present tense, as:

My brother is writing, என்கோதரன் எழுதுகிறான்.

She is knitting, அவள் தைக்கிறாள்.

5. In the same case the Imperfect is expressed by the present tense or by adding வருகிறது, to the verbal participle, as:

When my brother was writing, a thunder bolt struck him dead, என்கோதரன் எழுதகையில் (or எழுதிவருகையில்) இடி அவனைக்கொலைசெய்தது.

My sister was playing the piano, when the postman came in, என்கோதரி கின்னரத்தைவாகித்துவருகையில் (or வாசிக்கையில்) தூதுக்காரன்வந்தான்.

Whilst we were walking, it began to rain, நாங்கள் நடந்துபோகையில் (or நடந்துவருகையில்) மழைபெய்யத்தொடங்கிற்று

6. The auxiliary *shall be*, added to the present participle, requires the addition of கொண்டிருக்கிறது, in the future to the verbal participle, as :

When you will come to morrow I shall be writing, நீ நாளைக்குவரு
மபொழுது நான் எழுதிக்கொண்டிருப்பேன்.

When our friends arrive, we shall be drinking tea, நமமுடைய
சுதேகிதர்வந்து சேரும்பொழுது, நாம் தேயிலைத்தண்ணீர்சாப்
பிட்டுக்கொண்டிருப்போம்.

7. The auxiliary *do, did*, in reply to some one who asserts that we do not or did not a certain action, is expressed by adding ஏ to the verbal participle, as :

She doth walk, அவள் நடந்தேவருகிறாள்.

I did eat the rice, நான் சோறுசாப்பிட்டிக்கொண்டேயிருந்தேன்.

We often do go to his house, நாங்கள் அடிக்கடி அவனுடைய வீட்
டேக்குப்போயிருக்கிறோம்.

We did tell her of the danger, அவளுக்கு மோசம்வருமென்று அவ
ளுக்குச்சொல்லியிருந்தோம்.

He did speak a lie, அவன் பொய்சொல்லியிருந்தான் or அவன்
ஏரு பொய்யைச்சொன்னான்.

71. The Modes and Participles.

About the indicative, imperative and infinitive modes, enough has been said in the syntax. But the potential and subjunctive modes and the participles require a little more elucidation.

1. The potential mode in its various forms will be best explained by the following phrases.

It may rain, மழையெய்யுமே.

He may go or stay, அவன் போகலாம் அல்லது இருக்கலாம்.

I can ride, நான் சூதியினமேலேறிப்போவேன் or சூதியினமே
லேறிப்போக எனலாகும்.

He would walk, அவன் நடக்கமனதாயிருக்கிறான்.

They should learn, அவர்கள் படிக்கவேண்டும், i. e., it is necessary
that they learn.

They might have done better, அவர்கள் (இதை) அதிக நன்றும்ச் செ
ய்யலாமே or செய்வார்களே.

We may always act uprightly, நாம் எப்பொழுதும் உண்மையாய்
நடக்கலாமே.

He was generous and would not take revenge, அவன் நல்லவனாக
யாற் பழிவாங்கமனதில்லாதிருந்தான்.

We should resist the allurements of vice, துன்மார்த்தத்திற்கு நமமை
யிருக்கிறகாரணங்களோடேனதிர்த்து நிற்கவேண்டும்.

*I could formerly indulge myself in things of which I cannot now
think but with pain*, இப்பொழுது நீனைக்குந்தோறும் நோவைக்
கொடுக்கிற அநேகங்காரியங்களை முன்னே சந்தோஷத்தோடே
செய்யவேன்.

2. On the subjunctive mode, see §§ LVI. and LVII. Here are a few more instances :

I will respect him, though he chide me ; அவன் என்னைக்கடிந்து
கொண்டாலும் நான் அவனைக்கனல் செய்வேன்.
Were he good he would be happy, அவன் நல்லவனாயிருந்தாற்பாடு
சுயமுள்ளவனாயிருப்பான்.
If he desire it, I will perform the operation, அவன் விருமினால்,
நான் அந்தவேலையைச் செய்வேன்.
If he were present, he was highly culpable, அவன் கூடியிருந்தானால்
அவனுக்கு மிகுந்தகுற்றமுண்டு.

3. The participles are often expressed by the verbal participle, or by the relative participle with a particle, as :

Knowing him to be a mischievous man. I avoided him, அவன் பொ
ல்லாதவனென்று நான் அறிந்து அவனுக்கு விலகினேன், or (அறி
ந்தபடியினாலே.)
Admired and applauded he became vain, அவன் ஆச்சரியத்தையும்
புகழ்ச்சியையும் அடைந்து (or அடைந்ததினாலே) வீணானான்.
Having finished his work, he submitted it for examination. அவன்
தன் வேலையைமுடித்தபொழுது (or பின்பு) அதைச்சோதிக்கிறதற்
கு ஒப்புக்கொடுத்தான்.

When the participle has a different nominative from that of the sentence, the Tamil relative participle must have, subjoined to it, one or the other of the before mentioned particles, as

The cook having brought the fire, the cook boiled the rice, கூலிக்
காரன் நெருப்பைக்கொண்டுவந்தபின்பு, மடைப்பள்ளிக்காரன்
சோறுக்கினான்.
It being still hot, we cannot go up the mountain, வெய்யிலாகை
யால் (or வெய்யிலானபடியால்) நாம் மலையின்மேலேறக்கூடாது.
The sun having set, we descended from the mountain, சூரியன்
அஸ்தமித்தபின்பு நாம் மலையிலிருந்திறங்கினோம்.
The moon rising, we commenced our journey, சந்திரோதயமாகை
யில் (or சந்திரன் உதயமானபொழுது, or நிலவு தோன்றினபொ
ழுது) நாங்கள் பிரயாணமாய்ப்புறப்பட்டோம்.

The infinitive mode may also be used in these instances, as :

*The teacher having delivered various doctrines, the disciples put
many questions,* குருவானவர்பல உபதேசங்களைச் சொல்லவச்சிஷ்
கள் அநேகம்வினாவினார்கள்.

When the participles stand as substantives, they must be rendered accordingly, or by a relative participle with a particle, thus :

The generals being attached to the king secured his crown, சே
னாதிபதி இராசாவைப்பற்றிக்கொண்டது இராசாவினுடைய
முடியைக்காக்கிறதற்கு ஏதுவாயிருந்தது, or பற்றிக்கொண்டதி
னாலே இராசாவினுடைய கிரீடங்காக்கப்பட்டது.

John's having been writing a long time had wearied him, யோவா ன்மிருந்தகாலமிருந்து எழுதினதனால் ஆயாசமடைந்திருக்கிறான்.

72. The Personal Pronouns.

The English *to me, my,* is not always required in Tamil, when the other parts of the sentence, naturally imply these pronouns, the Tamilian omits them, as :

Give (me) the book, அந்தப்புத்தகத்தைக்கொடு. Here *to add* எனக்கு would be stiff. It means none else, if another person is meant, then அவனுக்கு, &c., must be added, *I have finished my letter,* நான் காசித்தீதை யெழுதி முடித்தேன். Here *என்* is not necessary; it is sufficiently implied in *நான்*.

Thus also the second personal pronoun *thee* in imperative phrases is not necessary in Tamil, as :

Make (thee) an ark, ஒருபேழையைச்செய்வாயாக. Here *உனக்கு* is unnecessary and stiff; unless *thee* be rendered for *thee* then உனக்காக may be said. *Hew (thee) two tables of stone,* இரண்டு கற்பலகைகளைச்செய். *Go, get (thee) down,* நியறங்குப்போ.

Thus also the reciprocal Pronouns *his, its, it,* are unnecessary, as :

A tree bringeth forth (his) fruit in (his) season, தருதியானகாலத்திலே விருட்சமானது கனிகளைக்கொடுக்கின்றது, here *தனகனீ,* தன்காலத்திலே, would not be Tamil. *He broke the stick I gave (him,)* நான்கொடுத்த தடியைமுறித்தான். Here *தனக்குக்கொடுத்த* is unnecessary.

73. Certain Phrases.

<i>The dog barks,</i>	நாய் குரைக்கின்றது.
<i>The hog grunts,</i>	காட்டுப்பன்றி உறுமுக்கின்றது.
<i>The pig squeaks,</i>	பன்றி இரைகின்றது.
<i>The horse neighs,</i>	குதிரை கனைக்கின்றது.
<i>The cock crows,</i>	சேவல் கூவுகின்றது.
<i>The ass brays,</i>	கழுதை கத்துகின்றது or கூப்பிடுகிறது.
<i>The cat purrs,</i>	பூனை உறுமுக்கின்றது.
<i>The kitten mew,</i>	பூனைக்குட்டி கூப்பிடுகிறது or மியா மியா வென்று கூப்பிடுகிறது.
<i>The bull bellows,</i>	காளே கனைக்கிறது.
<i>The cow lows,</i>	பசு கனைக்கிறது.
<i>The calf bleats,</i>	கன்று கூப்பிடுகிறது.
<i>The sheep bleats,</i>	ஆடு கூப்பிடுகின்றது or கனைக்கிறது.

<i>The lion roars,</i>	சிங்கம் கருச்சிக்கின்றது.
<i>The wolf howls,</i>	கோளாய் ஊளையிடுகின்றது.
<i>The elephant roars,</i>	யானை கருச்சிக்கின்றது.
<i>The tiger growls,</i>	புலி கருச்சிக்கின்றது.
<i>The fox barks,</i>	நரி ஊளையிடுகின்றது or கூப்பிடுகிறது.
<i>Mice squeak,</i>	எலிகள் கூப்பிடுகின்றன.
<i>The frog croaks,</i>	தவளை இரைகின்றது or கூப்பிடுகிறது.
<i>The sparrow chirps,</i>	அடைக்கலன் குருவி கூப்பிடுகின்றது.
<i>The swallow twitters,</i>	தலைவல்லான் குருவி கூப்பிடுகின்றது.
<i>The rook caws,</i>	காசங்கத்துகின்றது, கூப்பிடுகிறது.
<i>The pigeon coos,</i>	புறக்கூப்பிடுகின்றது.
<i>The turkey gobbles,</i>	வான் கோழி கத்துகின்றது கூப்பிடுகிறது.
<i>The peacock screams,</i>	மயில் கூவுகின்றது.
<i>The beetle(or wasp) hums,</i>	வண்டு இரைகின்றது.
<i>The duck quacks,</i>	நாராக்கூவுகின்றது.
<i>The goose cackles,</i>	வாதக்கூவுகின்றது.
<i>Monkies chatter,</i>	குரங்குகள் கூப்பிடுகின்றன.
<i>The owl hoots,</i>	ஆந்தை கூப்பிடுகின்றது.
<i>The screech owl shrieks,</i>	சாருருவி கூப்பிடுகின்றது.
<i>The snake hisses,</i>	பாம்பு இறங்கின்றது.

MISCELLANEA.

74. *The Measures.*

The largest grain-measure is called கலம் or கலன் ; and is marked ள.

1. *Kalam* is marked, ள or கள.
2. ————— உள.
3. ————— கள.
4. ————— சள, &c. &c.

A kalam is divided into 12 smaller measures called மரக்கால் or குறுணி, and marked ப ;

2.	குறுணி is called	பதக்கு,	and marked	உறு.
3.	முக்குறுணி,	று.
4.	தூணி,	து.
5.	ஐங்குறுணி,	துப.
6.	தூணிப்பதக்கு,	துறு.
7.	எழுகுறுணி,	துறு.
8.	இருதூணி,	வுறு.
9.	இருதூணிக்குறுணி,	வுறுப.
10.	இருதூணிப்பதக்கு,	வுறுறு.
11.	இருதூணிமுக்குறுணி,	வுறுறு.
12.	கலம்	ள.

A குறுணி is again divided into 8 parts, called நாழி or படி and marked ட.

1.	நாழி, is called	ஒருநாழி,	and marked	ட.
2.	—			உட.
3.	—		முத்தாழி, .. .	கட.
4.	—		நானூழ், .. .	சட.
5.	—	.. .	இந்நாழி, .. .	டுட.
6.	—	.. .	அறுநாழி, .. .	சுட.
7.	—	.. .	எழுநாழி, .. .	எட.
8.	—	.. .	குறுணி, .. .	ப.

A நாழி or படி is divided into 8 smaller parts, one of which is called ஆழாக்கு, marked ஐ.

2.	ஆழாக்கு, is called	உழக்கு, or காந்தடி, marked	ளு.	
3.	—		உழக்காழாக்கு, .. .	ளுஐ.
4.	—	.. .	உரி or அரைப்படி, .. .	ழி.
5.	—	.. .	உரியாழாக்கு, .. .	ழிஐ.
6.	—	.. .	மூவுழக்கு or முக்காந்தடி, .. .	நளு.
7.	—	.. .	மூவுழக்காழாக்கு, .. .	நளுஐ.
8.	—	.. .	நாழி, .. .	ட.

A ஆழாக்கு is subdivided into 5 parts called செவிடு (vulg. சவடு and சோடு,) and marked ஶ்.

1.	செவிடு, is called	ஒருச்செவிடு,	கஷ்.	
2.	—	.. .	இருச்செவிடு, .. .	உஷ்.
3.	—	.. .	மூச்செவிடு, .. .	கஷ்.
4.	—	.. .	நாச்செவிடு, .. .	சஷ்.
5.	—	.. .	ஆழாக்கு, .. .	ஐ.

Observe that when the term சலம், is united with any of the above subdivisions, the ட is changed into ன and எ is added, thus: இருசல னே ஆணி முக்கலனையிருஆணி, &c. &c. In general also கலன is more in use than சலம.

75. Days, Months, and Years.

The day, distinguished from the night, is called பகல், and the night இரா.

A day consisting of 24 hours is called நாள், when considered as a part of the month; but கிழமை, when it is considered as a part of the week; தேயதி, or தேதி, the day or date of the month, marked உ, it is called திசு, with respect to the age of the moon.—The day is divided into 60 parts, called நாழிகை; (vulg: நாழி, which is equal to our 24 hours; and a நாழிகை is divided into 360 parts called நொடி or தமிடம். The night, viz., from sun set to sun rise, is divided into 4 parts, called சாயம் or யாமம். Therefore முதலாஞ்சாமம், is from 6 o'clock in the evening till 9 o'clock; இரண்டாஞ்சாமம், from 9 to

12. (Midnight is called நடுச்சாமம்,) மூன்றஞ்சாமம், is from 12 to 3 o'clock : and நாலாஞ்சாமம், from 3 to 6 o'clock in the morning.

The week is called கிழமை or வாசம். It consists, like ours, of 7 days ; which receive their names from the 7 Planets, called கிரகம் ; in which the natives include the sun ; to which the term கிழமை is added, as :

ஞாயிறு,	<i>the Sun,</i>	ஞாயிறுக்கிழமை,	<i>Sunday.</i>
தங்கள்,	<i>the Moon,</i>	திங்கட்கிழமை,	<i>Monday.</i>
செவ்வாய்,	<i>Mars,</i>	செவ்வாய்க்கிழமை,	<i>Tuesday.</i>
புதன்,	<i>Mercury,</i>	புதன்கிழமை,	<i>Wednesday.</i>
வியாழம்,	<i>Jupiter,</i>	வியாழக்கிழமை,	<i>Thursday.</i>
வெள்ளி,	<i>Venus,</i>	வெள்ளிக்கிழமை,	<i>Friday.</i>
சனி,	<i>Saturn,</i>	சனிக்கிழமை,	<i>Saturday.</i>

The month is called மாதம், or மாசம், and marked மீ. The first month of the year is சித்திரை, corresponding to nearly half of our April and May.

—	வைகாசி,	do.	<i>May and June.</i>
—	ஆனி,	do.	<i>June and July.</i>
—	ஆடி,	do.	<i>July and August.</i>
—	ஆவணி,	do.	<i>August und September.</i>
—	புட்டாசி,	do.	<i>September and October.</i>
—	ஐப்பசி (vulg: அழிப்பசி)	do.	<i>October and November.</i>
—	கார்த்திகை,	do.	<i>November and December.</i>
—	மார்ச்சி,	do.	<i>December and January.</i>
—	தை,	do.	<i>January and February.</i>
—	மாசி,	do.	<i>February and March.</i>
—	பங்குனி,	do.	<i>March and April.</i>

The year is called வருஷம், or ஆண்டு, and marked வரு. But when the age of a person is meant, வருஷம், is not used, but வயது, or வயசு, or பிராபம் ; which literally signifies *age* : For instance, *I am 10 years old*, must be rendered by எனக்குப்பத்துவயதுண்டு, not பத்துவருஷம் ; but, *I was born 10 years ago*, must be expressed by வருஷம், viz., நான் பிறந்துபத்துவருஷமாயிற்று.

The Hindoos have also a kind of cycle, consisting of 60 years, to each of these years, they give a separate name, subjoined is a list of them, with the year according to our reckoning.

1	பிரபவ,	வருஷம்,	1807—8.
2	விபவ,	வரு	1808—9.
3	சுக்கில,	"	1809—10.
4	பிங்குமாத	"	1810—11.
5	பிரசோற்பத்தி,	"	1811—12.
6	ஆங்கீரசு,	"	1812—13.
7	சீமுக,	"	1813—14.

8	பல,	வருஷம்,	1814—15.
9	யுவ,	(வரு)	1815—16.
10	தானு,	"	1816—17.
11	ஈச்சுர,	"	1817—18 பவா.
12	வெருதான்னிய,	"	1818—19.
13	பிரமாதி,	"	1819—20 பிர.
14	விக்கிரம,	"	1820—21.
15	விழி,	"	1821—22.
16	சுத்திரபானு,	"	1822—23.
17	சுபானு,	"	1823—24.
18	தாரண,	"	1824—25.
19	பார்த்திவ,	"	1825—26.
20	விய,	"	1826—27.
21	சருவசித்தி,	"	1827—28.
22	சருவதாரி,	"	1828—29.
23	விரோதி,	"	1829—30.
24	விக்ருதி,	"	1830—31.
25	கர,	"	1831—32.
26	நத்தன்,	"	1832—33.
27	விசய,	"	1833—34.
28	சய,	"	1834—35.
29	மன்மத,	"	1835—36.
30	சூன்முதி,	"	1836—37.
31	ஏவிமம்பி,	"	1837—38.
32	விளம்பி,	"	1838—39.
33	விகாரி,	"	1839—40.
34	சார்வரி,	"	1840—41.
35	பிலவ,	"	1841—42.
36	சுபகிருது,	"	1842—43.
37	சோபகிருது,	"	1843—44.
38	குரோதி,	"	1844—45.
39	விசுவாவசு,	"	1845—46.
40	பராபவ,	"	1846—47.
41	பிலவங்க,	"	1847—48.
42	கிலக,	"	1848—49.
43	சவுமிய,	"	1849—50.
44	சாதாரண,	"	1850—51.
45	விரோதிக்குது,	"	1851—52.
46	பரிதாவி,	"	1852—53.
47	பிரமாதீசு,	"	1853—54.
48	ஆநத்த,	"	1854—55.
49	ராட்சுத,	"	1855—56.
50	நள,	"	1856—57.
51	பிங்கள,	"	1857—58.
52	காலயத்தி,	"	1858—59.
53	சித்தார்த்தி,	"	1859—60.

54	ரவுத்திரி,	வருஷம்,	1860—61.
55	துள்மகி,	(வரு)	1861—62.
56	துந்திமி,	"	1862—63.
57	ருதிரோத்காரி,	"	1863—64.
58	இரத்தாட்கி,	"	1864—65.
59	குரோதன,	"	1865—66.
60	அட்சய,	"	1866—67.

They use these names chiefly in legal transactions; but in family concerns, which are for perpetuity, as well as in the inscriptions of temples, they join to the name of the year, the year of the æra of Sâlivâhana and that of the 4th age. About the Hindoo ages I shall give an account presently.

As for the epoch of Sâlivâhana (சாலிவாகனம்,) it is the most memorable among the Hindoos, from which they reckon their years. This epoch dates from the death of Sâlivâhana, king of Visnagar, which happened in the 3179th year of the 4th age, and corresponds with the 73th year of the Christian æra, சாலிவாகனம், means the vehicle of the cross, or crossbearer. Who can help thinking that this alludes to our Lord Jesus Christ? Many circumstance coincide to make us believe that the whole account of சாலிவாகனம் is a perversion of the history of Christ. See more on this subject in the Asiatic Researches. vol.

Moreover the Hindoos make the duration of the world to be 4 ages, called யுகம், each of which consists of a large number of years.

The first யுகம், is called கிரேதாயுகம், i. e., the age of innocence; the golden age of the Greeks. It consisted of 1,728,000 years; in it the bull of justice stood on 4 legs. The second யுகம், is called திரேதாயுகம், or the silver age; consisting of 1,296,000 years. It was inferior to the former; and the bull stood on three legs. The third யுகம், is called துவாபரயுகம் or the brazen age; consisting of 864,000 years. It was still worse, and the bull had only two legs. The fourth யுகம், is called கலியுகம், i. e., the age of strife and misery; the iron age; consisting of 432,000 years. This is the age in which we now live; and the bull is left standing on only one leg; which allegory aptly represents the tottering state of virtue, and the prevalence of sin.

In the kanda puranam, we are informed of the manner in which these ages have been calculated. It is thus:

The time that is necessary for the middle finger resting on the thumb, to be taken off quickly, is one instant, equal to the twinkling of an eye; this time is called மாத்திரை or கண்ணிமை.

2.	மாத்திரை,	make	1 சிப்புரம்.
10.	சிப்புரம்,		1 கணம்.
12.	கணம்,		1 வினாடி.
60.	வினாடி,		1 நாழிகை.
7.	நாழிகை,		1 சாமம், or the 3th part of a day.
8.	சாமம்,		1 நாளி, or day.
15.	நாளி,		1 பங்கம், or half a month.

2. பக்கம்,	make	1 மாதம், or a month.
12. மாதம்,		1 வருஷம், or a year.

100 வருஷம் is the common term of the life of man.

These 100 years multiplied by 360 (because each year contains so many days) make 36,000. This number multiplied by 6, on account of the 6 subdivisions, மாத்திரை, கிட்புரம் &c. makes 216,000 which is the basis of the calculations, respecting the durations of the 4 ages. The calculation then proceeds thus :

216,000 multiplied by 2, in honour of the quality of virtue, and of vice, gives the number of 432,000, which expresses the duration of the கவியுகம், or fourth age in which we now live.

216,000 multiplied by 4 in honour of the 4 vedoms makes 864,000, which is the number of years of the துவாபரயுகம், or third age.

216,000 multiplied by 6 in honour of the six Shastrams, makes 1,296,000, which is the number of the years of the திரேதயுகம், or second age, and lastly,

216,000 multiplied by 8 in honour of the eight points of the compass, produces 1,728,000, being the number of years of the கிரேதயுகம், or first age.

The united years of these 4 ages make the number of 4,320,000 called சதுரயுகம், i. e., the 4 ages of the world.

2000 சதுரயுகம், (i. e. 8,640,000,000,) make 1 day, and 1 night of Brahma, or 24 of his hours ; 60,000, சதுரயுகம், are one of his months ; 12 such months, one of his years, and 100 such years are the term of his life.

The duration of the life of Brahma makes only 1 day of Vishtnoo's existence ; 30 of such days form one of his months, and 12 such months, one of his years, after 100 such years, he will die, and then Siven alone will exist.

This calculation is certainly ingenious ; but at once points out what we have to think of the boasted antiquity of the Hindoos. It does not rest on any history whatever, and is a mere invention of the brain.

The Bramins prepare annually an almanac, which is called பஞ்சாங்கம், a sanscrit word, composed of பஞ்ச, i. e., five, and அங்கம், a member : It is so called, because it contains five points of information, viz. 1. It shows the திதி, the day according to the age of the moon ; 2. வரம், i. e., the day of the week. 3. நட்சத்திரம், i. e., the constellation in which the moon enters every day, 4. யோகம், i. e. the good and bad days ; 5. கரணம், divination, augury.

76. *The Points of the Compass and Signs of the Zodiac.*

A region, or point in the horizon is called திசை or திக்கு. The 4 chief points are:

கிழக்கு or கீழ்திசை or கீழ்த்திசை,	<i>the East.</i>
மேற்கு or மேற்றிசை or மேலத்திசை,	<i>the West.</i>
தெற்கு or தென்றிசை,	<i>the South.</i>
வடக்கு or வடதிசை,	<i>the North.</i>

The 4 intervening angles are called மூலை, viz.

தென்கிழக்கு,	<i>between East and South.</i>
தென்மேற்கு,	<i>South and West.</i>
வடமேற்கு,	<i>West and North.</i>
வடகிழக்கு,	<i>North and East.</i>

In each of these 8 points, the Hindoos imagine a God to reside, whom they call திக்குட்பாலகர், the keepers or guardians of the points. They are these:

இந்திரன்,	<i>the chief of the gods, in the East.</i>
அக்ஷரி,	<i>the god of fire, in S. E.</i>
ஆயமன்,	<i>the god of death, in the South.</i>
திருத்த,	<i>a king whom they esteem the most potent and liberal, in S. W.</i>
வருணன்,	<i>the God of the waters, in the West.</i>
வாயு,	<i>the God of the winds, N. W.</i>
குபேரன்,	<i>the God of riches, in the North.</i>
ஈசானன்,	<i>Siven himself, in N. E.</i>
ஈசானம்,	<i>is one of the fire faces of Siven :</i>

The above terms, are also used as adjectives, thus :

கீழ்தேசம்,	<i>the eastern country or region.</i>
கீழ்கடல்,	<i>the eastern sea.</i>
மேல்தேசம் or மேற்றேசம் or மேலத்தேசம்,	<i>the western country.*</i>
மேல்கடல் or மேலக்கடல்,	<i>the western Sea.*</i>
தென்றேசம்,	<i>the southern country.</i>
தென்கடல்,	<i>the south sea.</i>
வடதேசம்,	<i>the north country.</i>
வடகடல்,	<i>the north sea.</i>
கீழ்ப்பக்கம்,	<i>the east side.</i>
மேல்பக்கம் or மேலப்பக்கம்,	<i>west side*</i>
தென்பக்கம்	<i>south side</i>
வடபக்கம்,	<i>north side</i>

* If these words be written மேற்றேசம், it will mean *the upper country*; மேல்கடல் *the upper sea*; மேல்பக்கம் *the upper side.*

The signs of the Zodiac are called இராசி. Their names are these :

மேஷம் or மேடம்,	Aries,	in March.
ரிஷபம் or இடபம்,	Taurus,	in April.
மிதுனம்,	Gemini,	in May.
கற்கடகம்,	Cancer,	in June.
சிங்கம்,	Leo,	in July.
கன்னி,	Virgo,	in August.
துலாம்,	Libra,	in September.
விருச்சிகம்,	Scorpio,	in October.
தனுசு,	Sagittarius,	in November.
மகரம்,	Capricornus,	in December.
கும்பம்,	Aquarius,	in January.
மீனம்,	Pisces,	in February.

77. Terms of Consanguinity.

The Tamulian's call their relationship முறை or உறவு; for instance, உங்களுக்குள்ளே முறையென்ன, of what relation are you (to each other)? Particulars are these

The father is called, தகப்பன், அப்பன், தந்தை, or பிதா.

The father's brothers, do do.

But the elder brother of the father, பெரியப்பன்.

— younger do. சிற்ப்பன்.

The mother, தாய், ஆயி, அம்மான், ஆய்ச்சி, அம்மை.

The mother's sister, do do.

But the mother's elder sister, பெரியஆயி.

do. younger, do. சின்னஆயி.

The grand father, both on the father and mother side, பாட்டன்.

The grand mother, both on the father and mother's side, பாட்டி; பேர்த்தி.

The father's sister

The mother of one's wife or husband. } அத்தை.

The brother of the mother, அம்மான், தாய்மாமன்.

Brothers and sisters, கூடப்பிறந்தவர்கள் or சகோதரர்கள்.

The elder brother (of the same father and mother) அண்ணன், தமையன்.

The younger brother of do. தம்பி.

The elder sister of do. அக்காள் or தமக்கை.

The younger sister (of the same father and mother,) தங்கச்சி, or தங்கை.

A man, புருடன், மனிதன், ஆண்சாதி.

A woman, ள்தரி, பெண், பெண்சாதி.

The husband, நாயகன், சுலாவன், மணவாளன், கொழுநன், பருந்தா, or பத்தா, அகம்புடையான், (vulg: ஆம்புடையான்,) &c.

The wife, பெண்டாட்டி, மனைவி, நாயகி, தாயம்.

A brother in law, மைத்துனன், (vulg: மச்சினன், மச்சான்,) it means also a cousin who is the mother's brother's son or the father's sister's son.

A sister in law, மைத்துனி, (vulg: மச்சினி, மச்சினிச்சி,) also the wife's younger sister, or the younger brother's wife; also a cousin who is the mother's brother's daughter, or the father's sister's daughter.

The wife's elder sister, கொழுந்தி.

The husband's brother, கொழுந்தன்.

The husband's sister, நாத்தார்.

Persons who have married two sisters call each other, சகலன்.

Persons who have married two brothers, are called, ஒய்ப்பிடிடார், ஓரகத்திடார்.

Several women, married to one man, call each other, சக்களத்தி;

A father in law, மாமன்,

A mother in law, மாமி.

A son in law, மருமகன்; also the son of a man's sister or of a woman's brother.

A daughter in law, மருமகள், also the daughter of a man's sister, or of a woman's brother.

A grandson, பேரன், பேரப்பிள்ளை.

A granddaughter, பேரிச்சி, also a sister's grand son.

A grandson's son, பூட்டன்.

A grandson's daughter, பூட்டி.

Note.—That the Tamulians often add ஆர், as an honorific to these several terms, as :

தகப்பனார், தாயார், மாமனார், மாமியார், தமையனார், தமக்கையார்.

&c., மாரர், or மாரர்கள், is also added to form the Plural, as :

மாமன்மாரர்கள், பேரன்மாரர்கள், பேரிச்சிமாரர்கள், &c.

78. On Figures.

The natives often employ figurative language, especially in poetry; where they sometimes run into extravagance. I shall state a few instances of each particular figure with notes.

1. The figure, called, *metaphor*, (உருவகம்,) e. g.,

A good Minister is the pillar of a state நல்லமந்திரியானவன் திராச்சியத்தின் தூண், (or ஸ்தம்பம்.) Were we to say தூணாயிருக்கிறான், we make a simile; and lessen the beauty of the sentence.

I will be unto her a wall of fire round about, நான் அவளைச்சுற்றி அக்கூசிக்கோட்டையாயிருப்பேன், the finite verb here is necessary on account of அவளைச்சுற்றி. If it be expressed with the dative, it is not necessary, as: நான் அவளுக்கு அக்கூசிக்கோட்டை, which does not define any time, but only the bare fact.

Thy word is a lamp to my feet, and a light to my path, lit: உம்புடைய வசனம் என்பாதத்துக்குத்தீவெட்டிடியுமாய் என்வழிக்குப்

பிரகாசமுமாயிருக்கிறது, this is not good in Tamul. The Tamulian questions the propriety of giving a தீவெட்டி, to the பாதம், because the foot cannot see, the தீவெட்டி, is for the eye, Besides no lamp is without light ; but in this sentence the light is separated from the lamp, and both clauses are united as if the lamp and the light were two different things. It is better therefore to express it thus : உமதுதிருவசனம் என்பாதவழிக்குட்பிரகாசங்கொடுக்கிறதீவெட்டி, or make two sentences of it thus : நான் செம்மையாய் நடக்கிறதற்கு உமதுவசனம் ஒருதீவெட்டி. என்பாதவழிக்கு அது பிரகாசம்.

There is not a single view of human nature, which is not sufficient to extinguish the seeds of pride, lit : மனிதசுபாவத்தினுடைய நோக்கங்களிலொன்றாகிலும் அகந்தையினுடைய விதைகளை அவிக்கிறதற்குட்போதாததல்ல ; this is unintelligible, the English also is improper, making two inconsistent metaphors meet on one object ; for a view does not extinguish ; nor are seeds to be extinguished. It ought to be : அகந்தையாகிய விதைகளையழிக்கிறதற்கு மனிதசுபாவத்தை யாராய்கிற நோக்கங்களிலொன்றே போதும். The affirmative form போதும், is better here than போதாததல்ல.

The Tamulians have many instances of this figure, thus :

A strong man is called காளை, a bull, as : அதோகாளைவருகிறான் behold ! the bull comes (meaning the mighty man.) It is an honorable term.

பழியஞ்சான்வாரும் பசு, i. e., பழிக்கு அஞ்சாதபடிக்கு வாழுகிறபசு an ox that lives fearless of sin ; meaning a man that does so. பான்மொழி, a word as sweet as milk, பான் is பால். தேன் மொழி, a word as sweet as honey.

2. Allegory and simile (called உவமை,) is very common in Tamul. The native books are full of fables, parables, and comparisons. They make animals and inanimate objects, speak and act like men. I shall adduce only a few instances of the simile, as :

The actions of Princes are like those great rivers, the course of which every one beholds, but their springs have been seen by few, lit : இராசாக்களுடைய செய்கைகள் பெரிய ஆறுகளைப்போலிருக்கின்றன. அவைகளின் ஓட்டத்தை யாவரும் பார்க்கிறார்கள். அவைகளின் ஊற்றுச்சிலருக்குமாத் திரந்தோனறுகின்றது ; but it is better to invert the sentence thus : பெரிய ஆறுகளின் ஓட்டத்தை யாவரும்பார்க்கிறார்கள். அவற்றின் ஊற்றுச்சிலருக்குமாத் திரந்தெரியும் : இப்படியே இராசாக்களுடையசெய்கைகளும் இருக்கின்றன.

As the mountains are round about Jerusalem, so the Lord is round about his people, மலைகள் எருசலேமைக்குழந்திருக்கறதுபோலப் பராபரன் தம்முடைய சனங்களைக்குழந்திருக்கார். *As wax would not be adequate to the purpose of signature, if it*

had not the power to retain as well as to receive the impression, the same holds of the soul, with respect to sense and imagination. Sense is its receptive power; imagination its retentive. Had it sense without imagination, it would not be as wax but as water; where though all impressions are instantly made, yet as soon as they are made, they are instantly lost, மெழுகா னது முத்திரையைப் பெறுதலன்றி, அதைப்பற்றிக்கொள்ளுந் தன் மையருள்ளதாயிராவிட்டால், முத்திரைக்குத்தகுதியாயிருக்கமா ட்டாது. அதுபோல ஆத்துமா அற்பும யோசனையுடையதா யிருக்கவேண்டும். அந்வான்று ஒன்றைப்பெறுதற்கான கருவி. யோசனையானது அதைப்பற்றிக்கொள்ளுதற்கான கருவி. யோசனையாகிய கருவியின்றி அந்வாகிய கருவி மாத்திரமுடையதானால் ஆத்துமா மெழுகைப்போலல்லச் சலத்தைப்போலவருக்கும். எப்படியென்ற சலத்திலே ஏதையாகிலுஞ் சீக்கிரமாயப்பதிக்கலாம்; பதித்தவுடனே அதுதோன்றாமற்போம்.

A few instances from the Tamil.

அரிமந்திரம்புகுத்தாலானமருட்பும்,
பெருகொளியருத்தம்பெறலாம்,
நரிநுழையல்,
வாலுஞ்சிறியமறியெலும்புங்கத்தவத்தின்
குலுமல்லால்வேறுண்டோசொல்.

In plain Tamil :

சிங்கத்தினுடைய ருகையிற்பிரவேசித்தால் ஆணையின் மருப்பையும் மிகவும் பிரகாசிக்கிற முத்துக்களையும் பெறலாம். நரியினுடைய நுழையிலே சிறியமறியின் வாலும் எலும்புங் கழுசையினுடைய தோலுமேயன்றி வேறுண்டோ சொல்லு, i. e. "If thou enter the Lion's den, thou wilt obtain ivory and brightly shining pearls; but, in the hole of a fox, tell! whether thou wilt find there any thing else but (ass's) tails, coll's bones, and ass's skin?" The moral drawn from this is: Associating with the noble and good, thou wilt enrich thy body and mind, but conversation with the mean and wicked yields nothing but trash. அரி, is Lion; மந்திரம், a mansion, அரி மந்திரம் stands for அரியினுடையமந்திரத்தில or ருகையில்; ஆணமருப்பு, for ஆணையினுடைய மருப்பு, the horn of an Elephant, i. e., ivory; பெருகொளிய, is பெருகு, and ஒளிய; நரிநுழை, is நரியினுடையநுழை, the hole of a fox. சிறிய மறி, for மறியினுடைய, the colt of an ass; சுத்தவம், an ass; அல்லால், is for அல்லால்.

புவிபசித்தாற் புல்லைத்தின் னுமா, If the tyger be hungry, will he eat grass? i. e., will a great man when he is in distress go (for relief) to a mean person?

3. Metonymy, or the cause for the effect, &c. Tamulians use this figure, but not to the extent as in English; for instance they will say:

திருநெல்வேலிமுழுவதும் இங்கேவந்திருக்கிறது, All Tinnevelly is come together here.

வானத்துக்கு (or பரமண்டலத்திற்கு) வீரோதமாகக்குற்றன் செய்
 தேன, *I have sinned against heaven.*
 பாணைபொங்கிற்று, *Has the pot boiled?*
 இந்தப்பாணை எத்தனைபடியரிசிபொங்கும், *how many measures of
 rice will this pot boil?*
 செங்கோலைப்பிடித்தார் *He assumed the sceptre.*

But they could not use the following speeches :

They read Milton, lit: அவர்கள் மில்தீதோனை வாசித்திருக்கள், *they
 will say* மில்தீதோன் செய்யுளைவாசித்திருக்கள், the Poetry of
 Milton.

Grey hairs should be respected, lit: நரைமயினைக்கனல் செய்ய
 வேண்டும், they say மூத்தோரை or விருத்தாப்பிடரைக்கனல் செய்ய
 யவேண்டும்.

4. Synecdoche, where the whole is put for a part, or a part for the whole. The Tamulians use this figure also, but not in all cases like in English, thus :

A fleet of twenty sail, இருபதுபாயுள்ள கப்பல்கூட்டம்; they say
 better, இருபதுகப்பலுள்ள கூட்டம்.

How many hands are there? எத்தனைகையண்டு, they rather say
 எத்தனைவலைக்காரருண்டு.

But the following phrases are common.

ஊரிலே எத்தனைதலைக்கட்டு, lit: *how many heads (or pieces of
 heads) are in the village?* i. e., how many persons are there.
 தலை யெண்ணிச்சம்பளத்தைக்கொடு, lit: *count the heads (i. e. the
 persons) and give (them) their wages.*

வெண்டினாகுழ்நூலம், *the earth surrounded by the white wave;*
 where திரை, *the wave*, is for சமுத்திரம், *the sea*, குழ is the root
 for குழந்த.

வெற்றிலை நட்டான், *he planted the beetle leaf* (instead of the
 branch.)

அறுபதம்முரலும், *the six feet make a noise*, அறுபதம், i. e. அறு
 பாதம், 6 feet instead, வண்டு, *the wasp with 6 feet.*

விளக்குமரித்தது, *the light burst;* for விளக்குத்தண்டு, *the candle-
 stick.*

நெஞ்சுநொத்தது, *the mind pained;* for மார்பு, *the chest.*

5. Personification or Prosopopocia is frequent. The Tamulian will understand, for instance, the following.

The ground thirsts for rain, நிலம் மழையின்மேல்தீதாகமாயிருக்கிறது.

The earth smiles with plenty, பூமி சம்பூரணத்தினாலே நகைக்கின்றது, The Tamulian would not say, சம்பூரணத்தோடே.

Ambition is restless, இறுமாப்பு அமைதவில்லாமலிருக்கிறது.

When Israel went out of Egypt, the sea saw it and fled; Jordan was driven back; the mountains skipped like rams, and the

little hills like lambs. What ailed thee, O thou sea! that thou fleddest? Thou Jordan, that thou wast driven back? ye mountains, that ye skipped like rams, and ye hills like lambs? Tremble, thou earth! at the presence of the Lord, கடலானது இஸ்ரவேலர் எகிப்தை விட்டுப்பறப்படுகிறதைக்கண்டு விலகிப் போயிற்று. யோர்தானின் தள்ளப்பட்டது. மலைக்கிடாய்களைப் போலவும் குன்றுகள் ஆட்டுக்குட்டிகளைப்போலவும் குதித்தன. ஓ, கடலே, நீ விலகிப்போகிறதற்கும் ஓ யோர்தானே, நீ பின்னாகத் தள்ளப்படுகிறதற்கும் ஓ, மலைகளே, நீங்கள் கிடாய்களைப்போலவும் குன்றுகளே நீங்கள் ஆட்டுக்குட்டிகளைப்போலவும் குதிக்கிறதற்கும் உங்களுக்கென்னகேடுவந்தது. ஓ, பூமியே, நீ பரபரனுடைய சன்னிதிக்குமுன்பாக நடுங்கு.

Here are some purely Tamil instances :

பூ நகைக்கிறது, *the flower laughs.*

பள்ளிக்கூடம் முழங்குகிறது, *the school roars,* i. e., the boys in the school, &c.

உம்முடைய மனமேசொல்லும், *thy own mind will tell.*

முல்லைகள் முறுவலித்துக்காட்டின, *the Mullet-shrub laughs and points out* (viz. the coming of rain.)

அரசனாணை யெங்குஞ்செல்லும், *the king's command runs every where* அரசன், for அரசனுடைய.

இவ்வழி பாலையங்கோட்டைக்குப்போகின்றது, *this road goes to Palamcottah.*

6. Apostrophe is likewise considered elegant in Tamil, thus :

Death is swallowed up in victory. O death! where is thy sting?

O grave! where is thy victory, செயத்தினால் மரணம் விழுங்கப்பட்டது. ஓ, மரணமே உன் கூர்மையெங்கே. ஓ, பாநாளமே உன் செயமெங்கே.

O thou sword of the Lord! how long will it be ere thou be quiet?

put thyself up into thy scabbard, rest and be still! How can it

be quiet, seeing the Lord hath given it a charge against Ash-

kalon, and against the sea shore, ஓ, கருத்தாவினுடைய கட்க

மே, நீ அமைதலடைகிறதற்கு எத்தனை காலஞ்செல்லும். உன்

உறையிற் பிரவேசித்து இளைப்பாறச்சுகம்மாவீரு : கருத்தர் அஷ்க

லோனுக்குங் கடலோரத்திற்கும் வீரோதமாக அதற்குக்கட்டளை

கொடுத்தபடியினால் எட்டடியது அமைதலாயிருக்கும். This is

as in English except the clause *put thyself up,* &c. The Tamu-

lian does not say so, but simply, *go into thy scabbard.*

A few Tamil instances :

நீலமஞ்சேகேடடி, *Hear! O thou dark blue cloud!* கேட்டி, is

for கேளதி, the poetical form of the imperative second person.

வாராயமடநெஞ்சே, *O thou stuped mind! come away!* viz., a

poet addresses his own mind to call it off from roving abroad.

வாராய், is the same as வா, the imperative.

வருதிபெயர் திவருந்துதிதுஞ்சாய்,
பொருதிபுலம்புதிநீயும்,
கருதுங்காற்,
பண்டினையல்லையாற்பாழித்தோடகோதையைச்,
கண்டனையோவாழிகடல்.

In plain Tamul : ஓ, வாழ்வுடையகடலே, நீயும்வருகிறாய், போகிறாய், வருந்துகிறாய், தூங்காமலிருக்கிறாய், பொருதுகிறாய், புலம்புகிறாய், உன்னை நினைக்கிறபொழுது, நீ முன்னைப்போலல்லவே. பலத்த தோளையுடைய கோதையைக்கண்டாயோ, translated thus :

O prosperous Ocean ! thou also (like myself) comest and goest, thou art troubled, thou dost not sleep ; thou beatest (the shore) and roarest, when (I) consider (thee) thou art not as formerly. Hast thou (perhaps) seen the strong shouldered king of Maleyalam? In the above verse the form வருதி, பெயர்தி, &c. is the poetical form of the second person of the present tense ; பொருதுகிறது, is மோதுகிறது ; கருதுங்கால், is கருதுகிறபொழுது ; பண்டினை, is the same as முன்னை, and அல்லை, is அல்ல. The affix ஆல், is merely expletive ; பாழி, is பலத்த ; தோட், is தோள், the shoulder ; கோதை, is சேரன், the King of Maleyalam ; கண்டனை is the second person of the past tense, the same as கண்டாய், வாழி, is வாழ்வுடைய ; கடல் is here for கடலே, the vocative.

7. Antithesis. The Tamul well admits all the various modes of contrast or opposition of two objects, as in English, thus :

If you wish to enrich a person, study not to increase his stores, but to diminish his desires, நீர் ஒருவனை ஐகவரியவானுக்க விரும்பினால், அவனுடைய களஞ்சியத்தை நிரப்பவல்ல, அவனுடைய விரும்பத்தைக்குறைக்கப்பிரயாசப்படுவீராக.

If you regulate your desires according to the standard of nature, you will never be poor ; if according to the standard of opinion, you will never be rich, நீங்கள் சுபாவப்படி உங்கள் ஆசைகளுக்கு இடங்கொடுத்தால் ஒருக்காலும் எளிமையுள்ளவர்களாகமாட்டீர்கள். உலகவழக்கத்தின்படி அவைகளுக்கு இடங்கொடுத்தால், ஒருக்காலும் ஐகவரியவான்களாகமாட்டீர்கள்.

HOWARD has visited all Europe, not to survey the sumptuousness of palaces, or the stateliness of temples ; not to make accurate measurements of the remains of ancient grandeur, nor to form a scale of the curiosity of modern art, not to collect medals, or collate manuscripts ; but to dive into the depth of dungeons, to plunge into the infection of hospitals ; to survey the mansions of sorrow and pain ; to take the gauge and dimensions of misery, depression, and contempt ; to remember the forgotten ; to attend to the neglected ; to visit the forsaken, and compare and collate the distresses of all men in all countries, ஒருவார்த்தென்பவர் இராசாக்களினுடைய அரண்களின் கோலத்தையுங்கோயில்களின் பெருமைபையும் ஆராயவும் பூர்வீகத்தில மகமையாய்ச்செவ்யப்பட்டுப் பாழாய்க் கிடக்கிற மாளிகைகளைத்திட்ட

மாய் அளக்கவும் இக்காலத்தில் வழங்குகிற விகித்திரமான தொழில்களுக்கு ஓரளவுகோலைச் செய்யவும் பூர்வீகக்காசுக்களைச் சேர்க்கவும் பூர்வீகசையெழுத்துக்களை ஒன்றோடொன்று ஒத்தூப்பார்க்கவும் விரும்பாமற், சூழ்மவாளிகளை அடைக்கப்பட்ட குகைகளிற் பிரவேசிக்கவும் நோவாளிகளுடைய துற்கந்தமுள்ள வீடுகளுக்கும் புசுவஞ்சு சஞ்சலமும் நோவும் நிறைந்த குடில்களை நோக்கவும் நீற்பாக்கியம் ஒடுக்கம் நிந்தையிவைகளின் அளவைப்பார்க்கவும் மறக்கப்பட்டவர்களை நினைக்கவும் ஒத்தாசையில்லாதவர்களுக்கு உதவியெய்யவுங் சைவப்பட்டவர்களைச் சந்திக்கவுஞ் சகலதேசங்களிலுமுள்ள மரிதர்யாவருக்குமுள்ள உபத்திரவங்களை நிதானிக்கவுமே விருமபி, ஐரோப்பாக்கண்டமெங்கும் பிரயாணமாய்ப்போனார்.

8. Hyperbole is very common in India, thus :

As swift as the wind, காற்றுப்போல விரைவாய்.

I told it him a thousand times, தான் ஆயிரத்தரம் அதையவனுக்குச் சொன்னேன்.

I saw their chief, tall as a rock, his spear, the blusted fir ; his shield the rising moon ; he sat on the shore like a cloud of mist on the hill, கல்மலைபோலப் பெரியவனாகிய அவர்களுடைய அதிபதிபக்கண்டேன் அவனுடைய ஈட்டி அடிபற்றுவிழுந்த பிரம்மரம்போலவும் அவனுடைய கேடகம் உதயமாசுந் சந்திரனைப் போலவுமிருந்தன. மலையினமேலுள்ள பனிமேகம்போலக்கரையில் உருக்கார்ந்தான்.

Tamil instances :

வாயுவேகமாய்ச்செல்லுகறாய், *thou runnest as swift as the wind.*
அளவிறந்தபணஞ் செலவழித்தான், *he spent immense money.*

9. Vision, when in animated and warm composition, instead of relating something that is past, we use the present tense, and describe it as actually passing before our eyes. The Tamulians use this likewise. Thus :

I behold this city, the ornament of the earth, and the capital of all nations, suddenly involved in one conflagration. I see before me, the slaughtered heaps of citizens lying unburied in the midst of their ruined country. The furious countenance of Cethegus rises to my view, while with a savage joy, he is triumphing in your miseries, பூமியின் ஆபரணமுமாய்ச்சனக்கூட்டங்கடெல்லாருடைய நகரமுமாயிருக்கிற இந்தப்பட்டினஞ் சடுதியில் ஒருசுவாலையாய் எரிக்கறதையும் வெட்டப்பட்டுக்குவியல் குவியலாகக் கிடக்கிற குடிகள் பாழாக்கப்பட்ட தங்கள் நிலங்களில் அடக்கம் பண்ணப்படாமற் கிடக்கறதையும் புவிமுகமுள்ள செத்தேகுசெண்டவளை துஷ்டருக்குரிய சந்தோஷத்தோடே உங்கள் உபத்திரவங்களினால் இறுமாப்பைப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறதையுங் காண்கிறேன்.

10. Interrogation, when it is not a simple question, but an expression of the strongest confidence of the truth of our sentiment, and an

appeal to our hearers for the impossibility of the contrary is likewise agreeable to the Tamil, thus :

Hath God said it? and shall he not do it? பராபரன் சொல்லி யிருக்கச்செய்யாமலிடுப்பாரா.

Is he a man that he should lie? அவர் பொய்சொல்லுகிறதற்கு ஒரு மனிதனா.

How long will you, Cataline, abuse our patience? Do you not perceive that your designs are discovered? ஓ, கத்தலினா, எங்கள் பொறுதையை எதுவரைக்குஞ் சோசிடீர். உம்முடைய யோசனைகள் வெளிப்பட்டிருக்கிறதை யறியவில்லையா.

11. Exclamations are likewise in use. For instance :

Woe is me that I sojourn in Mesech, that I dwell in the tents of Kedar! ஐயோ நான் மெசெக்கிற்குஞ்சரித்துக் கேதாரிலுள்ள கூடாரங்களில் வாசமாயிருக்கிறதினாலே பெனக்கு வேதனையுண்டு. Only the Tamulian would like to put the clause with வாசமாயிருக்கிறது before that of சஞ்சரிக்கிறது, as more natural.

O that my head were waters, and mine eyes a fountain of tears, that I might weep day and night for the slain of the daughters of my people! என் சனங்களில் வெட்டப்பட்டவர்களுக்காக நான் இரவும் பகலும் அழுதுகொள்ளும்படிக்கு என் தலை குளமுமாய் என் கண்கள் நீருற்றுமாயிருந்தால் நலமாயிருக்கும்.

12. Irony (குறிப்பு) is not uncommon in Tamul, thus :

You have taken great care indeed, மெய்யாய் நீ நல்ல காவலைச் செய்தாய்.

You are a very clever man! நீ பலத்த கெட்டிக்காரனாயிருக்கறாய். *Cry aloud, for he is a god; either he is talking, or he is on a journey, or peradventure he sleepeth,* நன்றாய்ச் சத்தமிடுங்கள். அவர் தேவனல்லவா, ஒருவேளை சம்பராஷணை பண்ணுவாரா அல்லது பிரயாணமாய்ப்போவாரா, அல்லது தூங்குவாரா.

Here follow a few Tamul instances from poetry.

நீயிர்பெரிதுமற்திர i. e., நீர்மிகவும் அறிந்துருக்கிறீர், *you know a great deal; meaning you know nothing.* நீயிர், is நீர், அற்தீர், is a poetical form of the past tense; The same as அற்தீர். கற்கறித்துநன்கட்டாய், i. e., having bitten a stone (in the rice) he addresses the cook: *thou hast boiled (the rice) well.* நன்கு, good, and அடுகிறது, to boil, to cook.

பல்சான் நீரோபல்சான் நீரோ,
கயல்முள்ளன்ன நனாமுதிர்திரைகவுட்,
பயனில்மூப்பிந்பல்சான் நீரோ.

In plain Tamul; ஓ, பல அறிவுகனையடைந்தவரோ, பல அறிவுகனையடைந்தவரோ, மீனுவடைய முள்ளைப்போன்ற நனையையும் முத்திர்திரையுள்ள சுவையுமுடைய பலனில்லாத விருந்தாப்பியத்திலே பல அறிவுகனையடைந்தவரோ, *O thou man of knowledge! Oh*

thou man of knowledge! wise in age which is fruitless, only with gray hair like the fins of fishes and with entirely wrinkled cheeks! சானறு, is அந்வு, சானறோர், is அந்வுடையவர்கள்; சானறீரே, has the termination of the second person, with the sign of the vocative. See § XXXVII. கயல், is மீன் a fish; முள், is a thorn, the fins of a fish; அன்ன, is a comparing particle, like போன்ற; முதீர், is the root; for முதீர்ந்த, i. e., full grown, entire; திரை, wrinkles; கவுள், the cheek; பயனில், is for பயனில்லாத, பலனில்லாத; மூப்பு, is old age; மூப்பில், in old age.

உவர்க்கடலன்னசெல்வருமுளரோ,
கிணற்றுற்றன்னநீயுமாருளையே,
செல்வர்தம்பெருந்திரு உறுக-பலபகல்,
நீவாழிபரோடுநடிதே ஈயாச்
சிறுவிலைக்காலத்தாயினும்,
உறுபொருடந்தெஞ்சொற்கொள்வோயே.

In plain Tamil, உப்புக்கடலுக்கொப்பானசெல்வர் இருக்கிறார்களே கிணற்றின்ஊற்றுக்கொப்பானநீயும் இருக்கிறாய். அந்தச்செல்வருடைய மிகுந்தசெல்வம் இருக்கட்டும். கொடுக்கிறதற்கேதுவில்லாத சிறுவிளையுள்ள காலமாயிருந்தாலுந்தகுதியான பொருளைக் கொடுத்திட்டு எங்களுக்கல்லிகளைக்கொள்வவனே, நீ பலகாலங்குறையாது வாழக்கடாவாய், i. e., there are rich persons that are like the salt sea; thou art like the fountain of a well. Let the great riches of those rich men alone. Mayst thou for ever prosper without failing, thou, who even at this time of scarcity, when none can give any thing, hast received our instruction, and afforded the needful supply! This is an address of a Poet to a liberal man whom he compares to the fountain of a well, and praises for his liberality; whilst he calls other rich persons, ironically, the large Ocean, which only yields salt water. உவர் is உப்பு, salt; அன்ன is போன்ற, like; செல்வர் is செல்வமுடையவர்கள், the rich; உளரோ is உண்டு, or இருக்கிறார்களே, ஆருளையே is composed of ஆர் the root of ஆருகிறது to be full, and உளையே a peculiar appellative noun with a verbal signification in the second person. (See § XXXVII.) the meaning of ஆருளையே is the same as ஆர்ந்திருக்கிறாயே. தம் is தம்முடைய; பெரும் is பெரிய; திரு is மகமை or செல்வம்; உறுக, is the optative of உறு the same as உறட்டும், i. e., இருக்கட்டும். நீவாழியர், i. e., நீவாழக்கடவாய். The affix ஓ is merely expletive. நெடிதே, is குறையாதே, not failing, not diminishing. பலபகல், many days, for ever. ஈயா is the negative participle of ஈகிறது, to give and belongs to காலம், the time in which none is able to give; சிறுவிலை is small sale; and சிறுவிலைக்காலம், is a time in which there is very little to be sold, a time of scarcity, உறு is தகுதியான; பொருடந்தெஞ்சொல் is பொருள்தந்து எங்கள்; எஞ்சொல், is எங்கள்சொல், our word or instruction; கொள்வோய் is the poetical form for கொள்வவனே.

13. Amplification or climax is well suited to the Tamil, thus :

It is a crime to put a Roman citizen in bonds ; it is the height of guilt to scourge him ; little less than parricide to put him to death ; what name then shall we give to the act of crucifying him ? உரோமைப்பட்டினத்தானை விலங்கிற் போடல் குற்றம், அவனை வாரிஇல் அடித்தல் மிகுந்த குற்றம் அவனைக்கொலைசெய்தல் பிதாவைக்கொலைசெய்கிறபாதகத்திற்குச் சூழ்நிறை தாழ்வாயிருக்கும், அவனைச்சிவ்வையில் அறைதலுக்கு எப்படிச்சொல்லலாம்.

After we have practiced good actions a while, they become easy ; and when they are easy we begin to take pleasure in them ; and when they please us, we do them frequently ; and by frequency a thing grows into a habit ; and confirmed habit is a kind of a second nature ; and so far as any thing is natural, so far it is necessary, and we can hardly do otherwise ; nay we do it many times when we do not think of it, சிலசாலம் நற்கிரியைகளைச்செய்துவந்தால் அப்படிச்செய்கிறது தாராளமாகும் தாராளமானபொழுது, அவைகளிற் பிரியமுண்டாகும், பிரியமுண்டானபொழுது, அவைகளை அடிக்கடிசெய்வோம், அடிக்கடிசெய்கிறதினால் அவைகள் நமக்குவழக்கமாகும், அந்தவழக்கம் நமக்குச் சப்பாவமாகும், அது நமக்கு எப்பொழுதும் வேண்டியதாகும், பின்புநாம்வேறென்றையும்விரும்பாமலிருப்போம் நாம் நினைபாமலிருக்கும்பொழுதும் அப்படியேசெய்வோம்.

79. Specimen of the Nannul, a part of the 4th rule of the

சொல்லதிகாரம்.

மக்கடெவர் நாகருயர்திணைமற்றுயிருள்ளவு மில்லவுமஃறிணை, என்னின், திறுத்தமுறையானையிருதிணையாமாறுணரற்று இ-ள. மக்களுந்தேவருநரகருமுயர்திணையா ம்வையொழிந்த விலங்குமுதவியவுயிருள்ளனவும் நிலநீர்முதவியவுயிரில்லனவுமஃறிணையாமென்றவாறு. மக்கடெவர் நரகரொளப்படுதல்வ்வ்வயாக்கையு முயிருங்குடிநின்றவழி யாதவனைபிரிந்த வழியும் வேறுகருதியவழியும்வருயிரையு முடம்பையு முயிரில்லனவாகிய வஃறிணையாக்கொள்ளப்படுமெனக. விலங்குமுதவியவற்றினுயிருடடபுகரு மன்ன, மக்களாகப்பிறந்து புண்ணிய பாவமியற்றி, யப்புண்ணிய மிகுதியாற்றேவராயும் பாவமிகுதியான்ரகராயும் பிறத்தவின் மக்கடெவர்நரகரொளச்சாரதனசாத்தியமுறையேவைத்தாரெனக. அன்றியுமாகிரியர்தொல்காப்பியர் உயர்திணை யென்மனார்தமக்கட்கட்டே யென்முன்னரக்கூறிப்பினனரிவ்வெனவறியு மந்தந்தமக்கிலவாகிய தெய்வஞ்சுட்டியு பெயர் முதவியனவு முயர்திணைமருங்கிற் பால்பிரிந்திசைக்கு மெனக்கூறலினுயர்திணைப்பாற்படுத்து, மக்கடெவர்நாகருயர்திணை யென்முறைதெரித்தேதாதினா றெனக்கோடலுமாமெனக, திணைநிலங்குலனொழுக்காமென்பவர்கலிற்றினையென் னும் பலபொரு ளொருசொல்லிணைக்குவத்திணை யுணர்த்திநின்றது. உயர்திணையல்லாத்திணை யஃறிணையென்பப்பட்டது, இவ்விரண்டும் பண்புத்தொகை. உயர்வாய்குலம் அஃதன்மையவாய்குலமெனவிரியும், &c.

Explanation.

மக்கடேவர் நரகருயர்திணை, மற்றுயிருள்ளவுமில்லவுமஃறிணை என்னின, திறுத்தமுறையானே யிருதிணையாமாறுணரற்று.

Analysis: மக்கடேவர் is மக்கள்தேவர்; of which எசு are in the former contracted into ட by the rules of sundhi; மக்கள், means men; தேவர், gods; and நரகர் demons or devils. These are உயர்திணை, that is, of the high caste.—உயர் stands for உயர்ந்த, the relative participle, and திணை means cast, ser. மற்றுயிருள்ளவுமில்லவும is மற்ற உயிருள்ளவைக ளும் உயிரிலவாதவைகளும, i. e., the other beings both animate and in- animate, are ஆஃறிணை, that is, not of high caste, the word is composed of அலதிணை, where லத is changed into அஃறி, அல is the same as அல் லாத and means not.

Thus far the rule is in verse. The author then proceeds, and says: என்னின, this is a contraction of என்பது சூத்திரம் அதிசைப்பொருளென் னவெனின்; and contains the beginning and the ending of this sentence, என்பது is a verbal noun introducing the poetry, and means here as much as this, viz., this is the சூத்திரம், i. e., the rule; அதிசைப்பொருளென் னவெனின், i. e., if you ask what is the import of it? எனனின், is the same as எனில், it is this. திறுத்தமுறையானே, i. e., according to the above established order, (viz. in the preceding rule) யிருதிணையாமாறு, the way in which the two castes arise. உணரற்று, this is a contraction of உணர்ந்துதலதுதலற்று, containing the first and the last syllables, and means: It (viz., the rule) declares or gives the information. திறுத்த, the infinitive, ought to be திறுத்தின, the relative participle of திறுத்து குறது, to establish; or it is the relative participle of திறுக்கிறது, to weigh, and then திறுத்தமுறை, means the order which was before weighed or examined and stated. முறையானே is முறையாலே, the abla- tive of முறை, order, series; ஆம is ஆகும், the relative participle of the future of ஆகுறது, and relates to the following noun, ஆறு, which means a way or manner, and stands here for the accusative case, governed by உணர்ந்துதல், an active verb, signifying to make to understand, to in- form; it is a verbal noun, and stands here likewise for the accusative case, because of துதலற்று, the 3d person singular of the past tense of துதலுக்குறது to consider, to declare, to point out. Its governing subject as சூத்திரம், a rule.

The translation of this sentence is thus: *This is (the fourth) rule. Its import is to point out the way in which the two castes arise, accord- ing to the order before stated.*

The author then proceeds, இன, which is a contraction of இதின் பொருள் of which it is the first and last letters. We must add ஆவது, viz. இதின் பொருளாவது, i. e., its meaning is this.

மக்களுந்தேவருநரகருமுயர்திணையாம், i. e., men, gods and demons are of the high caste, viz., words signifying men, &c. அவரை யொழிந்தவிலங்குமுதலிய வுயிருள்ளவையும்நிலநீர்முதலிய வுயி ரில்லவையுமஃறிணையாமென்றவாறு, i. e., excepting them, (viz.

the men, gods, &c.,) the beasts and all other animate beings, and land, water, and all other inanimate beings are not of high caste. அவரை is for அவர்களை, referring to the preceding மக்கள்; &c., ஒழிந்த is the relative participle, belonging to உயிருள்ளன; this stands for உயிருள்ளவைகள், and உயிரில்லன, for உயிரில்லாதவைகள், என்றவாறு is என்றுசொல்லுகிற ஆறு.

மக்கடேவர் நரசரொன்னப்படுத ல்வவ்வயாககையுமுயிருங்கூடி நின்று வழியாதவி ன்வைபிரிந்தவழியும் வேறுசருதியவழியு மவருயிராயு முடம்பையுமுயிரில்லனவாத்ய வஃறிணைபாகக்கொள்ளப்படு மென்ச. The Tamil here is rather obscure; and puzzles even the learned, மக்கடேவர் நரசரொன்னப்படுதல், is the nominative case of the sentence, and literally means: *The saying (or calling of) men gods and demons (viz., to be of the high caste உயிர்தனை, which must be understood.)* Its verb is ஆதவின i. e., because it is; from ஆகிறது, ஆதவின is the same as ஆசுபால். உழி means here இடத்தில், which has the participles கூடிநின்றி, i. e., in which are united; அவ்வவ் is அந்தந்த, i. e., their respective; யாக்கை is தேகம், body; உயிர் is life or the soul; these nouns are nominatives, governing கூடிநின்றி; அவை those, refers to யாக்கை and உயிர், பிரிந்தவழியும் means பிரிந்த இடத்திலும் or பிரிந்த பொழுதும், when they are separated, i. e., when the life or the soul departs from the body; வேறுசருதியவழியும் means வேறுசுக்கருதும்பொழுதும், when we consider them different, even in life time, i. e., when we consider the body or the soul separately; அவர் is அவர்களுடைய, viz., of the men, gods, and demons; உயிராயும், the soul, உடம்பையும the body; these accusative cases are governed by the following கொள்ள, i. e., to take, to adopt, to accept; உயிரில்லனவாத்ய அஃறிணையாச, i. e., as அஃறிணை, or no cast, which the inanimate beings are, கொள்ளப்படும, is not the passive voice; but கொள்ள retains its active sense, and படும, is a mere expletive; or means as much as வேணும். என்க is the polite imperative, the same as எனபீர்க ளாக; and means here, as much as என்று அந்விச்சளாக, an address to the students. In plain Tamil, the sentence may be rendered thus; மக்கள் தேவர் நரசரானவர்களுடைய தேகமும் உயிரும்பொருந்தியிருக்கும்பொழுது அவர்கள் உயிர்தனை யென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய தேகமும் உயிரும் பிரிந்த பொருட்பொழுதும், நாம அவைகளைவேறுவேறாக யோசிக்கும்பொழுதும், அந்தந்ததேகமும் உயிரும் உயிரில்லாத அஃறிணையாகக்கொள்ளப்படுமென்று அந்விச்சளாக. Know that men, gods, and demons are called உயிர்தனை, i. e., of high caste, when their respective bodies and souls are united together; but when they (viz., the bodies and souls) are separated, or considered separately (whilst they are united) their bodies and souls must be taken as அஃறிணை, i. e., of no caste, like other inanimate beings.

விலங்குமுதவியவற்றி னுயிருடம்புகளுமன்ன, analy. விலங்கு is beast :

முதலியவற்றின் is முதலானவைகளுடைய. உயிர் *soul*, உடம்பு *body*; the plural termination of the last noun, puts also the first into the same number; உம் means here *also*, or is here the completing conjunction, as there are but two subjects spoken of, the beasts, &c. அன்ன, means *are the same*, அத்தன்மையாயிருக்கின்றன. In plain Tamil, விலங்கு முதலானவைகளினுடைய உயிரும் உடம்பும் அத்தன்மையாக்கொள்ளப்படும், translated: *the life (or soul) and body of beasts, &c., have the same character; viz., have the same gender, (viz., அஃறிணை before mentioned.)*

மக்களாகப்பிறந்து புண்ணியபாவமியற்றி யட்புண்ணிய மிகுதியாற் றேவராயும் பாவமிகுதியானரகராயும் பிறத்தவின் மக்கடேவர் நரகரொண்ச்சாதன சாத்திய முறையே வைத்தாரென்க. Anal. மக்களாகப்பிறந்து, *those born as men*. பிறந்து stands for பிறத்தவர்கள். புண்ணிய பாவமியற்றி; புண்ணியம் is *virtue*, பாவம் *sin*, இயற்றி is செய்து or நடப்பித்து *doing or performing*, which governs புண்ணியம் and பாவம் in the accusative, for which however the nominative stands; அட்புண்ணியமிகுதியாற்றேவராயும் the oblique case புண்ணிய stands for புண்ணியத்தினுடைய, *of virtue*; மிகுதியால் *by the multitude*, or rather, *the greater multitude*; தேவராயும் *as gods'* பாவமிகுதியானரகராயும்; பாவமிகுதியால் *by the greater multitude of sins*; நரகராயும் *as demons or devils*; பிறத்தவின் i. e., பிறத்தலானபடியால், or பிறக்கிறபடியால்; மக்கடேவர் நரகரொண, of which என் is என்று, the conjunction; சாதனசாத்தியமுறையே, of which சாதனம் means *the cause*, சாத்தியம் *the effect*, முறை, *order*, முறையே *in the order*; வைத்தார் *he (viz. the author of the rule) has put*; என்க is என்பீர்களாக, or என்று அறிவீர்களாக. In plain Tamil, மந்திரங்களாகப்பிறந்தவர்கள் புண்ணியத்தையும் பாவத்தையும் நடப்பித்துபுண்ணியத்தினுடைய மிகுதியினால் தேவராயும் பாவத்தினுடையமிகுதியினால் நரகராயும்பிடுக்கறபடியினால், அவர்களை மக்கள் தேவர் நரகரொணறு சாதனசாத்தியத்தின் முறையே வைத்தாரென்று அறிவீர்களாக. Translated, *beings born as men, perform virtuous and sinful actions; and by the abundance of virtuous actions are born as gods, and by the abundance of sinful actions are born as devils; know that for this cause, (the author of the rule) has placed men, gods, and devils in this manner, according to the natural order of cause and effect.*

அன்றியுமாகியார் தொல்காப்பியர் உயர்திணையென்மூரர் மக்கடகட்டேயென முன்னரக்கூறிப்பின்னரில்வெனவறியுமந்தத் தமக்கிலவாகிய தெய்வஞ் சுட்டியபெயர் முதலியனவுருயர் திணைமருங்கிற்பால் பிரிந்திசைச்சுடெனக்கூறலினுயர் திணைப்பாற்படுத்தாமக்கடேவர் நரகருயர்திணையென முறைதெரித்தோதினொணக்கோடலுடாமென்க. Anal: ஆசிரியர் தொல்காப்பியர், *The teacher or Professor Talkapiyer*, முன்னர் *in the first place*; கூறி *has declared, or stated*; என for என்று *that*; என்மூரர் i. e., என்று

சொல்லுவார்கள் ; the nominative to this verb is not expressed and must be understood, viv. முன்னோர்கள் theancients ; for மக்கள் மக்களை, men ; உயர்திணை for உயர்திணையாக, to be of the high caste ; சுட்டே is the root of the verb சுட்டுகிறது, i. e., குறிக்கிறது, and stands here for சுட்டுகிறதை or சுட்டுகிறநாமங்களை ; ஏ is expletive. பின்னர், afterwards, கூறலின், i. e., கூறின்படியால், because he declared, என, for என்று that, இவ்வெனவறிபுமந்தம், of which அந்தம் means the end, viz., the terminations of a word otherwise called விசுதி ; அறியும் the future participle, by which (we) know, இவ்வென for இன்னதென்று, what (sex) it is, தமக்கிலவாகியதெய்வஞ்சுட்டியபெயர் முதலியனவும், of which தமக்கிலவாகிய is for தமக்கில்லாததாகிய, which (viz., the termination or அந்தம்) is not to them, தமக்கு is the reciprocal pronoun referring to the following தெய்வஞ்சுட்டியபெயர்முதலியனவும், i. e., the names, &c. &c., of the gods, சுட்டிய is குறித்த, governing தெய்வம் in the accusative case ; முதலியனவும் is முதலியவைகளும், and becomes the nominative to இசைக்கும் which means காட்டும், i. e., they show, முதலியன however is here quite unnecessary, தெய்வஞ்சுட்டியபேர்கள் or நாமங்கள் is perfectly sufficient ; or தெய்வம்முதலானபேர்கள் ; உயர்திணை மருங்கில், i. e., at the high cast ; or மருங்கில் at, stands for சார்ந்து, உயர்திணையைச்சார்ந்து, பால் for பாலை the gender, governed by இசைக்கும். பிரிந்து means here வெவ்வேறாக, i. e., separately, உயர்திணைபால் is உயர்திணையிடத்தில், படுத்து is சேர்த்து, மக்கடேவர் நரகருயர்திணையென் முறைதெரித்தோதனார், of which முறை stands for முறையை, the order or class, தெரிந்து is அறிவித்து, and ஒதுனார் is சொன்னார் ; என is என்று, that ; கோடலுமாம், consists of கோடல், உம and ஆம் ; கோடல் is a contraction of கொள்ளல், i. e., கொள்ளுதல், the first short vowel being changed into a long one ; உம் is the conjunction, also, and ஆம் is ஆரும், and எனக is என்பீர்களாக or என்று அறிவீர்களாக. In plain Tamil: அன்றியும் முன்னோர்கள் மனிதரை உயர்திணையாகக் குறித்தார்களென்று ஆசிரியராகியதொல்காப்பியர் முன்னரக்கூறிப்பின்பு கூறினதெனவென்றால், இன்னபாலென்று காட்டும் விசுதிக்களில்லாததேவர்களைக்குறிக்கிறநாமங்கள் உயர்திணையைச்சார்ந்து பாலை வெவ்வேறாகக்காட்டுமென்று கூறினபடியினாலே, அந்தத்தேவர்களுடைய டேரை உயர்திணையினிடத்திற் சேர்த்து, மக்களுந்தேவரும் நரகருமாகிய இவர்கள் உயர்திணையென்று முறையை யறிவித்துச்சொன்னாரென்று கொள்ளவும் வேண்டுமென்று அறிவீர்களாக. Translated, know further, that the teacher Tolkapiyer having first declared, that the ancients denoted மக்கள் (or men) to be of high caste, afterwards declared also, that the names of the gods, having no terminations showing, of what gender they are, belong to the high caste, and show the gender separately ; and therefore he (viz., the author) added the names of the gods to the high caste, and taught that men, gods, and demons are of high caste. This also must be adopted.

திணை நிலங்குவலெனூழ்க்கா மென்பவாகவிற்திணையென்னும் பலபொருளொருசொல்லிண்டுக்குலத்தினையுணர்த்தி நின்றது. Anal: திணை stands for திணையானது, i. e., the word திணை, ஆம or ஆகும means here signifies, நிலம் land or place; குலன் or குலம் sex or class; ஒழுக்கு order, என்ப is என்பர் or என்றுசொல்லுவார்கள், ஆகவில் is ஆகையால், which however is not necessary here, திணையென்னும் பலபொருளொருசொல், i. e., பலபொருளுள்ள திணையென்னுஞ்சொல், the word திணை having various significations, ஈண்டு is இவ்விடத்தில், here, குலத்திணை is குலத்தை the sex or class, உணர்த்தி i. e., காட்டி, நின்றது, is for நிற்கிறது or இருக்கிறது. In plain Tamil, திணையானது நிலத்தைசெய்குலத்தையும் ஒழுக்கையங்குறிக்கின்றதென்று போதகர் சொல்லுதற்படியினாலே பலபொருளுள்ளதிணையென னுஞ்சொல், இவ்விடத்தில் குலமென்பதைக்காட்டியிருக்கின்றது. Translated: as the teachers declare that the word திணை signifies place, sex, and order, that word திணை having several significations, means here (or in this rule) குலம், that is, sex or class.

உயர்திணையல்லாத்திணையஃறிணையென்னப்பட்டது. This is clear, Translated, the திணை, which is not உயர்திணை, is called அஃறிணை. இவ்விரண்டும்பண்புத்தொகை. Anal. இவ்விரண்டும், these two, viz., உயர்திணை and அஃறிணை, பண்பு is குணம் or adjective, and stands here for பண்பின் உருபு, or the mark of an adjective, தொகை is contraction. In plain Tamil, இவ்விரண்டு சொற்களும் பண்பின் உருபமில்லாமற்சுருங்கிநிற்கின்றன. Translated: These two words (உயர்திணை and அஃறிணை) have not the form of the adjective, expressed, referring to the words உயர் and அஃ or அல்.

உயர்வாயகுலம் அஃதன்மையவாயகுலமென்றுவிரியும். Anal. உயர்வாய is உயர்வாகிய that which is high; அஃதன்மை is அல்லாதவைகள் those which are not, viz., of the high caste, ஆயகுலம் is ஆகியகுலம், என is என்று, விரியும் it is explained, viz., the தொகை. In plain Tamil: அந்தத்தொகையை விரித்தால், உயர்வாகிய குலமென்றும் அல்லாதவைகளாகிய குலமென்றும் வரும். Translated, if those two words are explained, or written without contraction, it will be, the caste which is high, and the caste which is not of that high caste.

FINIS.

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

Los Angeles

This book is DUE on the last date stamped below.

OL REC'D LD-URC
JAN 6 1973

NOV 27 1974

OL REC'D LD-URC

NOV 20 1975

REC'D LD-URC
JUN 6 1977

RENEWAL REC'D LD-URC
JUN 8 1977

JUN 20 1977

RL
JUN 12 1978

DISCHARGE UND

JAN 22 1979

JAN 11 1979

REC'D LD-URC

JUN 25 1984
REC'D LD-URC

MAY
AUG 20 1988

REC'D LD-URC
AC NOV 06 1995

MAY 18 1995

PL4753. R343G

Handwritten signature

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

AA 000 579 330 2

